

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
April 2020

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับละครของความสุขและความทุกข์นี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความสุข และอีกครึ่งวงจรมีความทุกข์ พ่อมาเพื่อจัดความทุกข์ของลูกและให้ความสุขแก่ลูก
- คำถาม:** ลูกบางคนเป่าแตรของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใดเพื่อทำให้หัวใจของพวกเขาดูพอใจ?
- คำตอบ:** บางคนคิดว่าพวกเขากลับมาสมบุรณ์พร้อม ที่พวกเขาพร้อมแล้วอย่างแท้จริง ด้วยการคิดสิ่งนี้พวกเขาทำให้หัวใจของพวกเขาดูพอใจ สิ่งนี้เรียกว่า “การเป่าแตรของลูกเอง” (คิดว่าตนเองฉลาดมาก) บาบัพพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ยังคงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาริสุทธิ์ ก็จะต้องมีโลกที่บริสุทธิ์เช่นกัน ต้องมีการก่อตั้งอาณาจักรนั้น ไม่มีใครสามารถกลับบ้านคนเดียวตามลำพังได้
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมซานติ ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของตัวเองแล้ว พ่อพูดว่า: เราทุกคนคือดวงวิญญาณ ทุกคนคือมนุษย์ ไม่ว่าใครบางคนใหญ่หรือเล็ก, ประธานาธิบดี, ราชาหรือราชินี ทุกคนเป็นมนุษย์ พ่อพูดว่า: ทุกคนคือดวงวิญญาณและพ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สูงที่สุด ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อของลูกดวงวิญญาณและลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และด้วยบรรพบุรุษที่มีสกุลที่สูงหรือต่ำของลูกๆ พี่น้องหญิงชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อหนึ่งท่านและอธิบายให้แก่ลูกทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้จักพ่อ ผู้คนร้องเพลง: “โอ พระเจ้า”, “โอ แม่และพ่อ” เพราะต้องมีผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อของทุกคน ผู้ที่ประทานความสุขแก่ทุกคน ลูกๆ รู้เกี่ยวกับการละเล่นของความสุขและความทุกข์นี้ ผู้คนเชื่อว่ามีมีความสุขในช่วงขณะหนึ่งและมีความสุขในช่วงเวลาถัดไป พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจรรแล้วก็ความทุกข์อีกครึ่งวงจรมีสภาพของสะโตประธาน, สะโต ราโจและตาโม เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตแห่งความเจ็บสงบ ทุกดวงวิญญาณที่นั่นคือทองแท้ ไม่มีใครที่นั่นจะสามารถมีอัลลอยใดในตัวเขา แม้ว่าแต่ละดวงวิญญาณจะมีบทบาทของเขาเองบนที่ก้อยูายใน ทุกดวงวิญญาณก็คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ในปัจจุบันไม่มีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อยู่ที่นั่น ลูกเครื่องประดับของสกลบราห์มินกำลังจะกลับมาริสุทธิ์ ลูกจะไม่เรียกตนเองว่าเป็นเทพในตอนนี้ เหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นสังคราจารย์หรือใครก็ตาม ก็ไม่มีใครนอกจากเทพที่จะถูกเรียกเช่นนั้นได้ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังสิ่งเหล่านี้จากปากของมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่ามหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น มนุษย์มาอีกครั้งด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ บางคนหลังจากได้ยินความรู้แล้วก็นำสันสการ์เหล่านั้นติดตัวไปกับพวกเขาเมื่อพวกเขาจากไป จากนั้นพวกเขาก็กลับมาที่นี่และเริ่มที่จะรับฟังความรู้อีกครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองเมื่อพวกเขามีอายุเพียงหกถึงแปดขวบ พวกเขาก็มีความเข้าใจที่ดีมาก เพราะดวงวิญญาณนั้นคือดวงวิญญาณเดียวกัน พวกเขาสนุกกับการรับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณเหล่านั้นเข้าใจว่าพวกเขาได้รับความรู้ของพ่ออีกครั้ง พวกเขามีความสุขนั้นอยู่ภายใน พวกเขากลายเป็นผู้ที่ฉลาดและเริ่มที่จะสอนผู้อื่นเช่นเดียวกับทหารที่นำสันสการ์ของพวกเขาไปกับพวกเขาและกลับมามีความสุขที่มีส่วนร่วมในการรับใช้ของพวกเขาตั้งแต่วัยเด็ก เวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนายของโลกใหม่ อธิบายแก่ทุกคนว่า: คุณสามารถกลายเป็นนายของโลกใหม่หรือดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ดินแดนแห่งความเจ็บสงบคือบ้านของคุณที่ซึ่งคุณได้เข้ามาเพื่อเล่นบทบาทของคุณที่นี่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เพราะไม่มีใครรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ลูกเองก็ไม่รู้เช่นกันว่าลูกมาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตน ที่ลูกคือจุดแห่งแสง แม้ว่าชานยาสจะพูดว่ามีดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แต่สติปัญญาของพวกเขาก็เชื่อว่าดวงวิญญาณมีรูปที่ใหญ่โต ด้วยการพูดถึงชาลิแกรมพวกเขาก็คิดว่าดวงวิญญาณมีรูปที่ใหญ่โต ดวงวิญญาณคือชาลิแกรม เมื่อมีการสร้างไฟบุชาย์ย พวกเขาก็สร้างชาลิแกรมขนาดใหญ่ เมื่อพวกเขากลับไหวบูชา พวกเขาก็เก็บรูปที่ใหญ่โตของชาลิแกรมในสติปัญญาของพวกเขา พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้คือความไม่รู้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครในทั้งโลกที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครอธิบายว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน พวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในรูปแห่งแสงอันเป็นนิรันดร์, ฐาตุบราห์ม พวกเขาพิจารณาว่าฐาตุบราห์มเป็นพระเจ้า แต่พวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าแต่ละคนได้นำรูปของดวงวิญญาณที่เล็กมาใช้เพื่อเล่นบทบาท และจากนั้นพวกเขาก็ได้หลอมรวมไปในแสงที่ยิ่งใหญ่ จะเกิดอะไรขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้หลอมรวมเข้ากับสิ่งนั้น? บทบาทของพวกเขาก็จะถูกหลอมรวมไปด้วย ดังนั้นต้องมีความผิดพลาดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อจะ

ให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกภายในหนึ่งวินาที และแล้วหลังจากครึ่งวงจรของการลงบันไดมา ลูกก็เข้าไปสู่ชีวิตของการมี
บ่วงพันธะ จากนั้นพ่อก็มาและมอบชีวิตแห่งอิสรภาพแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุก
คน ดังนั้นจดจำพ่อผู้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่านที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์
ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกๆ มากมายก็คิดว่าพวกเขากลับมาสมบูรณ์พร้อม ที่พวกเขานั้น
พร้อมอย่างสมบูรณ์ พวกเขาทำให้หัวใจของเขาพอใจด้วยการคิดเช่นนั้น รวบรวมว่าพวกเขาเป่าแตรของตนเอง บาบาพูดว่า:
ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายามมากมาย เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ จะต้องในโลกที่บริสุทธิ์สำหรับลูก
ไม่มีใครสามารถกลับบ้านคนเดียวตามลำพังได้ ไม่ว่าใครบางคนพยายามที่จะคาร์มาที่ท(กลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม)อย่าง
รวดเร็วมากแค่ไหน นั่นก็ยังคงเป็นไปไม่ได้ อาณาจักรยังคงต้องมีการก่อตั้ง แม้ว่านักเรียนจะฉลาดมากในการศึกษาเล่า
เรียนของเขา การสอบก็สามารถทำได้ในเวลาที่ถูกต้องเท่านั้น การสอบไม่สามารถทำได้เร็วกว่านี้ เช่นเดียวกันกับที่นี่ เมื่อ
ถึงเวลา ผลการศึกษาของลูกจะออกมา ไม่ว่าความเพียรพยายามของใครบางคนจะดีแค่ไหน เขาก็ไม่สามารถพูดได้ว่าเขา
พร้อมอย่างสมบูรณ์ ไม่เลย ยังไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถกลับมาเต็ม 16 องศาได้ ยังคงต้องทำความเพียร
พยายามอย่างมาก อย่าเพียงแต่ทำให้หัวใจของลูกพอใจด้วยการคิดว่าลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมแล้ว ไม่เลย ลูกต้องกลับมา
สมบูรณ์พร้อมอย่างแท้จริงในเวลาสุดท้าย อย่าได้เป่าแตรของลูกเอง! ทั้งอาณาจักรยังคงต้องมีการก่อตั้งขึ้น ใช่ เป็นที่
เข้าใจได้ว่าเวลาเหลือน้อยมาก ชีปนาวุธทั้งหมดได้มีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้น พวกเขาใช้เวลาในการสร้างชีปนาวุธเหล่านั้น
ในตอนแรก แต่ตอนนี้พวกเขามีการฝึกฝนนั้น พวกเขาสามารถสร้างอาวุธเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว ทั้งหมดนั้นถูกกำหนด
ไว้แล้วในละคร การผลิตระเบิดยังคงดำเนินต่อไปเพื่อการทำลายล้าง คำว่า “ชีปนาวุธ” ก็ยังมีการกล่าวไว้ในกิตะด้วย มี
การกล่าวไว้ในคัมภีร์นั้นว่าเหล็กนั้นปรากฏออกมาจากท้องของใครบางคนและสิ่งนั้นสิ่งนั้นก็เกิดขึ้น เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้นั้น
ไม่จริง พ่อมาและอธิบาย: สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าชีปนาวุธ เวลานี้พวกเราต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน
ก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ที่ลูกเป็นทองแท้ บาร์ตเรียกอีกอย่าง
ว่าดินแดนแห่งสัจจะเช่นกัน อย่างไรก็ตามเวลานี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ทองคำก็มีของแท้และของปลอม
เช่นกัน เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าคำสรรเสริญของพ่อคืออะไร: ท่านคือเมล็ดของโลกมนุษย์ สัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ก่อนหน้านี้
ลูกเพียงแค่เคยร้องเพลงนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังเติมเต็มลูกด้วยทุกคุณธรรม พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดจงอยู่ในการ
จาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ชื่อของพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์
พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามท่านทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้อะไร
ไม่สามารถมีเพียงสีดำเดียว; ลูกทั้งหมดคือสีดำ พ่อบอกสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเพื่อนำลูกไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูก
เข้าใจด้วยสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกว่าไม่ว่าลูกจะเป็นหญิงหรือชาย, ลูกทั้งหมดคือสีดำ ลูกทั้งหมดอยู่ในกรงขังของ
ราวัน รัม(พระเจ้า)มาและปลดปล่อยลูกทั้งหมดออกจากกรงขังของราวัน ราวันไม่ใช่มนุษย์ ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่ามิ
กิเลสทั้งห้าในทุกคน เหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าอาณาจักรของราวัน ชื่อที่แท้จริงคือโลกที่ปราศจากกิเลสในขณะที่โลกนี้มี
กิเลส มีชื่อแตกต่างกัน นี่คือโรงค้าประเวณีในขณะที่นั่นคือวัดของชีวา ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลกที่ปราศจาก
กิเลส ผู้คนที่มิกิเลสไปและกัมกราบรูปบูชาเหล่านั้น ราชาที่มิกิเลสก็ไปและกัมกราบรูปบูชาของราชาที่ปราศจากกิเลส เพียง
ลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของวงจร ดังนั้นพวกเขาจะรู้อย่างไรว่าอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นเมื่อ
ไหน? จะต้องเป็นครั้งต่อครั้ง เมื่อไหร่ที่พวกเขาบอกว่าอาณาจักรของรัมเริ่มขึ้นและอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น? พวกเขา
สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้โดยสิ้นเชิง เวลานี้พ่ออธิบายว่า: วงจรของ 5000 ปีนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกได้
แสดงบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้วก็กลับบ้าน ลูกยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในยุคทองและยุคเงิน นั่นคือ
อาณาจักรของรัม จากนั้นลูกก็เข้าสู่อาณาจักรของราวัน การละเล่นนี้เกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ ลูกได้รับชัยชนะและ
กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ จากนั้นลูกก็พ่ายแพ้และกลายเป็นนายของนรก สวรรค์แยกจากนรก เมื่อมีใครบางคนตาย, พวก
เขาบอกว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว ลูกไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไปแล้วเพราะเวลานี้ลูกรู้ว่าสวรรค์มีอยู่เมื่อไหร่ คนอื่นพูดว่าคน
นั้นคนนี้หลอมรวมกับแสงหรือเขาไปสู่นิพพาน ลูกพูดว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้าไปในแสงได้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้น
ที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก นี่เป็นเพียงเรื่องของ
บาร์ตเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดของสวรรค์อยู่เบื้องบนนั้น ในวัดดิลาลา มีภาพสวรรค์อยู่บนเพดาน ดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าสวรรค์
ต้องอยู่เบื้องบนนั้นจริงๆ มนุษย์จะอยู่บนเพดานได้อย่างไร? พวกเขาเหล่านั้นบูชาอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกอธิบายทุกสิ่งอย่าง
ชัดเจนมากแก่พวกเขา ลูกรู้ว่าลูกเป็นชาวสวรรค์ที่นี่ และลูกก็กลายเป็นชาวนรกที่นี่ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องกลายเป็น
ชาวสวรรค์อีกครั้ง ความรู้นี้เกี่ยวกับการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ ผู้คนเหล่านั้นก็เล่าเรื่องราวของการกลายเป็น
นารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่ได้เล่าเรื่องราวของการกลายเป็นรัมและสีดำ, เป็นเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จาก
มนุษย์ สถานภาพที่สูงที่สุดคือสถานภาพของลักษณะและนารายณ์ อื่นๆจะน้อยลงไปสององศา ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อ

ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงค์ เมื่อผู้คนของบาร์โตไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็ล้มศาสนาของตนเอง แม้ว่าชาวคริสเตียนจะกลับมามาโมประธานจากสะโตด้วยเช่นกัน แต่อย่างน้อยพวกเขาก็ยังคงเป็นของชุมชนคริสเตียน ผู้คนของชุมชนเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเรียกตนเองว่าอินดู พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าพวกเขาตั้งเดิมแล้วเป็นของศาสนาเทพ มันน่าแปลกใจ! เมื่อลูกถามพวกเขาว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาอินดู พวกเขาจะสับสน พวกเขากราบไหว้บูชาเทพ ดังนั้นพวกเขาต้องเป็นของศาสนาเทพ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าในตอนแรกมีสุริยวงค์ แล้วศาสนาอื่นก็เข้ามา ลูกยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกบางคนรู้สิ่งนี้อย่างถูกต้อง แม้แต่ในโรงเรียน ความรู้ก็อยู่ในสติปัญญาของนักเรียนบางคนเป็นอย่างดี แต่ในคนอื่นไม่ค่อยดีมากนัก ที่นี้เช่นกันผู้ที่สอบตกเรียกว่าเป็นนักเรียน ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงค์ นั่นคือน้อยลงไปสององศา พวกเขาไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ในสติปัญญาของลูก นักเรียนก็ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีขีดจำกัดในโรงเรียน แต่พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเลย สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนโลกที่มีตัวตน ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก กองทัพนี้คือกองทัพของผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กองทัพนี้จดจำพ่อและวงจร สติปัญญาของลูกมีความรู้นี้ แต่ลูกไม่มีอาวุธใดๆเลย ลูกได้รู้แจ้งเกี่ยวกับตัวลูกเองด้วยความรู้นี้ พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก คำแนะนำสั่งสอนของพ่อคือ: ในเวลานี้จดจำผู้สร้างเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้ มากเท่าที่ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันและทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่เป็นเรื่องทั่วไปเนื่องจากมีการใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะลูกจึงลืมพ่อ กฤษณะไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ เขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมาเท่านั้นที่พวกเราสามารถกลับไปยังอาณาเขตแห่งความเยียบสงบของเราได้ ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้น ลูกอธิบายแก่พวกเขาอย่างง่ายดาย บอกพวกเขาว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แล้วเหตุใดท่านจึงไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา? พวกเขาไปและนั่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาเพราะพวกเขาต้องการที่จะตายที่นั่น เมื่อใครบางคนกำลังจะตายในเบงกอล ผู้คนที่นั่นก็พาเขาไปที่แม่น้ำคงคาและสวดภาวนาชื่อ“ฮารี” (พระเจ้า) พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นจะได้รับการปลดปล่อย ดวงวิญญาณนั้นออกจากร่างกายไป แต่เขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ได้ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อมาเพื่อให้โลกเก่าเป็นโลกใหม่ พ่อไม่ได้สร้างโลกใหม่ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติมตนเองด้วยคุณธรรมของพ่อ เพียรพยายามที่จะทำให้ตนเองบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ก่อนการสอบ อย่าได้เป่าแตรของลูกเอง
2. กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเดียวกัน จดจำพ่อและวงจร ฟังสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกและให้สติปัญญาของลูกไม่มีขีดจำกัด อย่าให้สติปัญญามีขีดจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นด้วยรูปที่ทรงพลังผ่านสภาพอันเยียบสงบที่แสนหวานของลูกจากการหลอมรวมอยู่ในความรัก

ลูกมีร่างกาย ความสัมพันธ์ของร่างกายและชั้นสสารของร่างกาย และมีผู้คนและทรัพย์สินสมบัติ บรรยาภาศและกระแสดิจ แต่ลูกต้องไม่ปล่อยให้สิ่งเหล่านี้ดึงดูดลูก ผู้คนอาจกำลังร้องให้ ลูกแค่อยูอย่างไม่หวั่นไหว ไม่ว่าวัตถุธาตุและมายาจะมาเล่นเกมสุดท้ายของพวกเขาและดึงลูกเข้าหาตัวมันเองมากเท่าใด ลูกเพียงแค่มิซึมซับอยู่ในสภาพของความรัก มีความละวางและมีความรักต่อพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าการมองแต่ไม่เห็น การได้ยินแต่ไม่ฟัง นี่คือนสภาพที่เยียบสงบที่แสนหวานของการหลอมรวมอยู่ในความรัก เมื่อลูกสร้างสภาพเช่นนั้นแล้วลูกจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณผู้ได้รับพรในฐานะผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นมาด้วยรูปที่ทรงพลัง

คติพจน์: เป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่สนใจก่อนกรวดกับก้อนหินและเฝ้าแต่เก็บไข่มุกแห่งความดีต่อไป

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ จิตวิญญาณ ลูกมาหาพ่อเพื่อประกันชีวิตของลูกเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิด ลูกประกันชีวิตของลูกในลักษณะที่ลูกจะกลายเป็นอมตะ
- คำถาม:** มนุษย์มีประกันชีวิตและลูกบราห์มินก็ประกันชีวิตของลูกเช่นกัน อะไรคือความแตกต่าง?
- คำตอบ:** มนุษย์มีประกันชีวิตเพื่อว่าถ้าพวกเขาตาย ครอบครัวของพวกเขาจะได้รับเงิน เวลานี้ลูกๆ มีประกันชีวิตเพื่อป้องกันการตายเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิด ลูกกลายเป็นอมตะ ในยุคทองไม่มีบริษัทประกันภัย เวลานี้ลูกควรมีความสุขที่ลูกกำลังประกันชีวิตของลูกและลูกจะไม่มีวันตาย
- เพลง:** ใครมาที่ประตูของฉันในเวลาเช้าตรู่?

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และมีการสนทนาทางจิตกับลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังประกันชีวิตลูก ไม่ใช่เพียงแค่ 21 ชาตีกเกิด แต่เป็นเวลา 40-50 ชาตีกเกิด คนอื่นมีประกันชีวิตเพื่อที่ว่าหากพวกเขาตาย ครอบครัวของพวกเขาจะได้รับเงิน เวลานี้ลูกๆ ประกันตนเองเพื่อปกป้องจากการตายเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิด บาบ่าทำให้ลูกเป็นอมตะ ลูกเคยเป็นอมตะ โลกที่ไม่มีตัวตนเป็นดินแดนแห่งอมตะเช่นกัน ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่หรือการตายที่นั่น นั่นคือสถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พ่อมีการสนทนาจากใจถึงใจนี้กับลูกๆ ของท่านเท่านั้นและไม่มีกับใครอื่น พ่อพูดกับผู้ที่รู้จักตนเองว่าเป็นจิตวิญญาณเท่านั้น ไม่มีใครอื่นเข้าใจภาษาของพ่อ ผู้คนมากมายมาที่นี่บรรดาพวกเขาเข้าใจภาษาของลูกหรือไม่? บางคนแทบจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! ใช้เวลาหลายปีที่จะอธิบายกับลูก ถึงกระนั้นแม้กระทั่งเวลานี้มีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจ เป็นบางสิ่งที่เข้าใจได้ในหนึ่งวินาที พวกเราดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พวกเราต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง สำหรับสิ่งนี้ เราต้องจดจำพ่อที่แสนหวาน ไม่มีใครอ่อนหวานมากกว่าท่าน เป็นเพียงในการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่มีอุปสรรคของมายาเข้ามา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบาบามาเพื่อทำให้ลูกเป็นอมตะ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นอมตะและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นอมตะ ยุคทองเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งอมตะ นี่คือนายของดินแดนแห่งอมตะ นี่คือเรื่องราวของความเป็นอมตะ ไม่ใช่ว่าซึ่งการได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปราชญ์เพียงผู้เดียว เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ต้องฟังเพียงพ่อเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พ่อเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ตามแผนของละครทั้งโลกต้องกลับมาตาโมประธาน การปกครองในดินแดนแห่งความเป็นอมตะหมายถึงการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่เป็นอมตะ ที่นั่นไม่มีบริษัทประกันภัย ฯลฯ เวลานี้ชีวิตของลูกได้รับการประกันแล้ว ลูกจะไม่มีวันตาย ควรจะมีความสุขนี้ในสติปัญญาของลูก เรากำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งอมตะ และดังนั้นดินแดนแห่งอมตะจึงต้องได้รับการจดจำ เราต้องไปที่นั่นผ่านโลกที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้คือมานมานะบาฟเช่นกัน การจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนคือ “มานมานะบาฟ” และการจดจำดินแดนแห่งอมตะคือมาเดียจิบาฟ (เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก) มีเพียงสองคำที่ครอบคลุมทุกสิ่ง มีการอธิบายความหมายที่แตกต่างกันมากมายให้ลูกฟังเพื่อให้สามารถนั่งในสติปัญญาของลูกได้ ความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ที่การมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณได้ใช้ชาตีกเกิดนี้ ในขณะที่ใช้ 84 ชาตีกเกิด เราได้ผ่านชื่อ รูปร่าง ประเทศและเวลาต่างๆ ที่หลากหลาย ในยุคทองเราได้ใช้ชาตีกเกิดมากมายนี้และในยุคเงินเราได้ใช้ชาตีกเกิดมากมายนี้ ลูกๆ หลายคนล้มแม้กระทั่งสิ่งนี้ สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำระลึกถึงพ่อที่แสนหวาน ไม่ว่าลูกจะเดินหรือนั่ง ด้วยการเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข บาบ่าผู้ที่เราจดจำมาเป็นเวลาครึ่งวงจรและขอให้มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ได้มาอีกครั้ง ลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ทั้งในโลกที่ไม่มีตัวตนและในยุคทองดินแดนแห่งความอมตะ ผู้คนทำความเพียรพยายามในความเลื่อมใสศรัทธาที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือไปยังดินแดนของกฤษณะ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นการหลุดพ้นหรือดินแดนที่เหนือเสียง คำว่า “สภาพของการปลดเกษียณ” นั้นถูกต้อง ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณอาศัยอยู่ในเมือง ในขณะที่ชั้นยาสซีออกจากบ้านของพวกเขาและเข้าป่า ทุกวันนี้อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณนั้นไม่มีพลัง ชั้นยาสซีเรียกธาตุนามว่าพระเจ้า พวกเขาไม่เรียกสิ่งนั้นว่าบราห์มโลก (โลกแห่งธาตุนาม) เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าไม่มีใครสามารถหยุดการกลับมาใช้ชาตีกเกิดใหม่ได้ แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ไม่มีใครสามารถเคยได้รับการหลุดพ้นจากการมาและการไป เวลานี้มีมนุษย์หลายพันล้านคนและอีกหลายคนจะยังคงลงมาเรื่อยๆ พวกเขาจะเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาตีกเกิดใหม่เรื่อยๆ จนกว่าขั้นแรกจะว่างเปล่า โลกที่ไม่มีตัวตนคือขั้นแรกหรือขั้นที่หนึ่งและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือขั้นที่สอง โลกนี้คือขั้นที่สามหรือลูกสามารถเรียกว่าชั้นล่าง ไม่มีชั้นอื่นๆ ผู้คนคิดว่ามีโลกอื่น

ท่ามกลางหมุดดาว มันไม่เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณอาศัยอยู่บนชั้นที่หนึ่งแต่มนุษย์อาศัยอยู่ในโลกนี้ ลูกๆ คือผู้สละละทิ้งที่ไม่มียึดจำกัด ในขณะที่อยู่ในโลกเก่านี้และมองเห็นโลกเก่านี้ด้วยดวงตาทางร่างของลูก ลูกต้องมองไม่เห็นมัน นี่คือการเพียรพยายามหลักเพราะว่าทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าโลกไม่เคยถูกสร้างขึ้น โลกถูกสร้างขึ้นแต่เวลานี้ลูกต้องไม่สนใจโลกนี้ มีการวางแผนต่อทั้งโลกเก่านี้ มีการกราบไหว้บูชา ความรู้ และการวางแผน หลังจากการกราบไหว้บูชาก็มีความรู้แล้วจึงมีการวางแผนในความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าโลกนี้เก่าและนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ควรได้รับการเตือนถึงชีพบาบา อย่าปลูกฝังนิสัยของการรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มที่ไม่บริสุทธิ์ให้กับพวกเขา ไม่ว่าลูกจะสร้างนิสัยอะไรก็ตามในวัยเด็กของลูกก็จะคงอยู่กับลูกตลอดเวลา ทุกวันนี้อิทธิพลของมิตรสภามาก มีคำกล่าวว่า: มิตรที่ดีจะพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีจะทำให้ลูกจมน้ำ นี่คือนิยามสมุทรแห่งยาพิษ โรงคำประเพณี มีเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ได้มีคำกล่าวว่า: พระเจ้าคือผู้เดียว ท่านมาและอธิบายสัจจะ พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ทางจิต ฉันเป็นผู้เป็นพ่อของลูกกำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูก ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อให้มา ท่านเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้สร้างของโลกใหม่ ท่านเฉลยการทำลายล้างโลกเก่า ตรีมูรติเป็นที่รู้จักกันดี สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีวา จากนั้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีบราห์มา วิษณุ และชังการ์ ผู้คนมากมายมีนิมิตของพวกเขาเพราะว่าพวกเขาบริสุทธิ์ เป็นไปไม่ได้ที่จะมองเห็นพวกเขาในรูปที่มีชีวิตด้วยดวงตาทางร่างของลูก อย่างไรก็ตามเป็นไปได้สำหรับผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้ามากที่จะมองเห็นพวกเขา ตัวอย่างเช่นหากบางคนเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของหนุมาน (เทพเจ้าลิง) เขาก็จะมีนิมิตของผู้นั้น อย่างไรก็ตามผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวาได้รับการบอกเรื่องที่เป็นที่ว่าดวงวิญญาณสูงสุดมีรูปของแสงที่คงอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด พ่อพูดว่า: รูปของพ่อคือจุดที่สูงสุดแสงเล็ก มีการเขียนไว้ว่าเมื่ออรุณแสงให้เห็นรูปแสงที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มีที่สิ้นสุด เขาพูดว่า: จงหยุดแสงนั้น ฉันไม่สามารถทนได้อีกต่อไป มีการเขียนไว้ในกิตะว่าเขามีนิมิตนั้น มนุษย์คิดว่าเขามีนิมิตของแสงที่สว่างอย่างสม่ำเสมอที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: เรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเพียงแค่ทำให้หัวใจพอใจ พ่อไม่เคยพูดว่ารูปของพ่อคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุด, พ่อก็เป็นเช่นเดียวกัน เช่นเดียวกับที่ถูกผูกไว้ด้วยละคร ดังนั้นพ่อก็ถูกผูกไว้ด้วยละครเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณได้รับบทบาทของตนเองที่จะเล่น ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ทุกคนต้องลงมาตามลำดับกันไป แล้วผู้ที่เปี่ยมอันดับหนึ่งก็ลงมา พ่ออธิบายสิ่งต่างๆมากมาย ลูกได้รับการบอกว่าจักรวาลนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆอย่างไร เช่นที่กลางวันมาหลังจากกลางคืน ในทำนองเดียวกันยุคทองต้องตามมาจากยุคเหล็ก แล้วยุคเงิน ฯลฯ ก็ตามมา จากนั้นก็มียุคบรรจบพบกันนี้ ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อสามารถเปลี่ยนลูก ผู้ที่เคยสะอาดประจักษ์เวลานี้กลับมาตาไม่ประจักษ์ พวกเขาจะกลับมาสะอาดประจักษ์อีกครั้ง ลูกร้องเรียกว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! นั่นคือดวงวิญญาณ และเวลานี้ฉันต้องจดจำพ่อ แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง แม่ญา พ่อของพวกเราดวงวิญญาณนั้นแสนหวานมาก เป็นดวงวิญญาณที่แสนหวาน ร่างกายถูกทำลายแล้วดวงวิญญาณนั้นก็ได้รับการเชิญให้มาที่นี่ ความรักเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณเท่านั้น ชันสการอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาและรับฟังในขณะที่ร่างกายตาย “ฉันดวงวิญญาณเป็นอมตะ ดังนั้นทำไมท่านจึงร้องไห้เพื่อฉันเล่า?” นั่นคือสำนักที่เป็นร่าง ความรักของลูกเป็นไปสำหรับร่างกายแต่ความรักของลูกต้องเป็นไปสำหรับดวงวิญญาณ ให้ความรักของลูกเป็นไปสำหรับสิ่งที่ไม่สูญสลาย เป็นไปเพราะการรักสิ่งที่สูญสลายที่ลูกต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน ในยุคทองทุกคนอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณและดังนั้นพวกเขาจึงออกจากร่างหนึ่งและรับร่างถัดไปของพวกเขาด้วยความสุข ไม่มีการร้องไห้หรือคร่ำครวญ เพื่อที่จะสร้างสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณของลูก, ลูกๆต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมาก: นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นกำลังให้สาสน์ของพ่อแก่ดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน พี่น้องของฉันกำลังรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านั้น สร้างสภาพเช่นนั้น เฝ้าแต่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพิจารณาว่าบุคคลอื่นเป็นดวงวิญญาณ, นิสัยนั้นก็จะกลับมามั่นคง ความเพียรพยายามนี้แผ่ทั่ว กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและทำให้สภาพนี้มั่นคง เวลาใดก็ตามที่ลูกมี ใช้เวลานั้นสำหรับสิ่งนี้ แนนอนดำเนินธุรกิจของลูก ฯลฯ เป็นเวลาแปดชั่วโมงและนอนหลับด้วยเช่นกัน แต่ใช้เวลาที่เหลือสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องไปถึงสภาพของการมีการจดจำระลึกถึงแปดชั่วโมง แล้วลูกจะมีความสุขอย่างมาก พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันที่ลูกได้รับความรู้นี้ ค่ายกย่องทั้งหมดหมายถึงยุคบรรจบพบกันนี้เมื่อพ่อหนึ่งท่านและความรู้หนึ่งแก่ลูก ไม่มีการอะไรเลยทางกายภาพในสิ่งนี้ ทุกสิ่งที่ลูกเขียนลงจะถูกทำลาย ลูกจดประเด็นเหล่านี้เพื่อที่ลูกสามารถจดจำได้ ลูกบางคนมีสติปัญญาที่ฉลาด พวกเขาสามารถเก็บทุกสิ่งไว้ในสติปัญญาของพวกเขา สิ่งนี้ตามลำดับกันไป สิ่งหลักคือการจดจำพ่อและจักรวาล อย่าได้กระทำการใดๆที่เป็นบาป ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แนนอนว่าจงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกบางคนมีความคิดที่สับสนและคิดว่า: ฉันชอบคนนี้นัก พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์

อย่างไรก็ตามต่อเมื่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขาก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากมายให้กับพวกเขาที่พวกเขาได้รับอนุญาตให้มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์เพื่อให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยจากสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าทุกคนจะพูดว่าพวกเขาต้องการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาจะไปและตกลงไปในท่อน้ำทิ้งในวันแรก หัวใจของพวกเขาถูกดึงดูดเข้าหารูปและนามของกันและกัน สิ่งนี้เลวร้ายมาก การมีชีวิตแต่งงานที่บริสุทธิ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เมื่อหัวใจของพวกเขาถูกดึงดูดเข้าหากัน พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ญาติต้องอยู่อย่างระมัดระวังมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ควรจะเข้าใจได้ว่าลูกๆเช่นนั้นไม่มีประโยชน์ คนที่ดึงดูดหัวใจควรจะถูกขจัดออกไป มิฉะนั้นพวกเขาจะยังคงพูดคุยกันต่อไป ต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในชุมชนนี้ ในขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า ชุมชนจะมีกฎเกณฑ์อย่างมาก ผู้ที่มีความคิดเช่นนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ เพียงลูกๆที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิต, ทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่ในโยคะเท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ช่วยในการก่อตั้งอาณาจักรยุคทอง คำแนะนำของพ่อต่อลูกๆที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้คือ: ไม่มีการพักผ่อนที่ดี! ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากจะกลายเป็นราชาและราชินีอย่างแน่นอน ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเองจะมีผลก่อกวนอย่างมากมาย การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นตามละคร ดุดขับประเด็นทั้งหมดเป็นอย่างดีและอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ มันไม่ดีที่จะพักผ่อน! เมื่อไม่มีสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมฆมา แล้วจะสดชื่นและทำงานรับใช้ต่อไป มิงานรับใช้มากมายให้ลูกทำ รูปภาพต่างๆจะมีการผลิตขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้คนเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว รูปภาพเหล่านี้จะได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ในสิ่งนี้เช่นกันผู้ที่ เป็นของสกุลบราห์มินของเราจะเข้าใจอย่างชัดเจนมาก เมื่อลูกอธิบายเป็นอย่างดีผู้อื่นก็สามารถเข้าใจบางสิ่งได้ สามารถมองเห็นได้จากใบหน้าของพวกเขาว่าพวกเขากำลังซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมากและพวกเขากำลังจดจำพอและคิดว่า: “บาบา, นั้นจะประกาศสิทธิในมรดกของฉันอย่างเต็มที่จากท่าน” จะมีกลิ่นของความสุขดีรั่วอยู่ภายในพวกเขา พวกเขาจะมีความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ พวกเขาจะได้รับความสดชื่นแล้ววิ่งไป หลายคนในแต่ละศูนย์จะต้องพร้อมในการทำงานรับใช้ งานรับใช้ของลูกจะกระจายไปทั่วอย่างกว้างไกล พวกเขาจะเริ่มทำงานกับลูก วันนั้นจะมาถึงเมื่อชั้นยาสีจะมาถึง ในปัจจุบันนี้เป็นอาณาจักรของพวกเขา ผู้คนก้มลงแทบเท้าของเขาและกราบไหว้พวกเขา พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนั้นคือการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ พ่อไม่มีเท้า เหตุนี้เองพ่อจะไม่ปล่อยให้พวกเขากราบไหว้บูชาพ่อ พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้ ดังนั้นร่างนี้จึงได้รับการเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี” ในปัจจุบันลูกๆ มีโชคดีมากเพราะลูกคือลูกของพระเจ้า มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ดังนั้นผู้ที่อยู่อย่างแยกห่างเป็นระยะเวลายาวนานนั้นคือผู้ที่มา พวกเขาเป็นคนที่พ่อสอนเมื่อพ่อ ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้เกี่ยวกับภุชณะ เขาใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของเขา ดังนั้นเพียงผู้หนึ่งเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นขัณขณคนดี ไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวา เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านอธิบายสิ่งเหล่านี้ พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด ลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นเช่นกัน พ่อคือผู้ที่สูงสุด, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาลูกคือผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เวลานั้นพ่อกำลังให้ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของพระเจ้าแก่ลูก ไม่มีสิ่งใดของความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง เวลานั้นลูกได้รับความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. กลับมาสำราวจตรวจสอบตนเองและทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง ฝึกฝน: ฉันเป็นดวงวิญญาณและฉันกำลังให้สาสน์ของพ่อกับดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน ทำความเพียรพยายามอย่างแผ่ทั่วในการกลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณในลักษณะนี้
2. มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ทางจิต ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง อิทธิพลของมิตรนั้นสกปรกมาก ดังนั้นปกป้องตนเองจากสิ่งนั้น อย่าสร้างนิสัยในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่ผิดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายที่มีประสบการณ์ว่าการจรรจาระลึกถึงนั้นง่ายดายด้วยสำนักกูของการเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า

การเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าหมายถึงการเป็นผู้ที่ซ่องแหวอยู่ในงานรับใช้ที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ให้แก่ลูก มีความซาบซึ้งเสมอว่าพระเจ้าเองให้สิ่งนี้แก่ลูก ในขณะที่ทำงานใด ๆ ลูกจะไม่มันลืมนผู้ที่ให้งานนั้นกับลูก ดังนั้นในขณะที่ทำงานรับใช้ผ่านคาร์มา จงตระหนักว่าลูกกำลังทำกิจกรรมนั้นภายใต้คำแนะนำของพ่อและลูกจะได้สัมผัสว่าการจรรจาระลึกถึงเป็นสิ่งที่ง่ายดายและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: จงมีสำนึกในชีวิตนักเรียนของพระเจ้าของลูกอยู่เสมอและมายาจะไม่สามารถเข้าใกล้ลูกได้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบสภาพของลูก: หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับพ่อผู้เดียวเท่านั้นหรือไม่ หรือผูกพันอยู่กับความสัมพันธ์ของกรรม?
- คำถาม:** เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตัวลูกเอง ลูกควรจะเก็บบันทึกชาร์ทในสองประเด็นใดทุกวัน?
- คำตอบ:** เก็บบันทึกชาร์ทของโยคะและกิจกรรมประจำวันของลูก ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกได้ก่อให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ใดๆหรือไม่ ถามหัวใจของลูกเสมอ: ฉันจดจำพ่อมากแค่ไหน? ฉันใช้เวลาของฉันอย่างประสบความสำเร็จหรือไม่? ฉันมองดูผู้อื่นหรือไม่? หัวใจของฉันผูกพันอยู่กับรูปหรือนามของใครหรือไม่?
- เพลง:** มองดูใบหน้าของท่านในกระจกของหัวใจของท่าน

โอมซานติ ใครพูดสิ่งนี้? พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูด: โอ้ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือสิ่งมีชีวิต มีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณได้จากไปแล้ว สิ่งนี้หมายความว่าผู้มีชีวิตได้จากไปแล้ว เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวและกำลังอธิบาย: โอ้ ดวงวิญญาณจงจำไว้ว่า! ลูกต้องไม่มองที่ชาติเกิดปัจจุบันนี้เท่านั้น เพราะเมื่อลูกมีความตาโมประธานลูกก็ลงบันไดมาและกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องทำบาปอย่างแนนอน นี่คือเรื่องของความเข้าใจ ลูกจะบอกได้อย่างไรว่ามีบาปมากแค่ไหน ในชาติเกิดก่อนหน้านี้อย่างอยู่ในศีรษะของลูก? ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง ลูกสามารถอยู่ในโยคะได้นานแค่ไหน? ลูกมีโยคะที่ดีกับพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะถูกทำลายไปมากเท่านั้น บาบพูดว่า: จดจำพ่อและพ่อจะรับประกันว่าบาปของลูกจะถูกทำลาย ลูกทั้งหมดต้องตรวจสอบหัวใจของลูกเอง: ฉันมีโยคะกับพ่อมากแค่ไหน? นานเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะและกลับมาบริสุทธิ์ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปตามนั้น โยคะของลูกก็จะเพิ่มขึ้นเช่นกัน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถมีโยคะได้ มีลูกบางคนที่ไม่มีความกระตือรือร้น 15 นาทีตลอดทั้งวัน ถามตนเอง: หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับชีพบาปหรือกับผู้ที่มียาร่างกาย? หัวใจนั้นผูกพันกับความสัมพันธ์ของกรรมหรือไม่? มายานาพาไปสู่ลูกๆ เท่านั้น ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับชีพบาปหรือผู้ที่มียาร่างกายใดหรือไม่? หากหัวใจนั้นผูกพันอยู่กับความสัมพันธ์ของกรรม ลูกควรจะเข้าใจว่ายังมีบาปมากมายเหลืออยู่ แล้วมายาก็ทำให้ลูกอยู่ในหลุม นักเรียนสามารถเข้าใจภายในว่าพวกเขาจะสอบผ่านหรือไม่ ว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนได้ดีหรือไม่ พวกเขาตามลำดับกันไป ลูกดวงวิญญาณต้องนำประโยชน์มาให้ตนเอง พ่อได้ให้คำแนะนำและแนวทางนี้แก่ลูก: หากลูกต้องการที่จะเป็นดวงวิญญาณบุญที่มารับบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สิ่งแรกสำหรับลูกคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกลงมาอย่างบริสุทธิ์และลูกก็ต้องกลับบ้านไปอย่างบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ถามหัวใจของลูกเองอย่างสม่ำเสมอว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหนและลูกกำลังทำอะไร สำนักของนักเรียนที่หนึ่งข้างหลังจะต้องกีดกันพวกเขาอย่างแนนอน ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงลูกต้องเพียรพยายาม ต้องมีพฤติกรรมที่ดีเช่นกัน จดจำพ่อและขจัดภาระของบาปกรรมที่อยู่บนศีรษะของลูก ภาระของบาปกรรมของลูกไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้ จนกว่าลูกจะมีการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกควรมีโยคะอย่างมากกับพ่อ พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดพูดว่า: จดจำฉันพ่อของลูกแล้วบาปของลูกจะถูกทำลาย เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ลูกไม่สามารถไว้วางใจร่างกายของลูกได้ อุปสรรคก็เกิดขึ้นในทันที ความตายก่อนเวลาอันควรเวลาอยู่ในฤดูกาลอย่างเต็มที่ ดังนั้นเพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง เก็บบันทึกชาร์ทเพื่อตรวจสอบโยคะของลูกและกิจกรรมตลอดทั้งวัน ลูกได้ทำบาปมากแค่ไหนตลอดทั้งวัน? เริ่มแรกบาปเข้าสู่ความคิดและคำพูดของลูกและจากนั้นก็การกระทำของลูก เวลานี้ลูกได้รับสติปัญญาที่ถูกต้องตามศีลธรรมในการทำความดี ลูกหลอกลวงใครไหม? ลูกโกหกโดยไม่จำเป็นหรือไม่? ลูกทำให้งานรับใช้เสียหายหรือไม่? ด้วยการติดกับในรูปและนามของใครบางคนลูกก็ได้ประณามพ่อของยกยะ พ่อพูดว่า: อย่าได้ทำให้ใครมีความทุกข์ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกควรจะใส่ใจอย่างมากว่าสภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นไรหากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง หากลูกทำผิด เวลานี้ลูกจะต้องสำนึกผิดและเสียใจอย่างมากมายในเวลาสุดท้าย ทำความเข้าใจว่าผู้ที่ได้รับสถานภาพที่ต่ำนั้นก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ใช้สติปัญญาของลูกเพื่อทำความเข้าใจว่าลูกต้องทำอะไร ให้มันตรานี้แก่ทุกคน: จดจำพ่อ! ลูกๆ ได้รับเป้าหมายแล้ว ผู้คนในโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งแรกและสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแล้ว ลูกได้รับประเด็นใหม่ๆ ทุกวันเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกสามารถใช้ภาพที่มีรูปแบบที่หลากหลายที่จะอธิบายด้วยเช่นกัน วางรูปภาพนี้ถัดจากภาพบันไดและอธิบายว่าลูกเข้าไปสู่สเกลที่หลากหลายอย่างไร ลูกควรไตร่ตรองความรู้ตลอดทั้งวันเกี่ยวกับวิธีที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น แม้แต่การทำงานรับใช้ก็มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึง

พ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ตนเอง พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่ามิบาปของ 63 ชาติเกิดอยู่ในลูก จากสาเหตุประณามลูกก็กลับมาตาโมประณาม ด้วยการทำบาป เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ อย่าได้ทำการกระทำ ใดที่เป็นบาป การพูดโกหก การเป็นเช่นปีศาจ การทำให้บ้านแตก การซุบซิบนินทา การทะเลาะเบาะแว้ง ทั้งหมดนั้นเป็น สาเหตุของการสูญเสียอย่างมาก สิ่งเหล่านั้นทำลายโยคะของลูกออกไปจากพ่อ ดังนั้นนั่นคือบาปอย่างมาก บางคนทรยศ ต่อรัฐบาล พวกเขาให้ความลับของรัฐบาลแก่ศัตรูและเป็นเหตุของการสูญเสียอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาจึงถูกลงโทษอย่าง รุนแรงมาก ควรจะมีเพชรพลอยแห่งความรู้เท่านั้นที่ออกจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องไม่ลามกกันและกันเกี่ยวกับ ชาวที่ไร้ประโยชน์ พูดเกี่ยวกับเรื่องของความรู้เท่านั้น คุณมีโยคะกับพ่ออย่างไร? คุณอธิบายให้คนอื่นรู้ได้อย่างไร? เพียง แค่คิดถึงแง่มุมเหล่านี้ตลอดทั้งวัน ไปและนั่งอยู่ข้างหน้ารูปภาพต่างๆ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ผู้คนในหนทางของ ความเลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ที่หลากหลายมากมาย แต่พวกเขาก็ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับภาพเหล่านี้นี้ เป็นศรัทธาที่มั่งคั่งและการบูชารูปปั้นบูชา บาร์ตมีชื่อเสียงมากสำหรับสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียร พยายามอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น มีผู้คนมากมายหลายประเภทมาที่นิทรรศการ พวกเขาบางคนคิดว่า พวกเขามีค่าที่จะมาดูและเข้าใจ พวกเขาจะดูแต่พวกเขาไม่เคยไปที่ศูนย์ นับวันสภาพของโลกจะเลวร้ายลง มีการต่อสู้รบ ร่าอย่างมากมาย สิ่งต่างๆ มากมายกำลังเกิดขึ้นในต่างประเทศ อย่าได้ถามเลย ผู้คนมากมายกำลังจะตาย โลกนี้ตาโม ประณาม แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าไม่ควรจะทำการระเบิด พวกเขา ก็พูดด้วยเช่นกันว่า เป็นเพราะผู้อื่นมีระเบิดอยู่มากมายพวกเขา จึงต้องทำการระเบิดเหล่านั้น มิฉะนั้นพวกเขาจะต้องยอมจำนน ความคิดทั้งหมดที่เกิดขึ้นมานั้นเป็นไปเพื่อการทำลายล้าง การ ทำลายล้างต้องเกิดขึ้น มีคำกล่าวว่าการปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เราเชื่อมั่นใน ละคร มายามีพลังมาก เธอทำให้แม้กระทั่งลูกๆ ของพ่อตกลงไปสู่กิเลส ได้มีการบอกลูกหลายครั้งว่าอย่าได้รับร่างกายของ ใคร อย่าได้ติดกับในนามหรือรูปของใคร แต่มายาก็ตาโมประณามมากที่เธอวางกับดักลูกกับร่างของใครบางคน เธอจับ จมูกลูกไว้โดยที่ลูกไม่ได้ตระหนักรู้ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ หลายครั้งให้ทำตามศรัทธา แต่บางคนก็ไม่ทำตาม การกำหนดของรา วันเข้าไปสู่จิตใจของลูกทันที ราวันไม่ปล่อยให้ลูกออกจากกรงขัง พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและ จดจำพ่อ เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน เวลานี้เราจะได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บป่วยเป็นเวลาครึ่งวงจร เมื่อลูกอยู่ที่ นั้น ร่างกายของลูกปราศจากโรคภัย ที่นี้ลูกมีโรคมากมาย! เวลานี้โลกนี้คือก้นบึ้งของนรก ผู้คนเหล่านั้นศึกษาการดำป ุระนา(คัมภีร์) แต่คนที่อ่านคัมภีร์และคนที่ฟังคัมภีร์นั้นไม่เข้าใจอะไรเลย บาบาเองพูดว่าก่อนหน้านี้ท่านมีความซาบซึ้ง ของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ท่านมีความสุขที่ได้ยินว่าท่านจะได้พบกับพระเจ้าโดยการทำความเลื่อมใสศรัทธาและ ดังนั้นจึงเฝ้าแต่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเพราะลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ที่ลูกร้องเรียกหา โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา เป็นการดีที่ลูกแสดงความเลื่อมใสศรัทธา แล้วเหตุใดลูกจึงจดจำพระเจ้า? มีความเชื่อกันว่าพระเจ้าจะมาและ ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านจะให้ผลอะไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: อธิบายให้แก่ผู้ที่ศึกษากิตะ พวกเขาคือผู้ที่ เป็นของศาสนาของเรา สิ่งแรกและสิ่งหลักที่กล่าวถึงในกิตะคือ “พระเจ้าพูด” เวลานี้ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? คำแนะนำ ของพระเจ้าเป็นสิ่งที่จำเป็น เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร และดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ผู้คนหวาดกลัวประเด็น ของความรู้เหล่านี้มาก แต่พวกเขาชอบความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก พวกเขาวิ่งหนีไปไกลจากความรู้สามไมล์ เป็นสิ่งที่ดี มากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้จะต้องมีการก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และโลกเก่าจะต้องถูกทำลายล้าง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ฟัง สิ่งนี้เลย คำแนะนำของพ่อก็คือ: อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย! ฯลฯ แล้วมายาก็บอกว่า: อย่าได้ยินสิ่งต่างๆ ของبابา! คำแนะนำ ของมายาคือ: อย่าได้ฟังความรู้ของชีพبابา! มายาตอบทีลูกอย่างหนักมากจนความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก และ แล้วลูกก็ไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกจดจำแค่เพื่อนฝูงญาติมิตรและผู้ที่มียาร่างกายเท่านั้นและลูกก็ไม่เชื่อฟังคำสั่งของبابา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นตลอดเวลา แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อฟังและพูดว่า: ฉันจดจำคนนั้นคนนั้น หากลูกจดจำคนอื่น ลูกจะสับสน ลูกไม่ควรชอบสิ่งเหล่านั้น โลกนี้สกปรกอย่างสิ้นเชิง สวรรค์ใหม่กำลังมีการก่อตั้งสำหรับพวกเรา ลูกๆ ได้ รับคำแนะนำของพ่อและวงจรโลกแล้ว ดังนั้นลูกควรจะอยู่อย่างไม่วางวั่นกับการศึกษานี้ พ่อพูดว่า: มองดูภายในตนเอง มีตัวอย่างของนาราด ดังนั้นพ่อพูดว่า: มองดูตนเองเพื่อดูว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาป ของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่ว่าสถานการณ์ของลูกจะเป็นอย่างไร ลูกต้องจดจำชีพبابา อย่าได้มีความรักต่อคนอื่น ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกออกจากร่างของลูก ต้องมีการจดจำระลึกถึงชีพبابาเท่านั้น จดจำชีพبابาและดวงกงจักรแห่งการ ตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ใครให้ความรู้ให้แก่ลูกบราห์มิน? ใคร ทำให้ลูกบราห์มินกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จุดแห่งแสง ดังนั้น ท่านจึงเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองใช่ไหม? ใช่ ท่านคือบุคคลแรก ไม่เช่นนั้นใครจะทำให้เราบราห์มิน เป็นเช่นนั้น? ท่านมีความรู้ทั้งหมดของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นนั้น ท่าน เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้มีการแสดงว่าวิชณูถือกงจักรนี้ เราพูดว่าดวงวิญญาณ

สูงสุดคือไตรกาลดาชีวิต ตรีมูรติ และตรีเนตร ท่านทำให้เรากลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เพื่อที่จะให้ความรู้แก่พวกเรา ท่านจะเข้ามาในร่างของมนุษย์อย่างแน่นอน มีเพียงผู้สร้างเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่พวกเรา ในเมื่อไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง พวกเขาจะได้รับความรู้ของสิ่งสร้างได้จากที่ไหน? เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าชีพบาบาคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านรู้ว่าเราเข้าสู่วงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านไม่ได้เข้าสู่วงจรของการกลับมาใช้ชาติเกิด แต่ท่านมีความรู้ที่ท่านให้แก่พวกเรา ดังนั้นชีพบาบาคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองผู้แรก มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่สามารถทำให้เรากลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านทำให้เราบริสุทธิ์ เพราะพร้อมกับผู้สร้าง ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วย พ้อรู้เกี่ยวกับชีวิตของลูกๆ ชีพบาบาดำเนินการก่อตั้งด้วยบราห์มา ท่านคือคาร์เนดราวันฮาร์ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อสอนลูกแล้วท่านก็พูดว่า: ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วย เป็นชีพบาบาที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านพูดว่า: พ่อมีความรู้ของวงจรโลก นี่คือวิธีที่พ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? ลูกควรเก็บเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกไว้ในสติปัญญาของลูก แม้ว่าลูกจะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกมากเท่าไร ลูกก็สามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้ นี่คือความรู้ ด้วยการมีโยคะที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป เก็บบันทึกชาร์ทของทั้งวัน: หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกจะเก็บบันทึกชาร์ทได้อย่างไร? ลูกจะทำอะไรตลอดทั้งวัน? ลูกจดจำได้มากเท่าไรไหม? มีบางคนเก็บชาร์ทที่พวกเขาได้ศึกษาคัมภีร์มากแค่ไหนหรือที่พวกเขาได้ทำบุญมากแค่ไหน ฯลฯ ลูกจะพูดว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน และลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อในสภาพของความสุขแก่ผู้คนมากแค่ไหน ไตรตรองประเด็นที่ลูกได้รับจากพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า เก็บความรู้ที่ลูกได้รับในสติปัญญาของลูก อ่านมุรลิตทุกวัน นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมากเช่นกัน ไตรตรองประเด็นใดก็ตามที่ลูกได้รับจากมุรลิตซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้ที่อยู่ต่างประเทศก็จดจำบาปามากกว่าผู้ที่อยู่ที่นั่น มีมากมายที่อยู่ในบ่วงพันธะที่ไม่แม้กระทั่งจะเคยเห็นบาป พวกเขาจดจำบาปอย่างมากมาย พวกเขาคงอยู่อย่างซาบซึ้งอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านพวกเขาก็มีนิมิต หรือศรัทธาของพวกเขาพัฒนาขึ้นเพียงแค่ว่าพวกเขาฟังความรู้นี้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ฝ่าแต่มองดูตนเองเพื่อจะดูว่าสถานภาพที่ลูกประกาศสิทธิ์จะสูงแค่ไหน พฤติกรรมของลูกเป็นอย่างไร ลูกถูกล่อลวงด้วยอาหารหรือเครื่องดื่มใดๆหรือไม่? อย่าได้พัฒนานิสัยเช่นนั้น สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งเจือปน ถามหัวใจลูก: ลูกจดจำใคร? ลูกจดจำคนอื่นได้นานแค่ไหน? ลูกต้องซึมซับความรู้และตัดบาปของลูก บางคนทำบาปเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! พระเจ้าพูดว่า: ทำสิ่งนี้! อย่างไรก็ตามพวกเขาพูดว่า: ฉันอยู่ภายใต้อิทธิพลของใครบางคนอื่น นั่นคือพวกเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา อัจชะ ดำเนินไปภายใต้อิทธิพลของมายา ลูกสามารถทำตามศรัทธาหรือทำตามการกำหนดของจิตของตนเอง! ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกสอบผ่านในสภาพนั้นมากแค่ไหน ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ไม่เช่นนั้นลูกจะทุกข์ทรมานกับการสูญเสียถึง 21 ชาติเกิด เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกจะไม่มีแม้กระทั่งการเอ่ยถึงสำนักที่เป็นร่าง เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีการกระทำใดๆที่จะทำให้พ่อของยักษ์นี้จะถูกประณาม ทำกรรมดีด้วยสติปัญญาที่มีความถูกต้องตามศีลธรรมที่ลูกได้รับจากพ่อ อย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครเกิดความทุกข์

2. อย่าได้ถามเกี่ยวกับข่าวที่ไร้ประโยชน์ จงพูดสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้ในบรรดาลูกเอง ละทิ้งการพูดโกหก การเป็นเช่นปีศาจ และการทำให้บ้านแตก ให้เพียงเพชรพลอยของความรู้เท่านั้นที่ออกมาจากปากลูก ไม่ฟังหรือพูดสิ่งชั่วร้าย

พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลที่อยู่อย่างเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ทุกวันลูกจะได้รับสมบัติแห่งความสุขที่ไร้ขีดจำกัดจากมหาสมุทรแห่งความสุข และดังนั้นความสุขของลูกจะไม่มีวันหายไปในการการณ์ใดๆ ลูกไม่ต้องกังวลกับสถานการณ์ใดๆ ไม่มีความคิด เช่น “จะเกิดอะไรขึ้นกับทรัพย์สินสมบัติของฉัน” หรือ “จะเกิดอะไรขึ้นกับครอบครัวของฉัน” จะมีเพียงการเปลี่ยนแปลงเท่านั้นใช่ไหม? ไม่ว่าผู้คนที่สูงส่งในโลกเก่าจะเป็นอย่างไร พวกเขาจะแก่ชราและดังนั้นลูกจึงไร้กังวล ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นมันก็จะดี สำหรับบราห์มินทุกสิ่งดี ไม่มีอะไรเลวร้าย ลูกมีอำนาจในการปกครองเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากลูกได้

คติพจน์: พิจารณาโลกลนี้ให้เป็นเกมทางจิตวิญญาณและพิจารณาสถานการณ์ว่าเป็นของเล่น และดูจะไม่มีวัน
ท้อแท้หรือหมดกำลังใจ

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน โรงพยาบาลทางจิตนี้ทำให้ลูกมีพละนามัยที่ดีเสมอเป็นเวลาครึ่งวงจร นั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ

คำถาม: สติปัญญาของลูกควรจดจำคำแนะนำอะไรในขณะที่ทำธุรกิจของลูกๆ ละ?

คำตอบ: คำแนะนำของพ่อคือลูกต้องไม่จดจำผู้ที่มีร่างกายที่มีตัวตนหรือผู้ที่มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนใดๆ เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีลูกคนไหนที่จะพูดว่าลูกไม่มีเวลาสำหรับสิ่งนี้ ในขณะที่ทำทุกสิ่งลูกสามารถอยู่ในการการจดจำระลึกถึงได้

โอมซานติ พ่อพูด “อรุณสวัสดิ์” กับลูกๆ ทางจิตผู้อ่อนหวานที่สุด หลังจากที่พูดคำว่า “อรุณสวัสดิ์” แล้วลูกได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ลูกร้องเรียก โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ ดังนั้นก่อนอื่นใจพ่อพูดว่า: จดจำพ่อทางจิตวิญญาณ พ่อทางจิตของทั้งหมดมีเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อฉันไม่เคยได้รับการพิจารณาว่าอยู่ทุกหนทุกแห่ง ดังนั้นก่อนอื่นใจจดจำพ่อก่อนที่จะเป็นไปได้อีก ลูกๆ อย่าได้จดจำชีวิตที่มีตัวตนหรือชีวิตที่ละเอียดอ่อนใดๆ เพียงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายมากใช่ไหม? ผู้คนพูดว่าเขาไม่ว่างและไม่มีเวลา อย่างไรก็ตามลูกมีเวลาเสมอสำหรับสิ่งนี้ พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าโดยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกทำลาย นี่เป็นสิ่งหลัก ไม่มีใครห้ามลูกดำเนินธุรกิจของลูก ในขณะที่ทำสิ่งทั้งหมดนั้นเพียงแค่จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะถูกทำลาย ลูกเข้าใจว่าลูกไม่มีบริสุทธิ์ ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา ฤๅษี และมุนีทั้งหมดทำความเพียรพยายามทางจิต ผู้คนทำความเพียรพยายามทางจิตเพื่อที่จะพบพระเจ้า ลูกไม่สามารถพบท่านได้จนกว่าลูกจะได้รับการแนะนำของท่าน ลูกรู้ว่าไม่มีใครในโลกได้รับคำแนะนำของพ่อ ทุกคนได้รับการแนะนำของร่างกาย ผู้คนได้รับการแนะนำของสิ่งที่ใหญ่โตอย่างรวดเร็ว ต่อเมื่อพ่อมาแล้วเท่านั้นที่ท่านจะอธิบายคำแนะนำของดวงวิญญาณแก่ลูก มีสองสิ่ง ดวงวิญญาณและร่างกาย แต่ละดวงวิญญาณคือดวงดาวและมีความละเอียดอ่อนมากไม่มีใครสามารถมองเห็นได้ เมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ ลูกต้องนั่งอยู่ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นโรงพยาบาลด้วยเช่นกัน เป็นโรงพยาบาลที่ลูกกลับมามีพละนามัยที่ดีเสมอเป็นเวลาครึ่งวงจร ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่เคยถูกทำลาย บทบาททั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันไม่สามารถถูกทำลายได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านี้ไม่สูญสลาย ร่างกายสูญสลาย เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลายและลูกใช้ 84 ชาติเกิดและนี่คือละคร ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้ก่อตั้งศาสนาใดมาในเวลาใดและใช้กี่ชาติเกิด เป็นที่จดจำว่า 84 ชาติเกิดนั้นเป็นของศาสนาเดียวอย่างแน่นอน 84 ชาติเกิดไม่สามารถเป็นของทุกคนได้ ไม่ใช่ทุกศาสนาที่มาในเวลาเดียวกัน ทำไมเราจึงมานั่งและคำนวณเกี่ยวกับผู้อื่นเล่า? เรารู้ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมาในเวลานั้นๆ เพื่อก่อตั้งศาสนา แล้วมีการขยายตัวของสิ่งนั้น ทุกคนต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เมื่อโลกตาโมประธานเป็นเวลานั้นที่พ่อมาและทำให้โลกกลายเป็นยุคทองที่สะโตประธาน เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกชาวบาร์ตะจะมาและปกครองโลกใหม่ จะไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ในบรรดาลูกเช่นกันผู้ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงจะเพียรพยายามมากที่จะอยู่ในการการจดจำระลึกถึงและพวกเขาจะเขียนข่าวของพวกเขาด้วยเช่นกันว่า: บาบานั้นอยู่ในการการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่านี้ เนื่องจากความระอวยใจบางคนก็ไม่ได้เขียนข่าวของพวกเขาเลย พวกเขาสงสัยว่า: บาบาวะพูดว่าอย่างไร? อย่างไรก็ตามบาบายังคงรู้ ครูที่โรงเรียนจะบอกนักเรียนว่า ถ้าเธอไม่ศึกษาเล่าเรียนเธอจะสอบตก พ่อแม่ทางโลกก็เข้าใจสิ่งนี้เช่นกันจากการศึกษาของลูกๆ ของเขาว่าได้ศึกษามากมายเพียงใด นี่คือการเรียนที่ใหญ่มาก ที่นี้ลูกไม่ได้บอกให้ลูกนั่งตามลำดับ สติปัญญาของลูกเข้าใจว่ามีลำดับ เวลานี้บาบากำลังส่งลูกที่ดีไปยังสถานที่อื่นๆ เมื่อพวกเขาไปยังสถานที่อื่นผู้อื่นก็เขียนว่า: เราต้องการมหาระตี ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจอย่างแน่นอนว่าพวกเขาฉลาดและเป็นที่รู้จักกันดีกว่าพวกเขาเอง สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ในนิทรรศการเช่นกันมีผู้คนหลายประเภทมา ดังนั้นควรมีผู้ให้คำแนะนำยืนอยู่ที่นั่นเพื่อตรวจสอบพวกเขา ผู้ที่ต้อนรับผู้คนควรจะรู้ว่าคนประเภทไหนมา ดังนั้นผู้หนึ่งควรส่งสัญญาณไปยังผู้ที่กำลังอธิบายว่า: ท่านสามารถอธิบายแก่ผู้คนเหล่านี้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่ามีผู้คนที่เป็นชั้นหนึ่ง ชั้นสอง และชั้นสาม ลูกต้องรับใช้ทุกคนที่นั่น เมื่อบุคคลสำคัญมาทุกคนก็ให้การต้อนรับที่ดีแก่เขาอย่างแน่นอน นี่คือการ พ่อหรือครูของลูกๆ ในชั้นเรียน นี่คือการใส่ใจเป็นพิเศษด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณนั้นจะได้รับการใส่ใจและการยกย่องเป็นพิเศษ การพูดว่าคนนั้นคนนั้นมั่งคั่งและฝึกฝนในศาสนาเป็นการยกย่องพวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ผู้คนพูดว่าท่านคือผู้ที่สูงสุดอย่างแท้จริง แต่เมื่อลูกขอให้พวกเขาบอกชีวิตประวัติของท่านพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่ง พวกเขาได้ทำให้ท่านต่ำลงมาอย่าง

สมบูรณ์ เวลาที่ลูกสามารถอธิบายว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าและท่านคือผู้อยู่อาศัยแห่งดินแดนสูงสุดในขณะที่เหล่าเทพอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นี้มีมนุษย์ ดังนั้นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ผู้ไม่มีตัวตน เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเช่นเพชรและเวลาที่ถูกกลายเป็นเช่นเปลือกหอย และดังนั้นลูกแสดงให้เห็นว่าพระเจ้านั้นต่ำกว่าตัวลูกเอง ลูกไม่แม้แต่จะตระหนักถึงท่าน ลูกผู้คนชาวบาร์ตได้รับการตระหนักนั้น แล้วการตระหนักนั้นก็ลดลง เวลาที่ลูกยังคงให้การตระหนักถึงพ่อแก่ทุกคนต่อไป มากมายจะได้รับการตระหนักถึงพ่อ รูปภาพหลักของลูกคือตรีมูรติ วงจรและต้นไม้ มีการรู้แจ้งอย่างมากในภาพทั้งสามนั้น ใครก็ตามจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์เป็นนายของยุคทอง โอเค แล้วมีอะไรก่อนยุคทอง? ลูกรู้อะไรในเวลานี้เท่านั้นที่ เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็กและเป็นการปกครองของปวงประชาเหนือปวงประชา เวลาที่ไม่มีอาณาจักรเลย มีความแตกต่างอย่างมาก ในตอนต้นของยุคทองมีราชาและตอนนี้ก็มีราชาในยุคเหล็กด้วย แม้ว่าจะไม่มีใครในพวกเขาที่บริสุทธิ์ บางคนก็แค่ชื่อสมญาเท่านั้น ไม่มีใครเป็นมหาราชชาติที่แท้จริง พวกเขาเพียงแต่ชื่อสมญานั้น ตัวอย่างเช่นมีมหาราชชาติแห่งพาเทียรา จอดปุร บิคาเนียร์ ฯลฯ พวกเขาเอ่ยถึงชื่อเหล่านั้น ชื่อเหล่านั้นยังคงมีอยู่ตลอดไป ในตอนแรกมีชื่อของจักรพรรดิที่บริสุทธิ์และตอนนี้มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ คำว่า “ราชา, จักรพรรดิ” ยังคงดำเนินต่อเนื่องมา สำหรับลักษมีและนารายณ์ลูกจะพูดว่าทั้งสองเป็นนายของยุคทอง ใครประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร? เวลาที่ลูกรู้ว่าอาณาจักรได้รับการก่อตั้งอย่างไร พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้คนเหล่านั้นศึกษาและกลายเป็นทนายความ ฯลฯ ในชาติเกิดเดียวกันนี้ ลูกกำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้และจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในอนาคตตามแผนของละครโลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น เวลานี้เป็นโลกเก่า แม้ว่าจะมีประสาทราชวงศ์ที่ใหญ่โตและดีมาก ก็ไม่มีใครมีพลังที่จะสร้างประสาทราชวงศ์ที่ประดับด้วยเพชรและพลอย ในยุคทองพวกเขาเคยสร้างปราสาทราชวงศ์ของพวกเขาทั้งหมดที่ประดับด้วยเพชรและพลอย ใช้เวลาไม่นานเลยที่จะสร้างสิ่งเหล่านั้น ที่นั่นเช่นกันเมื่อเกิดแผ่นดินไหวพวกเขาก็ว่าจ้างผู้รับเหมามากมายและได้สร้างเมืองทั้งหมดขึ้นมาใหม่ภายในไม่กี่ปี บางทีอาจใช้เวลาแปดถึงสิบปีในการสร้างนิเวศน์ แต่มีความแตกต่างระหว่างคนงานที่นั่นกับคนงานที่นั่น ทุกวันนี้พวกเขายังคงประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ วิทยาศาสตร์แห่งการก่อสร้างมีพลังมาก พวกเขาสามารถทำทุกสิ่งให้สำเร็จรูปและแปลถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วมาก พวกเขาสร้างสิ่งเหล่านั้นที่น้อยอย่างรวดเร็วและดังนั้นทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ที่นั่น สิ่งทั้งหมดนี้จะไปกับลูก ชั้นสการ์เหล่านั้นจะยังคงอยู่ แม้กระทั่งชั้นสการ์ของวิทยาศาสตร์ก็ยังคงไปกับลูก ดังนั้นเวลานี้พ่อยังคงเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก หากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จงจดจำพ่อ พ่อพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” แล้วก็สอนลูก ลูกๆ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่? ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปทั่วจงจดจำพ่อ เพราะลูกมีภาระของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกใช้ 84 ชาติเกิดในขณะที่ลงบันไดมา เวลานี้มีสภาพของการขึ้นในชาติเกิดเดียว ยิ่งลูกจดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น และลูกจะได้รับพลังกำลัง มีลูกหลายคนถูกวางไว้เป็นอันดับข้างหน้าแต่พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงเลย แม้ว่าพวกเขาจะฉลาดในความรู้ แต่พวกเขาไม่อยู่ในการจารึกและแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อยกย่องลูกๆ ผู้นี้ก็เช่นกันอันดับหนึ่งเช่นกัน ดังนั้นท่านต้องเพียรพยายามอย่างแน่วแน่ ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายแก่ลูกแล้วโยคะของสติปัญญาของลูกจะยังคงเชื่อมโยงอยู่ที่นั่น ผู้ที่ต้องกำลังเรียนรู้อยู่เช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านยังคงพูดว่า จดจำบาบา รูปภาพเหล่านั้นมีไว้สำหรับอธิบายแก่ใครก็ตาม ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ท่านมาและรับร่างกายมาใช้ ลูกๆ ของพระเจ้าผู้เดียวเป็นดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย เวลาที่พวกเขาอยู่ในร่างกายของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดเป็นภาพลักษณ์ที่อมตะ ร่างกายเป็นบัลลังก์ของภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ(ดวงวิญญาณ) บัลลังก์ที่เป็นอมตะไม่ใช่สิ่งใดอื่นโดยเฉพาะ นี่คือบัลลังก์ของภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก นั่นเรียกว่าบัลลังก์อมตะเป็นบัลลังก์อมตะของภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นอมตะ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก พ่อไม่มีตัวตน ท่านนำบัลลังก์ของท่านมาจากที่ไหน? พ่อพูดว่า: นี่คือบัลลังก์ของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อมาและขอยืมบัลลังก์นี้ พ่อมาและนั่งบนบัลลังก์ที่เป็นอมตะของร่างกายที่เก่าแก่และธรรมดาของบราห์มา เวลาที่ลูกรู้นี้คือบัลลังก์ของทุกดวงวิญญาณ สิ่งนี้หมายถึงมนุษย์เท่านั้น ไม่ได้ใช้กับสัตว์ มนุษย์กลับมาแล้วร่ายยิ่งกว่าสัตว์และอย่างน้อยควรจะเปลี่ยนแปลงตนเองก่อนเมื่อมีคนถามลูกเกี่ยวกับสัตว์บอกพวกเขาว่า: ก่อนอื่นใดอย่างน้อยก็เปลี่ยนแปลงตนเองก่อน ในยุคทองแม้แต่สัตว์ก็ดีมากและชั้นหนึ่ง จะไม่มีหยาบใดๆเลยที่นั่น ถ้านกพิราบจะปล่อยมูลของมันในปราสาทราชวงศ์ของราชาก็จะมีค่าปรับ ที่นั่นจะไม่มีความหยาบใดๆเลย ที่นั่นพวกเขาจะระมัดระวังอย่างมาก พวกเขาจะมีการเฝ้าเวรยามไว้เพื่อไม่ให้มีสัตว์ชนิดใดที่สามารถเข้ามาข้างในได้ จะมีความสะอาดอย่างมากที่นั่น นอกจากนี้ยังมีความสะอาดอย่างมากในวัดของลักษมีนารายณ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งแสดงภาพนกพิราบไว้ในวัดซังการ์และปาวตี ดังนั้นพวกเขาต้องสร้างความเสียหายให้วัดอย่างแน่วแน่เช่นกัน พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนี้มากมายไว้ในคัมภีร์ เวลาที่พ่ออธิบายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามมีลูกเพียงไม่กี่คนที่สามารถซึมซับความรู้นี้ ที่เหลือทั้งหมดไม่เข้าใจอะไรเลย พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก ลูกๆ จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ให้เพชรพลอยออกมาจากปากลูกเสมอ ลูกคือรูปและบาฮาน ก้อนหินไม่ควรออกมาจากปากของลูก

ดวงวิญญาณได้รับการยกย่อง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นประธานาธิบดี ฉันเป็นผู้นั้นผู้นั้น นี่คือชื่อของร่างกายของฉัน โอเค ดวงวิญญาณเป็นลูกของใคร? ของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน แล้วท่านจะอยู่ทุกหนทุกแห่งได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าก่อนหน้านี้อีกก็ยังไม่รู้อะไรมาก่อนเช่นกัน เวลาที่สติปัญญาของลูกเปิดกว้างอย่างมาก เมื่อลูกไปที่วัดใดก็ตามในตอนนั้นลูกเข้าใจว่ารูปภาพเหล่านั้นทั้งหมดไม่ถูกต้อง จะมีใครที่มีสิบแขนหรือมีวงของข้างเช่นในรูปภาพนั้นหรือไม่? ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แท้จริงแล้วควรมีความเลื่อมใสศรัทธาของชีบบาบาเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลักษณะและนารายณ์ใช้ 84 ชาติเกิด แล้วพ่อสูงสุดก็มาและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ไม่มีใครที่สูงไปกว่าท่าน ในบรรดาลูกเช่นกัน ลูกสามารถซึมซับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้เหล่านี้ตามลำดับกันไป หากใครบางคนไม่สามารถซึมซับได้คนนั้นจะมีประโยชน์อะไร? แทนที่จะกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด บางคนก็ถึงกลับกลายเป็นคนตาบอดเสียเอง ถ้าตัวไม่สามารถให้น้ำดื่มได้ตัวนั้นก็จะถูกชังไว้ในคอกวัว ที่นั่นเช่นกันบางคนไม่สามารถให้น้ำแก่ความรู้ มีหลายคนที่ไม่เพียรพยายามอะไรเลย พวกเขาไม่เข้าใจว่าอย่างน้อยพวกเขาก็ควรให้คุณประโยชน์กับใครบางคน พวกเขาไม่มีความใส่ใจกับโชคของตนเอง พวกเขามีความสุขกับอะไรก็ตามที่พวกเขาได้รับ พ่อพูดว่า: นั่นไม่ได้อยู่ในโชคของใครๆนั้น เราควรเพียรพยายามที่ได้รับการหลุดพ้น ลูกต้องกลับมาเริ่มเป็นดวงวิญญาณ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและดูซิท่านยังเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร ท่านได้รับการเชื้อเชิญให้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อราวันได้ทำให้ทุกคนคดโกงอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและทำให้ทุกคนสูงส่ง ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดียิ่งก็จะกลายเป็นราชาและราชินีแต่ผู้ที่ไม่เพียรพยายามเลยก็จะกลายเป็นผู้ที่ยากจน เพราะว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขาพวกเขาจึงไม่สามารถใช้ความเพียรพยายาม บางคนก็สร้างโชคของเขาได้ดีมาก ลูกแต่ละคนสามารถตรวจสอบตนเองว่า: ฉันทำงานรับใช้อะไร? อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาซันและให้เพชรพลอยออกจากปากของลูกเสมอ จงกลับมาอ่อนหวานมากๆ อย่าปล่อยให้ก้อนหิน(คำพูดที่ไม่ดี) ออกมาจากปากของลูก
2. กลับมาฉลาดในความรู้และโยคะและให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เพียรพยายามที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง จงกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด

พร: พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่อร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบัพดาดาและอยู่อย่างปลอดภัยจากมายาและอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ
ลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานมีสิทธิ์ในร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบัพดาดาและมายาไม่มีพลังที่จะเข้ามาภายใต้ร่มฉัตรนี้ ลูก ๆ เหล่านี้กลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายาอย่างสม่ำเสมอ ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองในรูปของการจดจำระลึกถึงจะช่วยให้ลูกปลอดภัยจากอุปสรรคทั้งหมด ไม่มีอุปสรรคใดสามารถมาถึงผู้ที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองได้ สำหรับผู้ที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง สิ่งที่ยากที่สุดจะกลายเป็นสิ่งที่ย่าง สถานการณ์ที่ใหญ่โตเท่าภูเขาจะมีประสบการณ์ที่เป็นเหมือนสำลี้

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับความรักจากพระเจ้า จากผู้คน และจากตัวลูกเอง ให้ซึมซับคุณธรรมแห่งความพอใจ

*** โอม ขานติ ***

ทำตามพ่อ

วันนี้บัพดาตามาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะ เพื่อที่จะตอบสนองต่อความรักของลูกที่รักทุกคน บัพดาตาที่ปราศจากร่างจะต้องได้รับการค้ำจุนของร่างกาย เพราะเหตุใด? เพื่อที่จะทำให้ลูกๆปราศจากร่างด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พ่อปราศจากร่างและให้ประสบการณ์ในรูปแบบที่ปราศจากร่าง ของการปราศจากร่างในขณะที่อยู่ในร่างกาย ในทำนองเดียวกันลูกทุกคนในขณะที่ใช้ชีวิตของลูก จงอยู่อย่างมั่นคงในร่างกายในสภาพที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างในขณะที่อยู่ในร่างกาย และโดยเป็นคาราวันฮาร์ (ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจ) ทำให้ร่างกายของลูกแสดงการกระทำ ร่างกายคือคารันฮาร์ (คนที่ทำ) และลูกดวงวิญญาณเป็นคาราวันฮาร์ (ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจ) สภาพนี้เรียกว่าสภาพที่ปราศจากร่าง สิ่งนี้เรียกว่าการทำตามพ่อ ในการที่จะทำตามพ่ออย่างสม่ำเสมอ จงให้สติปัญญาของลูกมั่นคงในสองสภาพ สภาพของการทำตามพ่อคือ สภาพของการอยู่อย่างไม่มีร่างกาย, สภาพที่ปราศจากร่าง และ สภาพที่ไม่มีตัวตนอย่างสม่ำเสมอ ในการที่จะทำตามดาต้าซึ่งคือพ่อบราห์มาคือการอยู่ในสภาพที่อะแวก, สภาพเทวดานางฟ้า และสภาพที่ละเอียดอ่อนเสมอ การอยู่อย่างมั่นคงในทั้งสองสภาพนี้เรียกว่าการทำตามพ่อ สภาพที่ต่ำกว่านี้คือสำนึกในรูปแบบที่หยาบและสำนึกเกี่ยวกับผู้คน อย่าลงมาถึงสภาพนั้น สำนึกของผู้คนและสำนึกที่หยาบเป็นพื้นฐานของการทำให้ลูกตกต่ำลงมา ดังนั้นจงอยู่เหนือทุกสิ่งและมั่นคงในสองสภาพนี้อย่างสม่ำเสมอ ประเด็นที่สามคือทันทีที่ลูกเกิดมาเป็นบราห์มิน ลูกจะได้รับคำสอนของบัพดาตา ดังนั้นอย่าได้เข้าไปสู่สภาพของการลงมาแม้กระทั่งในความคิดหรือความฝันของลูก นั่นคือสภาพที่ไม่ได้เป็นของลูก จะเกิดอะไรขึ้นถ้ามีใครบางคนไปต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต? บัพดาตาได้วาดเส้นของการเชื่อฟังนี้ไว้แล้ว: อย่าก้าวออกไปนอกเส้น หากลูกไม่เชื่อฟังก็จะมีผลทุกขระทมและมีการสำนึกผิดเสียใจเช่นกัน ดังนั้นวิธีที่ง่ายดายในการรักษาความภาคภูมิใจของลูกไว้อย่างสม่ำเสมอและการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดคือการทำตามพ่อ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะทำตามใช่ไหม? ในชีวิต, ลูกมีประสบการณ์ของการทำตามมาตั้งแต่วัยเด็ก ในวัยเด็กลูกต้องทำตามพ่อของลูกโดยการจับนิ้วของเขาในขณะที่เดินนั่งและเคลื่อนไหว จากนั้นเมื่อลูกเป็นผู้ครองเรือน สามเณรและภรรยาจะถูกสอนให้ทำตามกันและกัน จากนั้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะยอมรับกฎ ลูกจะกลายเป็นสาวกของกฎ ลูกกลายเป็นคนที่ทำตามเขา ในชีวิตทางโลกลูกต้องทำตามตั้งแต่ตอนต้นและในตอนสุดท้ายเช่นกัน พ่อทางจิตและพ่อเหนือโลกก็แสดงวิธีการที่ง่ายดายเช่นกัน พวกท่านปลดปล่อยลูกจากการขยายตัวของ “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ฉันควรทำอย่างนี้หรืออย่างนั้น?” คำตอบสำหรับคำถามทั้งหมดเป็นเพียงข้อเดียว: ทำตามพ่อ

เป็นดวงวิญญาณบราห์มาที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มอย่างสมบูรณ์และกลายเป็นเครื่องมือที่จะสอนลูกถึงวิธีที่จะทำการกระทำในรูปแบบที่มีตัวตน

- วิธีที่จะแสดงการกระทำ
- วิธีที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรม
- วิธีที่จะตอบสนองความรับผิดชอบของการกระทำ
- วิธีที่จะอยู่อย่างมั่นคงอยู่ในสภาพที่ปราศจากร่างในขณะที่อยู่ในร่างกาย
- วิธีที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของร่างกาย
- วิธีที่จะรักษาสภาพของการซึมซับและหลุดหายไปในการรักในจิตใจของลูก
- วิธีที่จะใช้ทุกสถานการณ์ในหนทางที่มีค่า - เป็นบราห์มาที่มีตัวตน ที่กลายเป็นเครื่องมือในชีวิตทางร่างนี้

ดวงวิญญาณที่ถูกผูกอยู่ในบ่วงพันธะของกรรมจะกลายเป็นตัวอย่างของการกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ดังนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดายที่จะทำตามชีวิตในทางปฏิบัติใช่ไหม? นี่คือบทเรียนของการทำตามพ่อ เมื่อลูกถามคำถามที่เชื่อมโยงกับร่างกาย, ความสัมพันธ์ หรือความมั่งคั่ง คำตอบของคำถามเหล่านี้ทั้งหมดคือชีวิตของพ่อบราห์มา ทุกวันนี้นักวิทยาศาสตร์ถามคอมพิวเตอร์เพื่อหาคำตอบสำหรับทุกคำถามของพวกเขา เพราะพวกเขาเชื่อว่าคอมพิวเตอร์มีความถูกต้องแม่นยำมากกว่าสติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาเชื่อว่าสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมีความถูกต้องแม่นยำมากกว่าผู้สร้าง อย่างไรก็ตามสำหรับลูกที่มีความเจ็บปวด ชีวิตของบราห์มาเป็นคอมพิวเตอร์ที่ถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นแทนที่จะถามว่า "ทำไม" หรือ "อย่างไร?" ลูกที่คอมพิวเตอร์ที่มีชีวิต คำถามของ "อย่างไร" และ "อะไร?" จะเปลี่ยนเป็น "เป็นเช่นนั้น" แทนที่จะมีคำถามมากมาย ลูกจะพอใจและสนใจ คนที่ถามคำถามมากมายมีสติปัญญาที่แปรปรวน ด้วยเหตุนี้เองสัญลักษณ์ของเครื่องหมายคำถามจึงคิดค้นขึ้น เมื่อลูกเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายคำถามนั้นจะมีลักษณะคล้าย ในขณะที่ยังสัญลักษณ์ของความพอใจและความสมพอใจคือจุดฟูลสตอป มีอะไรคล้ายในจุดฟูลสตอปหรือไม่? มันเหมือนกันจากทุกด้าน หากลูกมองจุดฟูลสตอปจากมุมใดมุมหนึ่ง มันจะเป็นทางที่ถูกต้องและจะเป็นแบบเดียวกันเสมอ – ไม่ว่าลูกจะมองอย่างถูกต้องหรือผิดทาง ในสภาพของความพอใจและความสมพอใจ นั่นคือในการมีความสม่ำเสมอและมั่นคง ลูกคือผู้ที่ทำตามพ่อ ดังนั้นสาระสำคัญคืออะไร? ทำตามบราห์มาในรูปแบบที่มีตัวตน และทำตามพ่อบราห์มาในรูปแบบที่ละเอียดอ่อน ไม่ว่าลูกจะทำตามพ่อบราห์มาหรือพ่อชีวา ลูกก็ใช้คำเดียวกันว่า: ทำตามพ่อ มีคำสรรเสริญของบราห์มา: ขอคารวะต่อบราห์มา กูรูของโลก เพราะเป็นบราห์มาในรูปแบบที่มีตัวตนที่กลายเป็นเครื่องมือในโลกที่มีตัวตนเพื่อให้ลูกทำตาม

ไม่มีใครในบรรดาลูกที่เรียกตัวเองว่าชีพกุมารหรือชีพกุมารี; ลูกเรียกตัวเองว่าบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี เป็นบราห์มาที่กลายเป็นตัวอย่างของการใช้ชีวิตที่สูงส่งสำหรับสิ่งสร้างทางร่างกายที่มีตัวตน ดังนั้นพ่อชีวาจึงถูกเรียกว่าสวดกูรู และผู้ที่สอนลูกบางสิ่งเรียกว่ากูรู เป็นบราห์มาที่กลายเป็นเครื่องมือในการสอนโลก ดังนั้นลูกต้องทำตามท่านในทุก ๆ การกระทำ ในบริบทนี้บราห์มาถูกเรียกว่าจกักตกูรู (กูรูโลก) ด้วยเหตุนี้เองโลกจึงยกย่องบราห์มา สมญา "จกักตปิตา" ก็เป็นของบราห์มาเช่นกัน วิษณุและชังการไม่สามารถเรียกว่าประชาปาติ (เจ้าแห่งมนุษยชาติ) ในแง่ของการเป็นนาย พวกเขาเรียกท่านว่า ปาติ (เจ้า) แต่ที่จริงแล้วท่านคือปิตา (พ่อ) ยิ่งท่านเป็นที่รักของโลกมากแค่ไหน ท่านก็ละวางจากโลกมากตามนั้นเช่นกัน และเวลานี้ท่านกำลังสอนลูกในบทเรียนของการทำตามท่านผ่านรูปแบบที่ละเอียดอ่อนในสภาพที่อေးแวน ลูกเข้าใจไหม? ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่มีการละวางมากเช่นนั้น บาบาสจะเล่าเรื่องของความละวางของของบราห์มาให้ลูกฟังในเวลาอื่น

วันนี้บาบาสยังต้องดูแลร่างกายด้วย ร่างที่ถูกยืมมาใช้ และในฐานะที่เป็นนายที่ดีก็จะใช้ร่างกายและสถานที่ตามความสามารถของพลังของร่างกายนั้น อย่างไรก็ตามบัปดาดาได้กลายเป็นเครื่องมือในการทำให้พาหนะทั้งสองทำงานเพื่อเล่นบทบาทที่ทรงพลังของพวกท่าน นี่เป็นพื้นฐานของพรพิเศษในละคร ลูกหลายคนถามคำถาม: เหตุใดเฉพาะพาหนะนี้จึงกลายเป็นเครื่องมือ? ไม่ต้องพูดถึงคนอื่น ผู้นี้ (กุสาร์ ดาดี) ก็มีคำถามนี้เช่นกัน เช่นที่บราห์มาไม่รู้ถึงการถือกำเนิดของท่าน ผู้นี้ก็ลืมพรของเธอเช่นกัน ลูกคนนี้ได้รับพรจากบราห์มาขณะที่มีร่างกายในช่วงเวลาที่มีบทบาทเกี่ยวกับนิมิตในตอนแรก ในตอนแรกพร้อมกับพ่อบราห์มา ในสถานที่ทาปาสวีแห่งความสันโดษ เมื่อเห็นบทบาทพิเศษของนิมิตของดวงวิญญาณนี้และเห็นคุณสมบัติพิเศษของธรรมชาติที่เรียบง่ายและชีวิตที่ไร้เดียงสา บราห์มาบาบาสจึงให้พรแก่เธอว่า: เช่นที่ลูกกลายเป็นมิตรร่วมทางของพ่อบราห์มา และอยู่กับพ่อมาตั้งแต่เริ่มต้นของบทบาทนี้ ดังนั้นในอนาคตเช่นกันลูกจะเติมเต็มหน้าที่ของการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อและกลับมาทักทายกับพ่อ ลูกจะได้เล่นบทบาทที่ทักทายกับพ่อบราห์มาในงานรับใช้ ดังนั้นพรนั้นจึงกลายเป็นเส้นโซ่และนี่ก็เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วสำหรับเธอเพื่อให้เธอเล่นบทบาทของการเป็นพาหนะเหมือนกับที่พ่อบราห์มาทำ อย่างไรก็ตามบัปดาดาขอแสดงความยินดีกับลูกที่เล่นบทบาทนี้และสำหรับความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับพลังมากมายเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลิฟต์ของคุณสมบัติพิเศษของความสามารถในการปรับตัวนี้ได้กลายเป็นของขวัญพิเศษ บัปดาดาต้องพิจารณาทุกสิ่งรวมถึงร่างกายด้วย ฮาโมเนียม (ร่างกายที่เป็นเครื่องมือ) นี้แก่แล้วและผู้ที่ใช้ร่างนี้ก็ทรงพลัง อย่างไรก็ตามเนื่องจากบทเรียนของ "ฮาจี, ฮาจี" จึงทำงานได้ดี อย่างไรก็ตามบัปดาดา กำลังทำให้สิ่งนี้ทำงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องและถูกวิธี แน่แน่นอนว่าท่านสัญญาว่าจะพบลูก แต่วิธีนี้จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆตามเวลา บาบาสจะบอกลูกทุกสิ่งในปีที่สิบแปด สิบเจ็ดปียังต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆที่กำลังเพียรพยายามอย่างง่ายดายที่ทำตามพ่อ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่พอใจและสนใจ ถึงลูกๆที่เป็นนายของผู้สร้างที่กลายเป็นคาราวานฮาและทำให้ร่างกายแสดงการกระทำ ถึงลูกๆที่ให้การตอบสนองผ่านชีวิตของเขา การจดจำระลึก

ถึงที่เต็มไปด้วยความรักและนมัสเต

บรรดาพญาคู:

1) ครูคือผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยสภาพของตนเองและยังช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าด้วยเช่นกัน การก้าวไปข้างหน้าและทำให้ผู้อื่นสามารถก้าวไปข้างหน้าเป็นเป้าหมายพิเศษและคุณสมบัติของครูด้วยเช่นกัน จึงเป็นผู้ทรงพลังอำนาจอย่างสม่ำเสมอเช่นพ่อและก้าวไปข้างหน้าและทำให้ผู้อื่นสามารถก้าวไปข้างหน้า ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ได้รับโชคผ่านการสละทิ้งของลูก การสละทิ้งอย่างสม่ำเสมอคือโชค โชคที่สูงส่ง การกระทำที่สูงส่ง และผลที่สูงส่ง ... โบายบินอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นโบายบินด้วยผลในทางปฏิบัติที่มองเห็นได้ พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอเป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะกลับมาสูงส่ง การเป็นผู้รับใช้ในยุคนั้นพบกันนั้นเป็นสิ่งชี้บอกของโชคพิเศษ การทำงานรับใช้หมายถึงการเติมเปี่ยมเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เพราะลูกสะสมโดยการงานรับใช้ และลูกจะได้รับประทานจากสิ่งที่ลูกสะสมไว้เป็นเวลาหลายชาติเกิด หากลูกรักษาความตระหนักรู้ว่าลูกกำลังสะสมโดยการรับใช้ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขตลอดเวลา และด้วยความสุขนั้นที่ลูกจะไม่มีวันเหนื่อยล้า งานรับใช้ทำให้ลูกไม่รู้เหนื่อย มันทำให้ลูกสัมผัสกับความสุข

ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่หัดเทียบกับพ่อ ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่าลูกหัดเทียบกับพ่อและเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับพ่อเช่นกัน ในการทำให้บรรยากาศของศูนย์มีพลัง ทิวทัศน์ต่างๆหนึ่งครั้งหรือสองครั้งและจัดทำโปรแกรมเพื่อให้ทุกคนได้สัมผัสกับการจดจำระลึกถึงที่มีพลัง บรรยากาศที่มีพลังทำให้ลูกห่างจากสถานการณ์ต่างๆโดยอัตโนมัติ เวลานี้มาเป็นหนึ่งในคุณภาพของตัวเองและยังคงสร้างคุณภาพต่อไป

2) ลูกคิดว่าตนเองเป็นเพชรพลอยอะไร? (เพชรพลอยแห่งความพอใจ) ในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งความพอใจเป็นสิ่งที่จำเป็น เทพเจ้าคนไหนที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด? เทพเจ้าแห่งความพอใจ (ซานโตซิ มา) เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะทำให้เทพเจ้าแห่งความพอใจมีความพอใจ เทพเจ้าแห่งความพอใจจะมีความพอใจอย่างรวดเร็ว ทำไมเทพเจ้าแห่งความพอใจจึงได้รับการกราบไหว้บูชา? เพราะในปัจจุบันมีความตึงเครียดเกิดขึ้นมากมาย มีความทุกข์มากมายและด้วยเหตุนี้ความไม่พอใจก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เหตุนี้เองทุกคนจึงมองหาวิธีที่จะอยู่อย่างพอใจ แต่พวกเขาไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ดังนั้นในเวลาเช่นนี้ลูกทุกคนต้องกลายเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและให้การรู้แจ้งแห่งความพอใจแก่ทุกคน ทำให้ผู้อื่นพอใจด้วยความรู้แจ้งของลูก ก่อนอื่นจงอยู่อย่างพอใจกับตัวลูกเอง จากนั้นอยู่อย่างพอใจกับงานรับใช้ และอยู่อย่างพอใจกับความสัมพันธ์ของลูก และแล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าเพชรพลอยแห่งความพอใจ ลูกต้องมีใบประกาศนียบัตรของความพอใจทั้งสาม หนึ่งในจากตัวลูกเอง อีกหนึ่งจากงานรับใช้ และสามจากมิตรของลูก ลูกประกาศสิทธิ์ในใบประกาศนียบัตรทั้งสามนี้แล้วใช่ไหม? เป็นการดีที่ลูกได้หนีจากความวุ่นวายของโลกและมาถึงอาซาลก้า (บ้านแห่งความมั่นคง) สถานที่ของพ่อนี้คืออาซาลก้า การมาถึงอาซาลก้าก็เป็นสิ่งชี้บอกของโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน อาจเป็นเพราะลูกได้สละทิ้งที่ลูกมาถึงอาซาลก้า ลูกมีโชค แต่ลูกสามารถเพิ่มเส้นโชคของลูกได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกเข้ามาในรายชื่อผู้ที่มีโชค เพราะเวลานี้ลูกเป็นของพระเจ้า และเหตุนี้เองลูกจึงมีโชค ลูกก้าวออกไปจากคนอื่นและทำให้ผู้เดียวนั้นเป็นของลูก และเหตุนี้เองลูกจึงมีโชค บรรดาเรามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นความกล้าหาญในลูกๆ ไม่ว่าลูกจะเป็นอะไรก็ตาม ลูกมีความสูงส่งในการสละทิ้งและความกล้าหาญในงานรับใช้ ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กหรือเป็นคนใหม่ บรรดาเราแสดงความยินดีกับลูกสำหรับการสละทิ้งและความกล้าหาญของลูก บรรดาเรามองลูกด้วยความนับถือเช่นนี้ มีความสำคัญแม้กระทั่งในการเป็นเครื่องมือ ในขณะที่ยังคงเดินหน้าต่อไปด้วยความสำคัญอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในโลกและกลายเป็นที่รู้จักกันดี ลูกรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของตัวเองใช่ไหม? ยิ่งลูกเป็นคนที่ยิ่งใหญ่มากแค่ไหน ลูกก็ต้องถ่อมตนมากเท่านั้น เช่นเดียวกับที่สัญลักษณ์ของต้นไม้ที่ออกผลที่กิ่งมันจะโน้มลงมา ในทำนองเดียวกันผู้ที่ถ่อมตนก็คือผู้ที่ได้รับประทานผลในทันทีในทางปฏิบัติ นี่คือคุณสมบัติพิเศษของยุคนั้นพบกัน อัจชะ

อะแวกบรรดาพญาคู: กุมารหมายถึงผู้ที่เตะความอ่อนแอออกไปตลอดเวลา ลูกได้กำจัดความอ่อนแอไปแล้วครั้งวงจรใช่ไหม? หรือลูกยังไม่ได้ทำเช่นนั้น? ความอ่อนแอไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณที่ทรงพลังอยู่เสมอ การอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการจบสิ้นความอ่อนแอ พ่อรักดวงวิญญาณที่มีพลังเช่นนั้นและแม้แต่ครอบครัวก็รักพวกเขา กุมารหมายถึงผู้ที่วาดเส้นของกรรมที่สูงส่งให้กับผู้อื่นผ่านกรรมของเขาเอง กรรมของลูกเองกลายเป็นเครื่องมือในการวาดเส้นของผู้อื่น ลูกเป็นผู้รับใช้เช่นนั้น ดังนั้นในทุกกรรมจงตรวจสอบว่า: ให้กรรมทุกนั้นชัดเจนที่คนอื่นก็สามารถมองเห็นเส้นกรรมได้อย่างชัดเจนเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่สะสมในบัญญัติที่สูงส่งของกรรมที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ สิ่ง

นี้เรียกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้เป็นวิธีที่ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ การจดจำระลึกถึงทำให้ลูกมีพลังและงานรับใช้ทำให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่า เดินหน้าต่อไปด้วยการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นสามารถก้าวไปข้างหน้าเช่นกัน อ้อชะ

ขอให้ลูกยกย่องระดับผู้อื่นและสร้างภาพบุคคลที่สูงที่สุดของลูกเช่นลูกพ่อบราห์มา

พร: ขอให้ลูกยกย่องระดับผู้อื่นและสร้างภาพที่สูงที่สุดของลูกเช่นพ่อบราห์มา
ลูกแต่ละคนได้สร้างภาพของชะตากรรมของเขาหรือเธอด้วยสำนึกที่สูงส่งและกรรมที่สูงส่งของเขาหรือเธอ เพียงแค่สัมผัสสุดท้ายสำหรับความสมบูรณ์พร้อมและกลับมาสูงที่สุดเหมือนพ่อบราห์มาขณะนี้ยังคงอยู่ สำหรับสิ่งนี้จึงเป็นผู้ที่ยกย่องระดับผู้อื่นนั้นคืออยู่อย่างปราศจากแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวอยู่เสมอ ในทุกสถานการณ์ ในทุกงาน ในทุกความร่วมมือในชุมชน ยิ่งลูกอยู่อย่างเห็นแก่ผู้อื่นมากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถยกย่องระดับผู้อื่นได้มากเท่านั้น แล้วลูกก็จะสัมผัสว่าตัวลูกเองเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ลูกจะไม่ยอมรับสิ่งใดเลยเพื่อตัวลูกเอง

คติพจน์: โดยการเป็นผู้สละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ ลูกจะพัฒนาคุณธรรมของความง่ายดายและความอดทน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความเมตตาต่อตนเอง ทำตามคำแนะนำที่พ่อให้แก่ลูกแล้วลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะปลอดภัยจากการสาปแช่งของมายา

คำถาม: ทำไมลูกถึงโดนสาปแช่งโดยมายา? สภาพของดวงวิญญาณลูกสาปแช่งเป็นอย่างไร?

คำตอบ: 1. หากลูกเคารพต่อพ่อและไม่สนใจการศึกษา (เพชรพลอยแห่งความรู้) และทำตามการกำหนดของตนเอง ลูกก็จะถูกสาปแช่งโดยมายา 2. หากพฤติกรรมของลูกชั่วร้ายและลูกไม่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกก็จะไร้ความเมตตาต่อตนเอง ล้อคจะถูกวางไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ เช่นนั้นไม่สามารถปีนขึ้นไปบนบัลลังก์ใจของพ่อได้

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตมีศรัทธาว่าเวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มายาราวินสาปแช่งลูกและทำให้ลูกไม่มีความสุข “คำสาปแช่ง” เป็นคำแห่งความทุกข์ และ “มรดก” เป็นคำแห่งความสุข ลูกๆ ที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก ผู้ที่ไม่เชื่อฟังไม่ใช่ลูกของพ่อ ไม่ว่าเขาจะพิจารณาตนเองว่าเป็นอะไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถปีนขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อได้ พวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกได้ ผู้ที่เชื่อฟังมายาและไม่จดจำพ่อไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ พวกเขาสาปแช่งตนเอง ลูกรู้ว่ามายามีพลังมาก หากลูกไม่เชื่อฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นก็หมายความว่าลูกกำลังเชื่อฟังมายา ลูกได้รับอิทธิพลจากมายา มีคำกล่าวที่ว่า คำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าจะถูกวางไว้บนศีรษะของลูกและเป็นที่ยอมรับด้วยความรัก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า จงทำความเพียรพยายามเพื่อจดจำพ่อ แล้วลูกจะสามารถละทิ้งตั๊กของมายาแล้วเข้าไปสู่ตักของพระเจ้า พ่อคือสติปัญญาของผู้รอบรู้ หากลูกไม่ฟังพ่อ สติปัญญาของลูกก็จะถูกปิดล๊อค มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเปิดล๊อคนั้นได้ สภาพของผู้ที่ไม่ทำตามศรั้มทจะเป็นอย่างไร? โดยการทำตามการกำหนดของมายาลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดๆ เลย แม้ว่าลูกจะฟังความรู้ ลูกก็จะไม่สามารถซึมซับความรู้นั้นด้วยตนเองหรือสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นซึมซับสิ่งนี้ ดังนั้นสภาพของลูกจะกลายเป็นอะไร? พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้คนให้ทานแก่คนจน พ่อมาและให้ทานที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน หากลูกไม่ทำตามศรั้มท สติปัญญาของลูกก็จะถูกปิดล๊อคอย่างสมบูรณ์ แล้วลูกจะได้รับอะไร? เพียงผู้ที่ทำตามศรั้มทเท่านั้นที่เป็นลูกของพ่อ พ่อมีความเมตตา ท่านเข้าใจว่ามายาจะจับล้นลูกอย่างสมบูรณ์ทันทีที่ลูกออกไปจากที่นี่ ใครบางคนที่มาตัวตายทำลายตัวเอง พ่ออธิบายว่า จงมีเมตตาต่อตนเอง ทำตามศรั้มท ไม่ใช่ทำตามการกำหนดของลูกเอง ด้วยการทำตามศรั้มท ปรอทแห่งความสุขของลูกจะขึ้นสูง ดูใบหน้าของลักษมีและนารายณ์ พวกเขามีความสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก จงทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงพอให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก แล้วเหตุใดลูกจึงสนใจเพชรพลอยเหล่านั้น? จงเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยเหล่านี้ แม้ว่าลูกจะฟัง แต่บางคนก็ไม่สามารถเติมเต็มอารมณ์ของตนเองได้ เพราะลูกไม่จดจำพ่อและพฤติกรรมของลูกเป็นปีศาจ พ่ออธิบายให้กับลูกซ้ำๆ ว่า: จงมีความเมตตาต่อตนเอง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานี้คือขุมหมุ่ของปีศาจ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนขุมหมุ่นี้ให้เป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า สวรรค์เป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ผู้คนล้มลุกคลุกคลานมากมายที่นี่ พวกเขาไปหาชั้นยาสีขาว เพราะพวกเขาเชื่อว่าจะได้รับความสงบของจิตใจจากชั้นยาสีขาวเหล่านั้น อันที่จริงคำพูดเหล่านี้ผิด ไม่มีความหมายใดเลย เป็นดวงวิญญาณที่ต้องการความสงบ ดวงวิญญาณเองอยู่ในรูปของความสงบ พวกเขาจะไม่ถามว่า: ดวงวิญญาณจะมีความสงบได้อย่างไร? แต่พวกเขาถามว่า: จิตใจจะมีความสงบได้อย่างไร? พวกเขาไม่รู้ว่าจะจิตใจและสติปัญญาคืออะไรและดวงวิญญาณคืออะไร เขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่ว่าพวกเขาจะทำหรือพูดอะไรก็ตามทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ และเฝ้าแต่กลับมามาไม่ประจักษ์ แม้ว่าบางคนอาจจะมีความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติมากมาย ฯลฯ เวลานี้เขายังคงอยู่ในอาณาจักรของราวัน ลูกๆ ต้องฝึกอธิบายอย่างดีโดยใช้รูปภาพเหล่านี้ พ่อยังคงอธิบายต่อไปแก่ลูกๆ ในทุกศูนย์ อย่างไรก็ตามทุกคนตามลำดับกันไป ลูกบางคนไม่เพียรพยายามใดเลยที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของราชา แล้วพวกเขาจะกลายเป็นอะไรในหมู่ปวงประชา? พวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้และไม่มีความเมตตาต่อตนเองที่จะกำหนดสถานภาพของพวกเขา เป็นที่เข้าใจได้ว่าบทบาทของพวกเขาในละครมีมากเพียงใด เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์ต่อตัวลูกเองรวมทั้งการศึกษาความรู้ลูกต้องมีโยคะด้วย ถ้าลูกไม่อยู่ในโยคะแล้วก็จะไม่มีประโยชน์อะไรเลย ลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยไม่มีโยคะ ความรู้ที่ง่ายดายมาก แต่ลูกต้องให้คุณประโยชน์ต่อตนเองด้วยเช่นกัน หากไม่อยู่ในโยคะ ลูกจะไม่สามารถให้คุณประโยชน์ต่อตนเองได้เลย ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไรถ้าลูกไม่มีโยคะ? ความรู้แตกต่างจากโยคะ ลูกหลาย

คนอ่อนแอมากในโยคะ พวกเขาไม่มีความรู้สึกที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบของพวกเขาก็ได้รับการปลดปล่อยได้
อย่างไรหากพวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึง? จะต้องมีการประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมากแล้วจะมีการสำนึกผิดและ
เสียใจในภายหลังอย่างมากด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่ได้หารายได้ทางโลกจะไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษสำหรับสิ่งนั้น
แต่มีการของบาปอยู่บนศีรษะของลูกในสิ่งนี้ ต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมากมาย หากหลังจากกลายเป็น
ลูกของบาบาแล้วลูกไม่เคารพ ลูกจะได้รับการลงโทษอย่างมาก พ่อพูดว่า: จงมีความเมตตาต่อตนเองและอยู่ในโยคะ มิ
เช่นนั้นลูกก็จะฆ่าตัวตายโดยไม่จำเป็น มันก็เหมือนกับเมื่อมีคนตกจากที่สูงและไม่ตาย เพียงแค่นอนอยู่ในโรงพยาบาล
เขาก็ยังคงร้องไห้ว่า “ฉันกระโดดลงมาอย่างไรประโยชน์” เขาไม่ตาย แล้วเขาจะมีประโยชน์อะไร? เช่นเดียวกันกับที่นี้
ลูกต้องปีนขึ้นสูงมาก ถ้าลูกไม่ทำตามศรัทธาจะต้องตกลงมา ในขณะที่ลูกมีความก้าวหน้า แต่ละคนจะสามารถเห็นว่า
สถานภาพของตนเองเป็นเช่นไรและลูกจะกลายเป็นอะไร ผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และเชื่อฟังจะได้รับสถานภาพที่สูง มิ
ฉะนั้นพวกเขาก็จะกลายเป็นสาวใช้และคนใช้ ได้รับการลงโทษที่รุนแรงมาก ในเวลานั้นทั้งสองท่านจะอยู่ในรูปของดา
รามราช อย่างไรก็ตามลูกบางคนไม่เข้าใจสิ่งใด และยังคงทำความผิดต่อไป จะต้องมีการประสบการณ์ของการถูกลงโทษที่นี้
ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีประโยชน์มากเท่านั้น มิฉะนั้นลูกก็ไม่มีประโยชน์ พ่อพูดว่า: หากลูกไม่สามารถ
ให้คุณประโยชน์ต่อผู้อื่นได้ อย่างน้อยก็ให้คุณประโยชน์กับตนเอง! แม้แต่ผู้เป็นแม่ที่อยู่ในปางพินธะก็เฝ้าแต่ให้คุณ
ประโยชน์กับตนเองเช่นกัน อย่างไรก็ตามพ่อบอกลูกๆให้อยู่อย่างระมัดระวัง เมื่อลูกติดกับอยู่ในนามและรูปของใครบาง
คนแล้ว ลูกจะถูกหลอกลวงโดยมายาอย่างมาก บางคนบอกบาบาว่า เมื่อพวกเขาเจอใครบางคน พวกเขามีความคิดที่ไม่ดี
พ่ออธิบายว่า: อย่าได้มีการกระทำที่เลวร้ายด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก ถ้าผู้ที่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์หรือมี
บุคลิกลักษณะที่ไม่ดีมาที่ศูนย์ของลูก อย่างอนุญาตให้เขามาข้างใน ถ้าใครบางคนประพฤติตัวไม่ดีที่โรงเรียนเขาก็จะถูกตี
อย่างมาก ครูจะบอกทุกคนว่าเขาประพฤติกรรมที่ไม่ดีอย่างไร และนั่นเป็นสาเหตุที่เขาถูกไล่ออกจากโรงเรียน หากใครที่มี
สายตาที่ชั่วร้ายมาที่ศูนย์ของลูก จงไล่เขาออกไป พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกไม่ทำงานรับใช้และไม่
จดจำพ่อ จะต้องมีความไม่บริสุทธิ์บางอย่างแน่นอน ชื่อของผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีก็ได้รับการประกาศเกียรติคุณ หาก
ลูกมีความคิดไม่ดีแม้แต่เล็กน้อย หรือดูใครในลักษณะที่ไม่ดีแม้แต่เล็กน้อย ลูกควรเข้าใจว่าลูกกำลังถูกจุ่มโดยมายา ลูกควร
หยุดสิ่งนั้นอย่างสมบูรณ์ มิฉะนั้นสิ่งนั้นจะเพิ่มขึ้นและทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก จดจำพ่อและลูกจะอยู่อย่าง
ปลอดภัย บาบเตือนลูกทุกคนว่า จงระมัดระวังว่าลูกจะไม่ประณามชื่อของสกุลของลูกเอง เมื่อใครบางคนแต่งงานเพียง
ในนามเท่านั้นและอาศัยอยู่ด้วยกัน พวกเขา ก็ประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณของบาบาอย่างมาก อย่างไรก็ตามคนอื่นๆก็กลับ
มาสกปรก ลูกได้มาที่นี้เพื่อรับการหลุดพ้นไม่ใช่ทำให้ตัวลูกเองตกอยู่ในสภาพที่เลวร้าย กิเลสที่เลวร้ายที่สุดคือตัณหา
ราคะ และต่อมาคือความโกรธ ลูกมาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นมายาก็จุ่มลูก
และลูกก็ถูกสาปแช่ง และแล้วลูกก็ตกลงมาอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้หมายความว่าลูกสาปแช่งตนเอง ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า: ลูก
ต้องระมัดระวังอย่างมาก หากบุคคลเช่นนั้นมาจส่งเขาออกไปทันที มีการแสดงให้เห็น (ในคัมภีร์) ว่ามีบางคนมาเพื่อดื่ม
น้ำทิพย์ แต่ทันทีที่พวกเขาจากไป พวกเขาก็กลายเป็นปีศาจร้ายและมีการกระทำที่สกปรก พวกเขาไม่สามารถพูดเกี่ยวกับ
ความรู้นี้กับใครได้ ราวกับว่าลือคสติปัญญาของพวกเขาถูกปิดลง พ่อพูดว่า: จงอยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้ โดยการ
อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเสมอ ในที่สุดลูกก็จะกลับบ้าน มีเพลงที่ร้องว่า โอ้ นักเดินทางในเวลากลางคืนอย่าได้เหนื่อย
ล้า! ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณคือนักเดินทาง ลูกดวงวิญญาณได้รับการบอกทุกวันว่า ลูกคือนักเดินทางที่
เวลานี้กำลังไปยังดินแดนของความเจ็บสงบ ดังนั้นจงเฝ้าแต่จดจำพ่อ, บ้านของลูก และมรดกของลูกต่อไป ลูกแต่ละคน
จะต้องตรวจสอบตนเองว่ามายากำลังหลอกลวงลูกในทางใดหรือไม่ “ฉันกำลังจดจำพ่อของฉันหรือไม่?” การรักษา
สายตาของลูกให้อยู่กับพ่อผู้สูงสุดคือความเพียรพยายามที่สูงส่งที่สุด พ่อพูดว่า: ลูกๆ หยุดการมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ สายตา
ที่ไม่บริสุทธิ์หมายถึงสำนักของการเป็นร่าง สายตาที่บริสุทธิ์หมายถึงสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นสายตาของลูก
ควรจดจ่ออยู่ที่พ่อ มรดกสูงส่งมาก อาณาจักรของโลกก็ไม่ใช่สิ่งเล็กๆ! ไม่มีลูกคนใดที่แม้แต่จะฝันว่าเขาจะสามารถ
ประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยโยคะและการศึกษา หากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่
สูง พ่อก็จะยินดีและพอใจมาก ครูและสัจกูจะยินดีและพอใจมากเช่นกัน จงเฝ้าแต่จดจำพ่อและพ่อจะให้ความรักมากมาย
แก่ลูกต่อไป พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงขจัดความอ่อนแอเหล่านี้ออกไป มิฉะนั้นลูกจะประณามชื่อของพ่ออย่างไรประโยชน์ พ่อ
กำลังทำให้ลูกเป็นนายของโลก ท่านกำลังเปิดโชคของลูก เพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่มีโชค 100% และพวกเขาก็กลาย
เป็นผู้อัปโชค 100% ลูกกำลังได้รับการสอนอีกครั้งเพื่อที่จะทำให้ลูกมีโชคอย่างมาก บาบได้อธิบายแก่ลูกว่า ผู้คนที่
ฝึกฝนในศาสนาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดจะมาหาลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาจะมาเรียนรู้โยคะและจากไป ลูกสามารถอธิบายให้แก่นัก
ท่องเที่ยวที่มาที่พิพิธภัณฑสถานของลูกว่าเวลานี้ประตูแห่งสวรรค์ได้เปิดแล้ว อธิบายรูปภาพของต้นไม้ ดูซิท่านมาในเวลานั้นๆ
ในขณะที่บทบาทที่ผู้คนชาวบาร์ดเล่นก็เริ่มต้นในเวลาเช่นนั้น จงฟังความรู้นี้แล้วกลับไปยังประเทศของท่านและบอกผู้คน

ที่นั่นให้จดจำระลึกถึงพ่อ และด้วยเหตุนี้จึงกลับมาสะท้อนประจักษ์จากตาโมประจักษ์ พวกเขาต้องการที่จะเรียนโยคะ ชนยาสซีที่เป็นหุริโยคีไม่สามารถสอนโยคะแก่พวกเขาได้ ภารกิจของลูกจะไปต่างประเทศ ลูกต้องมีวิธีการที่ดีมากในการอธิบายแก่พวกเขา ผู้คนที่ฝึกไผ่ในศาสนาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดจะต้องมาที่นี่ในวันหนึ่ง แม้ว่าจะมีเพียงคนเดียวที่เข้าใจความรู้นี้จากลูกอย่างชัดเจนมาก อีกหลาย ๆ คนก็จะสามารถเข้าใจความรู้นี้ได้จากคนนั้น เมื่อความรู้นี้เข้าไปในสติปัญญาของคน ๆ หนึ่ง เขาจะพิมพ์ความรู้นั้นในหนังสือพิมพ์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน มิฉะนั้นเขาจะเรียนรู้ที่จะจดจำพ่อได้อย่างไร ทุกคนต้องได้รับคำแนะนำของพ่อ คนใดคนหนึ่งจะปรากฏออกมา ผู้คนไปดูสิ่งที่เก่าแก่โบราณที่พิพิธภัณฑ์ พวกเขาจะมาที่นี่เพื่อฟังความรู้ที่เก่าแก่โบราณของลูก ผู้คนมากมายจะมาและบางคนจะสามารถเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ทุกคนจะได้รับคริสต์มาสจากที่นี่ และภารกิจนี้จะไปต่างประเทศ ลูกจะบอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อและท่านจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในศาสนาของท่านเอง ในขณะที่ใช้ชาติเกิดใหม่ทุกคนก็ลงมา การลงมามีความหมายถึงการกลับมาตาโมประจักษ์ พระสันตะปาปาฯ ไม่สามารถพูดว่า: จดจำพ่อ พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ ลูกมีความรู้ที่ดีมาก ได้มีการสร้างรูปภาพที่สวยงามอย่างต่อเนื่อง เมื่อมีสิ่งสวยงามภายใน พิธีกรรมก็จะยิ่งสวยงามมากขึ้น ผู้คนจำนวนมากก็จะมาดู ยิ่งภาพมีขนาดใหญ่เท่าใดก็จะสามารถอธิบายได้ดีขึ้นมากตามนั้น ลูกควรมีความกระตือรือร้นที่จะอธิบายด้วยวิธีนี้ สติปัญญาของลูกต้องจดจำไว้เสมอว่า เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มิน ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับการเคารพมากเท่านั้น ลูกจะได้รับการเคารพที่นั่นและที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกต้องดูดซับความรู้ของพระเจ้านี้ พ่อพูดว่า: จงวิ่งไปทำงานรับใช้ มีคุณประโยชน์ในที่ใดก็ตามที่พ่อส่งลูกไปทำงานรับใช้ สติปัญญาของลูกควรมีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ตลอดทั้งวัน ผู้คนในต่างประเทศยังคงต้องได้รับคำแนะนำของพ่อต่อไป: จดจำพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด อย่าทำให้คนที่มีความรู้เป็นศัตรูของลูก ผู้ประจักษ์การหลุดพ้นต่อทุกคนคือพ่อผู้เดียว เวลานี้ความตายแบบชายส่งอยู่เบื้องหน้าลูกแล้ว มีธุรกิจแบบชายส่งและธุรกิจแบบชายปลีก บาบ่าเป็นพ่อค้าชายส่งและท่านให้มรดกของลูกแก่ลูกแบบชายส่ง ท่านพูดว่า จงรับเอาอาณาจักรของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด รูปภาพหลักคือตรีมูรติ วงจร ต้นไม้ บันได และภาพลักษณ์ที่มีรูปหลากหลาย นอกจากนี้มีรูปภาพที่อธิบายว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใครเช่นกัน รูปภาพนั้นเป็นภาพชั้นหนึ่ง ค่ายกย่องที่สมบูรณ์ของพ่ออยู่ในรูปภาพนั้น พ่อทำให้ลักษณะกลายเป็นเช่นนั้น พระเจ้าผู้เป็นพ่อให้มรดกนั้นแก่เรา ในยุคเหล็กมีผู้คนมากมาย ในขณะที่ในยุคทองมีผู้คนจำนวนน้อยมาก ใครทำให้มีการเปลี่ยนแปลงนี้? ไม่มีใครรู้อะไรเลย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะไปเมืองที่ใหญ่ พวกเขาจะมาหาลูกและรับคำแนะนำของพ่อ ลูกได้รับประเด็นที่ดีมากมายสำหรับงานรับใช้ ลูกต้องไปยังต่างประเทศเช่นกัน ในด้านหนึ่งลูกจะยังคงให้คำแนะนำของพ่อต่อไป และอีกด้านหนึ่งจะมีการต่อสู้และรบรา ในยุคทองจะมีผู้คนจำนวนน้อยมาก ดังนั้นที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะซำรอย สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นแล้วก็จะซำรอย อย่างไรก็ตามบางคนจะต้องมีสติปัญญาที่จะอธิบายสิ่งนี้อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สายตาของลูกจดจ่ออยู่กับพ่อผู้เดียวเสมอ จงทำความเพียรพยายามที่จะคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณและปกป้องตนเองจากการหลอกลวงของมายา อย่าทำให้สกุลของลูกเสื่อมเสียโดยการมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์
2. จงเฝ้าแว้งไปทั่วเพื่องานรับใช้ อยู่อย่างเป็นประโยชน์ในงานรับใช้และเชื่อฟัง ให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นอย่าประพฤติดัวไม่ดี

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอในงานรับใช้โดยรับไปประกาศนิยัตินัยของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความพอใจ เพื่อที่จะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จในงานรับใช้ ให้ใส่ใจกับสองสิ่ง หนึ่งคือความเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยการประสานชั้นสการให้สอดคล้องกลมกลืนกัน และอีกหนึ่งก็เพื่อให้ลูกอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจเช่นกัน สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยมีความรู้สึกของความรักและความยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอและลูกจะได้รับไปประกาศนิยัตินัยทั้งสองนี้ แล้วลูกก็จะกลายเป็นกระจกของพ่อในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก และพ่อจะปรากฏในกระจกเงานั้นอย่างที่ท่านเป็นและสิ่งที่ท่านเป็น

คติพจน์: ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญานและให้ท่านแห่งชีวิตและลูกจะได้รับพรจากดวงวิญญานมากมาย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานคงอยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะได้รับอำนาจที่สมบูรณ์ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับชัยชนะเหนือมายา
- คำถาม:** อำนาจหลักใดที่พ่อบรมิ? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** อำนาจหลักที่พ่อบรมิคืออำนาจแห่งความรู้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านจึงสอนการศึกษานี้แก่ลูกๆ ท่านทำให้ลูกกระจำในความรู้เช่นที่ท่านเป็น ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษานี้
- เพลง:** : แม้โลกอาจเปลี่ยนแปลง ฉันจะอยู่อย่างมั่นคง

โอมชานติ ผู้เลื่อมใสศรัทธารองสรรเสริญพระเจ้า เวลานี้ลูกไม่ได้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ลูกๆ ที่ซื่อสัตย์เป็นที่ต้องการ ลูกต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์ในทุกประเด็น หากสายตาของสามิถูกดึงดูดไปที่คนอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของเขา หรือสายตาของภรรยาถูกดึงดูดไปที่คนอื่นที่ไม่ใช่สามิของเธอ พวกเขาเรียกว่านอกใจหรือไม่ซื่อสัตย์ เวลาที่นี้ลูกมีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งลูกที่ซื่อสัตย์และไม่ซื่อสัตย์ก็อยู่กับท่าน มีความซื่อสัตย์แล้วบางคนก็กลับมาไม่ซื่อสัตย์ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุด ท่านคือผู้ทรงพลังอำนาจใช้ไหม? ดังนั้นลูกของท่านต้องเป็นเช่นท่าน พ่อบรมิพลังและพลังกำลัง ท่านได้แสดงวิธีแก่ลูกๆ ซึ่งลูกจะกลับมามีชัยชนะเหนือราวัน เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกคือกองทัพศักดิ์ ลูกเรียกตนเองว่าเป็นผู้มีอำนาจด้วยเช่นกัน พ่อได้ให้อำนาจที่ท่านมีแก่พวกเรา ท่านได้แสดงวิธีที่จะเอาชนะมาราวันแก่ลูก ลูกต้องกลับมามีพลังเช่นกัน พ่อคือผู้มีอำนาจแห่งความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ใช้ไหม? เช่นที่ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ในท่านเองเดียวกันเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้มีอำนาจและเต็มไปด้วยความรู้ ลูกได้รับความรู้ด้วยเช่นกัน นี่คือนิพพาน (สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) ลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษาความรู้ที่ลูกได้รับที่นี่ นี่คือนิพพานเดียวเท่านั้น ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนที่นี่ ลูกไม่ต้องสวดมนต์ ฯลฯ ลูกได้มรดกของลูกด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อเต็มไปด้วยความรู้ คำสอนของท่านแตกต่างโดยสิ้นเชิง เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านเท่านั้นที่รู้ทุกสิ่ง ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่เรา ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่เราได้ พ่อมาเป็นการส่วนตัวเพื่อให้ความรู้แก่ลูกแล้วท่านก็จากไป ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับรางวัลอะไรจากการศึกษานี้ ชุมชนทางศาสนาและกูรูทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับความรู้ ลูกรู้เช่นกันว่าผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลนี้จะปรากฏออกมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ต้องคิดค้นวิธีการต่างๆ ที่จะทำงานรับใช้ ด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์ของลูก ลูกต้องสร้างโชคให้กับผู้อื่นมากมาย สภาพของลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้ต้องไม่มีความขลาดกลัว ไม่สั่นคลอนและโยคยุดอย่างมาก ด้วยการงานรับใช้ในขณะที่อยู่ในโยคะ ลูกจะสามารถได้รับความสำเร็จ ลูกต้องระมัดระวังว่าลูกจะไม่มีความก้าวร้าว ลูกต้องมีโยคยุดมาก พ่อได้อธิบายแล้วว่า ในความเป็นจริง ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกคือผู้ที่อยู่เหนือเสียง ลูกๆ ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณคือผู้ที่จดจำพ่อและบ้านซึ่งอยู่เหนือเสียง ลูกไม่มีความปรารถนาอื่น การพูดว่าลูกต้องการเสื้อผ้าดีๆ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือความปรารถนาที่สกปรก ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถทำงานรับใช้ ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพระเจ้าต้องการอำนาจของโยคะ โยคะคืออำนาจ บาบารู้จักลูกๆ ของท่านทุกคน บาบาสสามารถบอกได้ในทันทีว่าลูกต้องขจัดความอ่อนแออะไรบ้าง บาบาได้อธิบายแล้วว่า: ไปที่วัดของชีวา ลูกจะพบผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายที่นั่น ผู้คนมากมายจะไปอยู่ที่คาลิ พวกเขาคิดว่าพระเจ้าแห่งคาลิจะให้ประโยชน์แก่พวกเขา ลูกจะพบลูกค้ามากมายที่นั่น แต่ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ชาญฉลาดมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกแม้กระทั่งสามารถไปและอธิบายแก่ผู้ที่อาบในแม่น้ำคงคา ลูกสามารถที่จะไปและอธิบายที่วัดด้วยเช่นกัน ลูกอาจจะไปในเครื่องแต่งกายที่แผ่ตัว มีตัวอย่างของหนุมาน ในความเป็นจริงตัวอย่างนั้นหมายถึงลูก ไม่ได้เป็นเรื่องของการนั่งอยู่ท่ามกลางรองเท้า ลูกจะต้องรู้จักและฉลาดมากในสิ่งนี้ บาบาได้อธิบายแล้วยังไม่มีใครกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม; ความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่งยังคงหลงเหลืออยู่ ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งในสิ่งที่มีเพียงร้านเดียวเท่านั้นที่ทุกคนต้องมา วันหนึ่งชานยาสิทั้งหมด ฯลฯ จะมา มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจะไปที่ไหนอีก? ผู้ที่เคยเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายจะพบหนทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะเข้าใจว่านี่คือร้านเดียวเท่านั้น ผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคนคือพ่อเพียงผู้เดียวใช้ไหม? จะต้องมีความซาบซึ้งเช่นนี้ พ่อบรมิความใส่ใจอย่างเดี่ยว: พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้

บริสุทธิ์ และให้มรดกของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่พวกเขา เป็นธุรกิจของลูกเช่นกันที่จะนำคุณประโยชน์มาให้กับทุกคน นี่คือนิยาม โลกเก่า โลกเก่ามีอายุเท่าไร? ในเวลาอันสั้นพวกเขาจะเข้าใจว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย สิ่งนี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของทุกดวงวิญญาณว่าเมื่อโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นเท่านั้นที่โลกเก่าจะสามารถถูกทำลายได้ เมื่อลูกก้าวต่อไปพวกเขาจะเข้าใจว่าพระเจ้าอยู่ที่นั่นอย่างแท้จริง พวกเขาได้พบพ่อผู้สร้าง พวกเขาได้พบภาพของชีวิตออกไปจากตรีมูรติ และดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ ท่านคือผู้สร้างใช่ไหม? เมื่อภาพลักษณ์ของชีวิตอยู่ในตรีมูรติก็เห็นได้ชัดเจนว่าสิ่งสร้างได้เกิดขึ้นผ่านบราห์มา ตั้งแต่มีประชากรบราห์มาก็ต้องมีบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารีด้วยเช่นกัน สกลบราห์มินสูงส่งที่สุด; ลูกคือลูกๆ ของบราห์มา ไม่มีใครรู้ว่าบราห์มาสร้างลูกๆบราห์มาอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนลูกจากศุทราให้เป็นบราห์มิน นี่เป็นเรื่องที่ลึกลับและมีนัยสำคัญมาก พวกเขาสามารถเข้าใจได้เมื่อพ่อเองอธิบายให้แก่พวกเขา เป็นการส่วนตัวเท่านั้น ผู้ที่เคยเป็นเทพเวลานี้ได้กลายเป็นศุทรา เวลานั้นลูกจะพบกับพวกเขาได้อย่างไร? ลูกต้องหาวิธีการสำหรับสิ่งนี้เพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจงานของบราห์มาภุมารนั้นยิ่งใหญ่ แผ่นพับมากมาย ฯลฯ ได้มีการแจกจ่าย บาบาได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าควรจะมีการทิ้งแผ่นพับลงมาจากเครื่องบิน อย่างน้อยแผ่นพับก็ควรจะมีขนาดใหญ่เท่ากับหนังสือพิมพ์เพื่อที่ประเด็นหลักเช่นบันได ฯลฯ สามารถรวมอยู่ในแผ่นพับได้ ภาษาหลักคือภาษาฮินดีและอังกฤษ ดังนั้นลูกๆควรคิดตลอดทั้งวันเกี่ยวกับวิธีที่จะเพิ่มงานรับใช้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าความเพียรพยายามจะยังคงดำเนินต่อไปตามละคร เป็นที่เข้าใจว่าเมื่อใครบางคนทำงานรับใช้เป็นอย่างดี เขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกควรเขียนบรรทัดหนึ่งเช่นกันว่า: นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง พ่อเข้ามาในละครนี้จากโลกที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ท่านก็รับการคำจูนของร่างที่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของท่าน บทบาทที่แต่ละคนเล่นอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ดังนั้นบรรทัดนี้จึงมีความสำคัญมากเช่นกัน ลูกควรพิสูจน์ให้ผู้คนเห็นว่า ด้วยการรู้จักร่างโลก พวกเขาจะสามารถกลายเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง, เป็นผู้ปกครองโลก, เป็นนายของโลก ลูกมีความรู้ทั้งหมดใช่ไหม? พ่อมีความรู้ของกิตะซึ่งมนุษย์ธรรมดาสามารถเปลี่ยนเป็นนารายณ์ เมื่อความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก จะต้องมีความจำเป็นที่สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความคิดเช่นนั้นและต้องอยู่ในการทำงานรับใช้ของพ่อ พิพิภพทางจิตในใจปุระจะอยู่ที่นั่นเสมอ มีการเขียนไว้ว่า: ด้วยการทำความเข้าใจความรู้นี้ มนุษย์สามารถกลายเป็นนายของโลก ใครก็ตามที่เห็นสิ่งนั้นก็จะบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกๆต้องต้องอยู่ในงานรับใช้เสมอ มามาก็อยู่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เธอได้รับการแต่งตั้งให้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆว่าสรัสวตีคือใคร ประชาบิดาบราห์มาจะมีลูกสาวเพียงคนเดียวเท่านั้นหรือไม่? ท่านจะมีลูกสาวมากมายที่จะมีชื่อต่างๆ มากมาย สรัสวตีได้ถูกนำมาเลี้ยงดูเช่นเดียวกับที่ได้มีการนำลูกมาเลี้ยงดู เมื่อหัวหน้าของสถาบันจากไป อีกคนหนึ่งก็จะได้รับการแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีก็ถูกแทนที่ด้วยเช่นกัน เมื่อเขาได้รับการพิจารณาว่ามีความสามารถเขาก็ได้รับการคัดเลือก จากนั้นเมื่อระยะเวลาของเขาสิ้นสุดลงอีกคนหนึ่งก็ได้รับการเลือก มารยาทแรกที่พ่อสอนลูกๆคือจะให้ความเคารพนับถือต่อผู้อื่นอย่างไร ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาจะไม่รู้วิธีที่จะเคารพผู้อื่น ทุกคนต้องมีความเคารพต่อผู้ที่ฉลาดกว่า เมื่อลูกมีความเคารพต่อผู้อื่นลูกก็จะเรียนรู้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่มีการศึกษาคือบุคคล พ่อมาเพื่อยกระดับผู้ที่ได้รับการศึกษา ทุกวันนี้พวกเขาให้ผู้หญิงอยู่ข้างหน้า ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณหมั่นหมายกับดวงวิญญาณสูงสุดลูกมีความสุขมากที่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ โยคะของสติปัญญาของภุมารี่ก็อยู่กับคุณหมั่นหมายของเธอแม้ว่าเธอจะไม่เคยเห็นเขาก็ตาม ลูกดวงวิญญาณรู้เช่นกันว่าการหมั่นหมายของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดนั้นมหัศจรรย์มาก ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: จดจำครูของท่านจดจำมนตรานั้นๆ ที่นี่พ่อคือทุกสิ่งท่านมาและจัดการหมั่นหมายลูกผ่านผู้นี้ ท่านพูดว่า: พ่อคือพ่อของลูก ลูกได้รับมรดกจากพ่อด้วยเช่นกัน ภุมารี่ไม่เคยลืมผู้ที่เธอหมั่นหมาย แล้วเหตุใดลูกถึงลืม? ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ไม่มีใครที่ได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมสามารถกลับบ้านได้จนกว่าเจ้าบ่าวจะไปตามขบวนแต่งงาน ไม่ได้เป็นเรื่องของขงกั้ว; นี่เป็นขบวนแต่งงานของชีวา มีเจ้าบ่าวเดียวเท่านั้น คนอื่นๆเป็นเจ้าสาว นี่คือนิยามของชีวาบาบา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ใส่ชื่อของเด็กลงไป ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยตัวอย่างนี้ พ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนสวยงามแล้วก็พาพวกเขากลับบ้าน พ่อมาและทำให้ลูกๆที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาจะมานั่งบนกองไฟของความรู้ ท่านทำให้ลูกสวยงามและพาทุกคนกลับบ้านไปกับท่าน นี่คือนิยามใช่ไหม? พ่อมาทุกวงจร พ่อทำให้คนที่สกปรกทั้งหมดสวยงามและพาพวกเขากลับบ้าน ราววันนี้ทำให้ลูกสกปรกและชีวาบาบาทำให้ลูกสวยงาม บาบายังคงอธิบายต่อไปในหลายๆวิธี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งความปรารถนาที่สกปรกที่ลูกมีต่ออาหารและเครื่องดื่มและอื่นๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและทำงานรับใช้รับอำนาจจากการจดจำระลึกถึงและทำให้สภาพของลูกปราศจากความกลัวและไม่สั่นคลอน.

2. มีความเคารพนับถือต่อผู้ที่ฉลาดในการศึกษานี้ สร้างวิธีที่จะแสดงหนทางให้แก่ผู้ที่กำลังเร่ร่อนไปทั่ว นำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานโชคและให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลกับทุกคนผ่านรูปตาปาเซียของลูก
เช่นเดียวกับที่ดวงอาทิตย์ให้ประสบการณ์แห่งแสงสว่างและให้การบรรลุผลที่ไม่สูญสลายอื่น ๆ อีกมากมาย ในทำนองเดียวกันลูกแต่ละคนซึ่งเป็นดวงวิญญาณตาปาสิ ด้วยรูปที่เป็นตาปาสิของลูกต้องทำให้ทุกคนได้รับประสบการณ์ของลำแสงแห่งการบรรลุผล สำหรับสิ่งนี้ก่อนอื่นใดจงเพิ่มบัญญัติของการสะสมของลูก จากนั้นจึงกลายเป็นนายผู้ประทานโชคและเฝ้าแต่ให้สิ่งที่ลูกสะสมอย่างต่อเนื่อง ความหมายของการเป็นตัวของตาปาเซียคือการได้สัมผัสกับลำแสงแห่งพลังของความเจียบที่กระจายทุกสิ่งผ่านตาปาเซียของลูก

คติพจน์: จงมีความถ่อมตนและให้ความเคารพต่อทุกคน นี่คือการยกระดับที่แท้จริง

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานที่ประเมินค่าไม่ได้ของมาเตซวารี

ความรู้ครึ่งวงจรถือเป็นกลางวันของบราห์มาและ

ความเลื่อมใสศรัทธาครึ่งวงจรถือเป็นกลางคืนของบราห์มา

ครึ่งวงจรถือเป็นกลางวันของบราห์มาและอีกครึ่งวงจรถือเป็นกลางคืนของบราห์มา ขณะนี้กลางคืนจะสิ้นสุดลงแล้วและตอนเช้าจะมาถึง พระเจ้ามาในเวลานี้และจบสิ้นความมืดและนำมาซึ่งความสว่าง ด้วยความรู้มีแสงสว่าง และความเลื่อมใสศรัทธามีความมืด ในเพลงร้องไว้ว่า: พาเราออกไปจากโลกแห่งความบาปนี้ไปสู่โลกของการพักผ่อนและสะดวกสบาย นี่คือนิยามของโลกที่ไม่สงบที่ซึ่งไม่มีการพักผ่อน ในการหลุดพ้น ไม่มีการพักผ่อนหรือความไม่สงบ ยุคทองและยุคเงินเป็นโลกแห่งการพักผ่อนและทุกคนก็จัดได้ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นเวลานี้ลูกจะไปสู่โลกแห่งการพักผ่อน ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไป那儿ได้ ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะได้รับการลงโทษจากดารามราช และเป็นอิสระจากปวงกรรมของพวกเขา และจากนั้นก็นำชั้นสวรรค์ที่บริสุทธิ์ของพวกเขาไปด้วย เพราะไม่มีชั้นสวรรค์ที่ไม่บริสุทธิ์หรือบาปใด ๆ ที่นั่น เมื่อดวงวิญญาณลืมนิยามที่แท้จริงของพวกเขาจะมีการเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วของเขาวงกตและชัยชนะและความพ่ายแพ้ ดังนั้นจงรับพลังจากดวงวิญญาณสูงสุดผู้ทรงพลังอำนาจ และได้รับชัยชนะเหนือกิเลสและประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้กระแสน้ำปลุก เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียว ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับกระแสน้ำนี้
- คำถาม:** ธรรมชาติที่ชั่วร้ายที่สุดที่ลูกๆ ไม่ควรมีคืออะไร?
- คำตอบ:** ธรรมชาติที่ชั่วร้ายที่สุดคือการกระจายความไม่สงบ ผู้คนได้รับความทุกข์จากผู้ที่กระจายความไม่สงบ ไม่ว่าผู้คนที่มีความชั่วร้ายเช่นนั้นไปที่ใด พวกเขาจะกระจายความไม่สงบ เหตุนี้เองผู้คนจึงสวดภาวนาต่อพระเจ้าเพื่อขอพรแห่งความสงบ
- เพลง:** นี่คือการร่ายของเปลวไฟและพายุ...

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงในบรรทัดนั้นแล้ว เพลงนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแต่ได้มีการโยกย้ายมาสู่ความรู้ ไม่มีใครที่จะสามารถโยกย้ายเพลงนั้น ลูกแต่ละคนรู้ตามลำดับกันไปเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำว่า เปลวไฟคืออะไรและพายุคืออะไร ลูกๆ รู้ว่าแสงของดวงวิญญาณนั้นได้ดับลง เวลานี้พ่อมาเพื่อจุดตะเกียงของลูกอีกครั้ง เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็จุดตะเกียง พวกเขาจะดูแลตะเกียงด้วยความระมัดระวังมาก เพราะพวกเขาเชื่อว่าหากตะเกียงดับลงดวงวิญญาณนั้นก็ต้องเดินทางในความมืด เหตุนี้เองพวกเขาจึงจุดตะเกียง สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ที่นั่นถึงอย่างไรพวกเขาก็จะคงอยู่ในความสว่าง ไม่มีเรื่องของความหิวโหยที่นั่น; พวกเขาได้รับสิ่งต่างๆ มากมายที่จะรับประกันที่นั่น ที่นั่นมีความมิดมิดที่สุด โลกนี้สกปรกมาก ตะเกียงของทุกดวงวิญญาณได้มิดมัวลง ลูกๆ ผู้เป็นตะเกียงนั้นได้กลับมามิดมัวสัวลงมากที่สุด พ่อมาโดยเฉพาะเพื่อลูก ลูกผู้เป็นตะเกียงกลับมาบริบูรณ์ ลูกสามารถได้รับกระแสน้ำจากที่ใด? ลูกๆ รู้ว่ากระแสน้ำนั้นจะสามารถได้รับมาจากพ่อเท่านั้น เมื่อลูกได้รับกระแสที่มีพลัง, แสงของผู้อื่นมากมายก็จะกลับมามีพลัง ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องรับกระแสน้ำจากเครื่องจักรที่ยิ่งใหญ่ ดูซิว่าผู้คนมากมายอาศัยอยู่ในเมืองเช่นบอมเบย์อย่างไร ดังนั้นจึงต้องการกระแสไฟฟ้าอย่างมาก ต้องมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาดใหญ่อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามที่นั่นเป็นสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ตะเกียงทั้งหมดของดวงวิญญาณของทั้งโลกกลับมาสัว ต้องมีการให้กระแสแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: สิ่งหลักคือการเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นพ่อที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ พ่อสูงสุดผู้ชำระล้างมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดในโลกให้บริสุทธิ์มาเพื่อจะจุดตะเกียงของทุกคน ท่านจุดตะเกียงของมนุษย์ทั้งหมดในโลก ไม่มีใครรู้ว่าพ่อคือใครหรือท่านจุดตะเกียงของทุกคนอย่างไร ผู้คนพูดว่าท่านคือรูปแห่งแสง แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่ง เพราะแสงของทุกคนได้ดับลง พวกเขาจึงร้องเรียกรูปแห่งแสง ผู้คนมีนิมิตของแสงที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาแสดงให้เห็นว่า อรชุนบอกว่าเขาไม่สามารถทนต่อแสงได้มากขนาดนั้นซึ่งมีกระแสที่ทรงพลังเช่นนี้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่าพวกเขาทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณลงมาที่นั่นจากเบื้องบน เริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาไม่กระแสน้ำ (พลัง) และสะโตประธาน ในยุคทองดวงวิญญาณบริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาก็ต้องไม่บริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะเรียกหาพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ: ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเรา! ปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ด้วย! การได้รับการหลุดพ้นนั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากการได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ แน่ละพวกเขาต้องถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์โดยใครบางคน ซึ่งเป็นสาเหตุที่พวกเขาพูดว่า: บาบ่าได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! พาเราออกไปจากที่นี่สู่ดินแดนแห่งความสงบ! โปรดให้พรแห่งความสงบแก่เรา! พ่อได้อธิบายแล้วว่า ไม่มีใครสามารถอยู่ในความสงบที่นั่น มีเพียงในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้นที่มีความสงบ ในยุคทองมีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว ดังนั้นจึงมีความสงบที่นั่น ไม่มีความปั่นป่วนที่นั่น ที่นั่นผู้คนมีความสุขเนื่องจากความไม่สงบ แม้แต่ในครอบครัวเดียวกันก็ยังมีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย หากมีการต่อสู้กันระหว่างสามีและภรรยา แม่ พ่อ ลูกๆ พี่น้องหญิงชาย ทั้งหมดนั้นล้วนมีความทุกข์ระทม เพราะมนุษย์ที่ไม่สงบมีธรรมชาติที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ พวกเขากระจายความไม่สงบที่ใดก็ตามที่พวกเขาไป เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่ายุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ในดินแดนนั้นมีทั้งความสงบและความสุข ในขณะที่ในอาณาจักรสูงสุดนั้นมีเพียงความสงบเท่านั้น สถานที่นั้นเรียกว่าบ้านของความเงียบสงบที่แสนหวาน เพียงแค่อธิบายให้แก่ผู้ที่ต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น: ในเมื่อท่านต้องการการหลุดพ้นจงจดจำพ่อผู้เดียว หลังจากการหลุดพ้นแล้วก็จะมีการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน ในตอนแรกลูกต้องอยู่ในชีวิตที่มีอริสราพและจากนั้นลูกก็อยู่ในชีวิตในบ่วงพันธะของลูก: ครึ่งต่อครึ่ง แน่ละลูกต้องผ่านสภาพของสะโตประธาน สาโต ราโจและตาโม ความสุขและความทุกข์อะไรที่ผู้ที่มาในเวลา

สุดท้ายและใช้เพียงแค่หนึ่งหรือสองชาติเกิดเท่านั้นจะได้รับ? ลูกมีประสบการณ์ของความสุขทั้งหมด ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในความสุขเป็นเวลาี่ชาติเกิดและลูกอยู่ในความทุกข์เป็นเวลาี่ชาติเกิด ลูกรู้ว่าผู้คนของศาสนาอื่นๆไม่สามารถเข้าไปสู่โลกใหม่; บทบาทของพวกเขาในภายหลัง แม้ว่าจะเป็นเพียงแผ่นดินใหม่ แต่ก็ดูราวกับว่าเป็นโลกใหม่สำหรับพวกเขา เช่นที่ดินแดนของชาวพุทธและดินแดนของชาวคริสต์นั้นใหม่ พวกเขาเองก็ต้องผ่านสภาพของสาโตะ ราโจและตาโมของพวกเขาด้วย สิ่งเดียวกันนั้นแสดงให้เห็นในภาพต้นไม้ ต้นไม้นั้นค่อยๆเติบโตและขยายตัวที่ละน้อยๆ ผู้ที่ได้ปรากฏตัวขึ้นมา ก่อนยังคงต้องคงอยู่ข้างล่างที่นี้ ลูกต้องได้เคยเห็นว่าใบไม้ใหม่ปรากฏออกมาอย่างไร ใบไม้สีเขียวขนาดเล็กปรากฏออกมา ก่อน จากนั้นดอกไม้ก็ปรากฏออกมา ต้นไม้ใหม่จะเล็กมากในตอนแรก เมื่อมีการหว่านเมล็ด ต้นไม้ใหม่จะต้องได้รับการดูแลอย่างระมัดระวัง มิฉะนั้นต้นไม้นั้นก็จะเสื่อมโทรม เมื่อลูกไม่ได้ให้การหล่อเลี้ยงที่เหมาะสม, ต้นไม้เหล่านั้นก็จะเสื่อมโทรมและตายไป พ่อแม่และเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พวกเขากลายเป็นเทพตามลำดับกันไป อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น หลายคนก็สออตก ลูกๆได้รับความรักจากพ่อตามสภาพของพวกเขา ลูกบางคนจะต้องมีการแสดงให้เห็นถึงความรักภายนอก ลูกๆ บางคนก็เขียน: บาบ่า ฉันสออตกพลาดพลั้ง ฉันกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ใครที่จะไปรบกวนกับลูกๆเหล่านั้น? พวกเขาไม่สามารถป็นขึ้นไปสู่หัวใจของพ่อได้ บาบ่าสามารถให้มรดกนี้แก่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้น ก่อนอื่นลูกแต่ละคนจะถูกถามเกี่ยวกับข่าวของลูก จากนั้นจะมีการตรวจสอบชาร์ทของลูก ความรักที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปตามสภาพของลูก ใครบางคนอาจได้รับความรักอย่างผิวเผิน, แต่ก็จะเป็นที่เข้าใจได้ว่าหากเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ได้แล้วผู้นั้นก็เป้นบุคคลอย่างสมบูรณ์ มีความใส่ใจสำหรับเขา ในหนทางของความไม่รู้, เมื่อลูกชายของใครบางคนมีรายได้ที่ดี พ่อของเขาก็จะต้อนรับเขาด้วยความรักอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามหากเขาไม่ได้รับรายได้ที่ดี พ่อของเขาก็จะไม่มีความรักต่อเขามากนัก เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ ลูกๆ ต้องรับใช้ผู้อื่นข้างนอกด้วย ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นของศาสนาอะไร ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา พ่อเรียกได้ว่าเป็นผู้ให้การหลุดพ้น ลูกต้องให้คำแนะนำของผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน และบอกพวกเขาว่าใครเป็นผู้นำทาง พระเจ้า,พ่อสูงสุดมาเพื่อปลดปล่อยทุกคน พ่อพูดว่า: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์มาก ไม่มี ความบริสุทธิ์ใดๆหลงเหลืออยู่ เวลานี้จงจดจำพ่อ! พ่อบริสุทธิ์เสมอ คนอื่นเปลี่ยนจากบริสุทธิ์เป็นไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆในขณะที่ย้อนกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อจึงแนะนำลูก: ลูกๆ จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เวลานี้คือตอนสิ้นสุดของโลกเก่า บางคนมีความโอฬารตระการตาของมายาอย่างมากมายที่พวกเขาเชื่อว่านี่เป็นสวรรค์ เครื่องบิน,ไฟฟ้า ฯลฯ ทั้งหมดที่ลูกเห็นคือความโอฬารตระการตาของมายา ทั้งหมดนี้จะจบสิ้นลง และจากนั้นสวรรค์จะถูกก่อตั้งขึ้นมา ไฟฟ้า ฯลฯ มียุคทองด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไปสวรรค์ได้อย่างไร? ผู้คนที่มียกษะเหล่านี้ทั้งหมดจำเป็นต้องมีอย่างแน่นอน คนงานที่มียกษะที่ดีจำนวนมากมายก็จะมา พวกเขาจะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุล แต่อย่างน้อยพวกเขาจะอยู่ในบรรดาปวงประชา วิศวกรที่ดีมากที่สุดที่เรียนรู้ยกษะเหล่านี้ดีมากก็จะมา แพนชั่นทั้งหมดนี้ยังคงมาจากต่างประเทศอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำตัวของชีพาบบาแก่ผู้คนในต่างประเทศเหล่านั้น บอกพวกเขาว่า: จงจดจำพ่อ! ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายด้วยเช่นกันที่จะอยู่ในโยคะ เป็นเพียงในโยคะนี้เท่านั้นที่พายุมากมายของมายามา พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! นี่เป็นสิ่งที่ดี พระคริสต์ก็คือสิ่งสร้างของท่านเช่นกัน มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้สร้างทุกคนอื่นคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง มรดกนั้นได้รับจากผู้สร้างเท่านั้น จดประเด็นที่ดีเหล่านี้ทั้งหมดลงไป งานหลักของพ่อคือการปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ทรมาน ท่านเปิดประตูไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้คนร้องเรียกหาท่าน: โอ ผู้ปลดปล่อย! ได้โปรดปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์และพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เมื่อเราอยู่ในดินแดนแห่งความสุขของเรา ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดก็อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปิดประตูสู่สวรรค์ ประตูหนึ่งที่ท่านเปิดคือประตูของโลกใหม่และอีกประตูหนึ่งคือดินแดนแห่งความเจียบสงบ พ่อให้ศรีมัทนีแก่ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่ไม่บริสุทธิ์: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามนี้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของตนเอง หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ จดประเด็นที่ดีลงไป ประเด็นเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ลูกเมื่อลูกต้องการ บอกพวกเขาว่า: เราจะบอกท่านถึงหน้าที่การงานของชีพาบบา แล้วผู้คนที่ตอบว่า: ท่านเป็นใคร ที่ จะบอกเราถึงหน้าที่การงานของชีวาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? บอกพวกเขาว่า: ในรูปของดวงวิญญาณ พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และจากนั้นท่านก็สร้างสิ่งสร้างด้วยประชาธิปไตยมา ดังนั้นพวกเราจึงกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พวกเราจะบอกท่านถึงหน้าที่การงานของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ, ผู้เดียวที่เรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทาง เป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ ที่บอกสิ่งนี้กับเราอย่างแน่นอน ดังนั้นเราสามารถบอกสิ่งนี้แก่ท่านด้วยเช่นกัน ลูกชายแสดงให้เห็นเห็นพ่อ! ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวที่เล็กมาก ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาทางร่างกาย สามารถมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิต ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดแห่งแสง ไม่มีประโยชน์ใดในการมองเห็นดวงวิญญาณ บาบ่า

ก็เป็นเพียงจุดแห่งแสงเช่นกัน แต่ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดมีลักษณะเหมือนกันแต่ท่านคือผู้ที่สูงสุดผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่มีความปิติ ผู้ปลดปล่อย และเป็นผู้นำทาง ท่านต้องได้รับการยกย่องอย่างมาก พ่อต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน แล้วเมื่อนั้นท่านสามารถพาลูกกลับไปกับท่านได้ ท่านมาและให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ่อกับท่านที่บอกลูกว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กมากและพ่อก็เล็กมากเช่นกัน ท่านต้องอวตารเข้ามาในร่างกายเพื่อให้ความรู้แก่ลูกอย่างแน่นอน พ่อมาและนั่งอยู่ข้างๆดวงวิญญาณนี้ พ่อมีพลังในตัวพ่อ เมื่อพ่อได้รับอวาระ พ่อก็กลายเป็นนาย พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกผ่านอวาระเหล่านี้ ผู้นี้เรียกว่าอาดัมด้วยเช่นกัน อาดัมคือมนุษย์คนแรก มีต้นไม้เฝ้าพันธของมนุษย์ ท่านกลายเป็นแม่และพ่อด้วยเช่นกัน จากนั้นสิ่งสร้างก็เกิดขึ้นผ่านท่าน ท่านนั้นคือผู้ที่เก่าแก่ที่สุด ท่านได้ถูกนำมาเลี้ยงดู มีฉะนั้นบราห์มาจะมาจากไหน? จะมีใครสามารถบอกชื่อพ่อของบราห์มาแก่ลูกได้หรือไม่? บราห์มา วิษณุและชังการ์นั้นคือสิ่งสร้างของใครบางคนอย่างแน่นอน มีเพียงผู้สร้างเดียวเท่านั้น พ่อผู้สร้างได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดู หากเด็กเล็กๆ จะนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด, ผู้คนก็จะคิดว่า: ความรู้นี้ยิ่งใหญ่มาก เป็นลูกๆที่ซึมซับความรู้นี้ได้ดีมากที่คงอยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาไม่เคยหาว คนที่ไม่เข้าใจสิ่งใดก็จะหาวอยู่เรื่อย ลูกไม่ควรหาวที่นี้ เราจะไม่เคยหาวในเวลาของการหารายได้ เมื่อไม่มีลูกค้าเพราะธุรกิจนั้นหย่อนยานที่พวกเขาเฝ้าแต่หาวอยู่เรื่อยๆ ที่นี้เช่นกันบางคนก็ไม่ได้อ่านซึมซับความรู้นี้ บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลยเพราะสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถนั่งในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของโลกภายนอก พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจดประเด็น ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดก็จะจดประเด็นต่างๆ ในทันที: ประเด็นนี้ดีมาก ครูก็สามารถมองเห็นพฤติกรรมของนักเรียน สายตาของครูที่รู้คิดนั้นจะอยู่ในทุกที่ นี่คือการที่เขาสามารถให้ประกาศนียบัตรสำหรับการศึกษา นั่นมีประกาศนียบัตรสำหรับกิจกรรมารยาทด้วยเช่นกัน มีทะเบียนประวัติของการมาและการขาดเรียนด้วย ลูกบางคนที่อยู่ที่นี่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่มีการซึมซับ บางคนพูดว่า: สติปัญญาของฉันทึบและฉันไม่สามารถซึมซับสิ่งใด บาบาสสามารถทำอะไรได้กับสิ่งนั้น? นั่นคือปัญญากรรมของลูก พ่อตั้งใจให้ลูกทุกทำความเพียรพยายามอย่างเดียวกัน ท่านจะสามารถทำอะไรได้หากไม่อยู่ในโชคของลูก? ในโรงเรียนด้วยบางคนก็สอบผ่านและบางคนก็สอบตก นี่คือการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดท่านนั้นสามารถสอนได้ ผู้คนของศาสนาอื่นไม่เข้าใจสิ่งที่กล่าวถึงในกิตะ ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาตามประเทศของพวกเขา ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดแก่พวกเขาว่าท่านคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางอย่างไร กิเลสไม่มีอยู่ในสวรรค์ ในปัจจุบันเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ โลกนี้เก่าแล้ว จะไม่เรียกว่าโลกยุคทอง โลกนี้เคยใหม่แต่เวลานี้ได้กลับมาเก่า ลูกๆที่กระตือรือร้นที่จะทำงานรับใช้ควรจะจดประเด็นต่างๆ ลงไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการได้รับรายได้มากมายผ่านการศึกษา ดังนั้นลูกต้องหารายได้นั้นด้วยความสุขอย่างมาก อย่าได้หาวในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนและอย่าได้ปล่อยให้โยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่อื่น จดบันทึกประเด็นของความรู้และเฝ้าแต่ซึมซับประเด็นเหล่านั้น

2. กลับมาบริสุทธิ์และได้รับสิทธิ์ที่จะรับความรักจากหัวใจของพ่อ กลายเป็นผู้ที่ฉลาดในงานรับใช้ หารายได้ที่ดีและพอใจผู้อื่นให้เท่าเช่นเดียวกันด้วย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชัยชนะที่เอาชนะมายาและยกระดับผู้อื่นรวมทั้งการทำประโยชน์ให้กับตนเอง ในปัจจุบันมีการใช้เวลามากมายในการหาประโยชน์ให้กับตัวเอง เวลานี้จงกลายเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่น เช่นเดียวกับการเป็นผู้ที่มีชัยชนะที่เอาชนะมายา จงกลายเป็นผู้ประทานสมบัติที่มีค่าทั้งหมด นั่นคือใช้สมบัติที่มีค่าทุกอย่าง แบ่งปันและเพิ่มสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข พลัง ความรู้ และคุณธรรมในขณะที่ให้ความร่วมมือ เวลานี้เมื่อลูกได้สัมผัสกับสภาพของผู้ประทานนั้นคือเมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่นลูกจะประกาศรับสิทธิในอาณาจักรของโลกสำหรับหลายๆชาติเกิด

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก จงกล่าวคำอำลาด้วยความอ่อนแอของลูกตลอดกาล

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการมีคุณค่ามากที่สุดสำหรับลูก ในเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ ลูกๆ ที่กลายเป็นผู้ช่วยประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง
- คำถาม:** ลูกๆ ที่มีประโยชน์ต้องงานรับใช้ไม่สามารถมีข้ออ้างใด?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่มีประโยชน์ต้องงานรับใช้ไม่เคยมีข้ออ้างว่า: บาบ่า ที่นี้หนาว หรือที่นี้ร้อนและดังนั้นฉันจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ที่นี่ได้ อย่าได้เปราะบางเมื่อร้อนหรือหนาวเล็กน้อย ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถอดทนต่อสิ่งใด ในดินแดนของความทุกข์นี้ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง: ความสุขและความทุกข์ ความร้อนและความหนาว การสรรเสริญและการประณาม อย่ามีข้ออ้าง
- เพลง:** จงมีความอดกลั้น โอ จิตใจ! วันเวลาของความสุขของลูกกำลังจะมา

โอม ชานติ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าความสุขและความทุกข์คืออะไร เพียงลูกๆ บราห์มินที่รู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำว่าเมื่อไรที่ลูกได้รับความสุขและเมื่อไรที่ลูกได้รับความทุกข์ในชีวิตนี้ เวลานี้คือโลกของความทุกข์ ลูกต้องอดทนต่อความสุขและความทุกข์ คำสรรเสริญและคำประณาม อดทนต่อทุกสิ่งสำหรับเวลาอีกเล็กน้อย ลูกต้องไปอยู่เหนือทั้งหมดนั้น เมื่อลูกบางคนรู้สึกร้อนเล็กน้อย พวกเขาพูดว่า: ฉันต้องการที่จะไปในที่ที่เย็นกว่า เวลานี้ไม่ว่าจะร้อนหรือหนาวลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ ความไม่สบายเล็กน้อยของเวลาปัจจุบันนี้ไม่ใช่สิ่งใดใหม่ นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ เพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ นี่คือการมีคุณค่ามากที่สุดของลูก ไม่สามารถมีข้ออ้างใดๆ พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต้องงานรับใช้ ผู้ที่ไม่รู้วิธีที่จะทำงานรับใช้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ไม่เพียงแต่บาร์ตเท่านั้นแต่ทำให้ทั้งโลกกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกๆ บราห์มินต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ พ่อมาแล้วและดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ บาร์ตที่เคยเป็นสวรรค์เวลานี้คือนรก ต้องมีการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ รู้สิ่งนี้เช่นกัน ยุคทองเป็นอาณาจักรของราชาที่บริสุทธิ์ พวกเขามีความสุขมาก ภายหลังพวกเขากลายเป็นราชาที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการให้ทานในนามของพระเจ้า พวกเขาได้รับผลกำลังด้วยเช่นกัน ในเวลาปัจจุบันเป็นรัฐบาลโดยประชาชน ไม่มีผู้ใดในพวกเขาสามารถรับใช้บาร์ต เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่รับใช้บาร์ตและทั้งโลก เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างยิ่ง ลูกๆ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็เข้าใจท่าน ลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นร่างจะสามารถช่วยท่านได้อย่างไร? พวกเขาติดกับอยู่ในไซตรอนของมายา เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำสั่งสอนแก่ลูกๆ ที่จะปลดปล่อยทุกคนจากไซตรอนของมายา, จากไซตรอนของกูรู นี่คือการกิจของลูก พ่อพูดว่า: ผู้ที่ช่วยพ่ออย่างดียิ่งจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี พ่อพูดด้วยตัวท่านเองเป็นการส่วนตัวว่า: เพราะว่าพ่อนั้นธรรมดาก็ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่พ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็น พ่อทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้ว่าลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้อาณาจักรนั้นมาอย่างไรและต่อมาพวกเขาสูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร สติปัญญาของผู้คนนั้นตกต่ำอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อเปิดล็อกของสติปัญญาของทุกคน การเปลี่ยนสติปัญญาของทุกคนจากหินเป็นเพชร บาบ่าพูดว่า: เวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ผู้คนพูดถึงผู้ช่วยของพระเจ้า แต่พวกเขาเองไม่ได้เป็นผู้ช่วยของพระเจ้า พระเจ้าบอกใครก็ตามที่ท่านทำให้บริสุทธิ์ให้ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์เหมือนพวกเขาเอง จงทำตามศรัทธา! พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ลูกๆ บราห์มินรู้ว่านี่คือการดินแดนแห่งความตาย ผู้คนตายในที่นี้ในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ดังนั้นก่อนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ทำไมเราถึงไม่เพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อและสร้างอนาคตของเรา? เมื่อผู้คนถึงวัยของการปลดเกษียณของพวกเขา, พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรจะไม่ว่างเว้นอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธา กว่าที่จะถึงเวลาที่พวกเขาไปถึงสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาหาเงินได้มากมาย ฯลฯ เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ถ้ามหัวใจของลูกว่าลูกได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อหรือไม่ ลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต้องงานรับใช้ฉันมีข้อเสียอย่างมาก พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างดีมากด้วยการอยู่ในโยคะลูกสามารถทำงานรับใช้ได้ ลูกต้องชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน ดังนั้นโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย เวลานี้บอกทุกคน: ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนจดจำท่าน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ใช้นิ้วชี้ขึ้นข้างบนแล้วพูดว่ามีดวงวิญญาณสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านเพียง

ผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานความสุขแก่ทุกคน แม้ว่าผู้คนจะพูดถึงพระเจ้าหรือดวงวิญญาณสูงสุด ก็ไม่มีใครในบรรดาพวกเขา รู้จักท่าน บางคนเฝ้าแต่จดจำนเศ (เทพเจ้าที่เป็นช้าง) บางคนจดจำหนุมาน (เทพเจ้าที่เป็นลิง) และบางคนก็จดจำกฎของพวกเขา เวลาที่ลูกรู้ว่าทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลาครั้งวงจร ฤๅษีและมุนีที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) พวกเขาไม่รู้จักร่างผู้สร้างและสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า: พวกเขาไม่ใช่ตริกาลดาร์ชิ (ผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม) เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นเมล็ด, มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเข้ามาในบาร์ต ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแจนตี (วันเกิดของชีวา) และกิตะแจนตี (วันเกิดของกิตะ) ด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำกฤษณะแต่พวกเขาไม่รู้จักรัศมี ชีพบาบาพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะไม่มีใครพูดถึงกฤษณะเช่นนี้ รูปภาพที่ดีมากคือ “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ” พ่อมีรูปภาพเหล่านี้ทั้งหมดที่สร้างขึ้นเพื่อคุณประโยชน์ของลูกๆ เขียนคำสรรเสริญที่ครบถ้วนของชีพบาบา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ ทุกคนที่ลงมาจากเบื้องบนล้วนบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ มรณะที่เล่นบทบาทของลูกที่นี่, ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ชื่อและร่องรอยทั้งหมดของศาสนาเทพได้หายไป ชื่อของศาสนาเทพเปลี่ยนเป็นศาสนาฮินดู เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์แล้วต่อมาก็สูญเสียอาณาจักรนั้นไป นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้มาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่งและผู้ที่เขาชนะมาจะมีชัยชนะต่อทุกสิ่ง ผู้คนใช้เงินอย่างมากมาใช้ในการสร้างหุ่นจำลองที่ใหญ่โตของราวัน แล้วพวกเขาก็ทำลายหุ่นจำลองนั้นในหนึ่งวัน เขาคือศัตรูใช่ไหม? นั่นก็เหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตา พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของชีพบาบาด้วยเช่นกัน พวกเขากราบไหว้บูชาแล้วก็ทำลาย ในทำนองเดียวกันพวกเขาสร้างสัญลักษณ์ของเหล่าเทพแล้วก็เอาไปจมน้ำ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาที่ลูกๆ รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่ต้องมีจำกัดและรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับยุคทองและยุคเงิน รูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นเป็นการประณาม พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกลูกต้องทำตามข้อควรระวังที่พ่อให้แก่ลูก เตรียมอาหารในสภาพที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึง พ่อเองพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของโลกรีกครั้ง พ่อมาอีกครั้งด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกลอยตามสมบุรณ์ ทำตามแม่และพ่อ ไม่สามารถเป็นเพียงพ่อเท่านั้น ชันยาสชีพพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพ่อ พวกเขาทำสิ่งนี้ด้วยการพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ทั้งแม่และพ่อที่กำลังทำความเพียรพยายาม คำว่า “ทำตามแม่และพ่อ” หมายถึงที่นี่ เวลาที่ลูกรู้ว่าผู้ที่เป็นนายของโลกล้วนบริสุทธิ์และเวลานี้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขากำลังกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เรากำลังทำตามศรัทธาของท่านและได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยเช่นกัน ท่านกำลังให้คำแนะนำโดยผ่านผู้นี้ เราต้องทำตามคำแนะนำเหล่านั้น ลูกบางคนไม่ทำตามคำแนะนำเหล่านั้น แต่เพียงแค่ว่าทำให้ปากของลูกหวานขึ้นด้วยการพูดว่า “บาบา บาบา” เพียงผู้ที่ทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นลูกที่มีค่า ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามมาแม่และบาบา ลูกจะเข้าไปสู่อาณาจักร นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ พ่อเพียงแค่ว่าพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกลบหายไป นั่นเอง! เพียงแค่อธิบายให้ผู้อื่นว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรและเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากก็จะไปสู่โลกใหม่ก่อน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเองเช่นกัน มาแม่และบาบาไม่สามารถไปอธิบายที่นิทรรศการ เมื่อผู้เยี่ยมชมคนสำคัญมาจากต่างประเทศ ผู้คนมากมายก็มารวมกันเพื่อจะดูว่าใครมา ผู้เดียวนี้แฝงตัวมาก พ่อพูดว่า: พ่อพูดผ่านร่างของบราห์มา พ่อรับผิดชอบต่อลูกคนนี้ ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังพูดและสอนลูก ลูกต้องมองเห็นแต่ชีพบาบาเท่านั้นไม่ใช่ผู้นี้ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีบทบาททั้งหมดอยู่ในตัวเขา ดวงความรู้ในสติปัญญาของลูก, หากลูกมีแต่สิ่งในทางโลกเท่านั้นในสติปัญญาของลูกนั้นก็หมายความว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามแม้แต่คนเช่นนั้นก็ยังต้องได้รับคุณประโยชน์ พวกเขาจะไปสวรรค์แต่พวกเขาจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง พวกเขาจะได้รับการลงโทษและแล้วจึงกลับบ้าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร ก่อนอื่นจงกลายเป็นผู้ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นเช่นกัน กลายเป็นโยคีที่มั่นคงและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! แล้วลูกก็พูดว่า: บาบา เราลืม ลูกไม่ละอายหรือ? มีหลายคนที่ไม่พูดความจริง หลายคนลืม พ่อได้อธิบายว่า: ให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามที่มา เวลานี้วงจรของ 84 ชาติเกิดกำลังจะสิ้นสุดลงแล้วและเราต้องกลับบ้าน มีคำกล่าวว่า “เมื่อรามไป ราวันก็ไปด้วย” ความหมายของสิ่งนี้ง่ายมาก! แน่แน่นอนว่าในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้จะต้องมีทั้งครอบครัวของรามและราวัน ลูกก็รู้เช่นกันว่าทุกคนจะถูกทำลายและเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เหลืออยู่ เมื่อลูกก้าวไปต่อไปลูกจะรู้ว่าลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกอย่างไร ลูกจะไม่ได้รับการบอกทุกสิ่งตั้งแต่เริ่มต้นใช่ไหม? มิฉะนั้นก็จะเป็นการละเล่น ลูกต้องเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะได้รับนิมิตอยู่เรื่อยๆ ไม่มีใครในโลกที่รู้ถึงวงจร

ของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน เวลานั้นลูกกำลังอำลาจากอาณาจักรของราวัน แล้วลูกก็จะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง เหลืออีกไม่กี่วัน วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ ลูกเคยวนไปรอบวงจรนี้หลายต่อหลายครั้ง เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลืมปวงพันธะของกรรมทั้งหมดที่ลูกเคยติดกับมา ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเฝ้าแต่ลืมพวกเขา เวลานั้นการละเล่นนี้กำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน หลังจากสงครามมหาการณะแล้วเท่านั้นที่ประตูของสวรรค์จะเปิด เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ชื่อ “ประตูไปสู่สวรรค์” นั้นดีมาก บางคนพูดว่าสงครามเหล่านี้มีอยู่เสมอ ถามพวกเขาว่า: สงครามกับชีปนาวูเกิดขึ้นเมื่อไร? สงครามชีปนาวูนี้เป็นสงครามสุดท้าย ไพบูชายัญนี้ถูกสร้างขึ้นเช่นกันเมื่อสงครามนี้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานั้นโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย อาณาจักรใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังศึกษาการศึกษาทางจิตนี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก ธุรกิจของลูกคือธุรกิจทางจิตวิญญาณ ความรู้ทางกายภาพจะไม่เป็นประโยชน์ใดๆแก่ลูก แม้แต่คัมภีร์ก็ไม่มีประโยชน์กับลูก ดังนั้นเหตุใดจึงไม่ซ้องแะตนเองในธุรกิจนี้? พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก คิดเกี่ยวกับว่าตัวลูกเองควรจะซ้องแะอยู่ในการศึกษาใด ผู้คนเหล่านั้นในศึกษาเพียงเพื่อจะได้รับปริญญา ในขณะที่ลูกศึกษาเพื่ออาณาจักร มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในการศึกษาเหล่านั้นลูกไม่รู้ว่าคุณจะได้รับถั่วลิสงสักเล็กน้อยหรือไม่ เมื่อบางคนออกจากร่างของเขา, เขาก็ทิ้งถั่วไว้ข้างหลังด้วยเช่นกัน การศึกษานี้จะไปกับลูก ความตายกำลังยืนอยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นก่อนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น พวกเราควรหารายได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่หารายได้นี้ โลกจะถูกทำลาย เมื่อการศึกษาของลูกจบสิ้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่ามีมนุษย์ทั้งหมดมีถั่วไม่กี่เมล็ดเท่านั้นในกำมือของพวกเขา พวกเขากำลังถือถั่วเหล่านั้นเหมือนลิง เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในเพชรพลอย ละทิ้งความผูกพันยึดมั่นกับถั่วไม่กี่เมล็ดเหล่านั้นของลูก เมื่อพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจน พวกเขาจะปล่อยถั่วในกำมือนั้น ทุกสิ่งที่กำลังจะกลายเป็นฝุ่น อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนการศึกษาทางจิตนี้ เต็มมือของลูกให้เต็มไปด้วยด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย อย่าเสียเวลารังไรไปตามถั่วลิสง

2. เวลานั้นการละเล่นกำลังจะจบลงแล้ว ดังนั้นปลดปล่อยตนเองจากปวงพันธะของกรรมของลูก ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ทำตามแม่และพ่อและกลายเป็นผู้ที่มิสืบทอดสถานภาพที่สูงศักดิ์

พร: พร: ขอให้ลูกละทิ้งความต้องการที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นภาพลักษณ์ของตาปาเซียที่แท้จริง ละทิ้งความต้องการที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นภาพลักษณ์ของตาปาเซียที่แท้จริง ภาพลักษณ์ของตาปาเซียหมายความว่า เป็นผู้ที่ไม่รู้แม้กระทั่งความรู้ในเรื่องของความปรารถนา ผู้ที่มีความคิดที่จะรับบางสิ่งจะได้รับสิ่งนั้นในเวลาสั้นๆเท่านั้น แต่พวกเขาจะสูญเสียตลอดกาล ความปรารถนาในช่วงเวลาชั่วคราวกลายเป็นอุปสรรคต่อการที่เราจะกลายเป็นตาปาสวี่ ดังนั้นเวลานี้จงให้ข้อพิสูจน์ว่าลูกได้เป็นภาพลักษณ์ของตาปาเซียนั่นคือการได้รับความเคารพหรือเกียรติที่มีขีดจำกัด และกลายเป็นผู้ประทานโชค เมื่อชั้นสการของผู้ประทานโชคของลูกปรากฏออกมา ชั้นสการอื่น ๆ ทั้งหมดจะตายลงโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: การมีความปรารถนาที่ละเอียดอ่อนต่อผลของการกระทำก็เหมือนกับการรับประทานผลไม้ก่อนที่มันจะสุก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลงและลูกต้องกลับบ้าน เมื่อยุคเหล็กจบลง ยุคทองก็ซำ
รอยอีกครั้ง อธิบายความลับเหล่านี้แก่ทุกคน
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุหลักที่ทำให้ดวงวิญญาณเหนื่อยล้าในขณะที่เล่นบทบาทของพวกเขา?
- คำตอบ:** พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย พวกเขาสร้างวัดมากมาย พวกเขาใช้เงินเป็นอย่างมาก ด้วย
การล้มลูกคลุกคลานไปทั่วดวงวิญญาณจึงกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน เพราะพวกเขาตาโม
ประธานพวกเขาจึงไม่มีความสุข เมื่อผู้คนมีความสุขด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขาจึงเหนื่อยล้า เวลาที่พอ
มาแล้วเพื่อขจัดความเหนื่อยล้าทั้งหมดของลูกออกไป

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ชื่อของท่านคืออะไร? คือชีวา เพราะเมื่อลูกๆ ทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูก
ควรจะจดจำสิ่งนี้อย่างดีมาก บทบาทของทุกคนในละครนี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ เมื่อการละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง
นักแสดงทั้งหมดก็รู้ว่าบทบาทของพวกเขากำลังจะจบลงแล้วพวกเขาก็ต้องกลับบ้าน พ่อได้ให้ความเข้าใจแก่ลูกๆ แล้วด้วย
เช่นกัน ไม่มีใครมีความเข้าใจนี้ เวลานี้พ่อทำให้ลูกๆ รู้คิด ลูกๆ เวลาที่การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ เวลานี้วงจรต้องเริ่มต้น
ตั้งแต่ตอนเริ่มแรกอีกครั้ง ยุคทองอยู่ในโลกใหม่ เวลานี้ในโลกเก่าเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เพียงลูกเท่านั้นที่ได้พบ
พ่อที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายแก่คนใหม่ผู้มาว่าเวลาการละเล่นกำลังจะจบลง หลังจากตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ยุค
ทองก็จะเริ่มซำรอยอีกครั้ง ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ต้องกลับบ้าน เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบลง ดังนั้นผู้คนเชื่อว่าการ
ทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้น เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านั้นถูกทำลายอย่างไร ดินแดนของบารัตนั้นไม่สูญสลาย พ่อมาที่นี้
ด้วยเช่นกัน ดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ความคิดเหล่านี้ไม่สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของใครอื่น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ
: เวลานี้ละครกำลังจะจบลงแล้ว จากนั้นจะต้องซำรอย ก่อนหน้านั้นคำว่า “การละเล่น” ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก เรา
เคยพูดเพื่อที่จะพูดว่านี่คือละครโลกที่เราทุกคนคือนักแสดง ก่อนหน้านั้นเมื่อเราเคยพูดเช่นนั้น เราก็คเคยคิดว่าตนเองเป็น
ร่างกาย เวลานี้พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน นั่นคือบ้านที่แสน
หวาน เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนนั้น ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ เวลานี้ลูกอยู่ในการบรรจบกัน ลูกๆ รู้ว่า
เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เมื่อโลกเก่าจบลง, ความเลื่อมใสศรัทธาก็มาถึงจุดจบด้วย ไม่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าใครมาก่อน
หรือศาสนาตามลำดับกันไปอย่างไร พ่ออธิบายสิ่งใหม่เหล่านี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ พ่อมาเพียง
ครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะอธิบาย พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อต้องมีการก่อตั้งโลกใหม่และโลก
เก่าต้องถูกทำลาย พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องเก็บวงจรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน การละเล่นกำลัง
จะจบสิ้นลงในเวลานี้และพวกเรากำลังจะกลับบ้าน พวกเรากลับมาเหนื่อยล้าในขณะที่เล่นบทบาทของเรา เราได้ใช้เงินไป
อย่างมาก ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา เราก็กกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน ทั้งโลกกลับมาเก่า ลูกจะเรียก
ละครว่าเก่าไหม? ไม่เลย ละครไม่มีวันเก่า ละครนั้นใหม่ในแต่ละวันและยังคงดำเนินต่อไป อย่างไรก็ตามโลกกลับมาเก่า
และนักแสดงก็กลับมาตาโมประธาน ไม่มีความสุขและเหนื่อยล้า ลูกจะไม่มีวันเหนื่อยล้าในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการ
เหนื่อยล้าหรือทุกข์ระทมเกี่ยวกับสิ่งใดที่นั่น ที่นี้ลูกต้องได้เห็นความทุกข์ระทมหลายประเภท ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูก
ทำลาย อย่าได้จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรใดๆ ของลูกๆ เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยการทำสิ่งนี้ที่บาปของลูกจะถูก
ทำลาย ไม่มีวิธีอื่นใดที่บาปจะถูกทำลาย คำว่า “มานมานะบาฟ” ก็ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย
นั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก ลูกเคยเป็นทายาทของโลกนั่นคือเป็นนาย เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็น
ทายาทเหล่านั้นของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร ลูก
มาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อองศาของลูกลดลง สวนดอกไม้ก็เริ่มที่จะเหี่ยวเฉา เวลานี้ลูก
กำลังจะกลายเป็นสวนดอกไม้ ยุคทองคือสวนที่มีความสวยงามอย่างยิ่ง และแล้วองศาที่ค่อยๆ เริ่มลดลงทีละน้อย หลังจาก
ลดลงไปสององศาดอกไม้ในสวนก็เหี่ยวเฉา เวลานี้คือป่าของหนาม เวลานี้ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้อะไรเลย ความรู้ที่
ลูกกำลังได้รับในเวลานี้คือความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง เป็นพ่อผู้ทำสิ่งนี้ พ่อคือผู้สร้างโลก
พวกเขาจดจำพ่อและเรียกหาท่าน: ได้โปรดมาและสร้างสวรรค์! สร้างดินแดนแห่งความสุข! ดังนั้นดินแดนแห่งความทุกข์
จะถูกทำลายอย่างแน่นอน บาบาเฝ้าแต่อธิบายทุกวัน ชิมชบสิ่งเหล่านี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดอธิบายสิ่ง
หลัก: พ่อของเรา ผู้ที่เราจะต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่านคือใคร ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจดจำ

พระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาสดภาวนา: จัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขแก่เรา! ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะเก็บสำนึกไว้ว่าในสติปัญญาของลูกเช่นกัน นักเรียนที่โรงเรียนจะเก็บความรู้ ไม่ใช่เก็บเรื่องราวของการครองเรือนไว้ในสติปัญญาของเขา ไม่มีเรื่องราวทางธุรกิจใดๆในชีวิตนักเรียน เพียงการศึกษาเล่าเรียนของเขาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ที่นี้ในขณะที่กำลังทำการกระทำและอยู่ที่บ้านของลูกกับครอบครัวของลูก พ่อได้บอกลูกว่า: ศึกษาสิ่งนี้! ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเหมือนชนียาสซี นี่คือการท้าทายคะ;หนทางของการครองเรือน ลูกสามารถที่จะบอกชนียาสซีด้วยเช่นกันว่าของเขาคือหฺรโยคะ พวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขา ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ โลกนี้สกปรกมาก สิ่งที่อยู่ในโลกนี้และคนที่ยากจนนั้นมีชีวิตอยู่อย่างไร! มีการวางแผนเมื่อเห็นสิ่งนั้น ผู้เยี่ยมชมทั้งหมดที่มาจากต่างประเทศจะได้รับการแสดงให้เห็นสถานที่ที่ดีมาก พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าคนจนต้องอยู่ในสถานที่ที่สกปรกเหล่านั้นอย่างไร นี่คือการ อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานที่ที่คนรวยอาศัยอยู่และสถานที่ที่คนจนอาศัยอยู่ ทั้งหมดนั้นเป็นปัญากรรมของพวกเขา ไม่สามารถมีความสกปรกเช่นนั้นในยุคทอง มีความแตกต่างที่นั่นเช่นกัน บางคนจะสร้างพระราชวังทองคำ บางคนจะสร้างจากเงินและบางคนก็สร้างจากก้อนอิฐ ที่นี้มีแผ่นดินมากมาย; แม้แต่ยุโรปก็ใหญ่มาก ที่นั่นจะมีเพียงพวกเราเท่านั้น เพียงแค่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกให้มาก แล้วสภาพของลูกก็จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ลูกๆ นักเรียนเก็บการศึกษานี้เท่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูก: พ่อและมรดก มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าเหลือนเวลาน้อยมาก ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปี ที่นี้เป็นเรื่องของ 5000 ปี ลูกๆ สามารถเข้าใจว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรของลูกและที่เหลือของโลกจะถูกทำลาย นี่คือการศึกษาใช่ไหม? หากสติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกคือนักเรียนและพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกก็จะมีความสุขอย่างมากเช่นกัน! เหตุใดลูกถึงลืมนี่? มายานี้มีพลังมาก เธอทำให้ลูกแม้กระทั่งลืมนี่ ลูกทั้งหมดคือนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนนี้ ลูกทั้งหมดรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ในโรงเรียนอื่นมีการสอนความรู้มากมายหลายประเภทแก่ลูกและมีครูมากมาย ในขณะที่ที่นี้มีครูผู้เดียวเท่านั้นและการศึกษาเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามครูผู้ช่วยมีความจำเป็นอย่างแน่นอน มีโรงเรียนเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือสาขา เพียงพ่อผู้เดียวคือครู พ่อมาที่นี้และให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกรู้ว่าลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้นลูกควรมีความสุขที่ชีพบาบากำลังสอนเราและท่านกำลังสร้างสิ่งสร้างของสวรรค์ เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกควรมีความสุขอย่างมากอยู่ในตัวลูก! นักเรียนข้างนอกต้องเตรียมอาหารของเขาเพื่อรับประทานและดื่มและทำงานบ้านทั้งหมดด้วยเช่นกัน ใ้บางคนก็อยู่ในหอพักเพื่อที่พวกเขาจะสามารถให้ความใส่ใจต่อการศึกษามากขึ้น ลูกสาวบางคนอยู่ข้างนอกเพื่อทำงานรับใช้ ผู้คนหลายประเภทไปที่นั่น ที่นี้ลูกนั่งอย่างปลอดภัยมาก ไม่มีใครสามารถบังคับวิธีการของเขาได้ ลูกไม่ได้มีมิตรกับคนอื่นที่นี้ ลูกไม่ต้องพูดกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่ต้องมองดูหน้าของใคร อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ข้างนอกก็สามารถที่จะไปได้เร็วกว่า เป็นความมหัศจรรย์มากที่ผู้ที่อยู่ภายนอกสอนผู้อื่นมากมายและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองและนำพวกเขามาที่นี้ บาบาถามว่าพวกเขานั้นมีชาวอะไร ลูกได้นำคนไข้ประเภทไหนมา? บางคนก็เป็นคนไข้ที่ป่วยมากที่ต้องมีการเก็บพวกเขาไว้ในบัตติเป็นเวลาเจ็ดวัน ลูกต้องไม่นำศูทรใดมาที่นี้ มดฺุบันนี้เป็นเหมือนหมู่บ้านของลูกๆบราห์มิน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านทำให้ลูกเป็นนายของโลก ศูทรใดก็ตามที่ลูกนำมาที่นี้จะทำลายบรรยากาศ กิจกรรมและพฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์มาก เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกจะมีนิมิตมากมายว่าจะเกิดอะไรขึ้นที่นั่น แม้แต่สัตว์ก็ดีมาก ทุกสิ่งจะดีมาก ไม่มีสิ่งใดของยุคทองอยู่ที่นี้และไม่มีสิ่งใดของที่นี่สามารถอยู่ที่นั่น มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังสอบผ่านเพื่อจะไปสวรรค์ มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกจะต้องกลายเป็นครูและชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นมากเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือครู ลูกต้องสอนทุกคน ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาและบอกพวกเขาถึงมรดกนี้ที่ลูกได้รับจากพ่อ พ่อพูดก็ตะ กฤษณะฟังพ่อพูดก็ตะและได้มาซึ่งสถานภาพนั้น มีประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นต้องมีบราห์มินที่นี้เช่นกัน บราห์มาก็เฝ้าแต่ศึกษาจากชีพบาบาเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งวิษณุ นั่นคือบ้านทางจิตของลูก มีทางโลก เหนือโลก และก็ทางจิต สิ่งเหล่านี้ใหม่ใช่ไหม? ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่เคยจดจำบราห์มา ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้วิธีการที่จะพูดว่า “บราห์มาบาบา” พวกเขาจดจำชีพบาบาและสดภาวนา: ได้โปรดปลดปล่อยพวกเราออกจากความทุกข์! ท่านคือพ่อเหนือโลกและผู้นี้คือพ่อทางจิต ลูกเห็นผู้นี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและที่นี้ด้วยเช่นกัน มีการมองเห็นพ่อทางโลกที่นี้ในโลกนี้เท่านั้น ในขณะที่พ่อเหนือโลกนั้นมองเห็นได้ในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่งเท่านั้น แล้วพ่อนี้เป็นพ่อทางจิตที่มหัศจรรย์ ผู้คนสับสนในความเพียรพยายามที่จะเข้าใจเกี่ยวกับพ่อทางจิตนี้ ชีพบาบาเรียกว่าผู้ไม่มีตัวตน ลูกพูดว่าท่านคือจุดแห่งแสง ผู้คนพูดว่าท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปหรือเป็นธาตุบราห์ม พวกเขามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ในขณะที่ลูกมีทิศทางเดียวเท่านั้น พ่อเริ่มที่จะให้ทิศทางผ่านผู้นี้ และแล้วก็มี การขยายตัวอย่างมาก ดังนั้นควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูก ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรของราวันลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธานอย่างแน่นอน ชื่อที่แท้จริงคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เพราะทุกคนไม่มีความสุข พวกเขาจึงจดจำพ่อและสดภาวนา: บาบาจัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขแก่เรา! มีพ่อเดียวของลูก

ทั้งหมด ท่านจะให้ความสุขเท่านั้นแก่ทุกคนใช่ไหม? ในโลกใหม่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุขสำหรับลูก คนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เมื่อเวลาใกล้เข้ามา ลูกจะสามารถเห็นว่าโลกของวันนี้เป็นอย่างไรและโลกของวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ลูกจะได้เห็นทุกสิ่ง ลูกจะได้เห็นอาณาจักรของสวรรค์ที่กำลังใกล้เข้ามา ดังนั้นสิ่งหลักที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ คือ: ให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกกำลังนั่งในโรงเรียน ชีพบาบาและกำลังสอนพวกเราในขณะที่กำลังขับขี่พาหนะนี้ ผู้นี้คือพาหนะที่โชคดี แน่แน่นอนว่าพ่อจะมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าชื่อ “พาหนะที่โชคดี” นั้นหมายถึงอะไร เมื่อลูกๆ นั่งที่นั่งเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ สติปัญญาของลูกควรจะจดจำว่าบาบาได้มาแล้ว ท่านกำลังบอกความลับของวงจรโลกแก่เรา เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบลงและพวกเราต้องกลับบ้าน การเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญานั้นง่ายดายมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่สามารถจดจำแม้กระทั่งสิ่งนี้ได้ เวลานี้วงจรกำลังจะจบสิ้นลง เวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้วเราก็จะไปสู่โลกใหม่และเล่นบทบาทของเรา และหลังจากพวกเรา, ผู้ที่นั่นผู้นี้ก็จะมา ลูกรู้ว่าทั้งวงจรหมุนไปอย่างไรและประชากรโลกเติบโตอย่างไร โลกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ ลูกเห็นการเตรียมการเพื่อการทำลายล้างด้วยเช่นกัน จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย ระเบิดมากมายที่ได้มีการทำขึ้นจะมีการใช้อย่างแน่นอน ความเสียหายมากมายจะเกิดขึ้นจากระเบิดที่ไม่มีมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ในการต่อสู้รบรา กองกำลังทหารจะได้รับการปล่อยตัวจากกองทัพและจะมีการทิ้งระเบิดอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดที่ออกจากงานของพวกเขาจะอดตาย ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น แล้วทหารจะทำอะไร? จะมีแผ่นดินไหว จะมีการทิ้งระเบิดอยู่เรื่อยๆ ผู้คนจะเฝ้าแต่ฆ่ากันและกัน จะต้องมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ดังนั้นเมื่อลูกมาและนั่งที่นั่งลูกควรจะคิดถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด เฝ้าแต่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ถามหัวใจตนเอง: ฉันกำลังจดจำอะไร? หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ สติปัญญาของลูกต้องเร่งร้อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน บาปของลูกจะไม่ถูกทำลายด้วยสิ่งนั้น สถานภาพของลูกก็จะลดลงไปด้วยเช่นกัน อ้าวชะ หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อ จงคิดถึงวงจร แล้วก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำตามศรัทธา, หากลูกไม่ทำงานรับใช้, ลูกก็ไม่สามารถนั่งในหัวใจของบัพดาได้ หากลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกจะเป็นเหตุของความทุกข์ระทมแก่ผู้คนมากมาย บางคนก็ทำให้คนอื่นมากมายเป็นเหมือนกับเขาและนำพวกเขามาหาพ่อ ดังนั้นบาบาก็พอใจมากที่ได้เห็นพวกเขา อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เก็บการศึกษานี้และพ่อผู้ที่กำลังสอนลูกไว้ในสติปัญญาของลูก ในขณะที่รีบประทาน ดื่มและทำทุกการกระทำจึงให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษานี้
2. เพื่อที่จะนั่งในหัวใจของบัพดา ทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ของการทำให้คนอื่นๆมากมายทัดเทียมกับตัวลูก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ถูกต้องแม่นยำที่ทำให้ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผล การมีจิตสำนึกของการทำงานรับใช้อย่างแท้จริงหมายถึงการมีจิตสำนึกของความปรารถนาดีที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอกับทุกดวงวิญญาณ จิตสำนึกของการรับใช้หมายถึงการทำให้ทุกดวงวิญญาณได้สัมผัสกับผลตามความรู้สึกของพวกเขา งานรับใช้หมายถึงการทำให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสกับผลของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ตาปาเซียหลอมรวมกับงานรับใช้เช่นนั้น ความตั้งใจของตาปาเซียไม่ได้แยกออกจากความตั้งใจของการทำงานรับใช้ที่แท้จริง งานรับใช้ใดๆที่ไม่มีการสละทิ้งและตาปาเซียเป็นงานรับใช้แต่ชื่อเท่านั้น ดังนั้นด้วยรูปรวมของการสละทิ้ง ตาปาเซีย และงานรับใช้ จึงกลายเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและถูกต้องแม่นยำ

คติพจน์: สร้างสมคุณธรรมของความถ่อมตนและอดกลั้นและไฟแห่งความโกรธจะเย็นลง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะจดจำอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา
- คำถาม:** พ่อร้องขออะไรจากลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อขอให้ลูกหมั่นศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีอยู่เรื่อยๆ รักษาเกียรติของหมวดเคราของพ่อ อย่าได้มีการกระทำใดที่สกปรกซึ่งชื่อของพ่อจะถูกประณาม อย่าได้เป็นเหตุของการประณามพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัจครู ทำสัญญาว่าลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในขณะที่ลูกยังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไป
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน เราได้พบทุกสิ่ง ผืนดินท้องฟ้าทุกสิ่งเป็นของพวกเรา

โอม ซานติ ใครร้องเพลง: เมื่อได้พบท่านเราได้พบอาณาจักร นั่นคืออาณาจักรของทั้งโลกหรือไม่? ในเวลาปัจจุบันลูกเป็นนักเรียนพร้อมกับเป็นลูก ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูกกำลังนั่งเบื้องหน้าท่านและกำลังศึกษาราชชาโยคะ สิ่งนี้หมายความว่าลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีของโลก มีการร้องเพลงนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ครูทางจิตสูงสุดหนึ่งทีและสอนลูกจิตวิญญาณทั้งหลาย ลูกดวงวิญญาณเข้าใจด้วยประสาทสัมผัสของร่างกายของลูกว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในสถานที่ของการศึกษาเล่าเรียนนี้เพื่อที่จะกลายเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีของโลก ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมากมาย! ถามหัวใจของลูก: พวกเรานักเรียนมีความซาบซึ้งเช่นนั้นหรือไม่? นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ เรามาหาพ่อทุกๆวันเพื่อที่จะกลายเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีของโลก พร้อมกับความเป็นพ่อท่านก็เป็นครูด้วยเช่นกัน เมื่อพ่อถามลูกว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีของสุริยวงศ์หรือลักษมีและนารายณ์ ถามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังทำความเพียรพยายามได้มากพอสำหรับสิ่งนั้นหรือไม่? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของเราแก่พวกเรา ท่านคือพ่อ ครู และครูของเรานั้นท่านจะให้มรดกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดอย่างแน่นอน ดูซิว่าลูกมีความสุขของการศึกษาเล่าเรียนในวันนี้และกลายเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีในวันพรุ่งนี้ เวลานี้คือการบรรจบพบกัน ในเวลาปัจจุบันลูกอยู่ด้านนี้และศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะข้ามฟากไปอีกด้านหนึ่งไปสวรรค์ ลูกจะไปที่นี่เมื่อลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมเต็ม 16 องศา ถามตนเอง: ฉันมีคำพอสำหรับสิ่งนั้นหรือไม่? มันไม่ได้เป็นเรื่องของนาราดผู้เลื่อมใสศรัทธาคนเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อปลดปล่อยลูกจากความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าลูกได้กลายเป็นลูกๆของพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นมกุฎราชกุมารของโลก พ่อพูดว่า: อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูกต่อไป ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณไม่ต้องอาศัยอยู่ในครอบครัว กุมารและกุมารีไม่มีครอบครัว พวกเขามีชีวิตนักเรียน นักเรียนถือพรหมจรรย์ขณะที่ศึกษาเล่าเรียน การศึกษานี้สูงส่งอย่างมากและขณะศึกษาเล่าเรียนลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์และตลอดไป ศึกษาเล่าเรียนขณะที่ถือพรหมจรรย์แล้วต่อมาพวกเขาก็ต้องแะในกิเลส ที่นี้ลูกถือพรหมจรรย์และศึกษาการศึกษาที่สมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และพ่อทำให้ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ด้วย ลูกรู้ว่าลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวัน ลูกได้ทำสัญญาที่มั่นคงกับพ่อ บาบาเหตุใดพวกเราถึงไม่ควรกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์? ท่านคือพ่อที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งถึงแม้ว่าร่างที่ท่านใช้นั้นธรรมดาอย่างมาก ดวงวิญญาณมีความซาบซึ้ง พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: ลูกเคยต้องแะในกิเลสและเวลานี้ได้จบลง ในโรงค้าประเวณี ในยุคทองลูกบริสุทธิ์ เราได้และกฤษณะเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชายที่บริสุทธิ์ จงมองดูที่ลูกประจำของรูตราและลูกประจำของวิษณุ หลังจากลูกประจำของรูตราก็เป็นลูกประจำของวิษณุ พ่ออธิบายว่า: เพื่อที่จะเข้ามาสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะ ก่อนอื่นใดจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก อย่าได้กลายเป็นลิงวิ่งไล่ตามเปลือกหอยเหล่านี้ ลิงกินถั่วชิคพี เวลานี้พ่อกำลังให้เพชรพลอยแก่ลูก สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นไรด้วยการเฝ้าแต่วิ่งไล่ตามเปลือกหอยหรือถั่วชิคพี? ลูกจะไปสู่กรุงชังของราวัน พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากกรุงชังของราวัน ท่านพูดว่า: สติปัญญาของลูกต้องละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง จงมีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในบาร์ตูกวางจร พ่อมาและทำให้ผู้คนของบาร์ตเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีของโลก ท่านสอนลูกอย่างง่ายดายนมาก ท่านไม่ได้พูดว่า: ลูกต้องมาและนั่งที่นี้เป็นเวลา 4-8 ชั่วโมง ไม่เลย ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ต้องแะในกิเลสนั้นเรียกว่าไม่บริสุทธิ์

เป็นเพราะเหล่าเทพเคยบิรุษก็จึงมีการร้องสรรเสริญพวกเขา พ่ออธิบายว่า: ความสุขที่สิ้นและชั่วคราว ชันยาสีพูดอย่างถูกต้องว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่เหล่าเทพมีความสุขมากเพียงไร ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาทวงจรรเพื่ออธิบายแก่พวกเราและเพื่อให้พวกเรามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ลูกคือนายของร่างกายของลูก ร่างกายของลูกไม่ใช่ของลูก ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกได้กลับมาตาโมประธาน ทั้งลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างลูกได้ทำบาป เวลานั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับมาบ้านกับพ่อ พ่อพูดว่า: ในการที่จะทำให้ทั้งตัวลูกเองดวงวิญญาณและร่างกายของลูกบริสุทธิ์และสะอาดจงอยู่อย่างมีมานมานะบาฟ พ่อปลดปล่อยลูกจากราวนเป็นเวลาครึ่งวงจรรและเวลานี้ลูกกำลังได้รับอิสรภาพนั้นอีกครั้ง ลูกสามารถปกครองอย่างอิสระเป็นเวลาครึ่งวงจรร ไม่มีแม่ชื่อของกิเลสทั้งห้าที่นั่น เวลานี้ทำตามศรั้มท์และกลับมาสูงส่ง ถามตนเอง: ฉันมีกิเลสมากแค่ไหน? พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นจงจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมออย่าได้ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกมาที่นี่เพื่อทำความเพียรพยายามที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ หากลูกสอบตกลูกจะไม่ถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ ลูกจะสูญเสียอาณาจักรทุกๆวงจรร แล้วลูกจะต้องสำนึกผิดและเสียใจภายหลังอย่างมากมายในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน มีการเก็บทะเบียนประวัติสำหรับการศึกษาอื่นเช่นกัน มีการตรวจสอบบุคลิกภาพของใครบางคนด้วยเช่นกัน นี่คือการศึกษาร่วมกัน ดินแดนเข้าสู่และศึกษาสิ่งนี้ในสันโดษ ลูกต้องไปทำงานระหว่างวันแล้วตั้งนั้นลูกไม่มีเวลา ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเช้า นี่คือนหนทางของความรู้ ในความเลื่อมใสศรัทธาในขณะที่กราบไหว้บูชา สติปัญญาของพวกเขาคงจำผู้ที่มีร่างกายคนใดคนหนึ่ง ที่นี้ลูกจดจำพ่อแล้วลูกก็เริ่มจดจำธุรกิจของลูกๆ บาปของลูกจะถูกตัดไปตามจำนวนที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อลูกๆกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยความเพียรพยายามของลูกแล้วลูกประจำจะมีการสร้างขึ้น หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา หากโยคะของลูกดี หากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและลูกโอนย้ายกระเป๋าสัมภาระของลูกเพื่ออนาคตลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในอนาคต เมื่อบางคนให้ทานในนามของพระเจ้าเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา พ่อพูดว่า: พ่อมาหาลูกโดยตรงในเวลา นี้ อะไรก็ตามที่ลูกทำในเวลานี้เป็นไปเพื่อตนเอง ผู้คนให้ทานและทำบุญทางอ้อม นั่นคือวิธีที่พวกเขาช่วยพ่อ ในเวลานี้ลูกช่วยพ่อมากที่สุด ลูกรู้ว่าเงินทั้งหมดของลูกจะถูกทำลาย ดังนั้นทำไมไม่ใช้เงินนั้นเพื่อช่วยพ่อแทน? มิฉะนั้นแล้วพ่อจะก่อตั้งอาณาจักรได้อย่างไร? พวกเราไม่มีทั้งกองทัพหรืออาวุธใด ทุกสิ่งที่นี่แฝงตัว บางคนให้สินสอดอย่างแฝงตัวแก่ลูกสาวของพวกเขา พวกเขาลือคกระเป๋าดินทางและวางกุญแจไว้ในมือของเธอ บางคนให้สินสอดด้วยการโอ้อวดภายนอกอย่างมากมายและบางคนให้สิ่งนั้นอย่างลับๆ พ่อพูดว่า: ลูกคือเจ้าสาว พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกช่วยในวิธีที่แฝงตัว ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าความโอฬารตระการตาภายนอกนั้นไม่มีคุณค่าใดๆเลย โลกนี้ไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ประชากรของโลกต้องเติบโต ดวงวิญญาณต้องลงมาอย่างแน่นนอนเพราะว่าอัตราการเกิดนั้นเพิ่มพูนขึ้น พวกเขาคำนวณว่าจะไม่มีอาหารเพียงพอ พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกๆ ได้รับสติปัญญาที่สูงส่งแล้ว พระเจ้ากำลังสอนลูกดังนั้นลูกควรมีความนับถือท่านอย่างมาก! ลูกควรศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก! มีลูกๆ มากมายที่ไม่ใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าบาปกำลังมีการทำให้ลูกเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารี พ่อพูดว่า: จงทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อในเวลา! จดจำพ่อ! ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกลื้ม หากนักเรียนพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าเขาลื้มบทเรียนของเขาแล้วควรจะทำอย่างไร? หากลูกไม่จดจำบาปบาปของลูกจะไม่สามารถได้รับการปลดปล่อย ครุจะมีเมตตาหรือให้พรแก่นักเรียนทั้งหมดของเขาเพื่อว่าพวกเขาทั้งหมดจะสามารถสอบผ่านหรือ? ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพรที่นี้ พ่อพูดว่า: จงศึกษาเล่าเรียน! ดำเนินธุรกิจๆ ของลูกต่อไปแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกที่จะศึกษาด้วยเช่นกัน กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ชีหนทางนี้แก่ผู้อื่นด้วย ถามหัวใจตนเอง: ฉันช่วยพ่อมากแค่ไหน? ฉันทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับตัวฉันเองมากแค่ไหน? รูปภาพของตรีมูรตินั้นอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือนิพพานาและนี่คือนบราห์มา นี่คือนสิ่งที่ลูกกลายเป็นด้วยการศึกษานี้ ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้อีกครั้งหลังจาก 84 ชาติเกิด นิพพานาเข้ามาในร่างของบราห์มาและกำลังทำให้บราห์มากลายเป็นสิ่งนี้ (เหล่าเทพ) เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มา เวลานั้นถามหัวใจตนเอง: ฉันกลับมาบริสุทธิ์หรือไม่? ฉันกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่? ฉันได้ลื้มร่างเก่าหรือไม่? นี่คือนรองเท้าเก่า เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะได้รับรองเท้าชิ้นหนึ่ง ลูกจะเครื่องแต่งกายเก่าของลูกและสวมใส่เครื่องแต่งกายใหม่ วงจรรนี้หมุนไปเรื่อยๆ วันนี้เขาอยู่ในรองเท้าเก่าและพวงนี้เขาปรารถนาที่จะกลายเป็นเทพ ลูกกลายเป็นมกุฎราชกุมารของโลกเป็นเวลาครึ่งวงจรรในอนาคตด้วยพ่อ ไม่มีใครสามารถขโมยอาณาจักรนั้นไปจากพวกเรา ดังนั้นทำตามศรั้มท์ของพ่อ ถามตนเองว่าลูกจดจำบาปได้มากแค่ไหนและลูกคงงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นสามารถทำเช่นนั้นได้มากแค่ไหน ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น พ่อสอนลูกทุกวัน ทุกคนได้รับมูรลี อัจชะ หากแม้ลูกไม่ได้รับมูรลีลูกก็เคยรับบทเรียนเจ็ดวัน

แล้ว ความรู้นี้ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูก ได้มีการสร้างบัพติในตอนที่เริ่มต้น บางคนเข้มแข็งแต่บางคนก็อ่อนแอและพวกเขาจึงจากไปเพราะอายุของมายา บางคนอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลา 6-8 เดือนแล้วต่อมาพวกเขาก็มีสำนึกเป็นร่างและทำลายตนเอง มายามีพลังมาก ลูกฝ่ายแพ้มายามามากเป็นเวลาค้างคาวจร หากลูกฝ่ายแพ้ในเวลาที่คุณจะสูญเสียสถานภาพของลูก มีสถานภาพมากมายหลายระดับตามลำดับกันไป บ้างจะกลายเป็นราชาหรือราชินี บ้างจะกลายเป็นที่ปรึกษาและบ้างจะกลายเป็นปวงประชา บางคนจะมีปราสาทราชวังของเพชรพลอย แม้แต่ปวงประชาก็มีมั่งคั่งอย่างมาก พวกเขามีปราสาทราชวังของเพชรพลอย ที่นั่นเช่นกันรัฐบาลเป็นหนึ่งประชาชน ดังนั้นรัฐบาลมั่งคั่งหรือประชาชนมั่งคั่ง? มีคำกล่าวว่า “ในดินแดนของความมืด คนตาบอดเป็นผู้ปกครอง” ใช้กับเวลานี้ เวลานี้ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นมกุฎราชกุมารของโลก ใครที่วิทยาลัยจะล้มหรือไม่ว่าเขากำลังกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร? บางคนมีอายุของมายาขณะที่พวกเขาก้าวไปและเหตุนี้เองพวกเขาจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน พ่อขอรับรองลูกๆ ประการเดียว: ลูกๆ ที่แสนหวานหากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดีลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี รักษาเกียรติของพ่อ หากลูกทำการกระทำที่สกปรกใดลูกจะประณามชื่อเสียงของพ่อ ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัตบุรุษไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ในเวลาปัจจุบันลูกกำลังกลายเป็นเช่นเพชร ดังนั้นไม่ควรวิ่งไล่ตามเปลือกหอย เมื่อบาบาได้นิมิตท่านทั้งเปลือกหอยทั้งหมดอย่างรวดเร็ว ท่านคิดว่า: หากฉันจะได้รับอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ฉันจะทำอะไรกับเปลือกหอยเหล่านี้? ดังนั้นท่านจึงทิ้งเปลือกหอยไป ฉันกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้นั้นจะสายเกินไปและจะมีการเสียใจภายหลัง ลูกๆ จะมีนิมิตของทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: ลูกเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อเข้ามาสู่โลกเก่าเพื่อลูกและพ่อกำลังบอกลูกให้กลับมามีศรัทธา ลูกล้มลงไปคลุกฝุ่นซ้ำแล้วซ้ำอีก พ่อคือความตายที่ยิ่งใหญ่เหนือความตายทั้งหมด พ่อจะพาลูกทั้งหมดกลับไปกับพ่อ พ่อมาและแสดงหนทางไปสวรรค์แก่ลูก ท่านให้ความรู้แก่ลูกว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร นี่คือนิยามที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เคยศึกษาในวงจรก่อนหน้านี้จะมาและศึกษาอีกครั้ง ลูกจะได้นิมิตของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกควรมีศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว พระเจ้านั้นผู้ที่พวกเราเคยกราบไหว้บูชาอย่างมากมายและปรารถนาที่จะได้พบนั้นได้มาแล้วและกำลังสอนพวกเราในเวลานี้ อย่างน้อยพวกเราควรพบปะกับพระเจ้า ผู้เป็นพ่อของเรา หากลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ลูกจะวิ่งเข้ามาพบพ่อด้วยความสุขและความกระตือรือร้นอย่างมากมาย นี่ไม่ใช่เรื่องของการคดโกง มีผู้คนมากมายที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์และไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาเพียงแต่ต้องการไปหาบาบา พวกเขาไปที่นั่นเพียงเพื่อมองดูรอบๆ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ต้องก่อตั้งอาณาจักรของลูกในวิธีที่แฝงตัว จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ที่เหลือทั้งหมดคือหลอกลวง พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อของลูก มีความซาบซึ้งว่าลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อได้รับการทำให้เป็นมกุฎราชกุมารของโลก ดังนั้นทำตามศรัทธา มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอตัดโยคะของสติปัญญาของลูก พ่อทรงพลังและมายาก็ทรงพลังเช่นกัน ถึงครึ่งวงจรที่มีอาณาจักรของรามและเป็นอีกครั้งวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน อัศจรรย์

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาความซาบซึ้งไว้เสมอว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในวันนี้และลูกจะกลายเป็นมกุฎราชกุมารและมกุฎราชกุมารีในวันพรุ่งนี้ถามหัวใจของลูก: ฉันทำความเพียรพยายามมากพอหรือไม่? ฉันมีความเคารพต่อพ่อบามากขนาดนั้นหรือไม่? ฉันมีความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียนหรือไม่?

2. จงกลายเป็นผู้ช่วยที่แฝงตัวในงานของพ่อ โอนย้ายกระเปาะและสัมภาระของลูกเพื่ออนาคต อย่าได้สูญเสียเวลาไล่ตามเปลือกหอย แต่ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นเพชร

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและกลายเป็นตัวของความสำเร็จในงานรับใช้ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจ
คุณธรรมพิเศษสำหรับงานรับใช้คือความพอใจ มันถูกเรียกว่างานรับใช้ แต่ถ้าลูกถูกรบกวนโดยสิ่งนั้นหรือเป็นการรบกวนผู้อื่นก็เป็นการดีเสียกว่าที่ไม่ต้องทำงานรับใช้เช่นนั้น ที่ใดไม่มีความพอใจกับตัวลูกเองหรือความพอใจกับผู้ที่มีการติดต่อแล้วงานรับใช้นั้นจะไม่ส่งผลให้ลูกหรือผู้อื่นได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ

ดังนั้นก่อนอื่นจงอยู่อย่างสันโดษและเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยพรของการเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ
แล้วไปสู่สนามของงานรับใช้ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ
อย่าเสียเวลาของลูกในการทำลายก้อนหินของอุปสรรค แต่จงกระโดดให้สูงและข้ามมันไป

คติพจน์:

***** โอม ชานติ *****

ผู้ที่เอาชนะตัณหาหาคะ คือผู้ที่อยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมด

บัฟฟาตากำลังมองดูโลกเล็กๆที่มีความสุขและสูงส่งของท่าน ด้านหนึ่งมีโลกที่ไร้รสชาติที่ใหญ่มาก อีกด้านหนึ่งมีโลกเล็กและมีความสุข ในโลกแห่งความสุขนี้ เป็นดวงวิญญาณบราห์มินผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขและความสงบ เพราะชีวิตที่บริสุทธิ์และสะอาดนี้เป็นพื้นฐานของชีวิตที่มีความสุขและสงบสุข ที่ใดมีความสุขและความสะอาด ก็ไม่สามารถที่จะมีข้อหรือร่องรอยของความทุกข์หรือความไม่สงบใดๆได้ โลกเล็กๆที่มีความสุขนี้อยู่ในป้อมปราการของความบริสุทธิ์ ถ้าลูกก้าวออกไปข้างนอกจากป้อมปราการของความบริสุทธิ์แม้กระทั่งในความคิดของลูก ลูกก็จะมีสัมผัสกับอิทธิพลของความทุกข์และความไม่สงบ ถ้าเท้าของสติปัญญาของลูกอยู่ในป้อมปราการนี้จะไม่สามารถมีกลิ่นของความทุกข์หรือความไม่สงบใดๆแม้กระทั่งในความฝันของลูก อย่างไรก็ตามในความคิดของลูกเลย หากมีประสบการณ์ของความทุกข์หรือความไม่สงบแม้แต่น้อย แน่หนอนว่าจะต้องมีอิทธิพลของความไม่บริสุทธิ์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงเพียงแต่การเป็นผู้ที่เอาชนะตัณหาหาคะและเป็นผู้เอาชนะโลก เพราะความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งสร้างของกิเลสของตัณหาหาคะ การเป็นผู้ที่เอาชนะตัณหาหาคะ หมายถึงการได้รับชัยชนะเหนือความปรารถนาทั้งหมด เพราะความปรารถนาแต่ละอย่างนั้นมีลูกหลานอย่างมาก หนึ่งในความปรารถนาในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติ ความปรารถนาที่สองคือการได้รับบางสิ่งที่มีขีดจำกัดจากผู้คน ประการที่สามความปรารถนาที่มีขีดจำกัดหลายประเภทที่เกิดขึ้นเพื่อเติมเต็มความสัมพันธ์ต่างๆ ประการที่สี่ที่มีขีดจำกัดเกิดขึ้นภายในความตั้งใจที่จะทำงานรับใช้ การจบสิ้นความปรารถนาทั้งสี่ประเภทนี้ หมายถึงการมีชัยชนะเหนือความทุกข์และความไม่สงบตลอดไป ในขณะนั้นจึงถามตัวเองว่า: ฉันได้จบสิ้นความปรารถนาทั้งสี่ประเภทนี้แล้วหรือยัง? หากมีสิ่งที่สูญสลายได้ดึงดูดลูกเข้าไปหาแล้วนั้นคือความผูกพันยึดมั่นในรูปของ ความปรารถนาอย่างแนบแน่น ลูกเปลี่ยนคำพูดและพูดในลักษณะที่ดูดีว่า: “ฉันไม่ต้องการสิ่งนั้น แต่ฉันชอบสิ่งนั้น” เมื่อวัตถุหรือบุคคลมีแรงดึงดูดพิเศษสำหรับลูก เมื่อลูกชอบวัตถุหรือบุคคลนั้น นั่นก็หมายถึงมีความปรารถนา นั่นคือความปรารถนา เป็นสิ่งที่ลูกต้องเมื่อลูกพูดว่าลูกชอบทุกสิ่งและทุกคน แต่เป็นสิ่งที่ผิดที่จะพูดว่าลูกชอบแค่บางสิ่งหรือบางคนเป็นพิเศษ นั่นคือความปรารถนาในรูปที่สูงส่ง

หากลูกชอบงานรับใช้ของใครบางคน การการหล่อเลี้ยงของใครบางคน คุณธรรม ความเพียรพยายาม การสละละทิ้ง หรือธรรมชาติของใครบางคน การรับกลิ่นหอมของความดีงาม หรือการดูดซับความดีงามนั้นเข้าไปในตนเองนั้นเป็นเรื่องที่แตกต่าง จากการคิดว่าลูกชอบคนนั้นโดยเฉพาะเป็นพิเศษเพราะความดีงามของผู้คน นี่เป็นเพราะความดีนั้นเปลี่ยนเป็นความปรารถนา นั่นเป็นความปรารถนา จากนั้นลูกก็ไม่สามารถเผชิญหน้ากับความทุกข์หรือความไม่สงบได้ สิ่งหนึ่งคือการตัดสิทธิ์ตนเองจากการเป็นคนดีเพราะความดีของคนนั้น อีกหนึ่งคือความรู้สึกของความเป็นศัตรูที่ดึงดูดลูกให้ตกลงมา นั่นคือความปรารถนาที่จะเป็นที่ประทับใจ อีกหนึ่งนั่นคือความปรารถนาที่เกิดจากความอิจฉา หรือความขุ่นแค้นต่อใครบางคน สิ่งเหล่านี้จบสิ้นความสงบและความสุขของลูกเช่นกัน และแล้วจิตใจของลูกก็ปั่นป่วนอยู่เรื่อยๆ สิ่งซึ่งบอกของการมีความประทับใจคือความผูกพันยึดมั่นและการยอมจำนน ในทำนองเดียวกันสิ่งซึ่งบอกของการมีความรู้สึกอิจฉาหรือความเป็นศัตรูคือ การพยายามพิสูจน์ว่าตนเองถูกหรือมีความดีดั่ง แล้วลูกก็จะไม่ได้ตระหนักว่าเวลาและพลังงานได้สูญสลายไปมากแค่ไหนจากการมีความรู้สึกสองประเภทนี้ ทั้งสองสร้างความสูญเสียอย่างมาก ทั้งสองทำให้ลูกทุกข์ระทมและยังเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้อื่นทุกข์ระทม ในเวลาเช่นนั้นเสียงพูดที่ออกมาจากดวงวิญญาณเช่นนั้นคือ: ฉันต้องรับและทำให้เกิดความทุกข์ ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นฉันต้องทำสิ่งนี้ มันเป็นความปรารถนาของพวกเขากำลังพูดอยู่ในเวลานั้น ไม่ใช่ดวงวิญญาณบราห์มินที่พูดในเวลานั้น ด้วยเหตุนี้เท้าของสติปัญญาของเขาจึงก้าวออกไปจากโลกแห่งความสุขและความสงบ ดังนั้นจงกลับมามีชัยชนะเหนือความปรารถนาที่ดูดีเหล่านี้ ไปอยู่เหนือความปรารถนาเหล่านี้และมีสภาพของการไม่รู้ แม้แต่ความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา

เมื่อลูกมีความคิดเนื่องจากความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกจะแสดงสิ่งนี้อย่างแนบแน่นด้วยการทำบางสิ่ง แล้วลูกจะแสดงสิ่งนั้นให้ใครเห็น? พ่อหรือกับครอบครัวบราห์มิน? ลูกจะแสดงให้ใครเห็น? ในกรณีนั้นแค่พิจารณาว่าสิ่งนั้นไม่ใช่แค่การแสดง แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความตกต่ำ นั่นเป็นความมหัศจรรย์ที่ลูกต้องการแสดงให้เห็นหรือไม่? ลูกจะภาคภูมิใจในการแสดงให้ผู้อื่นเห็นสิ่งที่กำลังจะตกต่ำหรือไม่? ความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด: ฉันจะแสดง

ให้เห็นด้วยการทำงานรับใช้ฉัน จะแสดงให้เห็นสิ่งนี้ด้วยการประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณ: ตรวจสอบดูว่าคำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่ดีหรือไม่ ลูกพูดภาษาของสิงโต, แต่ลูกกลายเป็นเหมือนแกะ ทุกวันนี้ผู้คนใส่หน้ากากเสื้อ ช้าง ราชัน หรือ ราม ดังนั้นนี่ก็คือมายาเช่นกันที่สวมใส่หน้ากากเสื้อ “ฉันจะแสดงให้เห็นสิ่งนี้อย่างแน่นอน ฉันจะทำสิ่งนี้” อย่างไรก็ตามมายามีอิทธิพลต่อลูกและทำให้ลูกกลายเป็นแกะ การมีจิตสำนึกของคำว่า “ของฉัน” หมายถึงการได้รับอิทธิพลจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัดอย่างใดอย่างหนึ่ง การพูดภาษาที่ยุกติยุดต์และมีความรู้สึกที่ยุกติยุดต์ด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่ความฉลาด แต่จะเป็นประสบการณ์ของความพ่ายแพ้ในทุกวงจรและกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลแทนที่จะเป็นสุริยวงศ์ และแล้วลูกก็ต้องเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลทุกวงจร ดังนั้นนั่นเป็นความพ่ายแพ้หรือความฉลาด? อย่าได้แสดงความฉลาดเช่นนั้น อย่ามีความหยิ่งยโส อย่าได้ดูถูกใคร ความรู้สึกทั้งสองนี้ทำให้ลูกห่างไกลจากความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่า: ไม่มีความความหยิ่งยโสหรือความรู้สึกของการดูถูกแม้แต่น้อยใช่ไหม? ที่ใดที่มีความหยิ่งยโสหรือความรู้สึกของการดูถูก บุคคลนั้นจะไม่สามารถมั่นคงในสภาพของความเคารพตนเอง ความเคารพตนเองจะทำให้ลูกก้าวออกไปจากความปรารถนาทั้งหมด แล้วลูกก็จะเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุขและความสงบในโลกแห่งความสุข สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้มีชัยชนะเหนือความปรารถนาทั้งหมดและเป็นผู้ชนะโลก ดังนั้นบรรดาดา กำลังมองเห็นโลกเล็กๆที่มีความสุข ทำไมลูกต้องไปจากโลกแห่งความสุขซึ่งเป็นโลกของลูกเองไปสู่ดินแดนต่างประเทศ ด้วยเท้าของสติปัญญาของลูก? ศาสนาที่ไม่ใช่ของลูก, ดินแดนที่ไม่ใช่ของลูกจะทำให้ลูกมีความทุกข์เสมอ ศาสดาตั้งเดิมของของลูกและดินแดนตั้งเดิมของลูกทำให้ลูกมีความสุข ดังนั้นลูกคือลูกๆของพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่ได้สัมผัสกับโลกแห่งความสุข ลูกคือดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์และดังนั้นต้องมีความสุขและมีความสุขเสมอ ลูกเข้าใจไหม?

ลูกที่น่ารักทั้งหมดจากแผ่นดินนี้และในต่างแดนได้มาถึงบ้านของพวกเขา บ้านของพ่อของพวกเขา เพื่อประกาศสิทธิของพวกเขา เมื่อเห็นลูกๆที่มีสิทธิ์ บรรดาดา ก็พอใจเช่นกัน เช่นที่ลูกมาที่นี่ด้วยความสุข ในทำนองเดียวกัน วิธีที่จะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอคือการสละทิ้งทั้งสองสิ่งนี้แม้กระทั่งในความคิดของลูก และกลายเป็นผู้ที่มีโชคตลอดเวลา ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในโชคของลูก แต่พร้อมกับการประกาศสิทธิในโชคของลูก ลูกจะต้องทิ้งความอ่อนแอของจิตใจที่ขัดขวางสภาพที่โอบรับของลูกไว้ข้างหลัง การสละทิ้งสิ่งนี้หมายถึงการได้รับบางสิ่ง อัจชะ

ถึงผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกแห่งความสุขเสมอและผู้ที่เอาชนะความปรารถนาทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อดวงวิญญาณทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่อยู่อย่างมั่นคงอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสตจากบรรดาดา

ทำให้ดินแดนที่แสนคมเป็นดินแดนที่หวานชื่นด้วยความอ่อนหวาน

วันนี้พ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้เป็นปู่ได้มาพบกับลูกหลานที่น่ารักของท่าน บราห์มาได้รับการจดจำว่าเป็นปู่ทวด พ่อที่ไม่มีตัวตนทำให้บราห์มาเป็นเครื่องมือสำหรับโลกที่มีตัวตน เนื่องจากการเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ อนุสรณ์ของโลกมนุษย์จึงถูกแสดงไว้ในรูปของต้นไม้ เมล็ดนั้นแผ่ตัว อันดัมแรกคือใบสองใบปรากฏออกมาก่อนซึ่งลำต้นก็ปรากฏออกมา บราห์มากลายเป็นเครื่องมือสำหรับการวางรากฐานของต้นไม้ในรูปของพ่อดิเทพ และอดิเทวีแม่ของต้นไม้ ลำต้นบราห์มินปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นและกิ่งก้านที่ปรากฏออกมาจากลำต้นบราห์มิน เหตุนี้เองที่บราห์มาจึงได้รับการจดจำว่าเป็นปู่ทวด การจุติของบราห์มาเกิดขึ้น นั่นหมายถึงวันที่เลวร้ายสิ้นสุดลง และวันที่ดีเริ่มต้นขึ้น กลางคืนมาถึงจุดจบและรุ่งอรุณของบราห์มา (มุหุรัต muhurat) เกิดขึ้น ในความเป็นจริงคือ บราห์มา มุหุรัต แต่พวกเขาพูดว่า "บราห์ม มุหุรัต" ดังนั้นพวกเขาจึงแสดงบราห์มาในรูปผู้สูงอายุ ปู่, พ่อที่ไม่มีตัวตนมอบของขวัญมากมายให้แก่ลูกหลานซึ่งลูกจะมีชีวิตอยู่ต่อไปกับของขวัญเหล่านั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ท่านเป็นผู้ประทาน และเป็นผู้ประทานโชคเช่นกัน ท่านให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูกมากมายเต็มถาด ท่านให้ของขวัญทองแห่งพลังในรูปที่หลากหลาย ท่านให้กล่องที่เต็มไปด้วยเครื่องประดับแห่งคุณธรรม ลูกมีกล่องเครื่องประดับกี่กล่อง? แม้ว่าลูกจะใส่เครื่องประดับใหม่ทุกวันก็ยังมีอีกนับไม่ถ้วน ของขวัญเหล่านี้จะไปกับลูกตลอดเวลาของขวัญทางวัตถุเหล่านี้จะยังคงอยู่ที่นั่น แต่ของขวัญเหล่านี้จะไปกับลูก ลูกเต็มไปด้วยของขวัญจากพระเจ้าที่ลูกไม่จำเป็นต้องหารายได้อะไรเลยที่นั่น ลูกจะใช้ชีวิตต่อไปกับของขวัญของลูก ลูกจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ

ลูกทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองวันคริสต์มาสโดยเฉพาะ บรรดาดาเรียกสิ่งนี้ว่าวันคิสมิส kismis (ลูกเกิด) วันคิสมิสหมายถึงวันแห่งความอ่อนหวาน เป็นวันที่จะกลับมาอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอ ในวันที่พวกเขากินขนมหวานจำนวนมากและให้

ขนมหวานนี้แก่ผู้อื่นเช่นกัน ปากของพวกเขาจะหวานเพียงชั่วครู่เท่านั้น เพราะถ้าพวกเขาเองกลับมาอ่อนหวาน คำพูดที่อ่อนหวานเท่านั้นที่จะปรากฏออกมาจากปากของพวกเขาตลอดเวลา ลูกมีความสุขเมื่อลูกรับประทานสิ่งที่หวานหรือให้ผู้อื่นเช่นกัน ในทำนองเดียวกันคำพูดที่อ่อนหวานทำให้ลูกมีความสุขและทำให้ผู้อื่นมีความสุขเช่นกัน ดังนั้นให้ทำเช่นนั้นและทำให้ปากของทุกคนหวานอยู่เสมอ ให้มีดริชตีที่แสนหวาน คำพูดที่อ่อนหวาน และการกระทำที่อ่อนหวานอยู่เสมอ นี่คือการฉายภาพของการเฉลิมฉลองวัน คิสมีส การเฉลิมฉลองหมายถึงการทำให้ผู้อื่นอ่อนหวาน ให้ดริชตีที่แสนหวานกับใครก็ตามชั่วขณะหนึ่ง พูดคำพูดที่อ่อนหวานสักสองสามคำ แล้วลูกจะทำให้ดวงวิญญาณนั้นรู้สึกดีเยี่ยมตลอดเวลา สองวินาทีของดริชตีที่แสนหวานและคำพูดที่อ่อนหวานจะเปลี่ยนโลกของดวงวิญญาณนั้น คำพูดที่อ่อนหวานเพียงไม่กี่คำเหล่านี้จะกลายเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงพวกเขาตลอดเวลา ความอ่อนหวานเป็นคุณธรรมที่ทำให้ดินแดนอันแสนขมนี้กลับมาหวานขึ้น พื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงของลูกทั้งหมดคือคำพูดที่อ่อนหวานเพียงไม่กี่คำจากบาบาใช้ไหม? ลูกๆที่แสนหวาน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และอ่อนหวาน

25/12/85

คำพูดที่อ่อนหวานไม่กี่คำเหล่านี้เปลี่ยนแปลงลูก ดริชตีที่แสนหวานของบาบาเปลี่ยนแปลงลูก ในทำนองเดียวกันด้วยความอ่อนหวานก็ทำให้คนอื่นอ่อนหวานเช่นกัน ทำให้ปากของพวกเขาหวานด้วยวิธีนี้ ลูกเข้าใจไหม? ลูกเฉลิมฉลองวันคริสต์มาสใช้ไหม? ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยของขวัญเหล่านี้ตลอดเวลาหรือไม่? เก็บของขวัญแห่งความหวานขึ้นไว้กับลูกเสมอ อยู่อย่างอ่อนหวานกับสิ่งนี้เสมอและทำให้ผู้อื่นอ่อนหวาน อ้อชะ

ถึงผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของสติปัญญาของพวกเขาด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ถึงผู้ที่กลายเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังด้วยพลังและเต็มไปด้วยพลังทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ได้รับการประดับประดาด้วยเครื่องประดับของทุกคุณธรรมอยู่เสมอ ถึงลูก ๆ ที่แสนหวาน ที่ทำให้ปากของพวกเขาหวานด้วยความอ่อนหวาน ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัปติดา

อะวาคาบัปติดาพบกุมาร:

1) กุมารหมายถึงผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็ว อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกก้าวเดินไปแล้วหยุดและก้าวเดินไปอีกครั้ง ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร จงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังและก้าวต่อไป อย่าเป็นผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากสถานการณ์หรือบรรยากาศ แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลที่สูงส่งต่อผู้อื่น อิทธิพลที่สูงส่งหมายถึงอิทธิพลทางจิตวิญญาณไม่ใช่อิทธิพลอื่นใด ลูกเป็นกุมารเช่นนั้นหรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่สั่นคลอนเมื่อลูกต้องสอบใช้ไหม? ลูกจะสอบผ่านการสอบของลูกใช้ไหม? ลูกมีความกล้าหาญอยู่เสมอใช้ไหม? ที่ใดมีความกล้าหาญ ที่นั่นมีความช่วยเหลือจากพ่ออย่างแน่นอน เมื่อลูกมีความกล้าหาญพ่อก็ช่วยเหลือ ทำให้ตัวเองอยู่ข้างหน้าในทุกงานและเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นมีพลังเช่นกัน

2) กุมารคือผู้ที่อยู่ในสภาพที่โบบิโบบิน มีเพียงผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้นที่อยู่ในสภาพโบบิโบบิน ดังนั้นลูกคือกุมารที่ปราศจากบ่วงพันธะ ลูกไม่มีบ่วงพันธะใดๆในจิตใจของลูกเช่นกัน ดังนั้นลูกกุมารได้จับสั่นบ่วงพันธะทั้งหมดเสมอและอยู่อย่างอิสระจากบ่วงและอยู่ในสภาพที่โบบิโบบินหรือไม่? กุมารใช้ทั้งพลังกายและพลังสติปัญญาของลูกในทางที่มีค่าไหม? ในชีวิตทางโลก, กุมารยังคงใช้พลังกายและพลังสติปัญญาของพวกเขาสำหรับงานในการทำลายล้างอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ใช้พลังเหล่านี้สำหรับงานที่สูงส่ง ลูกไม่ใช่ผู้ที่สร้างความปั่นป่วน แต่เป็นผู้ที่สร้างความสงบ ลูกเป็นกุมารที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? ชั้นสสารในชีวิตทางโลกของลูกเกิดขึ้นในบางครั้งหรือไม่? ลูกคือผู้ที่มีชีวิตทางจิตนั่นคือลูกคือผู้ที่มีชีวิตใหม่ ดังนั้นสิ่งเก่าจะไม่เหลืออยู่ในชีวิตใหม่ของลูกอีกต่อไป ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีการเกิดใหม่ อย่าคิดว่าตนเองเป็นคนธรรมดา แต่คิดว่าตนเองมีพลัง อย่าเข้ามาสู่ความปั่นป่วนแม้กระทั่งในความคิดของลูก ลูกไม่มีคำถามว่า: “ฉันควรทำอะไรเพราะฉันยังคงมีความคิดที่ไร้ประโยชน์อยู่” ใช้ไหม? ลูกคือกุมารที่มีโชค ลูกจะรับประทานจากโชคของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะเป็นอิสระจากการทำงานหนักสำหรับรายได้ทางกายและรายได้ที่ละเอียดอ่อนเพื่อตัวลูกเอง

ความรักและความทรงจำในช่วงเวลาแห่งการอำลา:

บัปเตดาได้รับการจัด,จดหมายและความทรงจำระลึกถึงจากลูกทุกคนของดินแดนนี้และในต่างแดนในวันพิเศษนี้ ในวันที่ยิ่งใหญ่บัปเตดาขอมอบพรให้ลูกๆ ที่สุดแสนหวานและน่ารักทุกคน: "มีความสูงส่งด้วยความอ่อนหวานและทำให้ผู้อื่นสูงส่ง" ขอให้ลูกก้าวหน้าต่อไปด้วยพรนี้และทำให้งานรับใช้ก้าวหน้าด้วยเช่นกัน สำหรับลูกทุกคน การจดจำระลึกถึงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และขอแสดงความยินดีด้วยความรักจากพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สวัสดิ์ตอนเช้า ขอแสดงความยินดีสำหรับการมีความอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกสร้างสมพลังแห่งความอดทนและมีความรักต่อทุกคนและได้รับผลที่หวานชื่นและไม่สูญสลาย การอดทนต่อบางสิ่งไม่ได้หมายถึงการตาย แต่อยู่ในหัวใจของทุกคนด้วยความรัก ไม่ว่าใครบางคนอาจทำให้เกิดการต่อต้านมากแค่ไหน ถึงแม้ว่าเขาจะดูร้ายกว่าเราวัน แม้ว่าลูกจะต้องอดทนต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ใช่เพียงแค่ครั้งเดียว แต่สิบครั้ง แม้กระนั้นผลของพลังแห่งความอดทนก็แสนหวานและไม่สูญสลาย อย่าได้มีความรู้สึกใด ๆ ว่าลูกต้องอดทนอย่างมากและอีกคนหนึ่งก็ควรอดทนเล็กน้อย อย่าได้มีความรู้สึกใดๆ ที่ต้องการจะรับผลชั่วคราว มีความรู้สึกของความเมตตาซึ่งเป็นความรู้สึกของการรับใช้ ผู้ที่มีความปรารถนาที่จะรับใช้จะยอมปรับเปลี่ยนตัวเข้ากับความอ่อนแอของทุกคน พวกเขาจะไม่ต่อต้านคนเหล่านั้น

คติพจน์: ลืมทุกสิ่งที่ผ่านไป เรียนรู้บทเรียนจากสิ่งที่ผ่านมาและในอนาคตจะต้องมีความระมัดระวังอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้ลูกๆ บราห์มินที่สูงส่งที่สุดของยุคบรรจบพบกันได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินควรอยู่อย่างระมัดระวังมากในแง่ใจและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากตลอดทั้งวันที่ลูกจะไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ เพราะพ่อในรูปของดรามราชกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันได้ทำให้ใครเป็นทุกข์หรือไม่? ฉันทำตามศรีมัทก็เตอร์เซ็นต์? ฉันทำตามการกำหนดของราวันหรือไม่? เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้วจะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมดที่ลูกได้ทำ

โอมซานติ พระเจ้าพูด ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าไม่มีมนุษย์คนไหนหรือเทพใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ในขณะที่อยู่ที่นี่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ บางคนก็ไม่สามารถแม้แต่จะจดจำสิ่งนี้ได้มากอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ว่าลูกจะคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินอย่างแท้จริง ลูกๆ บราห์มินต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เราคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน และชีพบาบากำลังทำให้เราเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ไม่ใช่ลูกๆ ทั้งหมดจะสามารถจดจำสิ่งนี้ได้ ลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือบราห์มินที่สูงส่งที่สุดในยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าลูกจะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกนั้นก็ยังเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก ทุกสิ่งตามลำดับกันไปเสมอ ลูกแต่ละคนคือผู้ทำความเพียรพยายามตามสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน ลูกคือผู้กำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกรู้ไหมว่าลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดเมื่อลูกจดจำอับบา (พ่อ) พ่อผู้เป็นที่รักที่สุด เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย หากลูกทำบาปในวันนี้ลูกก็สะสมการลงโทษถึง 100 เท่าในบัญชีของลูก ก่อนหน้านั้นไม่ว่าบาปใดก็ตามที่ลูกได้ทำลงไปลูกก็สะสมไว้ถึง 10 เท่า ในเวลานี้หลังจากได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า หากลูกทำบาปลูกจะสะสมถึง 100 เท่า ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ต่อมากลายเป็นเทพ ผู้ที่จดจำสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอจะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ทางจิตอย่างมากมาย เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงชี้หนทางแก่ผู้อื่นด้วย ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไป เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน นี่คือนิยามของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ผู้อื่นก็พูดถึงเดือนหรือปีที่สูงส่งที่สุด ลูกพูดว่าลูกคือบราห์มินที่สูงส่งที่สุดของยุคบรรจบพบกัน ปลุกฝังสิ่งนี้อย่างดีในสติปัญญาของลูก เวลานี้พวกเราอยู่ในการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด แม้ว่าลูกจดจำเพียงเท่านี้ นี่คือนามมานะบาฟ ลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดตามความเพียรพยายามของลูกและการกระทำของลูก ลูกต้องการคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกันเมื่อลูกต้องทำตามศรีมัทด้วย มนุษย์อื่นๆ ทั้งหมดทำตามกำหนดของตนเองซึ่งเป็นการกำหนดของราวัน ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดจะทำตามศรีมัท มีผู้คนมากมายที่ยังคงทำตามการกำหนดของราวัน บางคนก็ทำตามศรีมัทจำนวนเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ และคนอื่นจำนวนเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ บางคนก็ทำตามศรีมัทเพียง 2 เปอร์เซ็นต์ แม้ว่าพวกเขาในที่นี้ พวกเขาที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็เรื้อรอนไปที่ใดที่หนึ่ง ควรตรวจสอบตนเองทุกวัน: ในวันนี้ฉันได้ทำการกระทำใดที่เป็นบาปหรือไม่? ฉันได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครหรือไม่? ลูกต้องเตือนตนเองอย่างมากเพราะดรามราชก็กำลังยืนอยู่ที่นี่ด้วย ในเวลานี้คือเวลาของการชำระสะสางบัญชีทั้งหมดของลูก จะต้องมีการประสพการณ์ของการลงโทษด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ทำบาปมาชาติแล้วชาติเล่า เมื่อใดก็ตามที่ใครบางคนไปที่วัดหรือไปหาครูของเขาหรือไปหาเทพซึ่งเป็นที่รักพิเศษของเขา, เขาก็พูดว่า: ฉันเป็นคนบาปมาชาติแล้วชาติเล่า ให้อภัยฉันและเมตตาแก่ฉัน! ไม่เคยมีการพูดคำพูดเช่นนั้นในยุคทอง บางคนพูดความจริงในขณะที่คนอื่นพูดโกหก ก็เหมือนกับที่นี่ บาบาสอนเสมอว่า: เขียนเรื่องราวชีวิตของลูกและส่งมาให้บาบา บางคนก็เขียนความจริงทั้งหมดในขณะที่คนอื่นซ่อนเร้นบางสิ่งเพราะพวกเขาละอายเกินกว่าที่จะเขียนสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าหากลูกทำสิ่งที่ไม่ดี ผลที่ลูกได้รับจากสิ่งนั้นก็จะมีใครได้รับการยกย่องเช่นนี้ มนุษย์ไม่ได้รู้ถึงคุณธรรมของเหล่าเทพด้วย แม้ว่าผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา แต่พวกเขาก็เป็นเหมือนนกแก้ว เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ให้อธิบายแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ จงถามพวกเขาว่า: ท่านได้เคยทำบาปเมื่อท่านอยู่ในดินแดนแห่งความ

เจียบสงบหรือไม? ที่นั่นพวกเราดวงวิญญาณมีความบริสุทธิ์ พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ที่นี่ เพราะนี่คือโลกที่ตาโมประธานเพียงผู้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มีชีวิตอยู่ในโลกใหม่ เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ปัจจุบันมีอาณาจักรของราวันทั่วบาร์ดโดยเฉพาและทั้งโลกโดยทั่วไป ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น สูงสุดจนถึงต่ำสุด ทุกคนที่นี่ไม่บริสุทธิ์ บาบาพูดว่า: พ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้วก็กลับบ้าน แล้วใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ราวัน ด้วยการทำตามการกำหนดของพ่อในเวลานี้ลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์อีกครั้ง และแล้วหลังจากครึ่งวงจรรูกลับมาก็ไม่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน นั่นคือลูกกลับมาเป็นร่างและได้รับอิทธิพลของกิเลส การกำหนดเหล่านั้นเรียกว่าเป็นการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ บาร์ดที่เคยบริสุทธิ์เวลานี้กลับมาก็ไม่บริสุทธิ์และต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องมาเพื่อชำระบาร์ดให้บริสุทธิ์ ดูซิว่ามีผู้คนมากมายแค่ไหนในวันนี้! แล้วจะมีมากมายแค่ไหนในวันพรุ่งนี้? สงครามจะเกิดขึ้น ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดจะอยู่ที่ไหนในวันพรุ่งนี้? ร่างกายของทุกคนและโลกแก่นี้จะถูกทำลาย นัยสำคัญของสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกขณะนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร? ผู้ไม่เข้าใจสิ่งนี้คือผู้ที่ได้รับสถานะภาพที่ต่ำที่สุด ใครจะสามารถทำอะไรได้หากตามละครไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน? เวลานี้ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้และจดจำพ่อ ลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องกลายเป็นเหมือนพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกได้พบพ่อแล้วผู้ที่ทำให้ลูกเป็นสิ่งนี้ ค่ายกย่องของเหล่าเทพคือ: เต็มไปด้วยทุกคนธรรมดาๆ ในเวลาปัจจุบันไม่มีใครมีคุณธรรมเหล่านี้ ถ้ามัวตัวเองอย่างสม่ำเสมอว่า: ฉันกลับมามีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในสถานะภาพที่สูงมากแค่ไหน? จดจำยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างดี เราบราห์มินของยุคบรรจบพบกันคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ศรีภคชะคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดของโลกใหม่ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ดังนั้นลูกควรจะศึกษาเล่าเรียนให้มากยิ่งขึ้น ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่สอนผู้อื่นก็พิสูจน์ว่าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและไม่มื่ออะไรอยู่ในสติปัญญาของลูกเลย ไม่มีแม้แต่ 5 เปอร์เซนต์ที่อยู่ในสติปัญญา ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูกและเฝ้าแต่ดวงจักรด้วยเช่นกัน คำอธิบายนั้นง่ายดายนมาก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ท่านคือพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่าจดจำพ่อและละบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พวกเราเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหล่านั้นและแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา มันตราบดีมาก พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาพูดนั้นเป็นสิ่งที่ผิดอย่างสมบูรณ์ เราเคยบริสุทธิ์และแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เราก็กลายเป็นเช่นนี้ เวลานี้เราจะกลับบ้าน วันนี้เราอยู่ที่นี้ วันพรุ่งนี้เราจะกลับบ้าน เรากำลังจะไปบ้านของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด ซึ่งต้องชำระ พ่อพูดว่า: ลืมศาสนาทั้งหมดของร่างกายรวมทั้งร่างกายของลูกเอง และพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้พวกเรากำลังจะจากร่างนี้ของเราและกลับบ้าน จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก ฉันคือดวงวิญญาณ การจดจำสิ่งนี้และการจดจำบ้านของลูกเช่นกันหมายถึงสติปัญญาของลูกได้ละทิ้งทั้งโลก: เป็นการสละละทิ้งร่างกายและการสละละทิ้งทุกสิ่ง หลุยส์เหล่านั้นไม่ได้ละทิ้งทั้งโลก การสละละทิ้งของพวกเขาไม่สมบูรณ์ ลูกต้องละทิ้งทั้งโลก ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นร่างกายเขาก็จะมีการกระทำตามนั้น ด้วยการมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาก็หนีภัยเหล่านั้นทั้งหมดของการลักขโมย การพูดโกหก การทำบาป ฯลฯ มาใช้ พวกเขาส่งนิสสัยของการพูดเสียงดังเช่นคน แล้วพวกเขาก็พูดว่า: แต่เสียงของฉันเป็นอย่างนั้น! พวกเขามักจะทั้งทำบาป 25 ถึง 30 ครั้งในช่วงตลอดทั้งวัน การพูดโกหกก็เป็นบาปด้วยเช่นกัน พวกเขาส่งนิสสัยเหล่านั้น บาบาพูดว่า: เรียนรู้ที่จะลดเสียงของลูกให้เบาลง ใช้เวลาไม่นานในการลดเสียงของลูกลง แม้แต่สุนัขยังสามารถฝึกฝนให้ได้ดี ถึงแม้มีความฉลาดมาก ถึงแม้เมื่อคุ้นเคยกับบางคนและเริ่มร่ำรำล่ำ แม้แต่สัตว์ก็สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้ ผู้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงสัตว์ได้คือมนุษย์ และพ่อก็มาเพื่อเปลี่ยนแปลงมนุษย์ พ่อพูดว่า: ลูกก็เป็นเหมือนสัตว์เช่นกัน ดังนั้นลูกจึงพูดว่าพ่อจิตอวตารลงมาในเต่า กิจกรรมของลูกเป็นเช่นไรลูกก็จะแสดงให้เห็นพ่อในทางที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ โลกไม่รู้สิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตของสิ่งที่ลูกทำ ลูกจะมาเพื่อรู้ว่าจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างไรด้วยเช่นกัน ลูกได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกได้พบพ่อแล้ว ท่านพูดว่า: หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อการลงโทษก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นหยุดทำบาปไปมากกว่านี้ เก็บบันทึกสารทของตัวลูกเองและดูดซับความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วย คิดเกี่ยวกับภาพนิทรรศการและวิธีที่ลูกจะสามารถอธิบายภาพเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่นได้ ก่อนอื่นใดให้หัวข้อว่า “ใครคือพระเจ้าของกิตะ?” ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เท่านั้นสามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือพ่อของทุกดวงวิญญาณคำแนะนำของพ่อเป็นความต้องการของทุกคน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ไม่มีคำแนะนำของพ่อ และไม่ได้รับคำแนะนำของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นก่อนอื่นใดจงอธิบายเพื่อทำให้พวกเขาเข้าใจเพื่อที่พวกเขาจะเขียนว่า: มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นไม่สามารถมีใครอื่นเป็นพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า เวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน พ่อกำลังสอนเราและเราคือนักเรียนของท่าน พร้อมกับพ่อ, ท่านก็เป็นครูและสัจกูรด้วยเช่นกัน เมื่อลูก

จดจำพ่อผู้เดียวลูกก็จะระลึกถึงครูและครูด้วย สติปัญญาของลูกไม่ควรจะเร่ร่อน อย่าเพียงแค่พูดว่า“ชิวา”อยู่เรื่อยๆ ท่านคือพ่อของเรา, ครูสูงสุดของเรา ท่านจะพาพวกเรากลับไปกับท่าน มีคำยกย่องผู้เดียวนั้นมากมาย เราต้องจดจำผู้เดียวนั้น ผู้พูดว่าลูกบางคนทำให้บราห์มาภุมาริเป็นครูของพวกเขา ลูกกลายเป็นครูของเขาใช่ไหม? อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นพ่อ ลูกอาจจะเรียกว่าเป็นครูหรือครูแต่ไม่ใช่พ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะถูกเรียกว่าเป็นทั้งสามสิ่งนี้ ท่านคือพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้กระทั่งเหนือผู้นี้ (อะแวนด์ บราห์มา) คือพ่อผู้เดียวนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ลูกต้องใช้สติปัญญาเพื่ออธิบายที่นิทรรศการด้วยเช่นกัน แต่ลูกคิดว่าลูกไม่มีความกล้าหาญ เมื่อมีนิทรรศการที่ใหญ่โต ผู้ที่เป็นลูกๆที่ดีที่มีประโยชน์ต้องงานรับใช้ก็ควรจะไปที่นั่นและทำงานรับใช้ บาบามาไม่ได้ห้ามลูก เมื่อลูกทำความก้าวหน้าลูกก็จะเฝ้าแต่ยิงธนูของความรู้ไปยังผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา พวกเขาจะไปที่ไหนได้? มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นจากร้านนี้ร้านเดียว ร้านนี้เป็นเช่นนั้นที่สามารถทำให้ลูกแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน จากนั้นก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาว่าพวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ลูกๆ ต้องใส่ใจเป็นพิเศษในการทำงานรับใช้ แม้ว่าลูกจะรู้คิด ลูกก็ยังไม่ได้ทำงานรับใช้อย่างเต็มที่ ดังนั้นบาบาจึงเข้าใจว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้นกับลูก มีบางบอกเหตุอยู่เหนือทุกคน บางคนก็ถูกบดบังด้วยเงามืดของมายา และหลังจากนั้นสองวันพวกเขาก็กลับมาปกติดี ลูกๆควรมีประสบการณ์ของงานรับใช้แล้วกลับมาที่นี่ ลูกยังคงต้องจัดนิทรรศการต่อไปเรื่อยๆ ทำไมผู้คนถึงไม่เข้าใจเพียงพ่อก่อนที่จะเขียนในหนังสือว่าพระเจ้าชิวาเป็นผู้พูดก็ต่ออย่างแท้จริง ไม่ใช่พูดโดยคุณลักษณะ? บางคนก็เพียงแค่พูดว่านี่เป็นสิ่งที่ดีมาก, เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากต่อมนุษย์และควรจะมีการแสดงสิ่งนี้ให้ทุกคนได้เห็น อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่พูดว่า: ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกนี้ด้วย อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและพูดเสียงดัง จบสั้นนิสัยนั้น การขโมย การพูดโกหก ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นบาป เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากสิ่งนั้นจงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นทำตามศรัทธาของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ หลังจากที่เป็นของพ่อแล้วอย่าได้ทำสิ่งใดที่เป็นบาป ทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการรอดพ้นจากการลงโทษ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายตริกาลดาซีและรู้ผลของผลลัพธ์ของความพยายามที่สูงส่งของลูกและของผู้อื่น ด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึง
เช่นที่นักวิทยาศาสตร์รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับผู้ที่ออกไปสู่อวกาศจากโลก ในทำนองเดียวกันลูกๆผู้เป็นตริกาลดาซีด้วยความเจียวนั้นคือด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึงสามารถรู้ทุกสิ่งอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความพยายามที่สูงส่งและสภาพของลูกเองและของผู้อื่นเช่นกัน โดยการมีสติปัญญาที่สูงส่งและทำให้ตัวเองมั่นคงในความคิดที่บริสุทธิ์แห่งการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับพรจากการเป็นตริกาลดาซี แล้วแผนใหม่ๆจะปรากฏขึ้นโดยอัตโนมัติเพื่อให้ลูกนำไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติ

คติพจน์: มีความร่วมมือกับทุกคนและลูกจะได้รับความรักอยู่เรื่อยๆโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความรักต่อร่างกายที่สูญสลาย มีความรักต่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างเท่านั้น แม้ในขณะที่มองเห็นร่างของใครบางคนอย่าได้เห็น
- คำถาม:** ต้องใช้ความเพียรพยายามใดที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสะอาด? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของสติปัญญาที่สะอาด?
- คำตอบ:** ด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สติปัญญาของลูกจะกลับมาสะอาด ลูกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจะมีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาฟังพ่อเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้ที่สติปัญญาที่โง่เขลาที่มีความรักต่อร่างกาย พวกเขาเฝ้าแต่ตกแต่งร่างกายของพวกเขา

โอม ชานติ ใครพูดโอมชานติและใครได้ยินคำนั้น? ในสัปดาห์อื่นเป็นสัปดาห์ที่ได้ยินคำนั้น พวกเขาควรจะพูดว่ามหาตมะ หรือครูได้พูดเช่นนั้น แต่ที่นี้ลูกควรพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดได้พูดไว้และดวงวิญญาณได้ยิน นี่เป็นสิ่งใหม่ใช่ไหม? ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกบางคนหนึ่งที่ในสภาพของสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ ต้องนั่งที่นี้ในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นดวงวิญญาณคงอยู่ในร่างนี้ ชีพบาบากำลังอธิบายแก่พวกเรา ขอให้สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก นั่นดวงวิญญาณมีสายใยกับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและพูดกับพวกเราด้วยร่างนี้ ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นสื่อกลาง ผู้เดียวนั้นคือผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูก ท่านให้มรดกแก่ผู้นี้ด้วย ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะต้องไปหาท่าน ยกตัวอย่างหากพ่อมีลูกๆ 5-7 คน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็จะคงอยู่กับพ่อของเขาใช่ไหม? เป็นเพราะพวกเขาได้รับมรดกจากพ่อของเขา มรดกนั้นไม่ได้รับมาจากพี่น้อง มรดกนั้นได้รับมาจากพ่อเสมอ ดวงวิญญาณไม่ได้รับมรดกจากดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าในฐานะดวงวิญญาณพวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย สายใยของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้มีความรักต่อสิ่งสร้าง กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เมื่อลูกจดจำผู้ที่มีร่างกายใหญ่โตมากกว่าพ่อนั้นก็เรียกว่ามีสำนึกที่เป็นร่าง แม้ว่าร่างกายนี้จะอยู่เบื้องหน้าลูกลูกก็ต้องไม่เห็นเขา ให้มีเพียงการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้นที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนเหล่านั้นพูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่า ทุกคนเป็นพี่น้องกัน เวลานั้นลูกรู้ว่าพวกเราคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับมรดกจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด พ่อท่านพูดว่า: ความรักของลูกควรจะเป็นไปสำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อเองได้มาและทำให้ลูกดวงวิญญาณหมั่นหมายกับพ่อ การหมั่นหมายนี้ไม่ได้เป็นไปกับผู้ที่มีร่างกาย ความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมดที่นี้เป็นไปกับร่างกาย ในเวลาใดลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นดวงวิญญาณกำลังรับฟังพ่อดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะถูกดึงเข้าไปหาพ่อท่าน พ่อท่านอยู่ข้างๆ ผู้นี้และให้ความรู้แก่เรา ท่านได้ยืมร่างนี้มาใช้ ดวงวิญญาณเข้าไปในบ้าน นั่นคือร่างกายนี้และเล่นบทบาท ราวกับว่าดวงวิญญาณทำให้ตนเองถูกกักขังอยู่ในบ้านเพื่อเล่นบทบาท เขาเป็นอิสระแต่เขาเข้ามาในร่างกายและลืบทนเองไว้ในบ้านนี้และเล่นบทบาทของเขา เป็นดวงวิญญาณที่จากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของเขา ในเวลาปัจจุบันมากเท่าที่ลูกคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกไม่ควรมีความรักแม้แต่ต่อร่างกายของบาบา ร่างนี้ไม่มีประโยชน์ใด พ่อเข้ามาในร่างนี้เพียงเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกเท่านั้น แผ่นดินต่างแดนนี้คืออาณาจักรของราวัน ผู้คนเผ่าพันธุ์จำลองของราวันแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นเลยและพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่พวกเขาสร้างขึ้น มา สติปัญญาของพวกเขานั้นโง่เขลาอย่างแท้จริง สติปัญญาของทุกคนนั้นกลับมาโง่เขลาอย่างสมบูรณ์ในอาณาจักรของราวัน มีสำนึกที่เป็นร่างใช่ไหม? สติปัญญานั้นกลับมาตกต่ำ พ่อพูดว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาที่จะเฝ้าแต่จดจำร่างกายและมีความรักต่อผู้ที่มีร่างกาย ผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณก็จะจดจำดวงวิญญาณสูงสุดและเฝ้าแต่รับฟังท่าน มีเพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม ร่างนี้เป็นพาหนะของพ่อ ผู้คนมากมายก็ตกหลุมรักกับร่างนี้ ในท่านองเดียวกันม้าของฮุสเซนก็ได้รับการประดับตกแต่งเป็นอย่างมากแต่คำสรรเสริญนั้นก็ของฮุสเซนใช่ไหม? ไม่ใช่ของม้า ดวงวิญญาณของฮุสเซนจะเข้ามาในร่างกายมนุษย์อย่างแน่นอนใช่ไหม? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เรียกได้ว่าปัญญาของความรู้ของรูตราที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งได้มีการส่งเวทย์มาเพื่อจะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง จากการได้ยินชื่อ “ฮัซระ” (ม้า) พวกเขาเข้าใจตามตัวอักษรว่าเป็นม้า พวกเขาจึงส่งเวทย์มา เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เดียวที่กำลังทำให้ลูกสวยงามในเวลาอันนี้นักเดินทางนี้ใช่ไหม? เวลาที่ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้เราเคยสวยงามและเวลานี้พวกเราได้กลับมาเก่าแก่แล้ว แต่ละดวงวิญญาณที่มามีความสะอาดประจักษ์ใน

ตอนเริ่มแรกและหลังจากนั้นก็ผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม พ่อมมาและทำให้ทุกคนสวยงาม ทุกดวงวิญญาณที่มาก่อตั้งศาสนานั้นสวยงามในตอนแรก ภายหลังพวกเขาก็กลับมาน่าเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดวงวิญญาณนั้นสวยงามในตอนเริ่มแรกแล้วพวกเขาก็กลับมาน่าเกลียด ดวงวิญญาณนี้มาก่อนเป็นอย่างอันดับแรกและดังนั้นเขาจึงสวยงามที่สุด ไม่มีใครสามารถสวยงามอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนกับลัทธิและนารายณ์ได้ นี่เป็นเรื่องของความรู้ ชาวคริสเตียนนั้นมีผิวขาวมากกว่าชาวบาร์ตเพราะพวกเขายืนอยู่ในภูมิอากาศที่เย็นกว่า อย่างไรก็ตามมีความงามตามธรรมชาติในยูกทอง ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายสวยงามที่นั่น ในเวลานี้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์และน่าเกลียด พ่อมมาเพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม ตอนแรกพวกเขาสะโตประธานและบริสุทธิ์ และจากนั้นในขณะที่ลงบันไดมาพวกเขาก็ค่อยกลับมาน่าเกลียดทีละน้อยจากการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อมมาเพื่อทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสติ ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รักผู้มีร่างกาย เกือบสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและท่านคือทุกสิ่งสำหรับลูก ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยตาของลูกกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่ดวงตาของลูกก็จะจบสิ้นลง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดลูกเรียกว่าตรีเนตร(ผู้มีตาที่สาม) ท่านมีดวงตาที่สามของความรู้ ผู้เดียวนั้นได้รับสมญาเหล่านี้ทั้งหมด ตรีเนตร ตรีกาลดาชิ ตรีโลกนาถ เวลานี้ลูกมีความรู้ของทั้งสามโลก แล้วสิ่งนี้จะหายไป ผู้เดียวที่มีความรู้ขึ้นมาและให้ความรู้แก่ลูก พ่อหนึ่งที่นี่และให้ความรู้ของ 84 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อมมาและเข้ามาในร่างนี้เพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสติ หากลูกจดจำคนอื่นลูกจะไม่สามารถกลับมาสะโตประธานได้ ได้มีการกล่าวถึงผู้ที่ไม่ได้รับการปลดปล่อยบาปของพวกเขาวา “ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างจะนำไปสู่การทำลายล้าง” ผู้คนมีศรัทธาที่มกมายอย่างมาก พวกเขามีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้มีร่างกาย เวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้เดียวเท่านั้น หากลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อใครอื่นนั้นก็หมายความว่าลูกมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพ่อ พ่อพูดหลายต่อหลายครั้ง จดจำฉันผู้เป็นพ่อของลูกเท่านั้น! เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม ลูกแม้กระทั่งร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์! เพียงพ่อเท่านั้นที่ช่วยให้ลูกบริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก) สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? วิชาที่ยากที่สุดคือการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครที่ฉลาดในการมีโยคะกับพ่อ ลูกผู้ที่ไม่ฉลาดในการจดจำระลึกถึงก็เป็นเหมือนกับบัณฑิต ไม่ว่าใครบางคนจะฉลาดในความรู้อย่างมากแค่ไหนหากเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเขาก็เป็นบัณฑิต บาบอบอกเรื่องราวของบัณฑิตแก่ลูก ผู้ที่เคยได้ยินสิ่งที่บัณฑิตพูดก็สามารถข้ามฟากไปได้ ในการจดจำระลึกถึงดวงวิญญาณสูงสุด แม้แต่ตัวอย่างของบัณฑิตก็ใช้กับลูก: จดจำพ่อแล้วลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้ เพียงด้วยการใส่ใจกับมุริลเท่านั้นจะไม่สามารถทำให้ลูกข้ามฟาก หากไม่มีการจดจำระลึกถึงบาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อย ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้ได้มีการสร้างขึ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก พวกเขามีศรัทธา พวกเขาเพียงแต่ยึดถือกับความจริงที่ว่าพวกเขาจะสามารถข้ามฟากไปได้ด้วยการจดจำดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกมีความรู้เท่านั้นและไม่มีโยคะลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีหลายคนที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง มีหลายคนทำงานรับใช้ที่ดีมาก แต่หากโยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาก็จะติดกับ ใครบางคนที่มีโยคะจะไม่ติดกับในสำนึกที่เป็นร่างและจะไม่มีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ พายุจะมาหาผู้ที่อ่อนแอในการจดจำระลึกถึง ประสาทสัมผัสทางร่างกายถูกควบคุมด้วยโยคะอย่างสมบูรณ์ พ่อยังให้สติปัญญาแก่ลูกแต่ละคนที่จะสามารถเข้าใจสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด เมื่อสติปัญญาของลูกตรงไปยังร่างกายของผู้อื่นสติปัญญานั้นก็ไม่มีความรักต่อพ่อและนำลูกไปสู่การทำลายล้าง ความรู้ที่แยกจากโยคะ ลูกได้รับสุขภาพพลานามัยที่ดีด้วยโยคะและความมั่งคั่งด้วยความรู้ ด้วยการมีโยคะช่วงชีวิตของร่างกายของลูกก็เพิ่มขึ้น ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณนั้นจะพูดว่า: ช่วงชีวิตของร่างกายของเขานั้นเพิ่มขึ้น เวลานี้ช่วงชีวิตนั้นสั้นลง และจากนั้นครึ่งวงจรช่วงชีวิตของร่างกายก็จะกลับมายาว เราจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ดวงวิญญาณกลับมาสติ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ หากลูกไม่ได้กลับมาสติ ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ มายาทำให้ลูกเกียจคร้านในการเขียนบันทึกชาร์ท ลูกๆ ควรให้ใส่ใจอย่างมากในการจัดทำชาร์ทของการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ตรวจสอบว่า: ฉันจดจำพ่อหรือไม่ หรือสติปัญญาของฉันถูกดึงเข้าไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตรหรือไม่? ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงใครตลอดทั้งวัน? ฉันมีความรักต่อใคร? ฉันสูญเสียเวลาไปมากเท่าไร? เกือบบันทึกชาร์ทเพื่อตัวลูกเอง อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีพลังกำลังที่จะเกือบบันทึกชาร์ทเป็นประจำสม่ำเสมอ แทบจะไม่มีลูกคนไหนสามารถเกือบบันทึกชาร์ทได้ มายาไม่ปล่อยให้ลูกบันทึกชาร์ทของลูกได้อย่างเต็มที่ เธอทำให้ลูกเกียจคร้านอย่างสมบูรณ์และทำลายความตื่นตัวของลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อคือผู้ที่รักของลูกๆ ซึ่งเป็นผู้รักทั้งหลายดังนั้นลูกๆ ผู้รักทั้งหมดต้องจดจำพ่อใช่ไหม? พ่อผู้เป็นที่รักพูดว่า: ลูกได้จดจำพ่อมมาเป็นครึ่งวงจร เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกให้จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมากพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกอย่างมาก! คนอื่น

ทำให้เกิดความทุกข์ พวกเขาจะไม่มีประโยชน์ใดๆ ในเวลาสุดท้ายมีเพียงพ่อผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่จะมีประโยชน์ มีช่วงเวลาสุดท้ายที่มีชีวิตจำกัดและไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า: โดยการจดจำพ่อเป็นอย่างดีอย่างต่อเนื่องต่อไป ลูกจะไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นโศกสติปัญญาของลูกต้องเต็มไปด้วยความรักต่อพ่อ หากลูกมีความรักต่อร่างกายของใครลูกก็จะพลาดพลังและตกลงมา ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล อณาจักรสุริยวงศียุคทองนั้นเรียกว่าสวรรค์ ยุคเงินไม่เรียกว่าสวรรค์ ในทำนองเดียวกันมียุคทองแดงและยุคเหล็ก ยุคเหล็กเรียกว่านรกที่ตาโมประธานสุดขีด ยุคทองแดงนั้นไม่ได้ตาโมประธานมากนัก เพื่อที่จะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธานลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกมีความรักต่อใครบางคนและคิดว่าลูกจะไม่สามารถเป็นประโยชน์หากไม่มีการคำนึงของบุคคลนั้น ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตัวลูกเองว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากลูกต้องจากร่างในสภาพเช่นนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างทำลายสำหรับผู้สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าแก่คุณ! ทุกวันนี้แม้แต่การเป็นผู้ที่ทำตามแพชชั่นก็ทำให้เกิดปัญหา ผู้คนทำให้ร่างกายของเขาดีที่สุดเพื่อดึงดูดผู้อื่น เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร เพียงแค่ดูว่าเสื้อผ้าของลักษมีและนารายณ์นั้นสูงศักดิ์เพียงใด นั่นคือวัดของชีวาและสิ่งนี้เรียกว่าโรงคำประเวณี ผู้เลือกโสทรภะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า: พวกเราคือผู้ที่อยู่อาศัยของโรงคำประเวณีนี้ ทุกวันนี้แพชชั่นก็เป็นปัญหาอย่างมากที่ทุกคนจะให้ความสนใจกับคนที่น่าแพชชั่นที่ทันสมัยที่ถูกลักพาตัวไป ในยุคทองทุกคนจะประพฤติและปฏิบัติตามกฎ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลาย ที่นั่นหัวใจของทุกคนถูกดึงเข้าไปหากันและกันเพียงแค่มองกันและกัน และแล้วพวกเขาก็แต่งงานกับใครบางคนของศาสนาอื่นด้วย เวลานี้ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง นี่คือชุมชนมรวาน เวลานี้ลูกเป็นของชุมชนมรวาน พันดาวาสและฆราวาสเป็นของชุมชนเดียวกันแต่ยาดาวาสเป็นชาวยุโรป ไม่มีใครสามารถเข้าใจจากกิตะว่ายาดาวาสคือชาวยุโรป พวกเขาพูดว่าชุมชนยาดาวาสก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งทีและอธิบาย: ยาดาวาสคือชาวยุโรปที่สร้างชิปนาวิคเหล่านั้นๆ เพื่อการทำลายล้างตนเอง พันดาวาสได้รับชัยชนะอีกครั้ง พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าพันดาวาสนั้นได้ละลายหายไปและแล้วอะไรได้เกิดขึ้น? พวกเขาไม่มีความเข้าใจ พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน ไม่มีใครเข้าใจความลับของละครแม้เพียงเล็กน้อย เมื่อลูกๆ มาเพื่อพบกับบาบา บาบาพูดว่า: ลูกอาจจะสวมเครื่องประดับ ฯลฯ ลูกๆ พูดว่า: บาบา คุณจะเป็นการไม่ถูกต้องที่จะสวมเครื่องประดับที่นั่น เครื่องประดับนั้นจะถูกต้องในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ที่นั่นลูกจะคงอยู่ได้รับการประดับประดาด้วยเครื่องประดับ ฯลฯ มีสมบัติที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่นั่น ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขสำหรับทุกคน แม้ว่าพวกเขาจะสำนึกว่าผู้หนึ่งเป็นราชาและพวกเขานั้นเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นั่นเมื่อผู้คนไม่ได้รับอาหาร ฯลฯ พวกเขา ก็ประสบกับความทุกข์ ที่นั่นลูกได้รับทุกสิ่ง คำว่า“ความทุกข์”ไม่เคยออกมาจากปากของใครที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ชาวยุโรปก็เรียกที่นั่นว่าดินแดนสุขาวดี พวกเขาเชื่อว่าเทพเจ้าอยู่ที่นั่น เหตุนี้เองพวกเขาจึงซื้อภาพลักษณะมากมายของเทพเจ้าเหล่านั้น ถึงกระนั้นก็ตามสวรรค์นั้นไปไหน? ไม่มีใครรู้อะไร เวลานี้ลูกรู้ว่าจะจริงนี้หมุนไปอย่างไร โลกนั้นเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่และใหม่เป็นเก่า ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้รับการปลดปล่อยจากโรคภัยไข้เจ็บไม่ถ้วนเหล่านั้นทั้งหมด ด้วยการจดจำพ่อลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำให้ผู้ที่มีร่างกายใดๆ เป็นเครื่องคำนึงของลูก อย่าได้มีความรักต่อร่างกายของใคร ความรักของหัวใจต้องมีสำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้ติดกับในรูปและนามของใคร

2. มีความใส่ใจในการเก็บบันทึกขารของการจดจำระลึกถึงของลูก อย่าเกียจคร้านในสิ่งนี้ ตรวจสอบบันทึกขารของลูกเพื่อดูว่า: สติปัญญาของลูกถูกดึงไปหาใคร? ลูกสูญเสียเวลาไปมากแค่ไหน? นั่นจดจำพ่อผู้ให้ความสุขแก่ฉันเป็นเวลานานแค่ไหน?

พร: ขอให้สต็อกของพลังทั้งหมดของลูกเต็มเปี่ยมและลูกจะได้รับสถานภาพของการเป็นจักรพรรดิโลก ดวงวิญญาณที่จะได้รับสถานภาพของจักรพรรดิโลกจะไม่ทำความเพียรพยายามเพียงเพื่อตนเองเท่านั้น

การเอาชนะอุปสรรคและข้อทดสอบที่เข้ามาในชีวิตของลูกนั้นเป็นเรื่องธรรมดามาก แต่ดวงวิญญาณที่จะกลายเป็นจักรพรรดิโลกจะมีสต็อกของพลังทั้งหมดจากเวลานี้ ทุกวินาทีและทุกความคิดของพวกเขาจะเป็นไปเพื่อคนอื่น ร่างกาย จิตใจ สมบัติ เวลา และลมหายใจของพวกเขาจะเฝ้าแต่ใช้ไปในทางที่มีค่าเพื่อประโยชน์ของโลก

คติพจน์: แม้แต่ความอ่อนแอเพียงอย่างเดียวก็สามารถจับสั่นคุณสมบัติพิเศษมากมาย ดังนั้นจงละทิ้งความอ่อนแอทั้งหมด

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชาตเกิดปัจจุบันของลูกคือชาตเกิดที่มีคุณค่าที่สุด ชาตเกิดนี้เป็นชาตเกิดที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา
- คำถาม:** ผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้านั้นมีคุณธรรมหลักอะไร?
- คำตอบ:** พวกเขาอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล พวกเขาไม่เคยเป็นเหมือนน้ำเกลือ มนุษย์ที่มีสำนึกที่เป็นร่างเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งที่ผิด และยังคงต่อสู้บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน ลูกๆ ต้องไม่มีนิสัยเช่นนั้น ที่นี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก

โอมชานติ ก่อนอื่นพ่อพูดกับลูกๆ ว่า ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะมีการกล่าวใดๆ ในกิตะ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดความรู้ให้แก่ลูกๆ ท่านพูดความรู้อะไร ท่านพูดความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นั่นคือความรู้ของละคร นี่คือการศึกษาวรรณคดีและภูมิศาสตร์ ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พวกเขาไม่แม้แต่จะพูดสิ่งนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาซึ่งศึกษาคัมภีร์ พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดก่อนที่จะพูดความรู้กับลูก ท่านทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดาด้วยการศึกษา นี่ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดาลูกคือมนุษย์และพวกเขาก็เป็นมนุษย์ด้วย ผู้คนร้องเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ลูกรู้ว่าเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ผู้ที่เคารวเบื้องหน้าเทพทั้งหลาย พวกเขาคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์และเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ แต่เหล่าเทพกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ใครทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและชั้นสสารก็คงอยู่ภายในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะนำชั้นสสารที่ดีและไม่ดีไปด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าเวลานี้จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง หนทางของความมืดเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น จากนั้นทุกคนก็ได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกได้มาหาใคร ลูกไม่ได้มาหาผู้นี้ พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ นี่คือชาตเกิดสุดท้ายที่ไม่บริสุทธิ์ในหลายต่อหลายชาตเกิดของเขา ชาตเกิดมากมายเป็นประเภทไหน ? ลูกเคยได้รับการบอกแล้วว่าเป็นเวลาครั้งวงจรที่มีชาตเกิดที่บริสุทธิ์ และอีกครั้งวงจรที่มีชาตเกิดที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บราห์มาไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นเทพหรือพระเจ้า มนุษย์เชื่อว่าประชาธิปไตยบราห์มาเคยเป็นเทพ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า ขอคารวะต่อบราห์มเทพ พ่ออธิบาย บราห์มาผู้ที่เคยไม่บริสุทธิ์ได้กลับมาบริสุทธิ์ในชาตเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาตเกิดของเขา จากนั้นก็กลายเป็นเทพ ลูกคือบราห์มาภุมารและภุมารี ลูกคือบราห์มิน บราห์มาเองก็เป็นบราห์มินด้วย ใครเรียกท่านว่าเทพ บราห์มาเป็นบราห์มินไม่ใช่เทพ แม้ว่าบราห์มาผู้นี้จะกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็ยังไม่ลูกเรียกว่าเป็นเทพ จนกว่าเขาจะกลายเป็นวิษณุ ซึ่งหมายถึงลักษมีและนารายณ์ ลูกคือบราห์มิน ก่อนอื่นพ่อทำให้ลูกเป็นบราห์มินจากที่เป็นศูทร จากนั้นพ่อก็ทำให้ลูกเป็นเทพจากบราห์มิน ชาตเกิดปัจจุบันของลูกนี้เป็นชาตเกิดที่มีค่ามากที่สุด แม้ว่าจะมีความทุกข์ทรมานจากกรรม พ่อพูดว่าเวลานี้จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำฉันผู้เป็นพ่อ บาบของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อยเมื่อลูกมีการฝึกฝนสิ่งนี้เท่านั้น บาบของลูกไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยด้วยการคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีร่างกาย ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างไม่ใช่บราห์มิน เมื่อพวกเขามีร่างกายเท่านั้นพวกเขาจึงได้กลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็เป็นเทพและศูทร ฯลฯ ใช้ความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตายเช่นกัน พ่อพูดว่าโยคะนี้ง่ายตายมากลูกบางคนก็มีประสบการณ์ว่าเป็นสิ่งที่ยากมาก ลูกลิ้มพ่อช้าแล้วช้าเล่าด้วยการกลับมา มีสำนึกที่เป็นร่าง มันใช้เวลาที่จะกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ยังเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะกลับมามั่นคงในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ไม่เลย หากลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกแล้ว ลูกจะไม่สามารถอยู่ในร่างปัจจุบันของลูกได้ เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็กลายเป็นแสงและลูกก็จากร่างในทันที ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ไม่สามารถที่จะคงอยู่ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ไม่ใช่वादาดานี้ได้ผ่านไปแล้ว เขาก็ยังพูดด้วยเช่นกันว่าต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในการจดจำระลึกถึง ด้วยการกลับมา มีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกเฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน และมีคำพูดผิดๆ พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน แล้วก็จะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับดวงวิญญาณ ด้วยสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่มีความสับสนเกิดขึ้น เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันกับน้ำตาล ดังนั้นลูกเช่นกันก็ต้องอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล อย่าได้กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ มนุษย์ที่มี

สำนักที่เป็นร่างก็พูดแต่สิ่งที่ผิดและเฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน ลูกๆต้องไม่มีนิสัยเช่นนั้น ที่นี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องไปถึงสภาพที่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกเข้าใจว่าร่างกายของลูกและโลกนี้เก่าแล้วและตาโมประธาน ลูกควรจะมีการวางเฉยต่อสิ่งที่เก่าและความสัมพันธ์เก่า ละทิ้งทุกประเด็นที่เกี่ยวกับสำนักที่เป็นร่าง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ มากมายสอบตกในการจดจำระลึกถึง พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากในการอธิบายความรู้ แต่พวกเขาจำเป็นต้องทำความเข้าใจพยายามอย่างมากที่จะมีการจดจำระลึกถึง นี่คือการสอบที่สำคัญ ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่เป็นเวลาวงจรที่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ ผู้ที่ไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาภายหลังก็จะไม่เข้าใจมากนัก พ่อเข้ามาในร่างนี้และพูดว่า พ่อมาทุก 5,000 ปี พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของพ่อในละครนี้ นี่คือนิยามบรรจบพบกันเดียวกัน สงครามอยู่เบื้องหน้า ละครนี้เป็นละครของ 5,000 ปี จะเกิดอะไรขึ้นหากวงจรมีแค่ 40,000 ปี พวกเขาพูดว่าแม้ว่าพระเจ้าจะมา พวกเขาจะไม่ละทิ้งหนทางของคัมภีร์ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพระเจ้าจะมาหลังจาก 40,000 ปี บางคนก็เชื่อว่าพระเจ้ากฤษณะจะมา เมื่อลูกก้าวต่อไป ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีสภาพนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีชีวิตอยู่กันด้วยความรัก ลูกคือลูกๆของพระเจ้า ลูกได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกพูดว่าพวกเรากำลังช่วยบาปที่จะทำให้บาร์ตริสทุทจากไมบริสทุท บาบาวงจรเราได้มีสำนักเป็นดวงวิญญาณทุกวงจรรด้วยการทำตามศรัทธาของท่านและพวกเราก็ได้ปลดปล่อยบาปด้วยพลังโยคะ พลังโยคะคือพลังของความเยียบสงบ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างพลังของความเยียบและพลังของวิทยาศาสตร์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกหลายคนเคยได้นิมิตในตอนเริ่มต้นและเล่นบทบาทนั้น วันนั้นพวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกแล้ว มายาได้กินพวกเขาแล้ว เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในโยคะ มายาก็กินลูก เมื่อลูกๆรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกควรก็ควรศึกษาอย่างมีระเบียบวินัย มิฉะนั้นลูกจะได้รับสภาพที่ต่ำมากและต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากเช่นกัน พวกเขาร้องเพลง ฉันเคยเป็นคนบาปมาหลายต่อหลายชาติ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นจะมีการกล่าวถึงกิเลสใดๆได้อย่างไร นั่นคืออาณาจักรที่ปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง นั่นคืออาณาจักรของราม และนี่คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนในเวลานี้ตาโมประธาน ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบสภาพของตนเอง ถามตนเองว่าฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน? ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไร? สิ่งหลักคือการตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกไม่ได้มีข้อบกพร่องใดๆภายในตนเอง อาหารและเครื่องดื่มของฉันเป็นเช่นไร ฉันได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ฉันพูดโกหกโดยไม่จำเป็นระหว่างวันหรือไม่? บางครั้งลูกก็ต้องพูดโกหกเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย เมื่อมนุษย์ทำทานพวกเขาก็เชื่อว่าบาปของเขาคouldได้รับการปลดปล่อย เมื่อใครบางคนทำกรรมดีพวกเขาก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนเปิดโรงพยาบาล เขาก็จะได้รับพลานามัยที่ดีในชาติเกิดต่อไป หากใครบางคนสร้างวิทยาลัย เขาก็จะสามารถศึกษาเล่าเรียนได้เป็นอย่างดี แต่เขาจะไถ่บาปของเขาได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนั้นแล้วพวกเขาจะไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา เมื่อใครบางคนบริจาคเงินหรือให้ทานเขาก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา แต่ไม่ใช่เรื่องที่บาปของเขาคouldได้รับการปลดปล่อยบาปด้วยสิ่งนั้น นั่นเป็นเพียงการให้และรับทรัพย์สมบัติ หากมีการให้ในนามของพระเจ้า แล้วพระเจ้าก็ได้ให้ผลรางวัลชั่วคราวสำหรับสิ่งนั้น ที่นี้ลูกต้องกลับมาบริสทุท ไม่มีวิธีการใดสำหรับลูกที่จะกลับมาบริสทุทนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่บริสทุทจะไม่สามารถอยู่ในโลกที่ไม่บริสทุทได้ ผู้คนให้ทานทางอ้อมในนามของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า เวลานี้พ่อมาเป็นการส่วนตัวเพื่อให้ลูกบริสทุท พ่อคือผู้ประทาน พ่อให้การตอบแทนแก่ลูกถึงสิ่งที่ลูกให้กับพ่อ พ่อไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้เพื่อตนเอง อาการเหล่านี้ ฯลฯ สร้างขึ้นมาเพื่อลูกๆ ชันยาสซีได้สร้างพระราชวังที่ใหญ่โต ฯลฯ เพื่อพวกเขาเอง ที่นี้ชีพบาบาไม่ได้สร้างสิ่งใดเพื่อตัวท่านเอง ท่านพูดว่าเพราะลูกให้และรับโดยตรง พ่อจึงให้ผลตอบแทนของสิ่งนั้นแก่ลูกในโลกใหม่ถึง 21 ชาติเกิด ไม่ว่าเงินใดที่ลูกให้มากที่ลูกใช้ไปเพื่อลูกๆ พ่อคือผู้ประทานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และพ่อก็เป็นผู้ประทานในเวลาเดียวกัน นั่นเป็นทางอ้อม ในขณะที่นี่คือทางตรง บาบาวงจรว่าไม่ว่าลูกจะมีเงินมากแค่ไหน จงใช้เงินนั้นเพื่อเปิดศูนย์ และให้ประโยชน์ผู้อื่น พ่อก็เปิดศูนย์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ คือผู้ที่ให้ และพ่อก็ช่วยลูกๆ พ่อไม่ได้นำเงินทองไปด้วย พ่อมาและเข้ามาในร่างของผู้นี้ เพราะเขาพ่อจึงทำงานของพ่อเสร็จสิ้น พ่อไม่ได้ไปสวรรค์ ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อลูกๆ พ่อคืออะโบคตา (ผู้เดียวที่ปราศจากประสบการณ์) พ่อไม่ได้รับสิ่งใดและพ่อก็ไม่ได้พูดว่าจงการะแทบเท่าของฉัน พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุดของลูกๆ ลูกก็ยังเข้าใจด้วยว่า ท่านคือแม่ของลูก พ่อของลูก เป็นทุกสิ่งของลูก ท่านไม่มีตัวตน ลูกจะไม่มีวันพูดถึงกูว่าเขาคือ แม่และพ่อของลูก กูคือกู และครูก็คือครู ในขณะที่ลูกเรียกผู้นี้เป็นทั้งแม่และพ่อ พ่อพูดว่าพ่อมาเพียงครั้งเดียวในทุกวงจรถูกทดลองชีพแฉดทุก 12 เดือน อย่างไรก็ตามชีพบาบาเมื่อไรและท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ไม่มีใครรู้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งหน้าที่การงานของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ เพราะพวกเขาได้นำชีพบาบาออกไปจากด้านบนของภาพสัญลักษณ์นั้น ชีพบาบาคือคาร์รันคาราวันฮา ท่านแสดงการกระทำผ่านบราห์มา ลูกๆ ก็ยังรู้ด้วยว่าบาบาเข้ามาในร่างของผู้นี้ได้ได้อย่างไร และแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่จะต้องทำในทางปฏิบัติ

ท่านยังบอกผู้นี้ด้วยว่าลูกต้องทำเช่นนี้ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี จดจำพอและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เช่นที่ดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้นพูด ผู้นี้ก็พูดว่า พ่อก็จดจำชีพบาบาเช่นกัน ราวกับว่าบาบาอยู่กับพ่อ เวลานี้สติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ ดังนั้นพฤติกรรม อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรเปลี่ยนไป ลูกต้องละทิ้งกิเลส ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองที่นี้ ลูกแต่ละคนจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่ง เมื่อลูกจากร่างตามที่ได้เปลี่ยนแปลงตนเองไปมากแค่ไหน ครอบครัวก็ยังตามลำดับกันไปด้วย ที่นี้ด้วยเช่นกัน บางคนเป็นของครอบครัวที่ดีมาก พี่น้องสี่ถึงห้าคนอยู่ด้วยกันและไม่เคยทะเลาะกันเลย เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ซึ่งความตายไม่สามารถกินลูกได้ ไม่มีเรื่องของความกลัว ที่นี้ความกลัวยังคงเติบโตมากขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ลูกจะไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ ลูกรู้ด้วยว่าแทบจะไม่มีใครศึกษาเล่าเรียนความรู้นี้ บางคนก็สามารถเข้าใจอย่างดีมากจนกระทั่งเขียนลงไปว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกๆ เช่นนั้นก็จะมาอย่างแน่นอน อาณาจักรต้องมีการก่อตั้ง มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย พ่อให้คำยกย่องมากมายแก่ลูกๆ ผู้เพียรพยายามที่จะแข่งขันกันในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ประเด็นหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ปัญหิเกาทั้งหมดยกของลูกได้รับการสะสาง ลูกๆบางคนเขียนถึงบาบา และพูดว่า บาบา ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลามากเท่านี้ทุกวัน แล้วบาบาก็คิดว่าผู้หนึ่งคือผู้เพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าอย่าได้รบราหรือทะเลาะกัน นั่นคือ การกระทำของสัตว์ การรบราและทะเลาะกันคือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกได้ประณามชื่อของพ่อด้วยสิ่งนั้น มีคำกล่าวสำหรับพ่อว่าใครก็ตามที่ประณามสติปัญญาไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ อย่างไรก็ตามเหล่าสาธุก็ได้ใช้สิ่งนั้นกับตนเอง ผู้หญิงต่างหวาดกลัวการถูกสาป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ ลูกพูดว่าพวกเรามายังพาทซารานี้เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ไม่มีคำกล่าวเช่นนี้ที่อื่นใด เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน ความเพียรพยายามหลักที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึง ลูกไม่เคยมีการจดจำระลึกถึงมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงในชาติเกิดเดิมนี่ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามหากลูกแสดงการกระทำที่เป็นบาปใดก็จะได้รับการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามและก้าวหน้า ดวงวิญญาณคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างกายและกลายเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ สถานภาพของลักษมีและนารายณ์สูงส่งอย่างยิ่ง ภายหลังลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกคือบราห์มินที่สูงส่งผู้ที่เป็นของสกุลที่สูงส่ง ลูกคือ ผู้ที่ถือธงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกยังเคยได้ยินความรู้เมื่อวงจรที่แล้วด้วย ลูกกำลังรับฟังความรู้ในอีกครึ่งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพด้วยการรับฟัง ต่อมาความรู้นี้จะหายไป คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน? ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากแค่ไหน? มีข้อบกพร่องใดๆในตัวฉันหรือไม่? อาหาร เครื่องดื่ม กิจกรรม และพฤติกรรมของฉันสูงส่งหรือไม่? ฉันพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ฉันพูดโกหกหรือไม่?

2. เพื่อเพิ่มชาร์ตของการจดจำระลึกถึงของลูก จงฝึกฝนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย อยู่ห่างไกลจากสำนึกที่เป็นร่าง หาเวลาที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกได้รับพร “ลูกเป็นเช่นเดียวกัน” โดยทำให้เวลาใกล้เข้ามาด้วยสภาพที่หัดเทียบกับพ่อ ในการทำให้จิตสำนึกใด ๆ ของ “ฉัน” จบสั้น หมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่หัดเทียบกับพ่อและทำให้เวลาใกล้เข้ามา เมื่อลูกมีความรู้สึกของความเป็นเจ้าของของร่างกายของลูกหรือทรัพย์สินสมบัติในครอบครองใดๆ ก็จะมีเปอร์เซ็นต์ในความหัดเทียบกับเปอร์เซ็นต์นั้นหมายถึงข้อบกพร่อง ผู้ที่มีข้อบกพร่องเช่นนั้นจะไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้ เพื่อที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม จงอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อ เมื่อหลอมรวมอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวลูกเองและหัดเทียบกับพ่อ บัพาดาให้พรกับลูก ๆ ที่น่ารักของท่านซึ่งอยู่อย่างหลอมรวมในความรักด้วยพร “ขอให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน”

คติพจน์: ให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของกันและกันและประวัติของลูกก็จะดี

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ที่ตกต่ำที่สุดให้กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เหล่าเทพคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด
- คำถาม:** ลูกๆทำความเพียรพยายามอะไรที่นี้ที่ลูกไม่ต้องทำในยุคทอง?
- คำตอบ:** ที่นี้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะลืมนึกของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและกลับมาลืมนึกเป็นดวงวิญญาณและละทิ้งร่างกายของลูก ในยุคทองลูกจากร่างของลูกโดยที่ไม่ต้องใช้ความเพียรพยายามในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ในเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามและฝึกฝน “ฉันคือดวงวิญญาณ” ลูกต้องละทิ้งโลกเก่านี้และร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ในยุคทองไม่จำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้
- เพลง:** ผู้อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลได้มายังต่างแดนอีกครั้ง

โอม ซานติ ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจว่า “อีกครั้งหนึ่ง” หมายถึงหลังจากทุกๆวงจร สิ่งนี้รู้ได้ว่าผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้เข้ามาในต่างแดนอีกครั้ง นี่เป็นสิ่งที่จดจำถึงผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือผู้เดียวที่ทุกคนจดจำ ท่านปราศจากภาพลักษณ์: ท่านไม่มีภาพลักษณ์ของท่านเอง บราห์มา, วิษณุและชังการ์เรียกว่าเป็นเทพ มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าชีวาพูด” ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ในดินแดนแห่งความสุขท่านไม่เคยถูกเรียกให้มา ท่านถูกเรียกให้เข้ามาสู่ดินแดนแห่งความทุกข์เท่านั้น ท่านมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าผู้ที่สูงส่งที่สุดของทั้งโลกอยู่ในยุคทอง ที่นั่นไม่มีระดับปานกลางหรือระดับต่ำที่นั่น ศรีลักษมีและศรีนารายณ์คือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมด ลูกจะพูดว่าเป็นศรีศรีชีพบาบาที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ชีพบาบาเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าศรีศรี แต่ทุกวันนี้ฉันยาสซี ฯลฯ ก็เรียกตนเองว่าศรีศรี พ่อมาเวลานี้และทำให้โลกนี้สูงส่งที่สุด มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดของทั้งโลกอาศัยอยู่ในยุคทอง เป็นเวลานี้ที่ลูกเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่สูงส่งที่สุดและผู้ที่ย่ำแย่ที่สุด มนุษย์ที่ย่ำแย่ก็ได้แสดงให้เห็นถึงความตกต่ำของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นไร ลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ที่สูงส่งที่สุดอีกครั้งหนึ่ง นี่คือยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับประกันว่าโลกเก่านี้จะกลับมาใหม่อย่างแน่นอน โลกเก่าจะกลับมาใหม่และโลกใหม่จะกลับมาเก่าอย่างแน่นอน โลกใหม่เรียกว่ายุคทอง และโลกเก่าเรียกว่ายุคเหล็ก พ่อคือทองแท้ ผู้ที่พูดสัจจะ ท่านถูกเรียกว่าสัจจะ ทุกสิ่งที่ท่านบอกลูกคือความจริง การพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่ผิด พ่อพูดว่า: อย่าได้ฟังสิ่งที่ผิด อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย, อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! เรื่องของการศึกษาทางโลกเป็นเรื่องที่แตกต่าง ความสุขที่ได้รับมาจากสิ่งนั้นเป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดถัดไปของเขา เขาก็ต้องศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ความสุขเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น ความสุขนี้คงอยู่เป็นเวลา 21 ชาติเกิดและ 21 ชั่วโมง การมีชีวิตอยู่อย่างยืนยาวเต็มช่วงชีวิตหมายถึงหนึ่งชั่วโมงก่อน ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ดูซิว่ามีความตายก่อนเวลาอันควรที่นี้อย่างไร! แม้กระทั่งในหนทางของความรู้พวกเขาก็ตาย เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความตาย ลูกเข้าใจว่านั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะและนี่คือดินแดนแห่งความตาย เมื่อพวกเขามาถึงวัยชราที่นั่น แต่ละคนก็มีมิตของเด็กที่เขาหรือเธอกำลังจะกลายเป็นและพวกเขาก็ออกจากร่างกายของพวกเขา วัยชราได้มาถึงจุดสิ้นสุดและร่างกายก็ถูกทิ้ง เป็นสิ่งดีที่จะรับร่างใหม่ พวกเขาละทิ้งร่างกายอย่างมีความสุขในขณะที่กำลังนั่งอยู่บางแห่งที่นี้ใช้ความเพียรพยายามที่จะละร่างกายในสภาพนั้น ใช้ความเพียรพยายามที่นี้ ในขณะที่เป็นที่ธรรมดาที่นั่น ที่นี้ลูกต้องลืมนึกสิ่งรวมทั้งลืมนึกของร่างกายของลูกเอง ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและละทิ้งโลกเก่านี้ ลูกจะได้รับร่างใหม่ เมื่อลูกดวงวิญญาณสะอาดประจักษ์ลูกก็ได้รับร่างที่สวยงาม และแล้วด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะ ลูกกลับมาตาโมประจักษ์และนำเกลียดและได้รับร่างกายที่น่าเกลียด ลูกเปลี่ยนจากสวยงามเป็นน่าเกลียด ชื่อของกฤษณะคือกฤษณะ และแล้วเหตุใดเขาจึงได้รับการเรียกว่าชยมชุนด้า (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม)? ผิวพรรณของกฤษณะนั้นได้มีการแสดงว่าเป็นสีน้ำเงินเข้มในภาพของเขา แต่ไม่มีใครเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าเมื่อลูกสะอาดประจักษ์ลูกเองก็สวยงาม เวลานี้ลูกได้กลับมาตาโมประจักษ์และนำเกลียด ผู้ที่สะอาดประจักษ์เรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่ตาโมประจักษ์เรียกว่าเป็นผู้ที่ย่ำแย่ พ่อบริสุทธิ์เสมอ ท่านมาเพื่อทำให้ลูกสวยงาม ท่านคือนักเดินทาง ท่านมาวงจรแล้ววงจรเล่า มิฉะนั้นใครจะเปลี่ยนโลกเก่าให้เป็นโลกใหม่? เวลานี้โลกไม่บริสุทธิ์และสกปรก ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อกำลังสอนลูกให้เป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกกลายเป็นบราห์มินและจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครในโลกรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกัน มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงระยะ

เวลาของแต่ละวาระนั้นหลายแสนปี ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อว่ายุคเหล็กยังคงอยู่ในช่วงเริ่มต้น เวลานี้หัวใจของลูกเข้าใจว่า ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีบริสุทธิของยุคเหล็กให้กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิของยุคทอง, เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ในภรณ์ (คัมภีร์ศาสนาซิกข์) ได้มีการเขียนว่าพระเจ้าได้ชักเสื้อผ้าที่สกปรก อย่างไรก็ตามผู้ที่ศึกษาภรณ์ก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อมาในเวลานี้และทำความสะอาดมนุษย์ทั้งหมดในโลก เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อหนึ่งที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ ไม่มีใครมีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือสัจจะ, ผู้มีชีวิต และผู้เป็นอมตะ ท่านอยู่เหนือการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ, มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ท่านถูกเรียกให้มาและให้มรดกแก่พวกเขา เวลานี้พ่อกำลังให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด นี่คือการศึกษามาก่อนที่ลูกจะตายและผู้ที่ตายแล้วสอนลูกคือพ่อที่คงอยู่ตลอดไป เป็นเวลาครึ่งวาระลูกได้มาซึ่งอาณาจักรและจากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้น เป็นเวลาครึ่งวาระเป็นอาณาจักรของรามและเป็นเวลาครึ่งวาระเป็นอาณาจักรของราวัน เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นที่รักมากกว่าชีวิต เพราะพ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาไปสู่ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกพูดด้วยศรัทธาว่าผู้เดียวนี้อาจเป็นพ่อเหนือโลกของลูกที่ลูกรักยิ่งกว่าชีวิต ดวงวิญญาณเรียกว่าชีวิต (ผู้ที่มีความรู้สึก) มนุษย์ทั้งหมดจดจำท่าน เพราะท่านคือพ่อที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์เป็นเวลาครึ่งวาระและให้ความสุขและความสงบแก่พวกเขา ดังนั้นท่านจึงเป็นที่รักยิ่งกว่าชีวิต ลูกเข้าใจว่าลูกคงอยู่อย่างมีความสุขตลอดเวลาสม่ำเสมอในยุคทอง ทุกคนอื่นกลับไปสู่อาณาจักรแห่งความสงบ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นความทุกข์ก็เริ่มขึ้น นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ผู้คนเชื่อว่ามีความสุขที่หนึ่งนาที่และความทุกข์ในนาที่ถัดไป แต่ลูกเข้าใจว่าสวรรค์นั้นแตกต่างจากนรก พ่อ,ราม,ได้ก่อตั้งสวรรค์ ราวันก่อตั้งนรกและหุ่นจำลองของราวันถูกเผาไปแล้วปีแล้ว อย่างไรก็ตามทำไมพวกเขาถึงเผาราวัน? ราวันเป็นอะไร? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขามีค่าใช้จ่ายอย่างมากในการทำเช่นนั้น พวกเขาไม่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวมากมาย พวกเขาพูดว่าเทวีสีดำผู้ที่เป็นภรรยาของรามถูกลักพาตัวโดยราวัน ผู้คนเชื่อว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นจริง เวลานี้ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของทุกคนแล้ว ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีมนุษย์ใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก มีเพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ ท่านไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างโลก ถึงอย่างไรโลกก็มีอยู่แล้ว แต่พ่อมาเพียงแค่ให้ความรู้ว่าวาระหมุนไปอย่างไร ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองอาณาจักรของพวกเขาในบารัต แล้วเกิดอะไรขึ้น? เทพได้ทำสงครามกับใครหรือไม่? ไม่เลย! หลังจากผ่านไปครึ่งวาระ,อาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้นและเหล่าเทพก็ได้ตกไปสู่หนทางแห่งบาป อย่างไรก็ตามนั้นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาพ่ายแพ้ในสงคราม ไม่ได้เป็นเรื่องของกองทัพ ฯลฯ หรือพวกเขาก็ไม่ได้มีชัยชนะหรือพ่ายแพ้ อาณาจักรของเขาด้วยการต่อสู้รบรา ลูกอยู่ในโยคะและกลับมาบริสุทธิและก่อตั้งอาณาจักรที่บริสุทธิของลูก ลูกไม่ได้มีอาวุธใดๆอยู่ในมือ นี่คือการไม่ใช้ความรุนแรงทั้งสองทาง ประการแรกลูกมีความไม่ก้าวร้าวรุนแรงของความบริสุทธิ์ ประการที่สองลูกไม่ได้เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใคร ความก้าวร้าวรุนแรงที่รุนแรงที่สุดคือการใช้ดาบของตัณหาจะสิ่งนั้นทำให้เกิดความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนกลางและตอนจบ ความทุกข์เริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นและความเจ็บป่วยก็เริ่มขึ้นเช่นกัน เวลานี้มีโรคภัยมากมายและเหตุนี้เองจึงมีการคิดค้นยาขึ้นมาหลายชนิด ผู้คนกลับมามีโรคภัย ลูกเป็นอิสระจากโรคภัยเป็นเวลา 21 ชาติเกิดด้วยพลังโยคะ จะไม่มีร่องรอยของความทุกข์หรือความเจ็บป่วยใดที่นั่น ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้า การศึกษานี้ง่ายดายมาก ท่านอธิบายความรู้ทั้งวาระในเวลาครึ่งชั่วโมงถึงสี่สิบห้านาที ลูกเข้าใจว่าใครจะใช้ 84 ชาติเกิด พระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านไม่มีตัวตนและชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคนและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ท่านคือพ่อที่สูงส่งที่สุดและท่านทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พ่อสอนลูกและทำให้ลูกฉลาดและพูดว่า: จงไปและสอนผู้อื่น! ชีพบาบาเป็นผู้เดียวที่กำลังสอนลูกๆบราห์มาภุมารและภุมารี ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยท่านผ่านบราห์มา ประชาบิดา บราห์มามาจากไหน? ผู้คนสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีการกล่าวเขาได้รับการเลี้ยงดูในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด แต่ใครที่ใช้หลายชาติเกิด? ลักษณะและนารายณ์คือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ากฤษณะคือผู้นำเกลียดและสวยงาม ฉันเคยสวยงามแล้วฉันก็สูญเสียไป 2 องค์ (ของความบริสุทธิ์) องค์ที่ลดลงเรื่อยๆจนถึงขณะนี้เมื่อไม่มีองค์เหลืออยู่เลย ลูกเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธานอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ ลูกก็รู้เช่นกันว่าไฟบุษยัญนี่คือไฟบุษยัญของความรู้ของรูद्रา บราห์มินมีความจำเป็นสำหรับไฟบุษยัญ ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกคือผู้ที่ถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง เหตุนี้เองลูกจึงเขียนด้วยเช่นกันว่านี่คือกิตะพาทซาลาที่แท้จริง (สถานที่ศึกษากิตะ) ในกิตะนั้นพวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของผู้เดียวที่พูดกิตะ ไซ ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ในวาระก่อนหน้านี้จะมาและประกาศสิทธิ์อีกครั้ง ถามหัวใจของลูก: ฉันจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่หรือไม่? เมื่อผู้คนออกจากร่างของเขา พวกเขาจะไปมือเปล่า ไม่มีใครสามารถนำมรดกที่สูญสลายไปกับเขาได้ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกจะไปด้วยมือที่เต็มเปี่ยม, เพราะลูกกำลังสะสมรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิด ทรัพย์สมบัติของมนุษย์ทั้งหมดกำลังจะกลาย

เป็นฝุ่น ดังนั้นทำไมไม่ให้สิ่งนั้นกับบาบาและโอนทุกอย่างให้กับบาบา? ผู้ที่บริจาคและให้ทานมากมายก็จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งในชาติเกิดต่อไปของเขาเพราะเขาได้โอนสิ่งนั้น เวลานี้ลูกโอนทุกอย่างไปสู่โลกใหม่สำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกได้รับผลตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ทุกสิ่งที่พวกเขาโอนเป็นไปสำหรับช่วงเวลาชั่วคราวของชาติเกิดเดียว ลูกได้โอนทุกอย่างสำหรับ 21 ชาติเกิด พ่อคือผู้ประทาน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกคนได้รับผลตอบแทนตามสิ่งที่พวกเขาทำ พวกเขาให้ทานและทำบุญทางอ้อม และพวกเขาก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นเป็นเวลาชั่วคราว นี่คือโดยตรง เวลานี้ลูกต้องโอนทุกอย่างไปสู่โลกใหม่ ดูบรรหมานี้ ท่านมีความกล้าหาญอย่างมาก ลูกพูดว่า: พระเจ้าให้ทุกอย่าง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงให้ทุกสิ่งคืนมากับพ่อแล้วพ่อจะให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก! บาบาให้ทุกสิ่งในทันที ท่านไม่แม้แต่จะคิดถึงสิ่งนี้ด้วยซ้ำ ท่านให้อำนาจเหนือทุกสิ่งแก่ชีพบาบา ท่านเพียงแค่เชื่อซึ่งว่าท่านจะได้รับอาณาจักรของโลก ท่านไม่ได้คิดถึงลูกๆของท่าน ฯลฯ พระเจ้าคือผู้ให้ ดังนั้นฉันจะไม่รับผิดชอบต่อใคร ดูพ่อบรรหมาวาท่านได้โยกย้ายถ่ายโอนทุกอย่างสำหรับ 21 ชาติเกิดอย่างไร ทำตามพ่อ! ประชาบิดาบรรหมามาทำสิ่งนั้น พระเจ้าคือผู้ประทาน ผู้เดียวนั้นเป็นแรงบันดาลใจผู้นี้ ลูกเข้าใจว่าลูกมาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อเช่นกัน ในแต่ละวันเวลาก็จะสั้นลง ภัยพิบัติเช่นนั้นจะเกิดขึ้น อย่าได้ถามเลย! นักธุรกิจกลั่นลมหายใจเมื่อปีศาจแห่งความตายมา บางคนก็เป็นลมเมื่อพวกเขาเห็นใบหน้าของเจ้าหน้าที่ เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็จะเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมาก ผู้คนจะไม่ได้รับอนุญาตให้เก็บทองคำ ฯลฯ ลูกจะเหลืออะไร? ลูกจะไม่มีแม้กระทั่งเงินที่จะซื้ออะไรเลย จะไม่มีธนบัตรใดๆ ฯลฯ ทั้งอาณาจักรกำลังจะเปลี่ยนแปลง ผู้คนจะตายด้วยความทุกข์อย่างมากในเวลาสุดท้าย หลังจากความทุกข์อย่างยิ่งก็จะมีความสุข สิ่งนี้เรียกได้ว่า “การนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ” ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะเกิดขึ้นด้วยเช่นกันก่อนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น จงประกาศสิทธิในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูกจากพ่อ ในทุกวิธีการ ในขณะที่เดินเหินและท่องเที่ยวไปทั่ว เพียงแค่จดจำพ่ออย่างต่อเนื่องและลูกจะกลับมาริสุทธิ์ ภัยพิบัติครั้งใหญ่จะเกิดขึ้นและผู้คนจะร้องเรียกในความทุกข์ระทม เวลานี้ลูกๆต้องฝึกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึงอย่างมากที่ในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำเพียงแค่ชีพบาบาเท่านั้น ลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาขณะที่ลูกจากร่างของลูก ต้องไม่มีการจดจำเพื่อนฝูงหรือญาติมิตร ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ เพียงแค่จดจำพ่อและกลายเป็นนารายณ์ ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมากมีฉะนั้นก็จะมีกำไรใจอย่างมาก หากลูกจดจำคนอื่น ลูกจะสับสน ผู้ที่สับสนคือผู้ที่ถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะถามตนเอง: ฉันจดจำพ่อได้มากแค่ไหน? หากลูกมีสิ่งใดไว้ในมือของลูก ลูกก็จะจดจำสิ่งนั้นในช่วงเวลาสุดท้าย หากลูกไม่มีอะไรในมือ ลูกก็จะไม่จดจำสิ่งใดเลย พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีอะไรเลย นี่ไม่ใช่ของพ่อ รับความรู้ในการแลกเปลี่ยนสำหรับสิ่งนั้นแล้วลูกจะประกาศสิทธิในมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีฉะนั้นลูกจะสูญเสียอาณาจักรแห่งสวรรค์ ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องกลับมาริสุทธิ์อย่างแน่นอน มีฉะนั้นบัญญัติกรรมจะต้องได้รับการชำระสะสางด้วยการลงโทษและลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ ด้วยการทำตามศรัทธาทุกสิ่งจะมีลักษณะในตัวของลูก พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการสามเหมือนนกยูงหรือมีลูกที่เหมือนนกยูง บางคนก็เข้าใจดีมาก ในขณะที่คนอื่นพูดถึงสิ่งผิด อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่บรรหมาบาบาโอนทุกอย่างที่ท่านมีโดยที่ไม่มีความคิดอะไรเลยและให้อำนาจแก่ชีพบาบาอย่างสมบูรณ์เหนือสิ่งนั้นในท่านเองเดียวกันจงทำตามพ่อและสะสมรายสำหรับ 21 ชาติเกิด

2. ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อในเวลาสุดท้าย ไม่มีสิ่งใดเป็นของเรา ทุกสิ่งเป็นของชีพบาบา เพียงแค่จดจำอัลฟาและเบต้า ด้วยการมีสำนึกรู้ที่ลูกจะสับสนและกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ

พร: ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอและมีประสบการณ์ที่จะลิ้มทุกสิ่งด้วยความรักและด้วยสภาพของการดูดซับอยู่ในความรัก
ให้สำนึกและสภาพของลูกมีความรักและอยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักในการกระทำ คำพูด สายใย และความสัมพันธ์ของลูก แล้วลูกจะลิ้มทุกสิ่งและกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความรักนำลูกเข้าสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพ่อและทำให้ลูกกลับมาสละละทิ้งอย่างสมบูรณ์ ด้วยคุณสมบัติของความรักนี้และด้วยสภาพของการซึมซับอยู่ในความรัก ลูกสามารถปลุกโชดและโชชชะตาของทุกดวงดวง ความรักนี้เป็นกุญแจสำคัญในการไขกุญแจแห่งโชด นี่คือนุญแจหลัก ด้วยกุญแจนี้ลูกสามารถทำให้ดวงวิญญาณที่อับ

โชคเป็นดวงวิญญาณที่มีโชค
คติพจน์: เมื่อลูกกำหนดช่วงเวลาสำหรับการเปลี่ยนแปลงตัวเองแล้วการเปลี่ยนแปลงโลกจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ การเรียกท่านว่าจันจันฮาร์(ผู้ที่รู้สิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของแต่ละคน) คือคำยกย่องที่ผิดสำหรับท่าน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์
- คำถาม:** พร้อมกับการยกย่องพ่อ มีใครอีกที่ได้รับการยกย่องมากที่สุด? คำยกย่องนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** 1) พร้อมกันกับการยกย่องพ่อ บาร์ตก็ได้รับการยกย่องอย่างมากเช่นกัน เพียงบาร์ตเท่านั้นคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพียงบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นสวรรค์ พ่อทำให้ผู้คนของบาร์ตมั่งคั่งมีความสุขและบริสุทธิ์ 2) มีคำยกย่องก็เตะที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ก็เตะเป็นเพชรพลอย แม่ของคัมภีร์ทั้งหมด 3) มีคำยกย่องอย่างมากของลูกผู้เป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรู้ที่มีชีวิต ลูกปรากฏออกมาโดยตรงจากมหาสมุทรแห่งความรู้

โอมซานติ ลูกใหม่พร้อมกับลูกเก่าก็เข้าใจความหมายของคำว่า “โอมซานติ” เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ และลูกคือลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านคือผู้เป็นที่รักของทุกคน ได้มีการอธิบายนัยสำคัญของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกแล้ว ความรู้หมายถึงกลางวัน ยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก ทั้งหมดนี้หมายถึงบาร์ต เป็นลูกๆ ผู้คนของบาร์ตผู้ที่ได้ลงมาเป็นอันดับแรก วงจรของ 84 ชาตเกิด เป็นไปสำหรับลูกๆ ผู้คนของบาร์ต บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เพียงดินแดนบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใดกลายเป็นสวรรค์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่ามีเพียงบาร์ตเท่านั้นในโลกใหม่ยุคทอง เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เรียกว่าสวรรค์ และแล้วขณะที่ผู้อาศัยของบาร์ตกำลังใช้ 84 ชาตเกิด พวกเขาก็กลายเป็นชาวรูก จากชาวรูกแล้วพวกเขาก็กลายเป็นชาวสวรรค์ ในปัจจุบันทั้งหมดคือชาวรูก เพียงบาร์ตเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เพราะดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย คำยกย่องของดินแดนบาร์ตนั้นไม่มีขีดจำกัด เป็นเพียงในดินแดนบาร์ตเท่านั้นที่พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือนิยามบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ยุคแห่งก็เตะ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่กำลังจะกลับมาเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุดในปัจจุบันศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ได้มีอยู่และอาณาจักรนั้นหรือยุคนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ ลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจของโลก ผู้คนของบาร์ตทำความผิดอย่างมากของการพูดว่า พระเจ้ารู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคนและรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจแต่ละคน พ่อพูดว่า: พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคน งานของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้คนมากมายก็พูดว่า: ชีพบาบาท่านคืออันตะรามี(ผู้เดียวที่รู้สิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของทุกคน) บาบาสพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของแต่ละคน พ่อมาเพียงแค่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เรียกพ่อเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อโลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ ผู้คนนั้นไม่รู้ว่เมื่อไรโลกเก่านั้นจะกลับมาใหม่หรือเมื่อไรที่โลกใหม่จะกลับมาเก่า ทุกสิ่งนั้นต้องเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าอย่างแน่นอน ขณะที่ไปผ่านสภาพสวาโท ราโจและตาโม มนุษย์เองก็เป็นเช่นนั้นด้วย เริ่มแรกทารกนั้นก็สะอาดบริสุทธิ์ และแล้วก็ได้กลายเป็นผู้ใหญ่และแล้วก็เป็นผู้ที่แก่ชรา นั่นคือเขาก็ได้ไปผ่านสภาพราโจและตาโม เมื่อร่างของใครบางคนนั้นแก่ดวงวิญญาณนั้นก็จากร่างและก็เข้าไปในร่างอื่นเป็นทารกอีกครั้ง ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตนั้นเคยสูงส่งอย่างไรในโลกใหม่ คำยกย่องของบาร์ตนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่มีความสุขมั่งคั่งหรือบริสุทธิ์เช่นที่บาร์ตเคยเป็น เวลานี้พ่อมาเพื่อให้แผ่นดินนั้นสะอาดบริสุทธิ์อีกครั้ง โลกที่สะอาดบริสุทธิ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ใครที่สร้างตรีมูรติ บราห์มา, วิษณุและชังการ์? ชีวานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนพูดถึงตรีมูรติบราห์มา แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงพวกเขาควรที่จะพูดว่าตรีมูรติชีวาไม่ใช่ตรีมูรติบราห์มา พวกเขาพูดถึงเทพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาเทพทั้งหมด พวกเขาเชื่อว่าชังการ์นั้นสูงสุด ดังนั้นพวกเขาควรที่จะพูดว่าตรีมูรติชังการ์ เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา”? ชีวาคือผู้สร้าง ได้มีการจดจำว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างบราห์มินด้วยบราห์มา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเรียกพ่อผู้เต็มไปด้วยความรู้ว่าผู้ที่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของทุกคน คำยกย่องนั้นไม่มีความหมาย ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อ ท่านเองสอนพวกเราบราห์มิน เพราะเหตุใด? เพราะท่านคือพ่อและครูสูงสุด ท่านอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกด้วยเช่นกันและลูกได้วนไปรอบวงจรรอบๆ เพียงท่านเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่ใช่ท่านคือจันจันฮาร์ นั่นเป็นสิ่งที่ผิด พ่อเพียงแค่มารเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และให้โชคของอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาตเกิดแก่พวกเขา ความสุขในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งชั้นยาสซีหรือหุโยคีไม่รู้สิ่งนี้เป็นไปเพียงชั่วคราเท่านั้น พวกเขาจดจำธาตุนาฬัม ธาตุนาฬัมไม่ใช่พระเจ้า เพียงชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพระเจ้า ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด สถานที่อยู่อาศัยของทุกดวงวิญญาณคือบราห์มัน บ้านที่แสนหวาน เราดวงวิญญาณ

มาที่นี้จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันออกจากร่างหนึ่งและรับร่างที่สองร่างที่สาม ฯลฯ มีเพียงผู้คนที่บาร์ดเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายก็รับความรู้่างมากมายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือคู่รักของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รักเดียว ลูกเคยจดจำท่านตั้งแต่ตอนเริ่มต้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณจดจำพ่อ นี่คือการคืนแด่แห่งความทุกข์ เราดวงวิญญาณดั้งเดิมเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นเราก็ได้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและใช้ 84 ชาติเกิด ความหมายของ “อัมโซโซอัม” (ฉันเคยเป็นเช่นไรฉันจะกลายเป็นเช่นนั้น) ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณเวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกเคยเป็นเทพแล้วได้กลายเป็นนักรบ, พ่อค้าและศูทร เวลานี้พวกเรากลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง นี่คือการความหมายที่แท้จริง การตีความอื่น ๆ นั้นผิดอย่างสมบูรณ์ ในยุคทองมีศาสนาเทพศาสนาเดียว เคยเป็นอาณาจักรที่ไม่แบ่งแยก และแล้วเมื่อศาสนาอื่นเริ่มขึ้นมันก็มีการแบ่งแยก อาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจของราวันเริ่มขึ้นเมื่อยุคทองแดงเริ่มต้น ไม่มีอาณาจักรของราวันในยุคทองและดังนั้นจึงไม่มีกิเลสทั้งห้าที่นั่นเช่นกัน โลกนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ รามและสีดาเรียกว่าเต็ม 14 องศา ทำไมถึงมีภาพรามที่มีสัญลักษณ์ของคันธนูและลูกศร? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องของความก้าวร้าวรุนแรง ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า ผู้เดียวนั้นคือพ่อ และเพราะลูกคือนักเรียนท่านจึงเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านให้การหลุดพ้นแก่ลูกๆ และส่งลูกไปสู่สวรรค์ ดังนั้นท่านคือทั้งสาม พ่อ ครูและครู ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ผู้อื่นไม่ได้รู้อะไรเลย เป็นเพราะนี่คืออาณาจักรของราวันที่ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ผู้คนเฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี แต่พวกเขาไม่รู้วราวันคือใคร ลูกๆ รู้วราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ด ความรู้ที่ให้แก่ลูกๆ เท่านั้นโดยพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ เพียงพ่อนั้นเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ ลูกๆ ผู้เป็นเมฆได้รับการเติมเต็มด้วยมหาสมุทรแห่งความรู้ แล้วก็จะไปและประพรมน้ำฝนแห่งความรู้ ลูกคือดวงอาทิตย์แห่งความรู้ เป็นลูกที่ได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ เพียงพ่อนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพิ่มการจดจำระลึกถึงของลูกให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกไม่ต้องพูดว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา” ด้วยปากของลูก คู่รักก็จดจำผู้เป็นที่รักของเธอ เมื่อพวกเขาได้เห็นกันและกัน สติปัญญาของพวกเขาก็จดจำกันและกันเท่านั้น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อใครบางคนจดจำเทพได้โดยเฉพาะและกราบไหว้บูชาเทพนั้น เขาก็ได้รับนิมิตของเทพนั้น แต่นั่นก็เป็นเพียงชั่วครวเท่านั้น ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมจะเป็นเสียงร้องแห่งชัยชนะ แม่น้ำเลือดต้องไหลนองในบาร์ด สิ่งซึ่งบอกสงครามกลางเมืองนั้นก็ปรากฏให้เห็นในเวลานี้ ทุกสิ่งนั้นได้กลับมาตาโมประจักษ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสะอาดประจักษ์ ผู้ที่ได้กลายเป็นเทพในวงจรที่แล้วจะประกาศสิทธิในมรดกเดียวกันจากพ่อ ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างน้อยก็จะได้รู้ความรู้น้อยกว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในการบรรดาปวงประชา ผู้เพียรพยายามที่ดีก็ทำตามศรัทธาและได้รับสถานภาพที่ดี ลูกจำเป็นต้องมีกิจกรรมารยาที่ดี สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างมากที่คุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้นจะคงอยู่กับลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานี้ทุกคนมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ นี่คือการโลกที่เป็นเช่นปีศาจ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้ว ในเวลานี้พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงในขณะนี้และลูกจะกลายเป็นทองแท้ สัตยยุคคือยุคทอง เป็นทองแท้และแล้วก็มีอัลลอยของเงินในยุคเงินองศาที่ลดลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ไม่มีองศาใดหลงเหลืออยู่เลย เป็นเมื่อโลกได้ไปถึงสภาพเช่นนั้นที่พ่อมา สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกคนในอาณาจักรของราวันได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้จักคิดอย่างมาก ถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นนักแสดงในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พวกเขาก็ไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกคือนักแสดงเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนักแสดง ลูกก็ยังไม่รู้จักละครนี้ ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะพูดว่า: ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้จักคิดอย่างมาก! เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้จักคิดเช่นเพชร แล้วราวันก็ทำให้ลูกเป็นเช่นเปลือกหอยเพียงพ่อนั้นที่มาและพาลูกกลับไปกับพ่อ และแล้วโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลาย พ่อพาทุกคนกลับบ้านเหมือนฝูงงู เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกๆ บราห์มาภุมารและภุมารีกำลังทำความเพียรพยายามนี้ สติปัญญาของผู้คนตาโมประจักษ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าในเมื่อมีลูกๆ บราห์มาภุมารและภุมารีมากมาย ก็จะต้องมีประชาธิปไตยบราห์มาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน บราห์มินคือจุกแล้วพวกเขาก็กลายเป็นเทพ พวกเขาได้ลบลูกบราห์มินและชีวาออกไปจากภาพ เวลานี้ลูกๆ บราห์มินกำลังทำให้บาร์ดกลายเป็นสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัฟฟาโล พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทำตามศรัทธาและสร้างสมกิริยามารยาทที่ดี
2. กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงและจดจำผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น จงเฝ้าแต่เพิ่มการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงของลูกให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้

พร: ขอให้ลูกอยู่เหนือสำนักของโลกที่มีตัวตนและร่างกายที่มีตัวตนและรับใช้จากโลกที่ละเอียดอ่อน ในโลกปัจจุบันนี้ผู้คนสวมใส่เสื้อผ้าตามงานของพวกเขา ในทำนองเดียวกันลูกสามารถสวมเครื่องแต่งกายตามงานและเวลาของลูก ครุหนึ่งจงปรากฏกายในรูปที่มีตัวตนและชั่วคราวต่อมาในรูปที่ละเอียดอ่อน กลายเป็นผู้ที่หลากหลาย ๆ รูปแบบด้วยวิธีนี้ และลูกจะสามารถสัมผัสกับทุกรูปแบบได้อย่างมีความสุข นี่คือรูปแบบของลูกเอง ไม่ว่าเสื้อผ้าของผู้อื่นจะเข้ากับลูกหรือไม่ ลูกก็สามารถสวมใส่เสื้อผ้าของลูกเองได้ ดังนั้นนำพรนี้ไปใช้ในรูปปฏิบัติ และลูกจะสามารถมีประสบการณ์ที่พิเศษที่สุดของการพบปะที่อะเวค

คติพจน์: คติพจน์: ผู้ที่มีความเคารพต่อทุกคนสามารถกลายเป็นตัวอย่างได้ เมื่อลูกให้ความเคารพแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับความเคารพ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งจากมาเตซาวรี

- 1) ดวงวิญญาณมนุษย์สัมผัสกับรางวัลในอนาคตตามรายได้ที่สมบูรณ์ของพวกเขา

ดูลี หลายคนคิดว่าพวกเขาได้รับความรู้ในเวลานี้เนื่องจากรายได้ที่ดีของพวกเขาของชาติเกิดที่ผ่านมาของพวกเขา อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เรารู้ว่าเราได้รับผลที่ดีจากชาติเกิดในอดีตของเรา วงจรของกาลยังคงหมุนไปเรื่อยๆ และเปลี่ยนจากสโตนเป็นราโจเป็นตาโม แต่ตามละครนั้นมีส่วนที่เหลือเอาไว้ให้ลูกได้สร้างรางวัลโดยการเพียรพยายาม และเหตุนี้เองในยุคทองบางคนจึงเป็นราชาหรือราชินี บางคนเป็นคนรับใช้ และคนอื่นๆมีสถานภาพของปวงประชา ความสำเร็จของความพยายามนี้คือไม่มีความเป็นสองภาคที่นั่น ไม่มีความอิจฉาริษยา และแม้แต่ปวงประชาก็มีความสุขที่นั่น ราชาและราชินีดูแลประชาชนของพวกเขาเหมือนแม่กับพ่อจะดูแลลูก ๆ ของพวกเขา ที่นั่นคนจนและคนมั่งคั่งทุกคนพอใจจากความเพียรพยายามที่ลูกทำในชาติเกิดเดียวนี้ลูกจะประสบความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด รายได้ที่ไม่สูญสลายและจากรายได้ที่ไม่สูญสลายและความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ลูกจะได้รับสถานภาพที่ไม่สูญสลาย เวลานี้เรากำลังจะไปสู่โลกยุคทอง นี่คือการละเล่นในทางปฏิบัติที่กำลังดำเนินอยู่ ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของเวทมนตร์

- 2) ทิศทางของกูรูและคัมภีร์ไม่ใช่ทิศทางของพระเจ้า

พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆทิศทางเหล่านั้นจากกูรูและคัมภีร์ไม่ใช่ทิศทางของพ่อ พวกเขาเพียงแค่ให้ทิศทางในชื่อของพ่อ แต่อันที่จริงพ่อรู้ทิศทางของพ่อ พ่อมาและบอกลูกเกี่ยวกับการพบพ่อ ก่อนหน้านั้นไม่มีใครรู้ที่อยู่ของพ่อ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึง “คำพูดของพระเจ้า” ในกิตะ แต่เป็นมนุษย์ที่เขียนกิตะ พระเจ้าเองเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความทรงจำของคำพูดที่สูงส่งที่พระเจ้าพูดคือกิตะ นักวิชาการ บัณทิต และครูบอกว่าพระเจ้าพูดคำพูดที่สูงส่งด้วยภาษาสันสกฤตและเราไม่สามารถพบพระเจ้าโดยที่ไม่ได้เรียนรู้สิ่งนั้น พวกเขาทำให้เราติดกับดักในพิธีกรรมมากยิ่งขึ้น ถ้าเราปีนบันไดขึ้นไปหลังจากศึกษาพระเวทและคัมภีร์แล้วเราต้องลงมาในระดับเดียวกันนั่นคือเราต้องลืมสิ่งนั้นและเราต้องเชื่อมโยงสติปัญญาของเราในโยคะกับพระเจ้าผู้เดียว เพราะพระเจ้าบอกไว้อย่างชัดเจนว่า: ลูกไม่สามารถพบพ่อได้โดยการทำพิธีกรรมทั้งหมดเหล่านั้นหรือโดยการศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ดูลีคัมภีร์อะไรบางที่ Dhruv, Prahlad หรือ Meera ศึกษา? (ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์) ที่นี้ลูกต้องลืมแม้กระทั่งทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามา ตัวอย่างเช่น อรชุนศึกษาและเขาต้องลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด คำพูดที่สูงส่งที่ชัดเจนของพระเจ้าคือ: จดจำพ่อในทุกลมหายใจ ไม่จำเป็นต้องทำอะไรสำหรับสิ่งนี้ นี่เป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจนกว่าลูกจะได้รับความรู้นี้ อย่างไรก็ตามเมื่อตะเกียงแห่งความรู้ถูกจุด ลูกก็กลายเป็น

อิสระจากพิธีกรรมทั้งหมดเพราะถ้าลูกต้องออกจากร่างกายของลูกในขณะที่ทำสิ่งต่างๆเหล่านั้นลูกจะได้รับประโยชน์อะไร? ลูกไม่ได้สร้างรางวัลหรือไม่ได้รับการหลุดพ้นจากพันธนาการของบ่วงกรรม ผู้คนคิดว่าการกระทำที่ดีคือการไม่พูดโกหก ไม่ขโมยหรือการทำให้ใครบางคนเป็นทุกข์ อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องปลดปล่อยตัวเองจากบ่วงกรรมทั้งหมดตลอดเวลา และกำจัดรากเหง้าของการกระทำที่เป็นบาปด้วยเช่นกัน เวลานี้เราปรารถนาที่จะหวานเมลิ็ดเช่นนั้นที่ต้นไม้แห่งกรรมดีจะปรากฏออกมา ดังนั้นจงรู้หน้าที่ของชีวิตมนุษย์และมีการกระทำที่สูงส่ง อัจชะ

18-04-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุปน์

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องมีการวางแผนที่ไม่มียึดจำกัดต่อโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์นี้เพราะลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อสภาพของลูกสูงขึ้นก็จะมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน
- คำถาม:** มีคำกล่าวที่ว่าดวงวิญญาณเป็นศัตรูที่เลวร้ายที่สุดและเป็นมิตรที่ดีที่สุดของตนเอง มิตรภาพที่แท้จริงคืออะไร?
- คำตอบ:** การทำตามศรัทธาของผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอคือมิตรภาพที่แท้จริง มิตรภาพที่แท้จริงคือการจดจำพ่อผู้เดียวและกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมจากพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกวิธีการสร้างมิตรภาพนี้ให้กับลูก ในยุคบรรจบพบกันที่ลูกๆ ดวงวิญญาณกลายเป็นมิตรที่ดีที่สุดของตนเอง
- เพลง:** ลูกใช้เวลากลางคืนในการนอนหลับและเวลากลางวันในการรับประทาน....

โอมซานติ เพลงนี้ในความเป็นจริงแล้วเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในทั่วทั้งโลก การร้องเพลง การศึกษาคัมภีร์และการไปจาริกแสวงบุญทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าหนทางของความรู้หมายถึงอะไรและหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงอะไร พระเวทย์ คัมภีร์ อุปนิษต ฯลฯ ทั้งหมดล้วนเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา รางวัลของความรู้จะคงอยู่ในเครื่องจักรแรกและความเลื่อมใสศรัทธาจะคงอยู่เครื่องจักรถัดไป ในขณะที่ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาลูกต้องลงมา ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ลงมา และจากนั้นเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดที่เป็นสภาพของการขึ้นสูงของลูก นี่เรียกว่าหนทางของความรู้ ได้มีการจดจำเกี่ยวกับความรู้ว่าสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตภายในหนึ่งวินาที อาณาจักรของราวันที่คงอยู่มาตั้งแต่ยุคทองแดงเริ่มต้นกำลังจะจบสิ้นลงและแล้วอาณาจักรของรามก็จะเริ่มขึ้น เมื่อลูกจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกในละคร ทุกคนจะได้รับประโยชน์เนื่องจากสภาพที่สูงขึ้นของลูก คำพูดเหล่านี้ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ใดคัมภีร์หนึ่ง เมื่อสภาพของลูกสูงขึ้นก็จะมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นให้แก่ทุกคน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายเช่นเดียวกับชั้นยาชีประเภทต่างๆ มากมาย ฯลฯ ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรเป็นหลายแสนปี ความคิดของสังคราจารย์นั้นคือวงจรคงอยู่เป็นเวลายาวนานถึง 10,000 ปี มีความแตกต่างมากมายเช่นนี้! แล้วบางคนยังพูดว่าแต่ละวงจรคงอยู่เป็นเวลาหลายแสนปี มีมนุษย์มากมายความคิดเห็นมากมายและศาสนาต่างๆ มากมายในยุคเหล็ก ในยุคทองมีเพียงทิศทางเดียวเท่านั้น พ่อหนึ่งท่านที่และบอกลูกเกี่ยวกับความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลก ใช้เวลานานแค่ไหนที่ท่านจะบอกสิ่งนี้กับลูก? ท่านยังคงบอกเรื่องเหล่านี้แก่ลูกต่อไป ลูกต้องไม่ถามว่าทำไมลูกถึงไม่ได้รับการบอกเรื่องทั้งหมดนี้มาก่อน เด็กๆ ได้รับการสอนในโรงเรียนตามลำดับกันไป เด็กเล็กๆ ก็มีอวัยวะที่เล็กและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสอนน้อยมาก เมื่อพวกเขาโตขึ้นและอวัยวะของพวกเขาเติบโตขึ้น ล้อของสติปัญญาของพวกเขาก็เปิดออกและพวกเขาก็สามารถซึมซับบทเรียนของพวกเขาได้ ไม่มีสิ่งใดสามารถปลูกฝังในสติปัญญาของเด็กเล็กๆ ได้ เมื่อพวกเขาเติบโตใหญ่ขึ้นพวกเขากลายเป็นนักกฎหมายหรือผู้พิพากษา ฯลฯ สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นที่นี่: สติปัญญาของบางคนสามารถซึมซับความรู้นี้ได้เป็นอย่างดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ และดังนั้นในเวลานี้ลูกควรจะมีการวางแผนต่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์และมนุษย์ก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ในโลกที่บริสุทธิ์มนุษย์นั้นบริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ความรู้ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ในเวลาไม่มีใครมีสติปัญญาที่รักพระเจ้า ลูกๆ จดจำพ่อและลูกบางคนก็มีความรักอยู่ภายในต่อท่าน ลูกดวงวิญญาณรักพ่อ ลูกมีความนับถือต่อพ่อเพราะลูกได้ตระหนักรู้จักท่าน เวลาที่ลูกอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังรับฟังชีพบาบา ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์, มหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความรัก และมหาสมุทรแห่งความปิติ นั่นคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ตรีมูรติชีวา, ผู้ประทานความรู้ของกิตะคือผู้ที่พูด ลูกต้องใช้คำว่า“ตรีมูรติ”อย่างแน่นอน เพราะตรีมูรติได้รับการจดจำ การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นความรู้ต้องได้รับผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน กฤษณะจะไม่พูดว่า“พระเจ้าชีวาพูด” ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นด้วยการดลใจ ชีพบาบาไม่สามารถเข้ามาในตัวเขา(กฤษณะ)ได้ ชีพบาบาเข้ามาในโลกต่างแดน ยุคทองคือดินแดนของกฤษณะ และดังนั้นคำยกย่องของแต่ละคนจึงแตกต่างกัน นี่คือนิสัยหลัก ไม่มีใครในยุคทองศึกษากิตะ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีการศึกษาที่ตะขาคิดแล้วชาติเล่าสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในหนทางของความรู้ สิ่งต่างๆ ของความรู้ไม่มีอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่พ่อผู้สร้างให้

ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นผู้สร้างได้ มนุษย์ไม่สามารถพูดได้ว่า “ฉันคือผู้สร้าง” พ่อเองที่พูดว่า: ฉันคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความรักและผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน คำยกย่องของกฤษณะแตกต่างไปจากสิ่งนี้อย่างสิ้นเชิง ดังนั้นจึงเขียนความแตกต่างของคำยกย่องของพวกเขาให้ถูกต้องเพื่อว่าคนที่ที่ผู้คนอ่าน พวกเขาจะเข้าใจว่ากฤษณะไม่ใช่ผู้ประทานความรู้ของกิตะ ลูกจะได้ชัยชนะเมื่อพวกเขายอมรับประเด็นเดียวนี้ ผู้คนทุกชัระทอมอย่างมากเพื่อกฤษณะเช่นเดียวกับที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวาเตรียมที่จะตัดคอของตนเอง ทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการที่จะทำคือการไปหาชีวา ในทำนองเดียวกันผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะก็คิดว่าพวกเขาจะไปหากฤษณะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปหากฤษณะได้ ไม่มีเรื่องของการสังเวยตนเองต่อกฤษณะ ผู้คนสังเวยตนเองต่อเทพเจ้า ไม่มีใครสังเวยตนเองต่อเหล่าเทพ ลูกคือเทพเจ้าเหล่านั้น ลูกเป็นของชีพบบา ดังนั้นพวกเขาจึงสังเวยตนเองต่อชีพบบาด้วยเช่นกัน เรื่องราวของความรุนแรงได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ ลูกคือลูกของชีพบบาและเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจของลูก ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูกที่ลูกสังเวยต่อท่าน ไม่มีสิ่งใดมากไปกว่าสิ่งนี้ เหตุนี้เองผู้คนจึงสังเวยตนเองต่อชีวาและเทพเจ้า เวลานี้รัฐบาลได้หยุดผู้คนจากการสังเวยตนเองที่ชีพลาจีดาบนั้นไม่มีอยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้ว เมื่อบางคนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาฆ่าตัวตาย นั่นคือวิธีที่จะกลายเป็นศัตรูของตนเอง มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลายเป็นมิตรกับตนเอง พ่อได้บอกลูกว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูกจากพ่อ ฝ่าแต่ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียว นี่คือการเป็นมิตรที่แท้จริง ดวงวิญญาณมนุษย์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นศัตรูของตนเอง เมื่อพ่อมาและให้ความรู้นี้แก่ลูกๆดวงวิญญาณ ลูกก็กลายเป็นมิตรกับตัวลูกเอง ลูกๆดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันและทำให้ทุกดวงวิญญาณเป็นมิตรกับตัวเขาเอง ลูกๆแต่ละดวงวิญญาณกลายเป็นมิตรกับตนเอง เมื่อพวกเขาได้รับศรัทธา พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาจะทำตามคำแนะนำและหนทางของพ่อเท่านั้น ลูกได้ทำตามการกำหนดของตนเองเป็นเวลาครึ่งวงจร เป็นด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับการหลุดพ้น ลูกต้องไม่ใช้การกำหนดของตัวลูกเองในสิ่งนี้ พ่อเพียงแต่ให้หนทางและคำแนะนำแก่ลูก ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ ด้วยการมีการกระทำที่ดีที่นี้ ลูกจะได้รับผลดีในชาติเกิดถัดไปของลูกในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย อย่างไรก็ตามเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ตามลำดับกันไป สถิติปัญญาของลูกบางคนก็สามารถซึมซับความรู้ได้อย่างดีมาก คนอื่นไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ได้แล้วครูจะทำอะไรได้? ลูกจะร้องขอความเมตตาหรือพรจากครูหรือ? ครูสอนแล้วก็กลับบ้านของเขา เมื่อลูกๆไปโรงเรียน ก่อนอื่นพวกเขาจะสวดมนต์ต่อพระเจ้า: โอ้ พระเจ้า! ทำให้ฉันสอบผ่านแล้วฉันจะออฟเฟอร์ไบค์แก่ท่าน! พวกเขาจะไม่เคยพูดกับครูของเขาว่า“ให้พรแก่ฉัน!” ในเวลานี้ดวงวิญญาณสูงสุดคือครูของเราพร้อมกับเป็นพ่อของเรา เป็นที่เข้าใจว่าลูกได้รับพรของพ่อของเขาเสมอ ชายคนหนึ่งปรารถนาที่จะมีลูก: เมื่อฉันมีลูกชาย ฉันจะให้ทรัพย์สินสมบัติของฉันแก่เขาได้ นั่นคือพร เป็นกฎสำหรับลูกชายที่จะได้รับมรดกจากพ่อของเขา แต่เวลานี้ทุกคนยังคงกลับมาตาโมประธานอยู่เรื่อยๆ พ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น แต่ละวันทุกสิ่งกำลังกลับมาตาโมประธาน ธรรมชาติกำลังกลับมาตาโมประธานด้วย นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ หากโลกนี้จะคงอยู่เป็นเวลาอีก 40,000 ปี แล้วสภาพของโลกจะเป็นเช่นไร? สถิติปัญญาของมนุษย์กลับมาตาโมประธานอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ด้วยการกำหนดสถิติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ลูกก็ได้รับแสงสว่าง พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมารู้แจ้งมากเท่านั้น ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และการรู้แจ้งของลูกก็เพิ่มขึ้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่ได้รับการรู้แจ้ง ด้วยการมีการการจดจำระลึกถึง, การรู้แจ้งของลูกก็เติบโตขึ้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงหรือลูกมีการกระทำที่เป็นบาป แสงของลูกก็จะริบหรี่ลง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะโตประธาน ประเด็นเหล่านี้จะต้องเข้าใจ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง ลูกสามารถเขียนว่า: ศรัทธากฤษณะไม่สามารถให้ความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง สถานภาพของกฤษณะคือรางวัล จงเขียนด้วยเช่นกันว่า: เวลานี้ดวงวิญญาณกฤษณะอยู่ในชาติเกิดที่ 84 ชาติเกิดสุดท้ายของเขา และกำลังรับความรู้ใหม่อีกครั้ง แล้วเขาจะกลายเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง พ่อยังอธิบายด้วยเช่นกันว่าจะมี 900,000 ในยุคทอง แล้วจำนวนนั้นจะเพิ่มขึ้น มีสาวใช้และคนรับใช้มากมายที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มจะอยู่ที่นั่น นี่เป็นบัญญัติของ 84 ชาติเกิด ผู้ที่สอบผ่านด้วยคะแนนเต็มคือผู้ที่มาก่อน ยิ่งลูกมาช้ากว่ามากเท่าไร ก็จะทำให้เวลาอาครนั้นเก่ามากเท่านั้น อาครนั้นใหม่เมื่อมีการสร้างขึ้นในตอนแรก จากนั้นในแต่ละวันช่วงอายุของมันก็จะลดลง ที่นั่นจะมีพระราชวังทองคำและพระราชวังเหล่านั้นจะไม่เก่า ทองคำส่องประกายเสมอแต่ก็ยังจะต้องมีการทำความสะอาดอย่างแน่นอน แม้ว่าเครื่องประดับเหล่านั้นอาจทำจากทองคำแท้ แม้กระนั้นประกายของมันก็จะลดลงและดังนั้นจึงจำเป็นต้องขัดเงา ลูกๆควรจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอที่ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ และนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกในนรกนี้! สิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นด้วยตาของลูก ลูกรู้ว่ามันเป็นของโลเก่าและร่างเก่าของลูกนี้ เวลานี้ลูกจะรับร่างใหม่ในโลกใหม่ยุคทอง วัตถุธาตุทั้งห้าที่นั่นก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ไตรตรอมมหาสมุทรของความรู้ในวิธีนี้ นี่คือการศึกษาลูก การศึกษานี้ของลูกจะดำเนินต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อ

การศึกษาสิ้นสุดลงการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกควรพิจารณาว่าตนเองเป็นนักเรียนและอยู่ในความสุขที่พระเจ้ากำลังสอนลูก ความสุขนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก อย่างไรก็ตามมายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่ผิดด้วยเช่นกัน บางคนอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาห้าถึงหกปีแล้วมายาก็ทำให้พวกเขาตกลงมา เมื่อลูกตกลงมา ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพนั้นได้อีกครั้ง เมื่อรู้ว่าลูกตกต่ำลงมาแล้วลูกก็เกลียดตัวเอง ลูกๆต้องจดจำทุกสิ่ง ลูกๆแต่ละดวงวิญญาณรู้เกี่ยวกับชีวิตของลูกเองและบาปที่ลูกได้ทำในชาติเกิดนี้ ลูกบางคนมีสติปัญญาที่ทึบในขณะที่บางคนมีสติปัญญาที่กว้างไกลและมองเห็นการณ์ไกล ลูกสามารถจำประวัติในวัยเด็กของลูกได้ บาบอบอกประวัติในวัยเด็กของท่านแก่ลูกด้วยเช่นกัน บาบามากระทั้งจดจำบ้านที่ท่านอาศัยอยู่ได้ แต่ต้องมีบ้านใหม่ลูกสร้างขึ้นในสถานที่นั้นแล้วในขณะนี้ ลูกสามารถจดจำเรื่องราวชีวิตของลูกได้ตั้งแต่เมื่อลูกอายุหกขวบ หากลูกลืมสิ่งนั้นแล้ว ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาทึบ พ่อพูดว่า: เขียนชีวประวัติของลูก เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของลูกเอง ลูกสามารถรู้ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนเอง ได้มีการเขียนถึงชีวิตของคานธีและเนห์รูลา ไว้มากมายหลายเล่ม ในความเป็นจริงชีวิตของลูกนั้นมีคุณค่ามาก เป็นชีวิตที่มีหัตถ์ศรัทธา! นี่คือนิยามชีวิตที่มีคุณค่ามากที่สุดของลูก ลูกไม่สามารถอธิบายได้ ในเวลานี้มีเพียงลูกเท่านั้นคือผู้ที่ทำงานรับใช้ ลักษณะและนารายณ์ไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆ ชีวิตของลูกมีคุณค่ามาก ลูกทำงานรับใช้ของการทำให้ชีวิตของผู้อื่นมีค่าเช่นเดียวกับชีวิตของลูก ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีก็มีค่าควรแก่การได้รับค่ายกย่อง มีวัดของไวชนาฟที่เวียลา เวลาลูกกำลังกลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง ไวชนาฟหมายถึงผู้ที่บริสุทธิ์ เวลานี้อาหารของลูกคือมังสวิรัตที่บริสุทธิ์(ไวชนาฟ) ลูกคือไวชนาฟ(บริสุทธิ์)ด้วยเช่นกันในแง่ของกิเลสอันดับแรก ลูกๆบราห์มา Kumar และกุมารีทั้งหมดคือลูกๆของจกาดัมบา มีบราห์มาและสรีสวัสดิ์และที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆของพวกเข เทพเจ้านั้นตามลำดับกันไปและพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชาตามนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์ที่จะพูดว่าพวกเขามีแผนมากมาย ฯลฯ เป็นเพราะลูกทำให้ผู้คนมากมายหัดเทียบกับตัวลูกเองที่มีการแสดงให้เห็นแผนมากมาย มีการแสดงภาพบราห์มาที่มีรอยแขนหรือพื้นแขน ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกลูกว่า: จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง! อย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์! อย่าได้ทำลายทุกสิ่งเพื่อใครบางคนด้วยการแสดงหนทางที่ผิดให้แก่พวกเขา! อธิบายหนึ่งประเด็นหลัก: จดจำพ่อและมรดก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การสรรเสริญและการกราบไหว้บูชา จงกลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริง พร้อมกันกับการทานอาหารที่บริสุทธิ์ ลูกต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน รับใช้ผู้อื่นมากมายในช่วงชีวิตที่มีคุณค่าที่สุดของลูกและทำให้ชีวิตของพวกเขาสูงขึ้น
2. มีโยคะกับพ่อมากเพื่อให้แสงของลูกดวงวิญญาณเพิ่มขึ้น อย่าทำกรรมที่เป็นบาปใดที่จะทำให้แสงของลูกหรี่ลง จงกลายเป็นมิตรกับตนเอง!

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นสักขีพยานที่จบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่างในรูปที่สูงส่ง การไม่ให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของผู้อื่นหรือพูดแทรกขัดจังหวะพวกเขาเป็นรูปที่สูงส่งของจิตสำนึกที่เป็นร่าง มันทำให้ลูกดูถูกตัวลูกเองและคนอื่น ๆ นี่เป็นเพราะผู้ที่พูดขัดจังหวะคนอื่นมีความหยิ่งยโสและคนที่ถูกขัดจังหวะก็มีความรู้สึกได้รับการดูถูก ดังนั้นในขณะที่รักษาพรของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางไว้ในสำนักกูรูของลูก จงสร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำโดยการถือโล่ของละครและอยู่บนรางของละคร จบสิ้นรูปที่สูงส่งของ“ฉัน”นี้ และให้ความเคารพและความรักกับทุกคน และพวกเขาจะร่วมมือกับลูกตลอดเวลา

คติพจน์: บนพื้นฐานของน้ำของศรัทธาของพระเจ้าจงทำให้เมล็ดของกรรมมีพลัง

*** โอม ขานติ ***

สิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด

วันนี้พ่อทางจิตวิญญาณมหาสมุทรแห่งความรัก ผู้ประทานสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ผู้ประทานพร ได้มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆ โยคีที่ให้ความร่วมมือที่รักและง่ายดายของท่านทั้งหมด การพบปะของความรักทางจิตวิญญาณนี้ นั่นคือการพบกันของจิตวิญญาณนี้เป็นการพบปะที่พิเศษสุดไม่เหมือนใคร การชุมนุมทางจิตวิญญาณเช่นนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาอื่นใดตลอดทั้งวงจร ยุคบรรจบพบกันได้รับพรนี้ของการพบปะทางจิตวิญญาณนี้ ในช่วงเวลาแห่งพรนี้ ลูกๆ ที่ได้รับพรได้รับพรที่ไม่มีวันสูญสลายจากพ่อผู้ประทานพร บทบาทที่ไม่มีวันสูญสลายของพ่อของการเป็นผู้ประทานโชคและผู้ประทานพรนั้นจะแสดงในเวลานี้ ในช่วงเวลาเช่นนี้ดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ได้รับพรกำลังประกาศสิทธิของพวกเขาตลอดเวลา บัฟฟาตามีความยินดีที่ได้เห็นชุมนุมทางจิตวิญญาณ บัฟฟาตาดังเห็นด้วยว่าดวงวิญญาณที่ไร้เดียงสาที่ธรรมดาเช่นนั้นได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งเช่นนี้กลายเป็นเครื่องมือเบื้องหน้าโลกได้อย่างไร ในโลกทุกวันนี้ทุกคนพิจารณาดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในความรู้ด้านการเมืองความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ มีสิทธิ์ในอาณาจักรชั่วคราว หรือมีสิทธิ์ที่จะเป็นผู้นำทางศาสนาเป็นดวงวิญญาณพิเศษ อย่างไรก็ตาม บัฟฟาตาเห็นคุณสมบัติพิเศษใด? ก่อนอื่นไม่มีดวงวิญญาณที่มีชื่อเสียงมีคุณสมบัติพิเศษเช่นที่ถูกบารมีมีของการรู้จักตัวเองและรู้จักพ่อ ด้วยเหตุนี้เองในขณะที่ไร้เดียงสาและธรรมดา ลูกได้ประกาศสิทธิในพรจากผู้ประทานพรและกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นพิเศษชาติแล้วชาติเล่า แม้กระทั่งดวงวิญญาณที่เป็นที่รู้จักกันดีในทุกวันนี้ก็ยังก้มศีรษะและคารวะต่อดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น ลูกมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งทางจิตเช่นนี้หรือไม่? การทำให้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้สิ้นหวังกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความหวังเป็นคุณสมบัติพิเศษของพ่อ เมื่อเห็นลูกๆ บัฟฟาตาก็อุ้มในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หากลูกบอกดวงวิญญาณใด ๆ ที่ไม่มีความรู้ว่าการชุมนุมทั้งหมดนี้เป็นของดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกเขาจะเชื่อลูกหรือไม่? เขาจะประหลาดใจ อย่างไรก็ตาม บัฟฟาตาเห็นว่าพ่อรักดวงวิญญาณที่มีความรักและความรู้สึกที่สูงส่งในหัวใจของพวกเขารักในหัวใจของลูกเป็นพื้นฐานหลักของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งความรักในหัวใจทำให้ลูกมาที่นี้จากที่ที่ห่างไกลเพื่อเป็นผู้อยู่อาศัยของมยุรินทร์ พ่อผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจรักความรักในหัวใจของลูก ดังนั้นไม่ว่าลูกจะเป็นอะไร ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไรก็ตามลูกก็เป็นที่รักของพระเจ้าและด้วยเหตุนี้เองที่ท่านทำให้ลูกเป็นของท่าน ผู้คนในโลกยังคงรอคอยและสงสัยว่า เมื่อพอมานั้นจะเป็นเช่นนี้หรือเป็นเช่นนั้น? อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าประหลาดใจออกมาจากปากและหัวใจของลูกทุกคนคืออะไร? "ฉันได้รับสิ่งนี้แล้ว" ลูกกลับมาเติมเปี่ยมแล้วในขณะที่ผู้ที่รอบรู้เหล่านั้นใช้เวลาของพวกเขาในการพยายามตระหนักและรู้จักพ่อ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่าพ่อคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา คุณสมบัติพิเศษในการตระหนักรู้และจำได้ของลูกทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ลูกจำได้และได้รับการบรรลุ ลูกต้องทำอะไรในอนาคต ลูกรู้สึกถึงความเมตตาต่อดวงวิญญาณทั้งหมดหรือไม่? ทุกคนเป็นดวงวิญญาณและทุกคนเป็นของครอบครัวไม่มีขีดจำกัดเดียว อย่าให้ดวงวิญญาณในครอบครัวของลูกถูกตัดสิทธิ์ในการได้รับพร ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกหรือไม่? หรือลูกยังอยู่กับแค่ครอบครัวของลูกเองหรือไม่? การอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดและการมีความคิดที่สูงส่งในการรับใช้ดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นวิธีที่ง่ายดายต่อการประสบความสำเร็จ

เวลานี้ลูกกำลังเฉลิมฉลอง Golden Jubilee (ครบรอบ 50 ปี) ของงานรับใช้ใช่ไหม? ลูกได้วางแผนโปรแกรมที่ยิ่งใหญ่สำหรับสิ่งนั้นแล้วใช่ไหม? เช่นที่ลูกได้วางแผนโปรแกรมที่ยิ่งใหญ่ ในทำนองเดียวกันลูกแต่ละคนได้เตรียมการด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่และด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นในทางที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? หรือลูกแค่คิดว่า: ถ้าฉันมีโอกาสได้ไปบรรยายฉันจะทำอย่างนั้น หากฉันมีโอกาสแจกจ่ายแผ่นพับฉันจะทำเช่นนั้น ลูกได้เตรียมการเหล่านั้นเท่านั้นหรือไม่? นั่นเรียกได้ว่าเป็นการเตรียมการที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? เพียงแค่ทำตามหน้าที่ที่ลูกได้รับนั้นไม่ได้เรียกว่ามีความกระตือรือร้นอย่างไม่มีขีดจำกัด การทำตามหน้าที่ของลูกเป็นสิ่งซึ่งบอกของการเชื่อฟัง อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้ถูกเรียกว่าการมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดหรือความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งซึ่งบอกของการไม่มีขีดจำกัดคือการทำให้เกิดความใหม่ในหน้าที่และงานรับใช้ที่ลูกได้รับ ไม่ว่าจะเป็นการเสิร์ฟอาหารหรือการบรรยาย การนำความใหม่มาสู่งานรับใช้ทุกรูปแบบในทุกเวลานั้นเรียกว่าความไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าลูกได้ทำอะไรก็ตามเมื่อปีที่แล้ว แน่แน่นอนว่าให้มีการเพิ่มจิตวิญญาณบางอย่างกับสิ่งนั้น ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในหัวใจ

ของลูกเช่นนี้หรือไม่? หรือลูกคิดว่ามันจะดำเนินต่อไปอย่างที่เคยเป็นมา? วิธีการและการเติบโตยังคงเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ เมื่อเวลาใกล้เข้ามาดังนั้นลูกต้องให้ประสบการณ์พิเศษของพ่อและความใกล้ชิดกับครอบครัวแก่ทุกดวงวิญญาณ คิดเกี่ยวกับความแปลกใหม่ที่ลูกต้องทำให้เกิดขึ้น ตอนนี้ลูกกำลังจะจัดโปรแกรมการประชุมสัมมนาที่ใหญ่ใช้ไหม? ทุกคนทำสิ่งนี้หรือเป็นเพียงแค่ซีเนียร์ผู้อาวุโสที่ทำเช่นนั้น? มันเป็นงานของทุกคนใช่ไหม? ลูกแต่ละคนต้องคิดว่า: เพื่อที่จะนำมาซึ่งความแปลกใหม่ในงานรับใช้ ฉันต้องเดินหน้าต่อไป แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะต้องเป็นเครื่องมือสำหรับการอยู่ข้างหน้า ตัวอย่างเช่น มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะให้คำบรรยาย ดังนั้นทั้งชุมชนจะทำอย่างไร? งานจะทำให้สำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมีการแจกจ่ายหน้าที่ให้กับทุกคน อย่างไรก็ตามทุกคนจะต้องเป็นเครื่องมือ ในเรื่องอะไร? ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าลูกจะเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้อะไรก็ตาม เมื่อใดก็ตามที่มีโปรแกรมที่ใหญ่เกิดขึ้นที่ใดก็ตาม ในเวลานั้นแม้กระทั่งในขณะที่อยู่ห่างไกลขอให้มีความปรารถนาที่สูงส่งและความรู้สึกที่สูงส่งสำหรับการให้คุณประโยชน์โลกในจิตใจของลูกแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่นเมื่อไวโอเล็ตหรือบุคคลสำคัญไม่สามารถเข้าร่วมโปรแกรมได้ พวกเขาก็ส่งความปรารถนาดีของพวกเขา ดังนั้นลูกสำคัญน้อยกว่าพวกเขาหรือไม่? ความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูกทุกคนจะทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

ในวันพิเศษนี้ผูกสร้อยข้อมือ (ทำสัญญา) และอย่าได้สูญเสียพลังความคิดหรือพลังของเวลาในสิ่งใด แต่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและร่วมมือกับพลังของความคิดของลูกในทุกขณะ อย่าคิดว่าการประชุมจะจัดขึ้นที่อาบูและลูกกำลังนั่งอยู่ในประเทศนั้นๆ ไม่เลย ลูกทุกคนร่วมมือกันในงานที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นจงสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ในเมื่อพวกเขาสามารถส่งจรวดจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งได้ด้วยพลังทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นด้วยการใช้พลังแห่งความเจียบสงบลูกจะไม่สามารถให้ความร่วมมือด้วยพลังของจิตใจของลูกด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์ของลูกกับที่นี้ในอาบูหรือ? บางคนกลายเป็นเครื่องมือในรูปที่มีตัวตนด้วยคำพูดหรือการกระทำของพวกเขา บางคนกลายเป็นเครื่องมือโดยการรับใช้ด้วยจิตใจ แต่ไม่ว่าโปรแกรมจะดำเนินไปอีกกี่วัน ไม่ว่าจะเป็นเวลาห้าวันหรือหกวันในช่วงเวลานั้นให้ทุกดวงวิญญาณบราห์มินมีสร้อยข้อมือของงานรับใช้นี้ผูกไว้: ฉันดวงวิญญาณต้องกลายเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จ ลูกแต่ละคนต้องพิจารณาตนเองว่ามีความรับผิดชอบ อย่าใช้สิ่งนี้ในความหมายที่ว่า ในเมื่อทุกคนมีความรับผิดชอบแล้วทุกคนก็ควรได้รับโอกาสในการให้คำบรรยายหรือที่ลูกจะมีความรับผิดชอบเมื่อลูกมีหน้าที่พิเศษเท่านั้น นั่นไม่เรียกว่าความรับผิดชอบ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนและไม่ว่าลูกจะได้รับหน้าที่ให้ทำอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการนั่งอยู่ไกลๆ หรือขึ้นไปบนเวที ลูกต้องให้ความร่วมมือ สิ่งนี้เรียกว่าการกระจายคลื่นของพลังทางจิตวิญญาณของงานรับใช้ไปทั่วโลก กระจายคลื่นแห่งความสุขและความจริงจังและความกระตือรือร้น ลูกร่วมมือในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกจะแสดงให้เห็นความแปลกใหม่ในการประชุมนี้ใช่ไหม? นี่เป็น golden jubilee และดังนั้นจงกระจายคลื่นแห่งความสุขไปทุกหนทุกแห่งที่ยุคทองกำลังจะมาถึง สร้างความหวังของอนาคตที่สูงส่งในดวงวิญญาณที่หวาดกลัวและไร้ความหวัง ให้คลื่นของความสุขลูกสร้างขึ้นในดวงวิญญาณที่มีความกลัว นี่คือการรับใช้ทองคำสำหรับ Golden Jubilee รักษาเป้าหมายนี้ไว้ ให้ตนเองกลายเป็นทองคำแท้และหล่อหลอมตนเองในทุกงานและเฉลิมฉลอง Golden Jubilee ลูกเข้าใจไหม? ลูกต้องแสดงให้เห็นสิ่งนี้โดยการทำสิ่งที่ลูกยังไม่ได้ทำจนถึงตอนนี้ ทำให้ดวงวิญญาณเป็นเครื่องมือ ที่แต่ละดวงวิญญาณเหล่านั้นจะกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ดวงวิญญาณอื่นๆอีกมากมาย ในขณะที่ลูกเพียงแค่ออกไปและพูดต่อไปเรื่อยๆว่าลูกจะทำสิ่งนี้ในเวลาหนึ่งและเวลาก็ผ่านไป และแล้วในเวลาสุดท้ายลูกก็เพียงแค่นำใครก็ตามที่ลูกสามารถคว้าตัวมาได้เท่านั้น แน่แน่นอนว่าจำนวนของดวงวิญญาณเพิ่มขึ้น แต่ลูกมีโปรแกรมที่ใหญ่โตที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อให้ลูกสามารถนำหนึ่งดวงวิญญาณเช่นนั้นมาที่สามารถกลายเป็นเครื่องมือสำหรับคนอื่นๆอีกมากมาย งานรับใช้ยังคงเกิดขึ้นทุกที่ใช่ไหม? ในสถานที่ของลูกเอง ลูกยังคงมีโปรแกรมสำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้นต่อไป ดังนั้นสำหรับ Golden Jubilee จงกระจายคลื่นของการรับใช้ตนเอง และพร้อมกับตนเองจงรับใช้ดวงวิญญาณพิเศษอื่น ๆ อีกมากมายตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่?

จงเพียรพยายามด้วยความรัก ความรักเป็นเช่นนั้นที่ทำให้ดวงวิญญาณที่ได้รับอิทธิพลจากความรักจะพูดว่า "ใช่" แม้ว่าเขาจะพูดว่า "ไม่" ก็ตาม แม้ว่าพวกเขาจะไม่มีเวลา แต่พวกเขาก็หาเวลาได้ เพราะนี่คือความรักทางจิตวิญญาณ ดังนั้นจงเตรียมพื้นดินนั้น อย่าคิดว่าพื้นดินนั้นเป็นเช่นนั้น ที่คนเหล่านั้นก็เป็นเช่นนั้น! ลูกชอบอะไร? ลูกมีการเปลี่ยนแปลงใช่ไหม? ความปรารถนาบริสุทธิ์ให้ผลที่สูงส่งเสมอ อ้าวชะ

พ่อยินดีที่ลูกมาที่บ้านของลูกเอง แต่เวลาก็ยังมีขีดจำกัดเช่นกัน อย่างไรก็ตามหลายคนมาในเวลาเดียวกันต้องมีการกระจาย

ระหว่างทุกคน หากมีสี่ขึ้นและแปดคนที่จะต้องได้รับ ลูกจะอย่างไร? ลูกจะกระจายสิ่งนั้นตามนั้นใช่ไหม? แม้แต่บรรดา
ดาก็ต้องเคลื่อนไปตามวิธีการที่ถูกต้อง บรรดาที่ไม่สามารถพูดได้ว่า: ทำไมลูกมากันมากมาย? ลูกอาจจะมาได้ ยินดี
ต้อนรับลูก แต่จะต้องสร้างวิธีการตามเวลาที่กำหนด ใช่ ในดินแดนที่ละเอียดอ่อนนั้นจะไม่มีขีดจำกัดในเรื่องของเวลา

มหาราชตระจะทำความมหัศจรรย์ เมื่อลูกทำให้ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นเป็นเครื่องมือเท่านั้นก็สามารถกล่าวได้ว่าลูก
คือมหาราชตระ (แผ่นดินใหญ่) เดลลีเป็นเครื่องมืออยู่แล้ว อย่าคิดว่าลูกมีการประชุมมากมายและตอนนี้ลูกจะทำทุกสิ่งเท่า
ที่ทำได้ ไม่ ทุกๆปีลูกต้องก้าวไปข้างหน้า ขณะนี้มีดวงวิญญาณมากมายที่ลูกสามารถสร้างเครื่องมือได้ แม้แต่ผู้ที่มาจาก
กนิวเดลลีก็ต้องกลายเป็นเครื่องมือพิเศษ รัฐบาลจะทำอะไร? รัฐบาลจะต้องประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งในทุกงาน
เพราะสำนักงานใหญ่อันดับหนึ่งอยู่ในรัฐบาล ลูกต้องเป็นที่หนึ่งทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ

ลูกๆดับเบิลฟอเรนเนอร์จะแสดงความใหม่ด้วยเช่นกันใช่ไหม? กระจายคลื่นของชาวดีในทุกประเทศ แล้วทุกคนจะให้พร
จากหัวใจของพวกเขา ผู้คนจะมีความกลัวมาก นำดวงวิญญาณเช่นนั้นไปสู่คลื่นแห่งความสุขทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่ความ
สุขชั่วคราว ขอให้คลื่นแห่งความสุขทางจิตวิญญาณที่พวกเขารู้สึกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเครื่องมือที่ให้สาส์น
ที่บริสุทธิ์แก่พวกเขาในฐานะเทวดานางฟ้า ลูกเข้าใจไหม? เวลาที่เราจะมากันว่าโซนไหนที่นำมาซึ่งความใหม่ และไม่ว่า
ลูกจะนำปริมาณหรือคุณภาพ บรรดาจะบอกผลลัพธ์แก่ลูก ยังนำมาซึ่งความใหม่เช่นกัน ลูกจะได้รับอันดับบนพื้นฐาน
ของความใหม่ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองตนเองและอำนาจในการปกครองโลก ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่
ซ่อนแะอยู่ในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดเสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่มีหัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด ที่มี
สติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด ที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงผู้ที่พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือ
สำหรับงานรับใช้ทุกรูปแบบและผู้ที่ดำเนินงานของการสร้าง ถึงผู้ที่สูงส่งและประสบความสำเร็จในงานรับใช้เช่นเดียวกับ
พ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณทางจิตเช่นนั้น ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากพ่อทางจิต

บรรดาพบกุมาร:

ชีวิตกุมารได้รับการจดจำเสมอว่าเป็นชีวิตที่เป็นอิสระจากการประณาม ชีวิตกุมารได้รับการจดจำเสมอว่าเป็นชีวิตที่สูงส่ง
และได้รับการกราบไหว้ด้วยเช่นกัน ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นนั้น
หรือไม่? ลูกกุมารทุกคนเป็นผู้ที่จะแสดงความมหัศจรรย์พิเศษใช่ไหม? หรือลูกเป็นผู้ที่เพียงแต่จะศึกษาเล่าเรียนเท่านั้น?
ลูกจะเป็นผู้รับใช้โลกหรือผู้รับใช้ที่มีขีดจำกัด? ลูกจะรับใช้เพียงแค่บุตราต เพียงแค่รัฐมณฑลประเทศ หรือเพียงแค่สถานที่
นั้นๆเท่านั้นหรือไม่? ลูกไม่ได้เป็นอย่างนั้นใช่ไหม? ดวงวิญญาณที่พร้อมเสมอจะทำให้ผู้อื่นพร้อมเสมอ ดังนั้นลูกกุมาร
สามารถทำอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ รัฐบาลในวันนี้ไม่สามารถทำอะไรที่พูดได้ หากลูกต้องการรับใช้ในขณะที่อยู่ในอาณาจักร
เช่นนั้นแล้วก็จะมีความสำเร็จเมื่องานรับใช้ที่มีพลังเช่นนั้นเกิดขึ้น ลูกประกาศสิทธิในอันดับในการศึกษาความรู้หรือไม่?
รักษาเป้าหมายของการประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งอย่างแน่นอน แสดงให้เห็นคุณสมบัติพิเศษของการพูดให้น้อยลงเสมอ
แต่ให้ใครก็ตามที่ลูกไปข้างหน้าได้เรียนรู้บทเรียนจากชีวิตของลูก มีหลายคนที่ทำให้บทเรียนผ่านการพูด นอกจากนี้ยังมีคน
ที่ฟังสิ่งนั้นเช่นกัน แต่เป็นคุณสมบัติพิเศษที่จะสอนบทเรียนผ่านชีวิตของลูก กลายเป็นครูด้วยชีวิตของลูก ไม่ใช่ครูที่สอน
ด้วยคำพูด ลูกต้องบอกพวกเขาด้วยคำพูด แต่หลังจากบอกพวกเขาด้วยคำพูดแล้ว หากไม่ได้อยู่ในชีวิตของลูก พวกเขา
จะไม่เชื่อลูก พวกเขาจะพูดว่า: มีหลายคนพูดอย่างนี้ ดังนั้นจงรักษาเป้าหมายของการทำให้ผู้อื่นเป็นของพ่อตลอดชีวิต
ของลูก ทุกวันนี้ผู้คนไม่สนใจที่จะฟังใครเลย พวกเขาต้องการที่จะเห็น วิทยุเป็นสิ่งที่ต้องฟังและทีวีเป็นสิ่งที่ต้องดู พวกเขา
ชอบอะไรมากกว่ากัน? (โทรทัศน์) พวกเขาต้องการเห็นมากกว่าได้ยิน ดังนั้นพวกเขาต้องการที่จะเห็นในชีวิตของลูก
ด้วยเช่นกัน วิธีที่ลูกเคลื่อนไป วิธีที่ลูกทำทุกสิ่ง วิธีที่สายตาของลูกเป็นทางจิตวิญญาณ ... รักษาเป้าหมายนี้ ลูกเข้าใจไหม?
? ลูกรู้ถึงความสำคัญของกุมารในยุคบรรจบพบกันหรือไม่? ในยุคบรรจบพบกันสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือกุมาร ลูกมีความร่วม
มือในงานรับใช้โดยพิจารณาว่าตนเองว่ายิ่งใหญ่หรือลูกคิดว่าจะต้องกลายเป็นสิ่งนั้นหรือไม่? ลูกมีเป้าหมายอะไร? ลูกมี
เป้าหมายในการเล่นสองบทบาทหรือไม่? ลูกจะถือตะกร้า (ของงาน) หรือไม่? อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลับมาเติมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดด้วยการเป็นเด็กและนายอย่างเท่าเทียมกัน
เช่นเดียวกับที่ทุกคนมีความซาบซึ้งกับการเป็นเด็ก ในทำนองเดียวกันจงเป็นเด็กและเป็นนาย นั่นคือ
สัมผัสกับสภาพที่สมบูรณ์พร้อมที่ทัดเทียมกับพ่อ คุณสมบัติพิเศษของการเป็นนายนั้นก็คือ มากเท่าที่ลูก

เป็นนาย ลูกก็ปล่อยให้ชั้นสการของผู้รับใช้โลกปรากฏออกมาอย่างสม่ำเสมอมากเท่า นั้น ให้มีความซาบซึ้งของการเป็นนายและผู้รับใช้โลกในระดับเดียวกัน และแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับการเรียกว่าตัดเทียมกับพ่อนำทั้งสองรูปของการเป็นเด็กและนายไปสู่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและลูกจะสามารถสัมผัสกับสภาพของการตัดเทียมกับพ่อและเติมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

คติพจน์: ประกาศสิทธิ์ในสมบัติของความรู้ที่ไร้ขีดจำกัดและการพึ่งพานั้นจะจบสิ้นลง

***** โอม ชานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สาม เป็นวันโยคะสากล ขอให้พี่น้องทุกคนมารวมกันสำหรับโยคะโดยรวม ตั้งแต่เวลา 6.30 น. - 19.30 น. และสัมผัสกับสภาพที่เป็นเมล็ดที่อยู่ในรูปรวมกับบาบา นั้นเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้ที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมด ลำแสงของพลังทั้งหมดกำลังปรากฏออกมาจากฉันและกระจายไปทุกหนแห่ง

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน ต้นไม้ใหม่ของคุณนั้นหวานมาก แผลงจะมาที่ต้นไม้ที่หวานนี้เท่านั้นยาที่จะกำจัดแมลงทั้งหมดคือมานมานะบาฟ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของนักเรียนที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม?
- คำตอบ:** พวกเขาให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ ไม่ใช่เพียงแค่วิชาเดียวเท่านั้นแต่กับทุกวิชา วิชาของงานรับใช้ทางร่างกาย ก็ดีด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายได้รับความสุขจากสิ่งนั้น และยังมีการสะสมคะแนนต่างๆด้วย อย่างไรก็ตามพร้อมกันนั้นจะต้องมีความรู้และพฤติกรรมที่ดีด้วย ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เมื่อลูกมีความรู้และโยคะอย่างเต็มที่ ลูกก็จะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเรา และจะไม่มีความทุกข์ในหัวใจของเรา

โอมชานติ ลูก ๆ ได้ยินเพียงแค่อะไร? หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใคร? อยู่กับผู้นำทาง ผู้นำทางแสดงให้ลูกเห็นอะไร? ท่านแสดงประตูไปสู่สวรรค์ ลูกๆเคยได้ชื่อ“ประตูสู่สวรรค์” ประตูสู่สวรรค์เปิดเมื่อไหร่? เวลานั้นเป็นนรก ใครเปิดประตูสู่สวรรค์? และเมื่อใด? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ลูกคงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ เพราะลูกรู้วิธีที่จะไปสู่สวรรค์ ที่งานออกร้านและนิทรรศการลูกสามารถแสดงให้เห็นว่าผู้คนสามารถที่ผ่านประตูสวรรค์ได้อย่างไร ลูกได้สร้างรูปภาพมากมาย

بابาถาม: จากภาพเหล่านี้ทั้งหมดเราควรใช้รูปภาพใดอธิบายให้ผู้คนเห็นว่านี่เป็นประตูสู่สวรรค์? ภาพวงจรโลกบ่งบอกถึงประตูสู่สวรรค์ ลูกต้องแล้ว ที่ด้านบนด้านหนึ่งมีประตูสู่สวรรค์และอีกด้านหนึ่งมีประตูสู่สวรรค์ เป็นสิ่งที่ชัดเจนอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดวิ่งจากที่นั่นกลับไปยังดินแดนแห่งความเจ็บสงบ และจากนั้นลูกก็ไปสู่สวรรค์ นี่คือการที่วงจรจะไม่เรียกว่าเป็นประตู ที่ด้านบนสุดมียุคบรรจบพบกันปรากฏขึ้น มีประตูที่ลูกดวงวิญญาณออกไป แล้วก็เข้ามาสู่โลกใหม่ ทุกคนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความเจ็บสงบ แขนของนาฟีกาก็ชี้ให้เห็นว่านี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ ภาพนี้ชิ้นหนึ่งและเป็นภาพที่ดีที่สุดที่จะใช้เพื่ออธิบายสิ่งนี้ “ประตูสู่สวรรค์” นั้นชัดเจนอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องเข้าใจได้ด้วยสติปัญญา ศาสนามากมายทั้งหมดจะถูกทำลายและศาสนาเดียวที่มีการก่อตั้งขึ้น ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและทุกคนอื่นจะไปสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ได้มีการแสดงให้เห็นประตูไว้อย่างชัดเจนมาก วงจรนี้เป็นภาพหลัก ประตูสู่สวรรค์และนรกนั้นชัดเจนอย่างที่สุด มีเพียงผู้ที่ผ่านประตูไปสู่สวรรค์เมื่อวงจรที่แล้วจะทำเช่นนั้นอีกครั้ง ทุกคนอื่นจะไปผ่านประตูสู่ความเจ็บสงบ ประตูของนรกปิดลงและประตูของความสงบและความสุขก็เปิดออก นี่คือการขึ้นหนึ่ง بابาพูดเสมอว่าภาพของตรีมูรติ สองลูกโลก และวงจรนี้เป็นภาพชิ้นหนึ่ง ก่อนอื่นให้อธิบายภาพนี้กับใครก็ตามที่มา: นี่คือการที่แสดงประตูสู่สวรรค์ นั่นคือสวรรค์และนี่คือนรก เวลานั้นนรกจะถูกทำลายและประตูสู่การหลุดพ้นกำลังจะเปิดขึ้น เวลานั้นเราจะไปสู่สวรรค์คนอื่นทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งความเจ็บสงบ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! ไม่ใช่ทุกคนที่จะผ่านประตูแห่งสวรรค์ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเทพเจ้าเท่านั้น นี่คือการที่อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกมีค่าควรแก่การที่จะผ่านประตูสู่สวรรค์ มากที่ลูกศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะกลายเป็นนายตามนั้น หากลูกร้องไห้หรือร้องขอสิ่งใดลูกก็จะเสียหาย ภาพที่ดีที่สุดคือวงจร สามารถที่จะเข้าใจด้วยสติปัญญา เมื่อเห็นภาพแล้วสติปัญญาก็จะเริ่มทำงาน ลูกๆ ควรมีความคิดตลอดทั้งวันเกี่ยวกับรูปภาพที่ควรเป็นรูปหลักที่เราสามารถใช้อธิบายทุกสิ่ง “ประตูสู่สวรรค์” คำภาษาอังกฤษเหล่านี้ดีมาก เวลามีภาษามากมายหลายภาษา คำว่า“อินดี” ได้เกิดขึ้นจากคำว่า “อินดูสถาน” คำว่าอินดูสถานไม่ถูกต้อง ในความเป็นจริงชื่อที่แท้จริงคือบารัต พวกเขาพูดถึงแผ่นดินบารัต ชื่อถนน ฯลฯ มีการเปลี่ยนแปลงได้ ชื่อของประเทศจะไม่เปลี่ยนแปลง มีคำว่า“มหาบารัต” บารัตเป็นที่จดจำในทุกสิ่ง ผู้คนแม้กระทั่งร้องเพลงว่าบารัตเป็นประเทศของพวกเขา ด้วยการบอกว่าศาสนาของพวกเขาคือศาสนาฮินดู พวกเขาจึงเรียกภาษานี้ว่าอินดี นี่คือการไม่ถูกต้อง ในยุคทองไม่ได้มีสิ่งใดนอกจากสัจจะ สวมใส่สิ่งที่แท้จริง, อาหารที่แท้จริง, คำพูดที่แท้จริง แต่ที่นั่นทุกสิ่งไม่จริง ดังนั้นคำพูดเหล่านี้ “ประตูสู่สวรรค์” นั้นดีมาก มาและนั่นจะแสดงประตูสู่สวรรค์ให้แก่ท่าน มีภาษาอยู่มากมาย พอให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งเพื่อการหลุดพ้นแก่ลูกๆ ได้มีการกล่าวถึงคำแนะนำและแนวทางของพ่อว่า: วิธีการและหนทางเพื่อการหลุดพ้นของท่านนั้นพิเศษสุด ท่านให้คำแนะนำและแนวทางอย่างง่ายดายแก่ลูกๆ ลูกต้องทำตามศรัทธาของพระเจ้า ลูกจะกลายเป็นหมอมด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของหมอม ด้วยคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าลูกจะกลายเป็นเทพเจ้า คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า เหตุนี้เองبابาจึงได้กล่าวว่า: ก่อนอื่นจงพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าเป็นใคร ผู้เป็นนายแห่งสวรรค์คือเทพเจ้าอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดในธาตุนาฬาม สวรรค์และนรกอยู่ที่นั่น สวรรค์และนรกนั้นแยกจากกันโดยสิ้นเชิง สติ

ปัญญาของผู้คนได้กลายเป็นตาโมประธานอย่างแท้จริง พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาได้ให้ระยะเวลาแก่ยุคทองหลายแสนปี และพวกเขาพูดถึงยุคเหล็กว่ายังมีอีก 40,000 ปีที่เหลืออยู่ พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกมีคุณธรรมเพื่อพาลูกไปสวรรค์ ความโลภที่ลูกควรมีคือทำอย่างไรจึงจะกลับมาสะโตประธาน พ่อได้บอกลูกให้จดจำท่านผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่เดินเหินและกระทำทุกสิ่งให้มีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นในสติปัญญาของลูกเท่านั้น คู่รักและผู้เป็นที่รักทั้งหมดก็ต้องทำการกระทำ แม้แต่ในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็กังการกระทำแต่ก็ยังมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้นในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาหมั่นลูกปัดของลูกประจำเพื่อที่จะจดจำระลึกถึงท่าน พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าเช่นกันว่า: จดจำฉันพ่อของลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพวกเขาเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะจดจำใคร? พ่ออธิบาย: พวกเขากลายเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ พวกเขาพูดว่า “โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! แต่พวกเขาก็รู้ว่าท่านเป็นใคร ดวงวิญญาณพูดว่าโอ้พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! แต่ดวงวิญญาณคืออะไร? แต่ละดวงวิญญาณแยกจากกัน ผู้เดียวนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือเป็นผู้ที่สูงที่สุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่มีความรู้ของดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างของนั้นและดังนั้นจึงมี 2 สิ่ง ร่างนี้สร้างขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้ง 5 ดวงวิญญาณเป็นจุดแห่งแสงที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณจะสร้างขึ้นมาจากอะไร? มันเป็นจุดแห่งแสงที่เล็กมาก ผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ไม่รู้ถึงสิ่งนี้ ผู้ที่มีกูรูมากมายแต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่บอกเขาว่า ดวงวิญญาณคืออะไร หรือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ไม่เพียงแต่พวกเขาไม่รู้จักดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งดวงวิญญาณด้วยซ้ำ หากพวกเขารู้จักดวงวิญญาณ พวกเขาจะรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดได้ในทันที จะเป็นไปได้อย่างไรที่เด็กจะรู้จักเพียงแค่นั้นเองแต่ไม่รู้จักพ่อของเขา? เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรและพวกเขาอยู่ที่ไหน แม้แต่หมอกก็เข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนมากที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ดังนั้นจะเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาจะมองเห็นดวงวิญญาณหากพวกเขาลืมไว้ในกล่องแก้ว? ไม่มีใครในโลกมีความรู้ที่ลูกมี ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคือจุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือจุดด้วยเช่นกัน เราดวงวิญญาณเปลี่ยนจากบริสุทธิ์สู่ไม่บริสุทธิ์ และไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอาศัยอยู่ที่นั่นได้ ทุกคนที่มาจากที่นั่นบริสุทธิ์แล้วพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ จากนั้นพ่อก็มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเคยวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด และเวลานี้กลับมาตาโมประธาน มีเพียงพวกเราเท่านั้นที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่เรื่องของเพียงคนเดียว พ่อพูดว่าพ่ออธิบายแก่ผู้นี้ แต่ลูกก็รับฟังด้วย พ่อเข้ามาในผู้นี้ และพ่อพูดกับผู้นี้แล้วลูกก็ได้ยิน ผู้นี้คือพาหนะ ดังนั้นบาบาจึงได้อธิบาย: ลูกควรจดชื่อ “ประตูสู่สวรรค์” อยากรู้ก็ตามในสิ่งนี้เช่นกันลูกต้องอธิบายว่าศาสนาเทพที่เคยคงอยู่ในยุคทองได้หายไปแล้วในเวลานี้ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ชาวคริสเตียนสะโตประธานในตอนแรกเช่นกัน และจากนั้นโดยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พวกเขาก็ได้กลับมาตาโมประธาน ต้นไม้กลับมาเก่าอย่างแน่นอน นี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย ตามการคำนวณของต้นไม้ ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดมาภายหลัง ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ใช่ว่าผู้คนจะถึงรอบแล้วจะได้เข้าไปสู่ยุคทองได้เลย ไม่ การเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นชั่วนี้รันดร์ ในยุคทองมีศาสนาเทพโบราณดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกกำลังจะไปสวรรค์ ดวงวิญญาณพูดว่า: เราจะสามารถได้อย่างไรถ้าเราตาโมประธาน? เราจะไปสวรรค์ได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนั้นพ่อจึงให้วิธีการที่จะกลับมาสะโตประธานแก่ลูก พ่อพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจดจำพ่อ ได้มีการเขียนไว้ว่า: พระเจ้าพูด ทุกคนพูดว่าบาร์ตเป็นสวรรค์หลายปีก่อนหน้าพระคริสต์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร หรือไปไหนหลังจากนั้น เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครในโลกที่รู้ว่าคือดวงวิญญาณที่ดีและไม่ดี ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นคือลูกๆ พวกเขাজดจำพ่อ พ่อคือผู้เป็นที่รักของทุกคนและทุกคนเป็นคู่รักของท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าผู้เป็นที่รักได้มาแล้ว ท่านคือผู้เป็นที่รักที่อ่อนหวานอย่างยิ่ง มิฉะนั้นแล้วเหตุใดทุกคนถึงจดจำท่าน? ไม่มีมนุษย์คนไหนที่ไม่มีคำว่า "ดวงวิญญาณสูงสุด" ออกจากปาก เป็นเพียงว่าพวกเขาไม่รู้จักท่าน ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณปราศจากร่าง ดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน เราผู้ที่มิควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็เริ่มต้นการกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณของเราเอง เป็นไปได้ว่าลูกอาจจะเคยใช้ชาติเกิดก่อนหน้านี้ในสกุลบราห์มิน ได้มีการออฟเฟอร์โบริดให้แก่ศรีนาค แต่เป็นผู้กราบไหว้บูชาที่รับประทาน ทั้งหมดนี้คือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ต้องอธิบายว่ามีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปิดประตูสู่สวรรค์ แต่ท่านเปิดประตูนั้นอย่างไร? ท่านสามารถอธิบายได้อย่างไร? พระเจ้าพูด และดังนั้นท่านจะพูดผ่านร่างกายอย่างแน่นอน เป็นดวงวิญญาณที่พูดและฟังผ่านร่างกาย บาบาบอกรายละเอียดแก่เรา มีเมล็ดและต้นไม้ ลูกรู้ว่านี่คือต้นไม้ใหม่ ค่อยๆมีการเติบโตทีละน้อย แผลงมากมายก็จะงูจิมต้นไม้ใหม่ของลูกเพราะต้นไม้ใหม่นั้นหวานมาก แผลงจะงูจิมต้นไม้ที่หวานเท่านั้น ดังนั้นจึงได้มีการฉีดยาฆ่าแมลงกับต้นไม้ พ่อให้ยากำจัดแมลงที่ดีมากของมานมานะบาฟด้วยเช่นกัน เพราะลูกไม่ทำให้ตนเองมั่นคงในจิตสำนึกของ “มานมานะบาฟ” แผลงจึงกัดกินลูก สิ่งที่มีแผลงอยู่จะมีประโยชน์ได้อย่างไร? สิ่งนั้นจะถูกโยนทิ้งไป มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานภาพ

ที่สูงและต่ำ บาบ่าเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ที่แสนหวาน: จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อย่ากลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับผู้อื่น กลายเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ที่นั่นแม้แต่สิ่งโตและลูกแกะก็อยู่ด้วยกันอย่างน้ำนมและน้ำตาล ดังนั้นลูกก็ควรเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาลด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามถ้าไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคนเขาจะเพียรพยายามอะไรหรือ? และแล้วเขาก็สอบตก ครูสอนลูกเพื่อให้โชคของลูกนั้นสูงส่ง ครูสอนทุกคน ลูกสามารถเห็นแม้กระทั่งความแตกต่าง และนักเรียนในชั้นเรียนก็จะสามารถบอกได้ว่าใครฉลาดในวิชาไหน เหมือนกันกับที่นี่ มีวิชาของงานรับใช้ทางร่างด้วย มีบันดาร์ (โบลิดาดีผู้ดูแลห้องครัว) และเนื่องจากมีคนจำนวนมากที่ได้รับความสุขพวกเขาจึงจดจำเธออย่างมาก นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกได้รับคะแนนในวิชานี้ด้วย อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกต้องไม่ใส่ใจเพียงแค่วิชาเดียวเท่านั้น ลูกต้องให้ความสนใจอย่างเต็มที่กับทุกวิชา ความรู้นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น กิจกรรมที่เหมาะสมก็เป็นสิ่งที่จำเป็นและคุณธรรมที่สูงส่งก็จำเป็นด้วยเช่นกัน เป็นการดีที่จะให้ความสนใจ เมื่อไหร่ก็ตามที่มีใครมาที่บันดาร์เธอก็จะพูดว่า “มานะมานะบาฟ” จดจำชื่อبابาและบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อย และท่านจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ขณะที่จดจำพ่อ จงเฝ้าแต่จะให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ความรู้และโยคะนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น เป็นสิ่งที่ง่ายตายยาก นี่คือน้ำหลัก จงกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด พาผู้คนไปชมนิทรรศการ บอกพวกเขาว่า: มาซิฉันจะแสดงประตูสู่สวรรค์แก่ท่าน นี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ มานะมานะบาฟ! บาบ่ากำลังพูดก็ตะลึงกับลูกเหมือนที่ท่านเคยทำเมื่อวางจรวดที่แล้ว เหตุนี้เองبابาจึงได้มีการทำภาพขึ้น: ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? ใครเปิดประตูสู่สวรรค์? ชีพبابาเปิดประตูเหล่านั้น กฤษณะผ่านไปด้วยสิ่งนั้น และดังนั้นพวกเขาจึงได้ใส่ชื่อของกฤษณะ มีสองภาพหลัก ที่เหลือทั้งหมดคือรายละเอียด ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก พูดด้วยความรักอย่างมาก ให้ความสุขแก่ผู้อื่นด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก เพียงแค่มองที่บันดาร์ เธอทำให้ทุกคนมีความสุขและดังนั้นพวกเขาจึงนำของขวัญมาให้เธอ นี่ก็เป็นวิชาหนึ่งเช่นกัน พวกเขามาและให้ของขวัญ และแล้วเธอก็พูดว่า: ทำไมฉันต้องรับจากท่าน เพราะฉันจะจดจำท่าน? หากฉันจะรับจากคลังสมบัติของชีพبابาฉันก็จะจดจำเพียงชีพبابา อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสร้างโชคที่สูงส่งสำหรับตนเอง อยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ในทุกวิชา

2. เพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น ทำตามคำแนะนำที่สูงส่งที่ลูกได้รับจากพ่อและบอกคำแนะนำที่สูงส่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น แสดงหนทางไปสู่สวรรค์แก่พวกเขา

พร: ขอให้ลูกสัมผัสประสบการณ์ของการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจอย่างง่ายตายด้วยพลังแห่งความคิดที่บริสุทธิ์ หันมาพิจารณาตนเองและสะสมสต็อกของพลังแห่งความคิดที่บริสุทธิ์ พลังของความคิดที่บริสุทธิ์นี้จะทำให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์ของลูกจบสิ้นลงอย่างง่ายตายและยังสามารถเปลี่ยนผู้อื่นด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะสะสมสต็อกของความคิดที่บริสุทธิ์พร้อมทั้งการฟังทุกจุดของมูรลี ให้ใช้สิ่งเหล่านั้นในทุกขณะในรูปของพลัง ยิ่งลูกสะสมพลังแห่งความคิดที่บริสุทธิ์ได้มากเท่าไร ลูกก็จะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ในการรับใช้ด้วยจิตใจอย่างง่ายตายมากเท่านั้น

คติพจน์: กล่าวคำอำลาด้วยความอิฉาวิชาและความขัดแย้งในจิตใจของลูกตลอดกาลและลูกจะได้รับชัยชนะ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เพราะเหล่าเทพนั้นบริสุทธ์พวกเขาจึงเรียกว่าเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธ์
- คำถาม:** เหตุใดพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจึงให้การลี้ภัยแก่ลูกๆ?
- คำตอบ:** เพราะพวกเราทั้งหมดอยู่ในถังขยะ พ่อนำเราออกมาจากถังขยะและทำให้พวกเราสวยงาม ท่านทำให้ผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ตามแผนของละครพ่อได้นำเราออกมาจากขยะและนำพวกเรามาเลี้ยงดู และทำให้เราให้เป็นของท่าน
- เพลง:** ใครมาในช่วงเวลาเช้าตรู่?

โอมชานติ พ่อต้องมาเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อได้มาแล้ว ก่อนหน้านั้นเมื่อพวกเราเป็นของสกุลสูตร พวกเรามีสติปัญญาที่เป็นสูตร รูปภาพของสกุลที่หลากหลายนั้นดีมากสำหรับการอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกๆ รู้ว่าลูกได้วนไปรอบวงจรของวรรณะนี้อย่างไร เวลานี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้เปลี่ยนลูกจากสูตรเป็นบราห์มิน พวกเราได้กลายเป็นบราห์มินของการบรรจบกันทุกวงจร บราห์มินนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นผู้สูงส่งที่สุด เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกๆ บราห์มินกำลังทำความเพียรพยายามที่นี้เพื่อที่จะกลายเป็นผู้สูงส่งที่สุด เป็นไปเพื่อ จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธ์ให้บริสุทธ์เท่านั้นที่ผู้คนเรียกหาพ่อ ดังนั้นลูกควรจะถามตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันจะกลับมาบริสุทธ์? นักเรียนนั้นก็จะไตร่ตรองการศึกษาของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษาของเขา สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทพ นี่คือชีวิตที่มีคุณค่าที่สุดของลูกเพราะลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก: ท่านกำลังเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธ์ให้บริสุทธ์ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่บริสุทธ์ เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะอธิบายวรรณะทั้งหลาย ชันยาสซีไม่ได้เห็นด้วยกับประเด็นนี้ แต่พวกเขาเข้าใจการคิดคำนวณของ 84 ชาตเกิด พวกเขาเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพวกเขาผู้ที่เป็นของศาสนาของการสละละทิ้งไม่ได้ใช้ 84 ชาตเกิด แม้แต่ชาวอิสลามและชาวพุทธ ฯลฯ ก็สามารถเข้าใจว่าแม้พวกเขาไม่ได้ใช้ 84 ชาตเกิด พวกเขาก็กลับมาใช้ชาตเกิดใหม่แต่มีชาตเกิดที่น้อยกว่า เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขาพวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างเร็ว ลูกต้องมีศิลปะวิธีเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา บาบาก็ทำให้สติปัญญาของลูกๆ ที่กำลังนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวสดชื่น เช่นที่ลูกอื่นมาที่นี้เพื่อทำให้สดชื่นเช่นเดียวกัน บาบาก็ทำให้ลูกสดชื่นทุกวันด้วยการพูดว่า: ชิมซับสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของลูกควรที่จะเฝ้าแต่คิดว่าพวกเราได้ใช้ 84 ชาตเกิดอย่างไรและพวกเราได้กลายเป็นบราห์มินจากสูตรอย่างไรเท่านั้น บราห์มินคือลูกๆ ของบราห์มา เวลานี้บราห์มามาจากที่ใด? พ่ออธิบายว่า: พ่อตั้งชื่อผู้นี้ว่าบราห์มา ลูกๆ คือบราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมดคือครอบครัว ดังนั้นแน่นอนว่าลูกต้องถูกนำมาเลี้ยงดู พ่อเท่านั้นที่นำลูกๆ มาเลี้ยงดู ท่านไม่ใช่ดาต้าที่เรียกว่าเป็นพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ลูกได้รับทรัพย์สินมรดกจากพ่อ ลูกหรืออาหรือใครบางคนของครอบครัวเดียวกันก็อาจจะนำเด็กมาเลี้ยงดู พ่อได้บอกลูกแล้วว่าใครบางคนได้พบกับทารกผู้หญิงตัวเล็กๆ ในถังขยะและนำเธอออกมาและได้ยกเธอให้กับผู้เป็นคู่เพื่อที่จะเลี้ยงดูเพราะพวกเขาไม่ได้มีทารกของตัวเอง เด็กนั้นก็จะเริ่มเรียกผู้คนที่นำเธอมาเลี้ยงดูว่าเป็นพ่อและแม่ของเธอใช่ไหม? ที่นี้เป็นginjv'ของความไม่มีขีดจำกัด ราวกับว่าลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดได้อยู่ในถังขยะที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยนอนอยู่ในแม่น้ำของยาพิษ ลูกเคยสกปรกมาก! ตามละครพ่อได้มาและนำลูกออกมาจากขยะและนำลูกมาเลี้ยงดู โลกที่ตาโมประธานนั้นก็เรียกว่าเป็นโลกขยะเช่นกัน มนุษย์ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง กิเลสของตัณหาราคะและความโกรธนั้นใหญ่โตมาก ลูกอยู่ในถังขยะที่ใหญ่โตของราวัน ในความเป็นจริงลูกเป็นผู้ลี้ภัยด้วย เวลานี้ลูกได้ลี้ภัยไปอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะออกมาจากขยะและกลายเป็นเทพที่สวยงาม ในปัจจุบันทุกคนในทั้งโลกอยู่ในถังขยะใหญ่ พ่อมาเพื่อนำลูกออกจากขยะและทำให้ลูกเป็นของท่าน อย่างไรก็ตามผู้ที่มีชีวิตอยู่ในขยะได้กลายเป็นผู้ที่คุ้นเคยกับมันมากถึงแม้ว่าพวกเขาจะถูกนำออกมาแล้วพวกเขาก็ยังคงชอบขยะนั้น พ่อมาเพื่อนำลูกออกจากถังขยะที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนแม้กระทั่งเรียกหา: บาบาก็โปรดมาและทำให้พวกเรานั้นสวยงามด้วย! นำพวกเราออกจากป่าของหนามนี้และทำให้พวกเรากลายเป็นดอกไม้ ทำให้พวกเรานั่งอยู่ในสวนของพระเจ้า ในปัจจุบันพวกเราอยู่ในป่าของปีศาจ พ่อพาลูกๆ เข้าไปสู่สวนของท่าน เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากสูตรและลูกกำลังกลายเป็นเทพ และนี่กำลังจะเป็นอาณาจักรของเทพไม่ใช่บราห์มิน แม้ว่าลูกๆ จะถูกเรียกว่าพันดาวาส ลูกๆ พันดาวาสก็ไม่ได้มีอาณาจักร ลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อเพื่อที่จะรับอาณาจักรของลูก เวลานี้กลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังจะมาถึงจุดจบและเวลากลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังรุ่งอรุณ ลูก

ได้ยินเพลงแล้วว่า: “ใครมาในเวลาเข้าตรู่?” ท่านมาแต่เข้าตรู่เพื่อจบสิ้นกลางคืนและนำรุ่งอรุณมา สิ่งนี้หมายความว่า: ท่านมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์และทำลายนรก ถ้าแม้ว่าสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกก็สามารถมีความสุขได้ ผู้ที่กำลังประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกใหม่จะไม่วันแสดงธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจของพวกเขา พวกเขาจะรับใช้ยกย่องด้วยความรักอย่างมากมายที่จะทำให้พวกเขากลับมาสูงส่งมาก ลูกควรให้แม้กระทั่งกระดูกของลูกแก่ยกย่องนี้ ตรวจสอบตนเองว่า: ฉันจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไรหากฉันมีความประพฤติดังนี้? ลูกไม่ได้เป็นทารกที่ไม่รู้จักคิดอีกต่อไป ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกจะกลายเป็นราชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา บาบาได้นำพาหนะที่มีประสพการณ์ที่รู้จักราชาหลายอย่างดีมาก แม้แต่สาวใช้และคนรับใช้ของราชาก็ได้รับความสุขมากมาย พวกเขาอยู่กับราชาแต่พวกเขาก็จะยังเรียกว่าเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขามีความสุขและพวกเขารับประทานอาหารที่ราชาและราชินีรับประทานด้วย ผู้ที่อยู่นอกพระราชวังก็ไม่สามารถรับประทานสิ่งนั้นได้ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปสำหรับสาวใช้เช่นกัน บางคนก็แต่งตัวให้ราชินี บางคนก็ดูแลเด็กๆ บางคนก็กวาดพื้น ราชาในทุกวันนี้มีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย ดังนั้นลองจินตนาการดูว่าจะมีมากมายเพียงใดที่นั่น! พวกเขาจะดูแลในส่วนต่างๆ ของเขาเอง สถานที่อยู่อาศัยของพวกเขา ก็จะแยกออกไป พวกเขาจะไม่ได้รับการตกแต่งเหมือนราชาและราชินี พวกเขาจะเข้ามาในพระราชวังแต่พวกเขาจะใช้ชีวิตอยู่ในส่วนของผู้รับใช้ ดังนั้นพ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก: มีความเมตตาต่อตนเองเพื่อที่ลูกจะกลับมาสูงส่งเหนือสิ่งใด เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร นี่คือโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก และลูกจะกลายเป็นเทพ ยุคบรรจบพบกันนี้มีคุณประโยชน์มาก มีประโยชน์สำหรับลูกในทุกประเด็น เมื่อลูกเตรียมอาหารในครัวในขณะที่อยู่ในสภาพที่มีโยคะหลายคนก็จะได้รับประโยชน์ ที่วัดศรีนาค ดวาร์ พวกเขาก็เตรียมอาหารในความเงียบสงบอย่างแท้จริง พวกเขาจดจำศรีนาคเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ต้องแหวะในความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาอย่างมาก ลูกควรจะอยู่อย่างซบเซามากับความรู้นี้ มีความเลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! เด็กเล็กๆ 2 คนได้ไปอยู่ที่วรินดาวัน (ป่าของกฤษณะ) พวกเขาเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะอย่างแท้จริง พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะอยู่ที่นั่นเท่านั้นและจะจากร่างของพวกเขาที่นั่นในการจดจำระลึกถึงกฤษณะ พวกเขาเคยได้รับการเชื้อเชิญหลายต่อหลายครั้งให้มาและอยู่บ้านที่ดีและมารับความรู้แต่พวกเขากล่าวว่าพวกเขาจะอยู่แต่ที่นั่นเท่านั้น พวกเขาจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่สูงสุดในบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อกฤษณะ เวลานั้นลูกต้องอุทิศตนเองต่อพ่อ ในตอนเริ่มต้นผู้คนมากมายอุทิศตนเองต่อชีพบบา ผู้คนมากมายมาแต่เมื่อพวกเราย้ายมาที่อินเดีย ผู้คนมากมายจดจำบ้านและครอบครัวของพวกเขาและจากไป มีเคราะห์เหนือผู้คนมากมาย บางครั้งเป็นเคราะห์ประเภทหนึ่ง บางครั้งเป็นเคราะห์ประเภทอื่น บาบาได้บอกลูกแล้วให้ถามทุกคนที่มาว่า: ท่านได้มาสู่ที่ใด? ท่านได้เห็นกระดานข้างนอกที่บอกว่า “บราห์มา कुमार และกุมารีใหม่”? นี่คือการครอบครัวยุคหนึ่งนั่นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และอีกหนึ่งนั้นก็ได้รับการจดจำว่าเป็นประชาธิปไตยบราห์มา ทั้งหมดนี้คือลูกๆ ของท่าน ชีพบบา คือดาต้า (ปู่) พวกเราได้รับมรดกจากท่าน ท่านได้ให้คำแนะนำนี้: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านได้ให้คำแนะนำเดียวกันกับบวงจรก่อนหน้านั้นเช่นกัน นี่คือการศึกษาศึกษาที่แสนจะสูงส่ง สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อของลูก ลูกๆ กำลังศึกษาการศึกษาที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นนอน อาหารและเครื่องดื่มของลูกพร้อมคำพูดและพฤติกรรมของลูกต้องสูงส่งศักดิ์มาก เหล่าเทพนั้นทานน้อยมาก! พวกเขาไม่ถูกล่อลวงด้วยสิ่งใด อาหาร 36 ชนิดได้มีการเตรียมให้แก่พวกเขาแต่พวกเขาก็กินน้อยมาก การถูกล่อลวงด้วยอาหารและเครื่องดื่มคือพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ดังนั้นอาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องเรียบง่ายและบริสุทธิ์มากอย่างไรก็ตามมาเป็นเช่นที่ว่าเธอทำให้สติปัญญาของลูกเป็นเหมือนหินอย่างแท้จริง ดังนั้นลูกจึงได้รับสถานภาพตามนั้น พ่อพูดว่า: ในการที่จะนำประโยชน์ให้แก่ตนเองจงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นลูกก็จะได้รับรางวัล พ่อไม่ได้ให้สิ่งนี้: ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง ตรวจสอบตนเองว่ามากเพียงใดที่ลูกกำลังทำงานรับใช้และลูกจะกลายเป็นอะไร ลูกจะได้รับอะไรหากลูกจากร่างของลูกในเวลาใด? หากลูกคนใดจะถามสิ่งนี้บาบาจะพูดในทันทีว่า: เป็นที่เข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดเนื่องจากกิจกรรมนี้ของลูก หากลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามลูกก็จะเป็นเหตุของการสูญเสียให้กับตนเองในทุกๆ วงจร ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีอย่างแน่นอน ภายในก็จะเป็นที่เข้าใจว่าใครกำลังจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ จะไม่มีการพูดสิ่งนี้ออกมาดังๆ นักเรียนในโรงเรียนก็จะสามารถเข้าใจว่าพวกเขาเป็นซีเนียร์หรือจูเนียร์ เหมือนกันกับที่ผู้ที่เป็นซีเนียร์ก็จะกลายเป็นราชาและราชินีในขณะที่จูเนียร์จะได้รับสถานภาพที่ต่ำกว่า มีซีเนียร์และจูเนียร์ในบรรดาผู้ที่มั่งคั่งและมีซีเนียร์และจูเนียร์ในบรรดาสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน สถานภาพของซีเนียร์นั้นสูงกว่า สาวใช้ผู้ที่เป็นคนกวาดพื้นไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้ามาในพระราชวัง ลูกๆ สามารถที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอย่างดีมาก และลูกจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นมากขึ้นในเวลาสุดท้าย ลูกต้องให้ความนับถือกับผู้ที่สูงส่ง เพียงแค่มองดูที่กุมาริกา! เธอเป็นซีเนียร์ดังนั้นเธอควรจะได้รับ ความนับถือ พ่อกำลังถึงถึงความสนใจของลูกๆ มายังสิ่งนี้: ให้ความนับถือแก่ลูกๆ มหาระตี่

หากลูกไม่ได้ให้ความนับถือลูกกำลังเพิ่มภาระของบาปบนตัวลูก พ่อถึงความสนใจของลูกมาสู่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกต้องระมัดระวังมากกว่าลูกให้ความนับถือแก่ทุกคนตามลำดับกันไปอย่างไร บาบารู้จักแต่ละคน หากมีการพูดบางสิ่งเกี่ยวกับบางคนพวกเขาก็ไม่ใช้เวลาอันน้อยที่จะกลายเป็นคนทรยศ มีบ่วงพินธน์ในกุมาริและผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องอดทนอย่างมากมาย! ส่วนใหญ่ผู้เป็นแม่นั้นเขียนว่า: บาบ ผู้นี้รับกวนฉันมากฉันควรจะทำอย่างไร? อย่างไรก็ตามลูกไม่ใช่สัตว์ที่พวกเขาจะบีบบังคับลูกได้ ลูกต้องมีความปรารถนาบางอย่างอยู่ภายในหัวใจของลูก เหตุนี้เองลูกกำลังร้องขอ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องร้องขอในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณนั้นเป็นศัตรูของตนเองและเป็นมิตรของตนเอง ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ การร้องขอนั้นหมายถึงลูกมีความปรารถนาบางอย่างในหัวใจของลูก สิ่งหลักก็คือการจดจำระลึกถึง เป็นไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลักษณะและนารายณ์คือผู้บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง มามาได้ทำงานรับใช้มากมาย! ไม่มีลูกคนใดสามารถที่จะอ้างได้ว่าเป็นผู้ฉลาดกว่ามา มามานั้นเป็นผู้ที่มีปัญญามากที่สุดในความรู้ มีลูกมากมายอ่อนแอในโยคะ พวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง หากลูกไม่จดจำบาปบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? กฎนั้นก็บอกว่าในเวลาสุดท้ายลูกต้องจากร่างของลูกในการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจากร่างในการจดจำระลึกถึงชีพบาป ไม่ควรจดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ต้องไม่มีแรงดึงดูดหาสิ่งใด ต้องมีการฝึกฝนในสิ่งนี้ พวกเราได้มาอย่างปราศจากร่างและพวกเราต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง บาบาก็พูดกับลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า: กลับมาอ่อนหวานมาก! สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน! เวลาที่มีวิญญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่าง ให้ความใส่ใจอย่างมากมายกับตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความรักอย่างมาก จดจำพ่อแล้วดวงจักร อธิบายความลับของวงจักรแก่ทุกคน พวกเขาจะตะลึงงัน ไม่มีใครสามารถจดจำ 84 ชาติเกิดตั้งนั้น ใครจะสามารถจดจำ 84 ล้านชาติเกิดได้อย่างไร? สิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปในจิตใจของใคร ถึงแม้ว่าลูกเพียงแต่เกิดบวกรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกก็จะเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ เวลาในการเล่นนี้กำลังจะมาถึงจุดจบ ควรจะมีการวางแผนในโลกเก่า โยคะในสติปัญญาของลูกควรจะไปสู่ดินแดนแห่งความเจียบสงบและดินแดนแห่งความสุข “มานมานะบาฟ” นั่นก็ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน ไม่มีใครที่ศึกษาที่รู้ถึงความหมายของ “มานมานะบาฟ” ลูกๆ รู้สิ่งนั้น พระเจ้าพูด: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ใครได้พูดเช่นนั้น? กฎณะไม่ใช่พระเจ้า บางคนก็พูดว่าพวกเขาเชื่อในคัมภีร์เท่านั้น แม้แต่พระเจ้ามาพวกเขาก็ยังคงไม่เชื่อท่าน! พวกเขาเฝ้าแต่ศึกษาคัมภีร์อย่างถูกต้อง พระเจ้ามาและกำลังสอนราชาโยคะ เวลาที่กำลังมีการทำก่อตั้งคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดดล เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หากพวกเขามีศรัทธาว่านี่คือพระเจ้า พวกเขาจะเริ่มประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขา และแล้วแม้แต่ความเลื่อมใสศรัทธาก็จะโยยบินจากไป อย่างไรก็ตามสิ่งนี้สามารถเป็นไปได้เมื่อพวกเขามีศรัทธาที่แท้จริงนั้น อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพจงสร้างสมสันสกฤตที่สูงศักดิ์มาก อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องบริสุทธิ์และเรียบง่ายมาก อย่าได้ถูกล่อลวง เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเองจงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง
2. ใส่ใจกับตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก ให้ความนับถือกับผู้ที่เขานิยกว่าลูก กลับมาอ่อนหวานมาก อย่าได้มีสำนักที่เป็นร่าง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและเป็นตัวของการแก้ปัญหาอย่างสม่ำเสมอโดยการมีสภาพของการเป็นผู้ประทานด้วยพลังของการยอมรับปรับตัว

พรสำหรับการเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและการเป็นตัวของการแก้ปัญหาจะได้รับบนพื้นฐานของสองสิ่ง: 1) มีความตระหนักเสมอว่าลูกเป็นลูกของผู้ประทานและดังนั้นลูกต้องให้กับทุกคน ไม่ใช่ว่าลูกจะรักเมื่อลูกได้รับความเคารพหรือความรัก ลูกต้องให้ 2) เป็นมหาสมุทรแห่งพลังที่จะยอมรับปรับตัวกับตัวลูกเองและกับทุกคนที่มาติดต่อและมีความสัมพันธ์กับลูก โดยการมีสองคุณสมบัตินี้ลูกจะเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และกลายเป็นตัวของการแก้ปัญหา

คติพจน์: ทำให้สัจจะเป็นมิตรของลูกและเรือของลูกจะไม่มีวันจม

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้จงอยู่อย่างปลอดภัยจากความเจ็บป่วยของการติดกักอยู่ในรูปและนามของผู้อื่น อย่าได้สร้างปัญหาที่ผิดประเภทใด คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงต่อพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ด้วยการทำความเพียรพยายามหลักใดที่ลูกๆ โชคสร้างโชคของพวกเขา?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่มีโชคทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ความสุขแก่ทุกคน พวกเขาไม่เคยทำให้ใครไม่มีความสุขด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของพวกเขา จงเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปอย่างสงบและเยือกเย็นแล้วลูกจะเฝ้าแต่สร้างโชคของลูก นี่คือชีวิตนักเรียนของลูก ลูกจะต้องไม่สละอีกต่อไป แต่คงอยู่ในความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุด
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ!

โอม ซานติ ลูกๆ ทั้งหมดได้ยินมูร์ลี ไม่ว่าลูกได้รับมูร์ลีที่ใดก็ตาม ลูกทั้งหมดก็รู้ว่าผู้เดียวที่ได้รับการยกย่องนั้นไม่มีตัวตน, เป็นคำยกย่องของผู้ที่ไม่มีตัวตน เวลานี้ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนกำลังพูดมูร์ลีโดยตรงผ่านผู้ที่มีตัวตน ลูกสามารถพูดด้วยเช่นกันว่าฉัน ดวงวิญญาณ กำลังมองเห็นท่านในเวลานี้ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างมาก ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่านี้ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเข้าใจด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณละเอียดอ่อน แต่สติปัญญาของพวกเขา ก็ไม่มีความเข้าใจอย่างเต็มที่ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ทุกคนในโลกจดจำพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ลูกก็ไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน เวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นไม่ใช่ญาติหรือครูทางโลก ดาต้าผู้นี้คือมนุษย์เหมือนมนุษย์คนอื่นๆ ในโลก ลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” และเชื่อว่าท่านอยู่เบื้องบน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อคือผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำและอยู่ในผู้นี้ในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นแม้ว่าลูกจะเคยร้องเพลงสรรเสริญด้วยความรักอย่างมาก ลูกก็มีความกลัวด้วยเช่นกัน เวลานี้บาบาได้เข้ามาในร่างนี้ ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในผู้ที่มีตัวตนนี้ ท่านนั่งที่นั่นและสอนลูกๆ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าท่านสอนอะไร พวกเขาคิดว่ากฤษณะคือพระเจ้าของกิตะและสอนราชาโยคะ อัชชะ แล้วพ่อทำอะไร? แม้ว่าลูกจะเคยร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ” ลูกก็ไม่รู้ว่าลูกได้รับอะไรจากท่านและลูกได้รับสิ่งนั้นเมื่อใด เมื่อลูกเคยรับฟังการอ่านกิตะ ลูกก็จะเชื่อว่าลูกได้เรียนราชาโยคะผ่านกฤษณะและสงสัยว่าเขาจะมาและสอนสิ่งนั้นอีกครั้งเมื่อใด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้จะเป็นสงครามมหากาฬตะเดียวกัน ดังนั้นต้องเป็นเวลาของกฤษณะด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เดียวกันต้องช้ารอย แต่ละวันผู้คนจะมาเพื่อเข้าใจว่าต้องมีพระเจ้าของกิตะ สงครามมหากาฬตะนั้นมองเห็นได้อย่างแน่นอน โลกนี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน มีการแสดงให้เห็นว่าพินดาวาสกียาหายไปทีละที ดังนั้นสิ่งนั้นต้องเข้าไปในสติปัญญาของผู้คนว่าการทำลายล้างกำลังอยู่เบื้องหน้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามกฤษณะอยู่ที่ใด? พวกเขาจะเฝ้าแต่มองหา กฤษณะจนกระทั่งพวกเขาได้ยินจากลูกว่าชิวา, ไม่ใช่กฤษณะ, คือพระเจ้าของกิตะ ประเด็นนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างมั่นคงมาก ลูกไม่เคยลืมสิ่งนั้น ลูกสามารถอธิบายแก่ใครบางคนว่าชิวา และไม่ใช่กฤษณะ คือพระเจ้าของกิตะ ไม่มีใครในโลกนอกจากลูกๆ จะพูดสิ่งนี้ เวลานี้พระเจ้าแห่งกิตะสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นท่านต้องสร้างนารายณ์จากมนุษย์อย่างแน่นอน ลูกๆ เข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกและท่านเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นนารายณ์ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อยู่ในสวรรค์ สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นนารายณ์ไม่ได้คงอยู่เช่นกันและเหล่าเทพก็ไม่ได้คงอยู่ ลูกสามารถเข้าใจได้จากรูปภาพว่าพวกเขาเคยอยู่มาในอดีต เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาคงอยู่มาที่ปีแล้ว ลูกรู้อย่างชัดเจนมากกว่าเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เวลานี้เป็นเวลาสุดท้าย สงครามกำลังอยู่เบื้องหน้า ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูก ลูกทั้งหมดศึกษาเล่าเรียนที่ศูนย์ของลูกและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน วิธีสำหรับสอนผู้อื่นนั้นดีมาก ทุกสิ่งสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนมากด้วยรูปภาพ สิ่งหลักคือ: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? เป็นชิวาหรือกฤษณะ? มีความแตกต่างอย่างมาก เป็นชิวาหรือกฤษณะที่สร้างสวรรค์และให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน และสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้ง? ในที่สุดประเด็นหลักคือการตัดสินใจระหว่างสามสิ่งเหล่านี้ บาบาเน้นย้ำสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าผู้คนจะเขียนความคิดเห็นและพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก ก็ไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ลูกควรเน้นสิ่งหลักของลูก ชัยชนะของลูกอยู่ในสิ่งนี้ ลูกพิสูจน์ว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ไม่ใช่ว่าผู้ที่ถ่ายทอดกิตะคือพระเจ้าด้วยเช่นกัน พระเจ้าก่อตั้งศาสนาเทพด้วยราชาโยคะและความรู้ บาบาอธิบายว่า: ลูกๆ บางคนถูกจุใจโดยมายา ยังไม่มีใครไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ด้วยการเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอในการจดจำระลึกถึงบาบาในเวลาสุดท้าย จะไม่มีการเหยียวนา เวลานี้มีการะของบาปกรรมที่ใหญ่โตบนศีรษะของลูก สิ่งนั้นจะถูกขจัดได้ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น พ่อได้บอกลูกถึงวิธีการสำหรับความเพียรพยายามนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป มีคนโง่

มากมายที่ติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้อื่นเพราะพวกเขาไม่ได้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสหรืออธิบายความรู้แก่ผู้อื่น วันนี้พวกเขาอธิบายแก่บางคนอย่างมีความสุข แล้วในวันพรุ่งนี้พวกเขาก็เริ่มที่จะสับสนและความสุขนั้นก็หายไป ลูกควรจะเข้าใจว่าเมื่อใดที่มายากำลังจู่โจมลูก เหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพอ อย่าได้กระวนกระวายและเริ่มที่จะร้องไห้คร่ำครวญ เป็นที่เข้าใจว่ามายากำลังตีลูกด้วยรองเท้าแตะและทำความเพียรพยายามที่จะจดจำบาบา ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพอ ลูกจะได้รับความสุขอย่างมากและความรู้จะปรากฏออกมาจากริมฝีปากของลูกทันที พอผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพอ! ไม่มีมนุษย์อื่นใดที่มีคำแนะนำของพ่อผู้สร้าง หากในฐานะที่เป็นมนุษย์, ลูกไม่รู้จักพอ ลูกก็แย่ยิ่งกว่าสัตว์ มีการใส่ชื่อของกฤษณะสอดแทรกไว้ในกิตะ ดังนั้นพวกเขาจะจดจำพอได้อย่างไร? นี่คือการผิดพลาดอย่างมากและลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ ชีพบาบาคือพระเจ้าของกิตะ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คนของศาสนาอื่น พวกเขาชำระสะสางปัญชักรรมของพวกเขาและกลับบ้าน ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะได้รับคำแนะนำเล็กน้อย แต่พวกเขาจะยังคงกลับไปสู่ศาสนาของเขาเอง พออธิบายแก่ลูกๆว่า: ลูกเคยเป็นเทพ เวลานี้ด้วยการจดจำพอ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง อย่างไรก็ตามลูกบางคนยังคงทำการกระทำประเภทที่ผิดๆ บางคนเขียนถึงบาบาว่า: วันนี้สภาพของฉันห่อเหี่ยว ฉันไม่ได้จดจำพอ หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะห่อเหี่ยวอย่างแน่นอน นี่คือนิรันดร์ของชากศพ ทุกคนนั้นตายไปแล้ว ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นคำสั่งของพ่อคือ: จดจำพอแล้ว บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ร่างเหล่านี้เก่าและตาโมประธาน บางสิ่งบางอย่างจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนถึงเวลาสุดท้าย จนกระทั่งลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพอ มายาจะเฝ้าแต่เขย่าลูก เธอจะไม่ปล่อยใครไว้ตามลำพัง คอยตรวจสอบตนเองอยู่เสมอว่า: มายาทำให้ฉันลุ่มหลงคลุกคลานอย่างไร พระเจ้ากำลังสอนลูกทำไมลูกถึงลุ่มสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูดว่าพ่อก็คือผู้เดียวที่เป็นที่รักยิ่งกว่าชีวิต เหตุใดลูกจึงลุ่มพ่อเช่นนั้น? พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติให้แก่ลูกเพื่อให้ลูกให้ทานแก่ผู้อื่น ลูกสามารถให้ทานแก่ผู้คนมากมายที่นิทรสการและงานออกร้าน ลูกควรจะไปทีนั้นโดยอัตโนมัติด้วยความใส่ใจของลูกเอง ในปัจจุบันบาบาต้องให้กำลังใจให้ลูกไปและอธิบาย อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ลูกจำเป็นต้องเข้าใจความรู้เป็นอย่างดีมากด้วยตนเอง ลูกธนูของผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะยังไม่ถูกเป้า มีดาบประเภทต่างๆมากมายด้วยเช่นกัน ดาบของโยคะของลูกต้องรักษาให้คมอย่างยิ่ง ลูกต้องมีความกระตือรือร้นต้องการรับใช้ที่จะไปและให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกควรมีการฝึกฝนในการจดจำพออย่างมากที่ในเวลาสุดท้ายจะไม่มีการจดจำใครนอกจากพ่อ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ในช่วงเวลาสุดท้ายควรจะมีการจดจำอัลฟาและการจดจำนารายณ์เท่านั้น จดจำพอและนารายณ์และมรดกเท่านั้น อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อน ผู้ที่อ่อนแอก็ลุ่มลงโดยสิ้นเชิงด้วยการติดกับในรูปและนามของใครบางคนก็ได้มีการสร้างปัญชัของการกระทำประเภทที่ผิดๆ พวกเขาเขียนบันทึกส่วนตัวถึงกันและกัน หากลูกพัฒนาความรักต่อผู้มีร่างกาย ลูกจะสร้างปัญชักรรมประเภทที่ผิดๆ บาบาได้รับข่าว พวกเขาทำการกระทำที่ผิดๆแล้วพูดว่า: บาบา สิ่งนี้เกิดขึ้น โอ้! แต่ลูกได้สร้างปัญชัประเภทที่ผิดๆไปแล้ว ร่างกายของทุกคนไม่บริสุทธิ์ เหตุใดลูกจึงจดจำร่างกาย? พ่อพูดว่า: จดจำพอแล้วลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างเสมอ วันนี้พวกเขามีความสุขแล้วพรุ่งนี้พวกเขาก็กลายเป็นเช่นชากศพ ชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกติดกับในรูปและนามของผู้อื่น โรคภัยของการติดกับในรูปและนามของผู้อื่นนี้ไม่ได้คงอยู่ในสวรรค์ ที่นั่นทั้งครอบครัวเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและไม่ใช้ร่างกาย นั่นคือโลกของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ นี่คือนิรันดร์ของสำนึกที่เป็นร่าง แล้วลูกได้กลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลาค้างคร้งจริง พ่อพูดว่า: เวลานี้ให้ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง! ด้วยการกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะกลับมาเยือกเย็นและอ่อนหวานอย่างมาก มีผู้คนน้อยมากที่พอใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายามที่จะไม่ลุ่มพอ พ่อออกคำสั่งว่า: จดจำพอ! บันทึกจารึก! อย่างไรก็ตามมายาไม่ปล่อยให้ลูกบันทึกจารึก ลูกควรจะจดจำพอที่แสนหวานอย่างมาก! ท่านคือสามีเหนือสามีทั้งหมดและเป็นพ่อเหนือพ่อทั้งหมด ลูกต้องจดจำพอและทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองด้วยเช่นกัน ลูกควรจะใส่ใจอย่างมากในการทำสิ่งนี้ พ่อทำให้ลูกๆที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ออกจากงานของพวกเขา เมื่อท่านมองเห็นสภาพแวดล้อมของลูก ท่านพูดว่า: จงอยู่อย่างไม่วางเว้นในธุรกิจนี้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหนึ่งในการจดจำระลึกถึงอยู่เบื้องหน้ารูปบูชา ลูกเพียงแค่นี้ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ จงกลายเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์และจดจำพ่อผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม การกลายเป็นนายของโลกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นสิ่งนั้น ท่านต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อลูก ลูกๆที่มีค่าจะมีความใส่ใจโดยอัตโนมัติที่จะซื่อสัตย์อยู่ในงานรับใช้และผลงาน ลูกบางคนมีบ่วงพันธะ แต่พวกเขาก็มีความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: โรคภัยทั้งหมดของลูกจะปะทุขึ้นมา เพียงเฝ้าแต่จดจำพอ อย่างไรก็ตามมายาพยายามที่จะเอาลูกไปจากท่าน การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอน

จบของสิ่งสร้าง ดังนั้นลูกต้องการอะไรอีก? ลูกๆที่มีโชคทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ทุกคนมีความสุข พวกเขาไม่ทำให้ใครไม่มีความสุขด้วยความคิด,คำพูดหรือการกระทำของพวกเขา ด้วยการก้าวหน้าไปด้วยความเยือกเย็น พวกเขาเฝ้าแต่สร้างโชคของพวกเขา หากใครบางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้ นั่นก็รู้ได้ว่าไม่ได้อยู่ในโชคของผู้นั้น ผู้ที่มีโชคนี้จะรับฟังอย่างระมัดระวังมาก พวกเขาแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาเคยทำด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: เวลานี้ฉันเข้าใจว่ามีแต่ความตกต่ำเท่านั้นในทุกสิ่งที่ฉันทำ เมื่อลูกจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับการหลุดพ้น บางคนจดจำบาบาด้วยความยากลำบากมากแม้แต่ครึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมง เวลาที่เหลือพวกเขาทำสิ่งสำคัญ พ่อพูดว่า: ลูกเคยรำลึกมาถึงครึ่งวงจร เวลานี้ลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกควรมีความสุข ในเมื่อนี้คือชีวิตนักเรียนของลูก ลูกก็ควรมีความสุข อย่างไรก็ตามลูกก็ลืมพ่อช้าแล้วช้าเล่า ท่านพูดว่า: ลูกคือคาร์มาโยคี ลูกต้องดำเนินธุรกิจลา ของลูก เป็นสิ่งดีที่จะนอนให้น้อยลง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกหารายได้และลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งจำเป็นที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง หากลูกไม่มีเวลาในช่วงกลางวันก็หาเวลาในช่วงกลางคืน ลูกจะมีความสุขอย่างมากด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ หากลูกคนไหนมีปวงพันธะ จงบอกเขาหรือเธอว่าถ้าต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อแล้วก็ไม่มีการสามารถหยุดเธอจากการทำสิ่งนี้ได้ เพียงแค่ไปและอธิบายแก่รัฐบาลว่า: การทำลายล้างกำลังอยู่เบื้องหน้า พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ให้คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ เหตุนี้เองพวกเรากำลังกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่มีความซาบซึ้งของความรู้นี้จะพูดสิ่งนี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกมาที่นี่แล้วเฝ้าแต่จดจำผู้มีร่างกาย การต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในจิตสำนึกที่เป็นร่างเปรียบเสมือนการถูกวิญญูณปีศาจร้ายของความโกรธครอบงำ บาบาไม่แม้แต่จะมองดูผู้ที่มีความโกรธ มีความรักต่อผู้ที่ทำงานรับใช้ กิจกรรมของพวกเขาคือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะกลับมาสวยงามเมื่อลูกจดจำพ่อ นี่คือสิ่งหลัก มองเห็นกันและกันแต่จดจำพ่อ ให้กระดุกของลูกในงานรับใช้ บรรพหิมินควรจะอยู่ด้วยกันเหมือนนมและน้ำตาล ไม่ใช่เหมือนน้ำเกลือ เพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจ พวกเขาจึงไม่ชอบกันและกันและพ่อ ลูกเช่นนั้นจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้เห็นมิติของสิ่งที่ลูกทำและตระหนักถึงความผิดพลาดที่ลูกทำ พ่อจึงพูดว่า: หากไม่อยู่ในโชคของใครบางคน ผู้นั้นจะสามารถทำอะไรได้? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากปวงพันธะให้รักษาความซาบซึ้งของความรู้นี้ จะต้องไม่มีพฤติกรรมในสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ควรจะมีชั้นสการิดที่เป็นเหมือนน้ำเกลือต่อกัน เมื่อลูกมีความรักต่อผู้ที่มีร่างกาย ลูกไม่สามารถเป็นอิสระจากปวงพันธะได้
2. อยู่อย่างเป็นคาร์มาโยคี นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่อน กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญูณและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาอ่อนหวานและเยือกเย็นมาก ให้กระดุกของลูกสำหรับงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนในความปั่นป่วนใด ๆ โดยการเรียนรู้บทเรียนของการเป็นของหนึ่งเดียวของและการประหยัด
เมื่อเวลาผ่านไปบรรยากาศของความไม่สงบและความปั่นป่วนก็จะเพิ่มขึ้นในทุกหนทุกแห่ง เพื่อที่จะอยู่อย่างไมไหวหวั่นสั่นคลอนในช่วงเวลาเช่นนั้น จงให้สติปัญญาของลูกชัดเจน สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องใช้พลังในการสัมผัสและการจับตามเวลา และการที่เพิ่มสิ่งเหล่านี้ลูกจะต้องเป็นของหนึ่งเดียวและกลับมาประหยัดเนื่องจากผู้ที่เป็นของหนึ่งเดียวนั้นมีความประหยัด พวกเขาจึงมีเส้นที่ชัดเจนและสามารถจับทิศทางของบัพดาตาได้อย่างง่ายดาย พวกเขาคงอยู่อย่างไมไหวหวั่นสั่นคลอนและเคลื่อนไปแม้กระทั่งในความปั่นป่วนใด ๆ

คติพจน์: ละทิ้งความปรารถนาที่หยาบหรือความละเอียดย่ออันใด ๆ แล้วลูกจะสามารถเผชิญกับสถานการณ์ใดๆ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คุณธรรมที่สูงส่งที่สุดคือการอยู่อย่างเรียบง่ายสงบ นั่นคือไม่พูดเสียงดังแต่พูดอย่างอ่อนหวาน เวลาลูกๆ จะไปจากโลกที่ใช้เสียงนี้เข้าไปสู่โลกของการเคลื่อนไหว แล้วจากการเคลื่อนไหวลูกๆ ก็เข้าไปสู่ความเรียบง่าย ดังนั้นอย่าได้เข้ามาสู่เสียงมากเกินไป
- คำถาม:** ด้วยการสร้างสมคุณธรรมหลักประการใดที่ลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอื่นๆ ทั้งหมดได้โดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** คุณธรรมหลักในการสร้างสมคือความบริสุทธิ์ เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีคุณธรรมที่สูงส่งในตนเอง ไม่มีใครในโลกนี้สามารถมีคุณธรรมที่สูงส่งได้ จะมีคุณธรรมที่สูงส่งในอาณาจักรของราวันได้อย่างไร? ลูกๆ ที่สูงศักดิ์กำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมซานติ เวลาลูกๆ เข้าใจว่ามีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียไปแล้วให้กลับมามี ผู้คนไปหาผู้อื่นมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญมากมายมาหลายปี มีผู้เดียวเท่านั้นที่ได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ได้เสียหายไปแล้ว เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีความบริสุทธิ์ มีผู้ให้การหลุดพ้น ผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยผู้เดียวเท่านั้นเช่นกัน นี่คือการยกย่องของท่าน แต่เพราะมีมนุษย์จำนวนมากนับไม่ถ้วน มีศาสนาหลักมากมายและคัมภีร์มากมาย ผู้คนจึงแสวงหาพระเจ้าในหนทางต่างๆ มากมาย พวกเขาไปที่สัตว์ขัง (ชุมนุมทางจิต) เพื่อความสงบและความสุข ผู้ที่ไม่ได้ไปยังสัตว์ขังเหล่านั้นก็คงอยู่อย่างซบเซากับมายา ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ผู้คนไม่รู้ว่ายุคทองจะมาถึงเมื่อไหร่หรือเวลานี้เป็นยุคอะไร ลูกคนไหนก็ตามที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ แน่ใจว่ามีความสุขในโลกใหม่และมีความสุขในโลกเก่า มีผู้คนมากมายและศาสนามากมายในโลกเก่านี้ ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่ายุคทองเคยคงอยู่ในอดีต และเวลานี้คือยุคเหล็ก มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้นในยุคทอง ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่ที่นั่น บาบาสอธิบายแก่ลูกๆ หลายต่อหลายครั้งแล้วและท่านกำลังบอกลูกอีกครั้ง แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่แก่ใครก็ตามที่เข้ามา ไม่ว่าพวกเขาจะพูดอะไรก็ตาม บางคนพูดว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรถือ 10,000 ปี บางคนก็พูดว่า 30,000 ปี มีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วน พวกเขาไม่ทศทางของคัมภีร์ มีคัมภีร์มากมายและมีหลายทิศทาง สิ่งเหล่านั้นเป็นทิศทางของมนุษย์ คัมภีร์เขียนโดยมนุษย์เช่นกัน เทพไม่ได้เขียนคัมภีร์เหล่านั้น ในยุคทองมีศาสนาเทพ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเรียกว่าเป็นมนุษย์ บอกเรื่องราวทั้งหมดนี้กับเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกที่ลูกพบเจอ จะต้องมีการคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ มีผู้คนน้อยมากในโลกใหม่ ในขณะที่ประชากรของโลกเก่าได้มีการเติบโตอย่างมาก ในยุคทองมีศาสนาเทพเดียวเท่านั้นและมีมนุษย์น้อยมาก เหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ไม่มีสิ่งเหล่านั้น เหตุนี้เองมนุษย์จึงให้การเคารพต่อเหล่าเทพ เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ พวกเขารู้ว่าเหล่าเทพอยู่ในสวรรค์ และพวกเขาเองอยู่ในนรกยุคเหล็กนี้ มนุษย์ไม่สามารถมีคุณธรรมที่สูงส่งได้หากใครบางคนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้มีคุณธรรมที่สูงส่งที่ดีมาก บอกพวกเขาว่า ไม่เลย เหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เพราะเพียงพวกเขาเท่านั้นที่บริสุทธิ์ ที่นี้เป็นเพราะไม่มีใครบริสุทธิ์จึงไม่มีใครสามารถมีคุณธรรมที่สูงส่งได้ นี่คือการอาณาจักรปีศาจของราวัน เหล่าเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเป็นของต้นไม้ใหม่และแล้วต้นไม้ก็ได้ออกมาเก่า ไม่มีผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งใดสามารถอยู่ในอาณาจักรของราวันได้ ในยุคทองมีหนทางครอบครัวของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้คนในหนทางครอบครัวได้รับการยกย่อง ในยุคทองพวกเขาคือเทพที่บริสุทธิ์ หนทางของการสละละทิ้งไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกได้รับประเด็นมากมาย อย่างไรก็ตามประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครได้ ลูกสับสนเพราะลูกมีประเด็นต่างๆ ลูกไม่ได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง คุณธรรมที่สูงส่งเดี่ยวนั้นดีมาก: การไม่พูดมากเกินไปกับใครโดยไม่จำเป็น การพูดอย่างอ่อนหวาน และการพูดน้อย เพราะเวลาลูกๆ ต้องไปจากโลกที่ใช้เสียงนี้เข้าไปสู่โลกของการเคลื่อนไหว และแล้วก็เข้าไปสู่โลกของความเรียบง่าย ดังนั้นจงหยุดการพูดมากเกินไป บางคนพูดน้อยมากและอ่อนหวานมากก็เป็นที่ยอมรับได้ว่ามาจากครอบครัวที่สูงศักดิ์ ขอให้ผมเพชรพลอยออกมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าลูกจะพูดกับใครก็ตามแม้ว่าจะพูดกับชั้นยาสีฟันก็ให้อธิบายแก่พวกเขาถึงความแตกต่างระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ ในยุคทองเคยมีเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เคยเป็นหนทางของการครองเรือน ศาสนาของลูกๆ ชั้นยาสีฟันนั้นแยกกันโดยสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามลูกก็เข้าใจว่าโลกใหม่สะอาดประจักษ์และเวลานี้ตาโมประจักษ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาตาโมประจักษ์ พวกเขาได้รับร่างกายที่ตาโมประจักษ์ เวลาคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกคนเรียกว่าเป็นผู้

ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ที่สะอาดประจักษ์ และแล้วโลกใหม่ก็กลับมาเก่า ปัจจุบันมนุษย์ทั้งหลายไม่เชื่อในพระเจ้า เหตุนี้เองจึงมีความปั่นป่วนอย่างมาก เพราะพวกเขาไม่รู้จักรับรู้ผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นนายของพวกเขา พวกเขาจึงเฝ้าแต่รบราและต่อสู้กัน ผู้ที่รู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างก็เรียกว่าเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่เป็นของศาสนาของการสละละทิ้งก็รู้จักโลกใหม่ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้แม้กระทั่งไปที่นั่น พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณทั้งหมดในปัจจุบันตาโมประจักษ์เวลานี้ใครสามารถทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดสะอาดประจักษ์ได้? เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนั้น มีผู้คนน้อยนิดมากในโลกที่สะอาดประจักษ์ ในเวลานั้นที่เหลืทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นคือธาตุมหาธาตุที่ซึ่งพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ นั่นเรียกว่าบราห์มาน์ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ละครนี้คงอยู่ตลอดไปซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดมีบทบาทที่จะต้องเล่น ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ว่าเมื่อไรการละเล่นนี้เริ่มขึ้น ละครนี้คงอยู่ตลอดไป พ่อต้องมาเพียงเพื่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่าให้กลายเป็นโลกใหม่ ไม่ใช่พ่อจะสร้างโลกใหม่ เมื่อผู้คนไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เรียกหาพ่อ ไม่มีใครในยุคทองเรียกหาท่านเพราะโลกนั้นบริสุทธิ์ ราวน์ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และแล้วพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มากล่าวได้ว่าเป็นครั้งต่อครั้ง กลางวันคือรุ่งอรุณแห่งความรู้ ไม่มีใครไม่รู้ที่นั่น หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าเป็นหนทางของความมืดของความไม่รู้ ในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เหล่าเทพก็เข้ามาสู่ความมืด เหตุนี้เองจึงมีการแสดงไว้ในภาพของบันไดว่าผู้คนได้ไปผ่านสภาพสะอาด, ราชโองการและตาโมอย่างไร เวลานี้ทุกคนอยู่ในสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง พ่อมาเพื่อจะโยกย้ายลูก นั่นคือเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เมื่อเหล่าเทพมีชีวิตอยู่ มนุษย์ที่มีอุปนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจก็ไม่ได้มีชีวิตอยู่ เวลานี้ใครที่จะทำให้ผู้ที่มิอุปนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจให้กลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง? เวลานี้มีศาสนามากมายและผู้คนมากมาย พวกเขาเฝ้าแต่รบราและทะเลาะเบาะแว้ง ในยุคทองมีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น เรื่องเล่ามากมายได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ ผู้คนได้อ่านสิ่งเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า พ่อพูดว่าคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยสิ่งเหล่านั้น พ่อต้องมาด้วยตัวเองเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้เช่นนั้น ทำให้พวกเขานั่งลงและอธิบายแก่พวกเขาอย่างอดกลั้น ไม่ควรจะมีการโต้เถียงใดๆ ผู้คนเหล่านั้นมีความหลงทะนงในตนเอง ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่มีสาวกของเขาอยู่ด้วย พวกเขาก็จะพูดในทันทีว่า พวกเขาเคยถูกเวทย์มนต์ของบราห์มากุมาริ ผู้ที่รู้จักก็จะพูดว่าประเด็นเหล่านั้นมีค่าควรแก่การคิดถึง ผู้คนทุกรูปแบบมาทำงานแสดงนิทรรศการและงานออกร้านในเทศกาล เมื่อใครในบรรดาพวกเขามาที่นิทรรศการของลูก จงอธิบายแก่พวกเขาอย่างอดกลั้น เช่นที่บาบาอธิบายแก่ลูกด้วยความอดกลั้นอย่างมาก อย่าได้พูดดังเกินไป ผู้คนมากมายก็รวมตัวกันที่นิทรรศการ ดังนั้นบอกพวกเขาว่า ให้เวลาตนเองสักครู่และมาทำความเข้าใจด้วยตนเอง นั้นจะบอกความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ท่าน เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นที่สามารถอธิบายตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกได้ คนอื่นเพียงแค่พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ยังไม่มีแม้เพียงคนเดียวสามารถกลับไปได้ เมื่อได้รับการหลุดพ้นด้วยความรู้แล้วก็ไม่มี ความจำเป็นสำหรับความรู้อีกต่อไป ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายความรู้ให้แก่ลูกได้ เมื่อบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ที่บรรลุนิติภาวะอธิบาย ผู้คนก็คิดว่าเขานั้นมีประสบการณ์ เขานั้นต้องได้เคยไปยังสัตซังลา เมื่อเด็กอธิบายเขาก็คิดว่าผู้นี้จะรู้ อะไร ดังนั้นผู้คนเหล่านั้นสามารถที่จะได้รับอิทธิพลของลูกๆ ผู้ที่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่ออธิบายความรู้ให้แก่ลูก ท่านทำให้ลูกสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ หากลูกๆ ผู้เป็นแม่นั่งอยู่กับผู้อื่นและอธิบายแก่ผู้คน พวกเขาก็สามารถที่จะกลับมามีความสุขได้ บอกพวกเขาว่า พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้โทษของน้ำทิพย์แก่พวกเราผู้เป็นแม่ แล้วพวกเราก็อธิบายแก่ผู้อื่น เฝ้าแต่อธิบายด้วยความถ่อมตนมาก เพียงชี้ว่าท่านนั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านก็ให้ความรู้แก่พวกเรา ท่านพูดว่าพ่อได้เปิดประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตผ่านลูกผู้เป็นแม่ ไม่มีใครอื่นสามารถเปิดประตูเหล่านั้นได้ พวกเราทั้งหมดกำลังศึกษากับดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนพวกเรา เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกทั้งหมดคือมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกคือผู้มีอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ใช่ความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นผู้มีอำนาจของความรู้ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พวกเราเชื่อในท่านเท่านั้น เป็นเพราะท่านได้สอนพวกเราผ่านร่างของบราห์มาที่บราห์มากุมารและกุมาริได้รับการจดจำ นิ่งกับพวกเขาและอธิบายอย่างอ่อนหวานมากในวิธีนี้ ไม่ว่าใครบางคนจะมีการศึกษามากมายเพียงใดเขาก็ยังคงถามคำถามมากมาย ก่อนอื่นใดทำให้พวกเขามีศรัทธาในพ่อ บอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นใดจงทำความเข้าใจว่าพ่อคือผู้สร้างหรือไม่ เพียงชี้บาบาเท่านั้นคือผู้สร้างของทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือพ่อ, ครูและสัตคุรุ สติปัญญาควรจะมีศรัทธาว่าพ่อผู้สร้างเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่พวกเรา เพียงท่านเท่านั้นที่อธิบายแก่พวกเรา ท่านจะอธิบายสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้นแก่พวกเราอย่างแน่นอน และแล้วไม่มีใครสามารถถามคำถามใดๆ ได้ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน ท่านเพียงแค่พูดว่าจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผา งานของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้โลกตาโมประจักษ์

ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจนกว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมา พวกเขาทั้งหมดไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดต้องเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้บอกให้ลูกไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา พ่อพูดว่าจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อคือผู้เป็นที่รักของลูกๆ คู่รักทั้งหมด ทุกคนจดจำผู้เป็นที่รักเดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างของสิ่งสร้าง ท่านพูดว่ากลับมาฉันสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยในไฟโยคะนี้ เวลานั้นเท่านั้นที่โลกเก่าต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงเพราะบาบาสอนโยคะนี้ การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ พ่อบอกทุกสิ่งแก่พวกเราอย่างง่ายดายมาก ลูกบางคนที่รับฟังพ่อโดยตรงก็ไม่สามารถที่จะมั่นคงในขณะที่ลูกรับฟัง สติปัญญาของลูกก็เฝ้าแต่วิ่งไปในทิศทางอื่น สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นในความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งวันนั้นก็สูญเสียไป สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปที่นั่นด้วยเช่นกันในระหว่างเวลาที่พวกเขาเก็บไว้เพื่อความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งเดียวกันนั้นอาจจะเกิดขึ้นกับทุกคนเนื่องจากมายา ลูกบางคนก็เข้ามานในขณะที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ เวลานั้นก็สูญเปล่าไปด้วยเช่นกัน ไม่มีการสะสมรายได้ด้วยการทำเช่นนั้น พ่อพูดว่าอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกเข้ามาน สติปัญญาของลูกก็ไม่มี การจดจำระลึกถึงพ่อ มีความสับสนอย่างมากมายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ อย่าได้แม้กระทั่งหลับตาของลูก ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึง อย่าได้กลัวที่จะล้มตา ให้เปิดตาของลูกไว้และมีการจดจำระลึกถึงผู้เป็นที่รักในสติปัญญาของลูก การนั่งหลับตาไม่ใช่ระเบียบของที่นี่ พ่อพูดว่านั่งในการจดจำระลึกถึง ท่านไม่ได้บอกลูกให้หลับตา หากลูกหลับตาและกัมมศีระลงแล้วพ่อจะสามารถเห็นลูกได้อย่างไร? อย่าได้หลับตาของลูก หากลูกหลับตาต้องมีบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ถูกต้องนั่นคือลูกต้องจดจำคนอื่น พ่อพูดว่าหากลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก, ลูกก็ไม่สามารถเป็นคู่รักที่แท้จริงได้ เมื่อลูกกลายเป็นคู่รักที่แท้จริงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ เพราะสำนักที่เป็นร่างลูกจึงล้มพ่อและล้มลูกคลุกคลานไปทั่ว จงกลับมาอ่อนหวานมาก บรรยายากนั้นควรจะมีอ่อนหวานมากด้วยเช่นกัน ไม่ควรจะมีเสียงดัง ใครก็ตามที่มาควรจะสามารถได้ยินว่าลูกพูดอ่อนหวานเพียงใด ควรจะมีความเงียบสงบอย่างมาก ลูกต้องไม่รบราหรือทะเลาะกัน ไม่เช่นนั้นแล้วเหมือนกับว่าลูกได้ประณามทั้งพ่อ, ครูและสัตกูรู แล้วลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ เวลานั้นลูกๆได้รับความเข้าใจแล้ว พ่อพูดว่าพ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไม่ได้กำลังให้ความรู้แก่ใครลูกก็สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด ลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกไม่ได้สร้างปวงประชา หากลูกไม่มีโยคะและไม่มีความรู้แน่นอนว่าลูกจะต้องก้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษา ตรวจสอบตนเองหากลูกสอบตกในเวลานี้และได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำจริงแล้วจริงเล่า หน้าที่ของพ่อคือการอธิบายแก่ลูก หากลูกไม่เข้าใจลูกก็ทำลายสถานภาพของตนเอง บาบาก็เฝ้าแต่บอกลูกด้วยเช่นกันว่าลูกควรอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างไร เป็นการดีกว่าที่จะพูดน้อยและพูดอย่างนุ่มนวล บาบายกย่องผู้ที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากก็จะสามารถนั่งในหัวใจของบาบาได้ ลูกสามารถนั่งในหัวใจของท่านด้วยการทำงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดปรารถนา หากมีประสบการณ์ของการลงโทษมากเพียงใดสถานภาพของลูกก็ลดลงไปตามนั้น หากบาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อยก็จะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากมายและสถานภาพของลูกก็ลดลง สิ่งนั้นเรียกได้ว่าเป็นการสูญเสีย นี่เป็นธุรกิจเช่น อย่าได้สร้างการสูญเสีย สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง กลับมาสูงส่ง บาบอบอกสิ่งต่างๆแก่ลูกเพื่อช่วยให้ลูกก้าวหน้า ผู้ที่ทำบางสิ่งก็ได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนเทวดานางฟ้า ดังนั้นจงสร้างสมคุณธรรมตามนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อกำลังอธิบายแก่ใครจงพูดด้วยความถ่อมตนและอดกลั้นอย่างมาก คำพูดและพฤติกรรมของลูกควรจะมีอ่อนหวานมาก สร้างบรรยากาศแห่งความเงียบสงบ เมื่อไม่มีเสียงดังใดๆ เท่านั้น งานรับใช้ก็จะประสบความสำเร็จ
2. กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงและจดจำผู้เป็นที่รักเดียว อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึงด้วยการหลับตาหรือด้วยการที่ศีระะของลูกลดต่ำลง คงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเพิ่มพลังของชุมชนด้วยสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

การเพิ่มพลังของชุมชนเป็นงานแรกที่สูงส่งในชีวิตบราห์มินนี้ สำหรับสิ่งนี้เมื่อคนส่วนใหญ่ตรวจสอบอะไรแล้วสำหรับลูกการอยู่กับคนส่วนใหญ่คือการเพิ่มพลังของชุมชน ในสิ่งนี้อย่าได้คิดถึงความยิ่งใหญ่ของลูกเองด้วยคำว่า“ความคิดของฉันดีมาก” ไม่ว่ามันจะดีแค่ไหน หากทำลายความเป็นหนึ่งเดียวกันของชุมชนแล้ว นั่นก็หมายความว่า สิ่งที่ "ดี" นั้นจะกลายเป็น "ธรรมดา" ในเวลานั้นแม้ว่าลูกจะต้องละทิ้งความคิดของลูก แต่ก็มีโชคในการละทิ้งนั้น โดยการทำเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จและจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้อื่น

คติพจน์: เพื่อที่จะประสบความสำเร็จทั้งหมด จงเพิ่มสมาธิในจิตใจของลูก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่สูงส่งที่สุด เป็นในช่วงยุคนี้ที่ลูกดวงวิญญาณได้พบกับพ่อดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือกุมภเมลาที่แท้จริง
- คำถาม:** บทเรียนใดที่สอนโดยพ่อท่านนั้น และไม่ใช่โดยมนุษย์?
- คำตอบ:** เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนบทเรียนของการกลับมาที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บทเรียนนี้ไม่สามารถสอนโดยผู้มีร่างกายใดๆ ก่อนอื่นใดลูกต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณลงมาจากอาณาเขตสูงสุดในฐานะนักแสดงเพื่อเล่นบทบาทของเรา เวลานี้การละเล่นกำลังจบสิ้นลง ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครสร้างขึ้นมา เหตุนี้เองจึงไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด
- เพลง:** ดินเกิด โอ้เจ้าสาวดินเกิด ยุคใหม่ของรุ่งอรุณกำลังจะเริ่มขึ้น...

โอมชานติ ลูกๆ ต้องเคยได้ยินเพลงนี้มาหลายครั้งมาก่อน เจ้าบ่าวกำลังพูดกับลูกผู้เป็นเจ้าสาว ท่านนั้นเรียกว่าเป็นเจ้าบ่าวเมื่อท่านเข้ามาในร่างกาย ไม่เช่นนั้นแล้วท่านคือพ่อและลูกคือลูกๆ ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาผู้ที่จดจำพระเจ้า เจ้าสาวนั้นจดจำเจ้าบ่าว เจ้าบ่าวคือผู้เป็นที่รักของทุกคน ท่านหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ดินเกิดเวลานี้ยุคใหม่กำลังจะมาถึงยุคใหม่หมายถึงโลกใหม่ของยุคทอง ยุคเหล็กคือโลกเก่า เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถพูดว่า ฉันทำให้เธอกลายเป็นชาวสวรรค์ ชันยาสซีไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับสวรรค์หรือนรก ชันยาสซีมีศาสนาของตนเอง เช่นที่มีศาสนาอื่นๆ นั่นไม่ใช่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่มาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกจึงกลายเป็นผู้อยู่ในสวรรค์, ยุคทอง ลูกไม่ได้เป็นชาวนรกอีกต่อไป ลูกอยู่ในการบรรจบพบกัน การบรรจบพบกันนี้อยู่ระหว่างทั้งสอง ในการบรรจบพบกันนี้ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ เหตุนี้เองยุคบรรจบพบกันนี้จึงได้รับการยกย่อง อันที่จริงกุมภเมลานี้คือการพบปะที่สูงส่งที่สุดอย่างแท้จริง สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นเมลาที่สูงส่งที่สุด ลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ผู้คนพูดถึงความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พวกเขาพูดว่าชาวฮินดูและชาวจีนเป็นพี่น้องกัน ตามทุกศาสนาทุกคนเป็นพี่น้องกัน ลูกได้รับความรู้ี้ในเวลานี้ พ่ออธิบายว่า: ลูกคือลูกๆ ของฉันผู้เป็นพ่อ เวลานี้ลูกกำลังรับฟังพ่อเป็นการส่วนตัว ผู้คนเพียงแต่ละจะพูดว่า พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือหนึ่งเดียวและทุกคนจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น มีดวงวิญญาณในทั้งชายและหญิง ในฐานะดวงวิญญาณลูกคือพี่น้องเพศชาย แล้วลูกก็กลายเป็นชายหรือหญิง และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นพี่น้องชายหญิง ดังนั้นพ่อมาทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ได้เคยมีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่แยกห่างจากกันเป็นระยะเวลายาวนาน ไม่ได้กล่าวว่าแม่น้ำแยกห่างจากมหาสมุทรมาเป็นเวลายาวนาน แม่น้ำสายใหญ่เชื่อมกับมหาสมุทรเสมอ ลูกๆ รู้ว่าแม่น้ำคือลูกของมหาสมุทร น้ำขึ้นจากมหาสมุทรกลายเป็นเมฆ แล้วเมฆก็ตกลงมาเป็นฝนบนภูเขา แล้วน้ำนั้นก็กลายเป็นแม่น้ำ ดังนั้นแม่น้ำทั้งหมดคือลูกๆ (ลูกสาวและลูกชาย) ของมหาสมุทร ลูกๆ มากมายไม่รู้แม้กระทั่งว่าน้ำมาจากที่ใด ได้มีการสอนสิ่งนี้แก่ลูกด้วย เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ มีพ่อเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณไม่มีตัวตน เมื่อพวกเขาเข้ามาในโลกที่มีตัวตนพวกเขาก็กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อก็สามารถพบลูกได้เมื่อท่านเข้ามาในโลกที่มีตัวตนเท่านั้น มีเพียงในยุคเดียวนี้เท่านั้นที่ลูกได้พบกับพ่อ เวลานี้ท่านมาแล้วเพื่อพบกับทุกคน ผู้คนก็จะค้นพบว่าท่านคือพระเจ้า ชื่อของกฤษณะได้ใส่ไว้ในกิตะแต่กฤษณะไม่สามารถมาที่นี้ จะมีการดูถูกเขาได้อย่างไร ลูกรู้ว่าเวลานี้ดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ที่นี้ ก่อนอื่นใดลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณ ลูกเคลื่อนไหวไปมาและคิดอยู่ตลอดเวลาว่าลูกคือร่างกาย ในความเป็นจริงแล้วลูกเป็นดวงวิญญาณจริงๆ เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ ลูกคือลูกๆ และลูกได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด ลูกมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก เวลานี้การละเล่นนี้กำลังจะจบสิ้นลง ละครนี้ไม่ได้สร้างขึ้นโดยผู้ใด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อผู้คนถามลูกว่า: ละครนี้ได้เริ่มขึ้นเมื่อ ลูกควรจะบอกเขา: ละครนี้คงอยู่ตลอดไป ไม่มีตอนเริ่มต้นหรือตอนสิ้นสุด ละครนั้นได้เปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ ลูกๆ ได้ทำให้บทเรียนนี้มั่นคงสำหรับตนเอง ลูกเข้าใจว่าเมื่อใดที่ได้มีการสร้างโลกใหม่และเมื่อใดที่โลกเก่าลง สิ่งนี้ยังคงชัดเจนอย่างแน่นอนในสติปัญญาของลูกบางคน ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นและจะซ้ำรอยอีกครั้ง บทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกนั้นจบลงไปแล้วอย่างแน่นอน เวลานี้พ่อมาเพื่อพาพวกเรากลับไปกับท่าน พ่อคือผู้นำทางและลูกทั้งหมดก็เป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ผู้นำ

ทางนั้นก็นำผู้จาริกไป ผู้นำทางเหล่านั้นเป็นไปทางร่าง ในขณะที่ลูกๆผู้นำทางนั้นเป็นไปในทางจิต เหตุนี้เองลูกจึงเรียกว่าเป็นรัฐบาลพันดาบด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกก็แฝงตัว พันดาवास ฆราวาสและยาดาवास นั้นเคยทำอะไร? คำถามนี้กล่าวถึงปัจจุบัน เมื่อเป็นเวลาของสงครามมหาการณะ ในเวลาที่มีศาสนายูมากมาย โลกนั้นตาโมประธาน ต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายได้แก่ลงอย่างแท้จริง ลูกรู้ว่ารากฐานแรกของต้นไม้คือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีผู้คนน้อยมากในยุคทอง ประชากรก็เติบโตในภายหลัง ไม่มีใครรู้อะไร เป็นสิ่งที่ตามล่าดับกันไปในบรรดาลูกๆเช่นกัน ลูกๆนักเรียนบางคนก็รู้จัก ลูกชิมซิปคำสอนเหล่านี้เป็นอย่างดีและให้ความใส่ใจในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นชิมซิปคำสอนเหล่านี้ บางคนชิมซิปทุกอย่างดีมาก บางคนก็อยู่ในระดับกลาง บางคนก็อยู่ในสัดส่วนที่สาม และคนอื่นก็สัดส่วนที่สี่ ผู้ที่อธิบายได้อย่างละเอียดก็จำเป็นที่นัทธิการ ก่ออื่นใดบอกพวกเขาว่า พวกเขามีสองพ่อ หนึ่งคือพ่อเหนือโลกที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ และอีกหนึ่งคือพ่อทางร่างที่มีชีวิตจำกัด ผู้คนของบาร์ตาได้รับมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเขาเอง บาร์ตาเคยเป็นสวรรค์แล้วก็กลายเป็นนรก โลกนี้เรียกว่าอาณาจักรของปีศาจ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นอย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน ผู้คนจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้นในเวลานั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด หยุดรับฟังสิ่งที่ทำให้ลูกตกต่ำ รับฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น รับฟังความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ทุกสิ่งที่ลูกได้ยินจากผู้อื่นนั้นไม่จริง เวลาที่พ่อกำลังบอกความจริงแก่ลูกและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ด้วยการฟังเรื่องราวที่ชั่วร้ายลูกก็กลับมาตกต่ำ แสงสว่างคือกลางวันของบราห์มาและความมืดคือกลางคืนของบราห์มา ลูกต้องชิมซิปประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ถึงอย่างไรลูกก็ทำตามล่าดับกันไปในทุกประเด็น ศัลยแพทย์บางคนก็เก็บเงินตั้งแต่หนึ่งหมื่นจนถึงสองหมื่นรูปต่อการผ่าตัดเพียงครั้งเดียว ในขณะที่คนอื่นไม่มีเพียงพ่อที่จะรับประทาน เป็นสิ่งเดียวกันกับนักกฎหมาย ยิ่งลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเท่าไร ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น มีความแตกต่าง สาวใช้และคนรับใช้ก็ทำตามล่าดับกันไปในเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมาอย่างไร ถามตนเองว่า: ฉันศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหน? ฉันจะกลายเป็นอะไรสำหรับหลายชาติเกิดในอนาคต? ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นอะไรในหลายๆชาติเกิด นั่นคือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นในแต่ละวงจรและทุกวงจร ดังนั้นลูกควรให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา หยุดดื่มยาพิษโดยสิ้นเชิง ไม่มีการพูดถึงยุคทองว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรก เวลาที่เสื้อผ้าของทุกคนนั้นขาดร้วย พวกเขาคือผู้ที่ตาโมประธาน นี่เป็นสิ่งที่ต้องมีการอธิบายเช่นกัน เสื้อผ้าของใครเก่าที่สุด? “ของเรา” พวกเราเฝ้าแต่เปลี่ยนร่างกายของเรา ดวงวิญญาณเฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์ และร่างกายก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ต่อไปและเก่าด้วย ดังนั้นร่างกายจะต้องถูกแทนที่ ดวงวิญญาณจะไม่ถูกแทนที่ ร่างกายก็เริ่มแก่ลงแล้วก็มีชีวิตตาย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ทุกคนมีบทบาท ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณเองพูดว่า: ฉันกำลังสละทิ้งร่างนี้ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนมีสำนึกเป็นร่าง เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ดวงวิญญาณมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และอีกครั้งวงจรที่พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง เพราะเทพของยุคทองมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณพวกเขาจึงได้รับสมญาว่า “ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น” พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขาต้องละทิ้งร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง มีเรื่องราวเกี่ยวกับราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น พ่ออธิบายว่าเทพคือผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกและรับร่างต่อไปในความสุข ลูกๆกำลังได้รับความรู้นี้ทั้งหมดจากพ่อ หลังจากที่ได้วนไปรอบวงจรลูกก็ได้พบกับบาบา ผู้ที่แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะมาและพบกับบาบาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะมาและได้รับมรดกที่เล็กน้อยของเขา พวกเขาเปลี่ยนศาสนาของเขาไปอย่างสมบูรณ์ ใครจะรู้ว่าพวกเขาอยู่ในศาสนานั้นนานเท่าไร พวกเขาอาจจะใช้สองหรือสามชาติเกิดในนั้น หากใครบางคนที่ไม่เปลี่ยนจากฮินดูเป็นมุสลิม เขาก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในศาสนานั้นแล้วจากนั้นก็มาที่นี้ สิ่งเหล่านี้คือรายละเอียด พ่อพูดว่า: หากลูกไม่สามารถจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด อย่างน้อยที่สุดพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกของพ่อ แม้แต่ลูกๆที่ดีก็ลืมบาบา พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ มายาทำให้พวกเขาลืมท่าน ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นทาสของมายา เวลาที่ลูกเป็นของพระเจ้า นั่นคือบทบาทของละคร ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายเป็นครั้งแรกลูกมีความบริสุทธิ์ และจากนั้นด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: เวลาที่จึงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูก เวลาที่ลูกๆมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัดในโลกเก่านี้ เพราะทุกคนในโลกเก่านี้เป็นสาเหตุของความทุกข์ต่อกันและกันเท่านั้น ดังนั้นจึงล้มโลกเก่า เราอาจอย่างปราศจากร่างและเวลานี้เราต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง เวลาที่โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น กฎณะจะไม่พูดว่าจดจำฉันเท่านั้น กฎณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พูดว่า ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเวลานี้จึงจดจำพ่อ พ่อได้แสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก พ่อได้แสดงวิธีการนี้แก่ลูกในแต่ละวงจรและทุกวงจร พระเจ้าต้องมาเมื่อโลกกลับมาเก่า ระยะเวลาของละครถูกทำให้ยาวมาก ดังนั้นผู้คนจึงลืมยุคนี้ไปอย่างสมบูรณ์ เวลาที่ลูกๆรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกัน นี่คือยุคของการกลับมาเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้คนอยู่ในความมืดมิด ทุกคนในเวลาตาโมประธาน เวลาที่ลูกกำลังเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน ลูกคือผู้ที่ได้ทำความ

เลื่อมใสศรัทธามากที่สุด หนทางของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจบสิ้นลงในเวลานี้ ความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นในดินแดนแห่งความตาย หลังจากนั้นดินแดนแห่งความเป็นอมตะก็มา เวลานี้ลูกกำลังรับความรู้ จากนั้นจะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา โอ้ พระเจ้า! โอ้ राम! ทั้งหมดนั้นคือคำพูดของความเลื่อมใสศรัทธา ที่ลูกต้องไม่ทำเสียงดังใดๆ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ได้ทำเสียงดังใดๆ ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบ ดังนั้นท่านต้องการร่างกายเพื่อที่จะพูด ไม่มีใครรู้ว่าภาษาของพระเจ้าเป็นเช่นไร ไม่ใช่ว่าบาบาจะพูดในทุกภาษา ไม่เลย ภาษาของท่านคืออินดี บาบาอธิบายในภาษาเดียวเท่านั้น ลูกต้องแปลสิ่งนั้นและอธิบายแก่ผู้อื่น ให้คำแนะนำของพ่อแก่ชาวต่างชาติทั้งหมด ฯลฯ ที่ลูกพบ เวลานี้ท่านกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อธิบายตรีมูรติด้วยเช่นกัน ประชาบิดาบรรพบุรุษมีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมาย ก่อนอื่นถามใครก็ตามที่มาว่าท่านมาหาใคร ได้มีการติดตั้งบอร์ดภายนอก ประชาบิดาคือผู้เดียวที่สิ่งสร้างเกิดจากท่าน ท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าพระเจ้า บราห์มา กุมารและกุมารีคือลูกๆของบราห์มา ทำไมท่านถึงมาที่นี่ ทำไมท่านถึงต้องการที่จะพบกับพ่อของเรา พ่อต้องการเพียงลูกๆเท่านั้น พวกเรารู้จักพ่ออย่างดีมาก คำพูดที่ว่า “ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ” นั้น ได้รับการจดจำมา พวกเราคือลูกๆของท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกต้องไม่รับฟังสิ่งที่ชั่วร้ายที่จะทำให้ลูกตกต่ำ เพียงแค่รับฟังความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น
2. ในการที่จะเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สติปัญญาของลูกต้องจดจำว่าโลกเก่านี้ทำให้เกิดความทุกข์เท่านั้น ดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้และมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างมาก ที่จะทำสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ยาก ด้วยบทเรียนของ “ทำตามพ่อ” เพื่อที่จะทำให้สิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ยากและประสบความสำเร็จในความพยายามสุดท้าย บทเรียนแรกที่ต้องเรียนรู้คือ “ทำตามพ่อ” นี่เป็นบทเรียนแรกที่จะนำลูกเข้ามาใกล้ในสภาพสุดท้าย ด้วยบทเรียนนี้ลูกจะเป็นอิสระจากการทำความผิด, เป็นอิสระจากการลืมหืมตาและเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้นอย่างสม่ำเสมอ นี่เป็นเพราะลูกเห็นว่ามันยากหากลูกใช้สติปัญญาของลูกเองแทนที่จะทำตามพ่อในสถานการณ์ใดๆ ด้วยการทำเช่นนั้นลูกจะติดกับอยู่ในความคิดของลูกเองและแล้วก็ต้องใช้เวลาและพลังงาน หากลูกทำตามพ่ออย่างต่อเนื่องก็จะประหยัดทั้งเวลาและพลังงานของลูกและได้รับการสะสมไว้

คติพจน์: เพื่อที่จะซึมซับความเชื่อสัตย์และความสะอาด จงทำให้ธรรมชาติของลูกง่ายตาย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นตรวจสอบชีพจรของแต่ละคนและทำให้พวกเขามีศรัทธาในอัลฟาก่อนที่จะดำเนินการใดๆต่อไป หากพวกเขาไม่มีศรัทธาในอัลฟา ก็เป็นการสูญเสียเวลาของลูกที่จะให้ความรู้แก่พวกเขา

คำถาม: ความเพียรพยายามหลักใดที่ทำให้ลูกสามารถได้รับทุนการศึกษา?

คำตอบ: ความเพียรพยายามในการอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างมาก พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์และท่านแนะนำลูกเพื่อประโยชน์ของลูกเอง ลูกๆโยคีที่อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่างบุดึงซึ่งดึงหรือต่อสู้กันและกัน พฤติกรรมของพวกเขานั้นสูงศักดิ์มากและสง่างาม พวกเขาพูดน้อยมากและใส่ใจที่จะรับใช้ยกย่อง แม้ว่าพวกเขาจะไม่พูดความรู้มากนัก แต่พวกเขาก็ทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่ในโยคะ

โอม ซานติ โดยทั่วไปและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข่าวงานรับใช้ของนิทรรศการมาถึง จะเห็นได้ว่าเมื่อผู้คนไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ในประเด็นหลักของการตระหนักรู้จักพ่อ ก็เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับสติปัญญาของพวกเขาคือจะยอมรับสิ่งใดที่ลูกอธิบายแก่พวกเขา แม้ว่าพวกเขาเฝ้าแต่พูดว่าสิ่งนี้ดีมาก พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักพ่อ ก่อนอื่นใดต้องมีการตระหนักรู้จักพ่อ คำพูดที่สูงส่งของพ่อคือ: จดจำพ่อ! พ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมารีสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือการเริ่มต้นหลัก มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสุข, ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เมื่อได้มีการปลุกฝังศรัทธาในพวกเขา พวกเขาจะตระหนักว่าพระเวทย์, ภควิฑิตาและคัมภีร์ทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในหลอกลวง พระเจ้าเองพูดว่า: พ่อไม่เคยพูดคัมภีร์เหล่านั้น ความรู้ที่พ่อให้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ นั่นคือความรู้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกให้การหลุดพ้นแก่ลูกแล้วก็กลับบ้าน แล้วความรู้นี้ก็หายไป เมื่อรางวัลของความรู้ของลูกจบสิ้นลง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น เมื่อพวกเขามีศรัทธาในพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจคำพูดของพระเจ้า และเข้าใจว่าคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแต่ละสิ่งนั้นคงอยู่เป็นเวลาค้างว้าง พระเจ้าให้คำแนะนำของท่านเองเมื่อท่านมา พ่อบอกลูกว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรนั้นคือ 5000 ปี พ่ออธิบายแก่ลูกผ่านปากของบราห์มา ดังนั้นสิ่งแรกและสิ่งหลักที่ลูกต้องทำให้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาคือพระเจ้าคือใคร จนกระทั่งประเด็นนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่มีผลกระทบใดๆของสิ่งที่ลูกอธิบายแก่พวกเขา ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในเพียงแค่นี้เท่านั้น พ่อมาเพื่อปลุกลูกจากหลุมศพ ลูกจะไม่ตื่นขึ้นจากการศึกษาคัมภีร์ ดวงวิญญาณสูงสุดมีรูปเป็นแสง ดังนั้นลูกๆของท่านจึงมีรูปที่เป็นแสงเช่นกัน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณของลูกๆได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเนื่องจากสิ่งนี้แสงของลูกจึงมืดสลัวลง ลูกกลับมาตาโมประธาน หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพ่อก่อนเป็นอันดับแรก ความเพียรพยายามทั้งหมดที่ลูกทำและความคิดเห็นที่ลูกขอให้ผู้คนเขียนก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เหตุนี้เองงานรับใช้จึงไม่เกิดขึ้น หากพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะเข้าใจว่ามีการให้ความรู้ผ่านบราห์มาอย่างแท้จริง เป็นเพราะผู้คนไม่ได้ตระหนักรู้จักพ่อที่พวกเขาจึงสับสนมากเมื่อพวกเขาเห็นบราห์มา ลูกๆทั้งหมดรู้ว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ผ่านไปแล้วในเวลานี้ ในยุคหลักที่เป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในการบรรจบกันที่เป็นหนทางของความรู้ เราทั้งหมดเป็นของยุคบรรจบพบกันและเรากำลังศึกษารายละเอียด เรากำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งสำหรับโลกใหม่ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในยุคบรรจบพบกันก็กำลังกลับมาตาโมประธานมากขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ในด้านนั้นสภาพที่ตาโมประธานของพวกเขากำลังเพิ่มขึ้น และในด้านนี้ยุคบรรจบพบกันของลูกกำลังจะจบสิ้นลง เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปในวิธีที่พวกเขาอธิบายเช่นกัน บาบาคือแรงบันดาลใจให้กับลูกทุกวันเพื่อทำความเพียรพยายาม เป็นผู้ที่มิศรัทธาในสติปัญญาที่ได้รับชัยชนะ ลูกบางคนมีนิสัยที่แรงมากที่พูดแต่สิ่งที่ไร้ประโยชน์พวกเขาไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะจดจำบาบา พวกเขาหยุดจดจำพ่อและเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งที่เกี่ยวกับตนเอง จนกว่าความศรัทธาในพ่อจะได้รับการปลุกฝังในพวกเขา ลูกไม่ควรจะอธิบายรูปภาพอื่นๆ หากพวกเขาไม่มีศรัทธาพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย หากพวกเขาไม่มีศรัทธาในอัลฟา มันก็สูญเสียเวลาที่จะไปสูเบต้าและเตต้า ฯลฯ ลูกไม่ได้จับชีพจรของใครบางคน ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้ที่มาหาพิธีเปิด: นี่คือการที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ในยุคทอง ต่อมาภายหลังการ

ราบไหว้บูชาก็เริ่มขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อถึงเวลาสำหรับการสิ้นสุดของความตกต่ำซึ่งหมายความว่าเป็นเวลาสุดท้ายของการประณามพ่อของลูก ลูกต้องประณามพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้ที่ลูกกราบไหว้บูชา ลูกๆนั่งกับผู้อื่นและอธิบายให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามหากลูกเองไม่มีโยคะกับพ่อ ลูกจะอธิบายให้กับผู้อื่นอย่างไร? แม้ว่าลูกจะพูดว่า “ชีพาบบา” หากลูกไม่มีโยคะเลยบาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไม่สามารถซึมซับสิ่งใดเลย สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกๆอาจเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง แต่ถ้าลูกไม่ได้กลายเป็นโยคีลูกต้องมีร่องรอยของสำนึกที่เป็นร่างในตัวลูกอย่างแน่นอน การอธิบายแก่ผู้อื่นโดยไม่อยู่ในโยคะนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย และจากนั้นเนื่องจากลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงเป็นเหตุของความทุกข์แก่คนใดคนหนึ่ง เพราะลูกบางคนให้การบรรยายที่ดี พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้มาก พ่อพูดว่า: พวกเขาอาจจะเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ดีแต่พวกเขาขาดโยคะ พวกเขาทำความเพียรพยายามน้อยมากที่จะมีโยคะ พ่อบอกลูกอย่างมากให้เก็บบันทึกสารทของลูก ประเด็นหลักคือโยคะ ลูกๆบางคนฉลาดหลักแหลมในการอธิบายความรู้แต่พวกเขาไม่มีโยคะ และเนื่องจากพวกเขาไม่มีโยคะบาปของพวกเขาก็ไม่ได้รับการปลดปล่อย แล้วพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ลูกๆมากมายสอบตกในวิชาของโยคะ พวกเขาคิดว่าพวกเขามีโยคะ 100% แต่บาบาพูดว่า: พวกเขามีโยคะเพียง 2% เท่านั้น บาบา(บราห์มา)เองพูดว่า: “พ่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อพ่อเริ่มทานอาหารแต่แล้วพ่อก็ล้ม แม้เมื่อพ่ออาบน้ำ พ่อก็จดจำบาบา แม้ว่าพ่อคือลูกของท่านพ่อ ก็ล้มที่จะจดจำท่าน” ลูกต้องคิดว่าผู้นี้จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งและดังนั้นเขาต้องถูกต้องแม่นยำในความรู้และโยคะอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: ต้องมีความพยายามอย่างมากที่จะมีโยคะ เพียงแค่ลองสิ่งนี้และคอยดู! แล้วถ่ายทอดประสบการณ์ของลูก ตัวอย่างเช่นหากลูกเป็นช่างตัดเสื้อที่เย็บเสื้อผ้า ลูกควรจะตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาหรือไม่ บาบาคือผู้ที่รักที่แสนหวานมากของเรา มากเท่าที่เราจดจำท่าน บาปของเราก็จะได้รับการปลดปล่อยและเราจะกลับมาสะอาดประจักษ์ตามากตามนั้น ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน แสดงผลลัพธ์ให้แก่บาบา ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีคุณประโยชน์ใดหากลูกอธิบายมากเกินไปในคราวเดียว พวกเขาจะไม่เข้าใจอะไรเลย จะเกิดอะไรขึ้นถ้าพวกเขาไม่เข้าใจอัลฟา? พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งอัลฟาผู้เดียว เลขศูนย์ทั้งหมดยังคงเป็นเพียงเลขศูนย์สำหรับพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! ด้วยการเติมศูนย์ในอัลฟา ก็มีคุณประโยชน์ หากไม่มีโยคะ เวลาที่สูญเสียไปตลอดทั้งวัน พ่อรู้สึกเมตตาและสงสยว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? หากไม่อยู่ในโชคของบางคน พ่อจะทำอะไรได้? พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง! อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ! การจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ด้วยการมี การจดจำระลึกถึงลูกจะพัฒนาความรักและแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถทำตามศรัทธาได้ ปวงประชามายต้องถูกสร้างขึ้น ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม แม้ว่าลูกทั้งหมดจะไปสวรรค์ ลูกบางคนจะมีประสบการณ์ของการลงโทษและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำในเวลาสุดท้าย บาบารู้จักลูกทั้งหมด ลูกๆที่อ่อนแอในโยคะก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาบูดบึ้งซึ่งตึงและเฝ้ามองบราห์มัน กิจกรรมและพฤติกรรมของผู้ที่เป็นโยคีที่มั่นคงนั้นดีและสูงศักดิ์มาก พวกเขาพูดน้อยมาก พวกเขาใส่ใจในการรับใช้ยกยะ มีแม้กระทั่งบางคนที่ไม่ใส่ใจที่จะสังเวกกระดูกของพวกเขาในการรับใช้ยกยะ อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงให้นานมากขึ้น ด้วยสิ่งนี้ลูกจะพัฒนาความรักต่อพ่อและสัมผัสกับความสุข พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในดินแดนแห่งบาร์ด พ่อมาเพื่อยกระดับผู้คนของบาร์ด ในยุคทองลูกเป็นนายของโลก ลูกอยู่ในสภาพของการหลุดพ้น แล้วใครนำลูกไปสู่ความตกต่ำ? ราวน์ มันเริ่มต้นเมื่อไร? (ตั้งแต่ยุคทองแดง) ลูกได้รับการหลุดพ้นเป็นเวลาครึ่งวงจรในหนึ่งวินาที ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ดังนั้นเมื่อไรก็ตามที่คนใดมา ก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำของพ่อแก่เขา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ด้วยการศึกษาคำรูนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้น ลูกๆรู้ว่าละครนี้กำลังแสดงวินาทีต่อวินาที แม้ว่าลูกเพียงแต่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะสามารถอยู่อย่างมั่นคงมาก ในขณะที่นั่งที่นี่ สติปัญญาของลูกควรจะเข้าใจว่าวงจรโลกยังคงเคลื่อนไปเรื่อยๆเหมือนตัวโรอย่างไร มันยังคงเดินหน้าต่อไปวินาทีต่อวินาที มีการเล่นบทบาททั้งหมดตามละคร เมื่อแต่ละวินาทีผ่านไป ละครก็จะจบสิ้น ม้วนภาพยนตร์ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ มันหมุนไปข้างหน้า นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่แก่ชราไม่สามารถเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ความรู้ไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่มีแม้แต่โยคะ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นพวกเขายังคงเป็นลูกของบาบา ไซ ผู้ที่ทำงานรับใช้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่า ทุกคนอื่นได้รับสถานภาพที่ต่ำ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักครูของลูกอย่างมั่นคงว่าวงจรและละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เฝ้ามองไปอย่างไร เช่นเดียวกับที่เครื่องบันทึกเสียงยังคงเล่นต่อไป ดังนั้นเราดวงวิญญาณก็เต็มไปด้วยบันทึกเช่นนั้นด้วยเช่นกัน บทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นอยู่ในดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็ก นี่เรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ ไม่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่มีสติปัญญาที่หยาบไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาพูด เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งที่เราพูดจะซำรอยหลังจาก 5000 ปี ไม่มีใครอื่นมีความเข้าใจนี้ ลูกๆที่เป็นมหาระตีกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและอธิบายให้แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ก่อนอื่น

จงผูกปมเพื่อจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! เวลานี้ลูกๆดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกทั้งหมด เผาแต่จดจำพ่อนานเท่าที่จะเป็นไปได้ ความเพียรพยายามนี้แผ่ทั่ว บาบานะแนะนำว่า: เพียงให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เมื่อลูกจดจำบาบาได้น้อยมาก ลูกก็สามารถให้คำแนะนำของบาบาได้น้อยมากเท่านั้น ก่อนอื่นใดลูกต้องทำให้คำแนะนำของพ่อนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา บอกพวกเขาว่า: เวลานี้ให้เขียนว่าท่านคือพ่อของพวกเราอย่างแท้จริง ลืมทุกสิ่งอื่นรวมทั้งร่างกายและจดจำพ่อผู้เดียว เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกสามารถกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ไม่มีความเจ็บปวดหรือความทุกข์ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ในแต่ละวันได้มีการอธิบายสิ่งที่ดีมากแก่ลูก สิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่ลูกควรจะพูดถึงในบรรดาลูกเอง ลูกต้องกลับมามีค่าด้วยเช่นกัน หากหลังจากกลายเป็นบราห์มิน ลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ทางจิตของพ่อ ลูกจะมีประโยชน์อะไร? ลูกต้องดูดซับการศึกษานี้อย่างดีมาก บาบารู้ว่าลูกหลายคนไม่ได้ซึมซับแม้แต่คำเดียว พวกเขาไม่ได้จดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ใช้ความเพียรพยายามในการประกาศสิทธิในสถานภาพของราชาหรือราชินี ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าไปสู่ราชวงศ์ เพียงผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งที่จะได้รับทุนการศึกษา ลักชมีและนารายณ์ได้รับทุนการศึกษา และหลังจากนั้นก็ทำตามลำดับกันไป นี่เป็นการสอบที่สำคัญมาก ลูกประจำถูกสร้างขึ้นจากผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา มีเพชรพลอยทั้งแปด มี 8 แล้ว 100 และจากนั้นก็ 16,000 ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองแล้วลูกจะได้มาซึ่งสิทธิในทุนการศึกษา ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมาก พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านแนะนำลูกเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ต้องมีการนำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคนในทั้งโลก แต่สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกมาหาพ่อเพื่อศึกษาเล่าเรียน ในบรรดาลูกๆเช่นกันผู้ที่ใส่ใจต่อการศึกษาคือนักเรียนที่ดี ลูกบางคนไม่ใส่ใจเลย หลายคนคิดแค่เพียงว่าพวกเขาจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาไม่มีเป้าหมายในการศึกษาของพวกเขา ดังนั้นลูกๆต้องเก็บบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึงของลูก เวลาที่เราต้องกลับบ้าน ลูกจะทิ้งความรู้ไว้ข้างหลัง บทบาทของความรู้จะสิ้นสุดลง ดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็ก แต่ถึงกระนั้นก็มีบทบาทที่ใหญ่โตที่จะเล่น! นี่คือการมหัศจรรย์! ละครนี้คงอยู่ตลอดไป อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและเผาแต่พูดกับตนเองในลักษณะนี้ แล้วลูกจะมีความสุขอย่างมากเกี่ยวกับวิธีที่พ่อมาและบอกสิ่งต่างๆแก่ลูก เช่น ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย มีบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับมนุษย์แต่ละคนและสิ่งของแต่ละอย่างนั้นจะไม่เรียกว่าไม่มีที่สิ้นสุด ละครมาถึงจุดสิ้นสุดแต่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ มีสิ่งต่างๆมากมาย สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ ไม่สามารถเรียกว่าเป็นความมหัศจรรย์ของพระเจ้า ท่านพูดว่า: พ่อต้องเล่นบทบาทของพ่อในละครนี้เช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาสำหรับโยคะ ลองดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้นานแค่ไหนในขณะที่ทำทุกสิ่ง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ จดจำผู้เป็นที่รักที่แสนหวานด้วยความรักอย่างมากมา เก็บบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึงของลูก

2. ลูกต้องมีสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนที่จะเข้าใจความลับของละครนี้ ละครนี้มีคุณประโยชน์มาก สิ่งใดก็ตามที่เราพูดหรือทำในเวลานี้ เราจะทำซ้ำหลังจาก 5000 ปี เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและอยู่อย่างมีความสุข

พร: ขอให้ลูกแลกเปลี่ยนความรักกับกันและกัน ทำให้ทุกคนร่วมมือกันและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ เวลาที่ลูกได้ผ่านสภาพของการให้และรับความรู้แล้ว เวลาที่จงแลกเปลี่ยนความรัก ใครก็ตามที่เข้ามาอยู่ข้างหน้าลูก ใครก็ตามที่มีความสัมพันธ์กับลูก จงให้ความรักและรับความรักจากพวกเขา นี่เป็นที่รู้กันดีว่าการมีความรักต่อทุกคนและเป็นคนที่น่ารัก สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ลูกต้องให้ท่านความรู้ แต่กับครอบครัวบราห์มินจงเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ของการให้ท่านนี้ แม้กระทั่งในความคิดของลูกอย่าให้มีสิ่งอื่นใดนอกจากความรัก เมื่อมีความรักสำหรับทุกคน การตอบสนองของความรักคือความร่วมมือ และผลของความร่วมมือคือความสำเร็จ

คติพจน์: การใส่จุดพลุสต่อกับความคิดที่ไร้ประโยชน์ในหนึ่งวินาทีคือการทำความพยายามอย่างเข้มข้น

*** โอม ชานติ ***

ขอแสดงความยินดีกับความใหม่ในปีใหม่

วันนี้ตั้งแต่ตอนฤดูเวลา ความอ่อนหวานและความคิดที่สูงส่งในจิตใจ คำสัญญาแห่งความรัก คำสัญญาของการเปลี่ยนแปลง ความคิดที่มุ่งมั่นที่เต็มไปด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นที่จะกลับมาหัดเทียมกับพ่อของลูกๆที่มีความรัก, ความร่วมมือและมีพลังทั้งหมด นั่นคือเพลงทั้งหมดของจิตใจที่เต็มไปด้วยดนตรีทางจิตวิญญาณได้มาถึงเพื่อนของจิตใจ จากทุกหนแห่ง เมื่อได้ยินเสียงเพลงที่ไพเราะแสนหวานปรากฏออกมาจากจิตใจของทุกคน เพื่อนแห่งจิตใจก็รู้สึกยินดี และพอใจมากกับความคิดที่สูงส่งของพวกเขา เพื่อนของจิตใจกำลังตอบสนองต่อเสียงเพลงของเพื่อนทางจิตวิญญาณ ทั้งหมดเพื่อนของของพระเจ้าของท่าน ขอแสดงความยินดีกับการอยู่อย่างสูงศักดิ์ มีความสุข และมีพลานามัยที่ดีในทุก ความคิด ทุกวินาที และในทุกคำพูดของลูกเสมอ ขอให้มือแห่งความร่วมมือของลูกนั้นจับมือกับความคิดของความร่วมมือ ในงานของเพื่อนของจิตใจ ความคิด จดหมาย การ์ด และของขวัญแห่งความรักทั้งหมดของลูกๆเป็นสิ่งขึ้นกว่าการจดจำ ระลึกถึงได้มาถึงบัฟฟาตาจากทุกหนแห่งแล้ว บัฟฟาตาวางมือแห่งพรของท่านบนหน้าผากของสติปัญญาของลูกทุกคน อย่างสม่ำเสมอ ท่านวางมือของความปรารถนาดีกับความสำเร็จอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเช่นกัน ในปีใหม่ท่านให้สิ่งที่ทำให้คำสัญญาทั้งหมดของลูกนั้นเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ นั่นคือสติปัญญาทำให้ดีลักษณะของการกลับมาเป็นตัวของการ จดจำระลึกถึงแก่ลูกๆที่เชื่อฟัง นั่นคือการทำตามพ่อในทุกย่างก้าว ในวันที่ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ แน่ใจว่าทุกคนจะมีคำ พูดของคำอวยพรบนริมฝีปากของพวกเขาตลอดทั้งวัน ในทำนองเดียวกันมีดนตรีใหม่ วินาทีใหม่ และความคิดใหม่อย่าง สม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงแสดงความยินดีในทุกวินาที ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการแสดงความยินดีสำหรับความใหม่เสมอ เมื่อใดก็ตามที่มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นหรือเมื่องานใหม่มีความสำเร็จก็จะมี การแสดงความยินดีอย่างแน่อน มีการแสดงความยินดีกับ ความใหม่นั้น ดังนั้นสำหรับลูกทุกคนแล้ว ทุกสิ่งใหม่เสมอ นี่เป็นคุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกัน ทุกการกระทำของ ยุคบรรจบพบกันคือการพาไปสู่สภาพที่ไบบีน ด้วยเหตุนี้จึงมีความใหม่ที่สอดคล้องสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นสภาพหรือความเร็ว ของลูกจะเป็นอย่างไรในวินาทีที่แล้วมา สภาพของลูกก็จะสูงส่งยิ่งขึ้นในวินาทีถัดไป นั่นคือจะเข้าไปสู่สภาพที่ไบบีน ด้วยเหตุนี้สภาพและความเร็วในทุกๆวินาทีนั้นอยู่ในระดับสูง นั่นคือมีความใหม่ ดังนั้นสำหรับลูกทุกคนแล้ว ขอแสดงความ ยินดีสำหรับความใหม่ในความคิดของลูกในทุกวินาที ยุคบรรจบพบกันเป็นยุคของการแสดงความยินดี เป็นยุค สำหรับการทำให้ปากของลูกนั้นอ่อนหวานอยู่เสมอ การมีชีวิตที่หวานชื่น และการมีประสบการณ์ของความอ่อนหวานใน ทุกความสัมพันธ์ บัฟฟาตาไม่เพียงแต่ให้การแสดงความยินดีสำหรับปีใหม่เท่านั้น แต่ท่านยังให้การแสดงความยินดีที่ สูงส่งสำหรับทุกวินาทีและทุกความคิดในยุคบรรจบพบกัน ผู้คนจะแสดงความยินดีกับลูกสำหรับวันนี้ แล้วพรุ่งนี้ทุกสิ่งก็ จะจบลง บัฟฟาตานั้นยังคงให้การแสดงความยินดีและอวยพรลูกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ท่านให้การแสดงความยินดีกับ ลูกสำหรับการเข้ามาใกล้ยุคใหม่ บาบามีได้ยินเพลงที่ดีมากของความคิดของลูก เมื่อได้ยินสิ่งเหล่านี้ บัฟฟาตาก็ก็นั่งซึมซับอยู่ ในเสียงเพลงและความหมายของเพลง

วันนี้, บัฟฟาตาได้ยินโปรแกรมของกิตติมาลา(ลูกประจำของเพลง)ในเวลาอมฤตในดินแดนที่ละเอียดอ่อน แต่ละประเทศไม่ว่าจะในดินแดนนี้หรือในต่างประเทศจะมีเวลาอมฤตของตนเอง ลูกทุกคนเชื่อว่าเขากำลังพูดกับบาบาในเวลาอมฤต ดังนั้นบัฟฟาตาจึงยังคงรับฟังลูกๆอย่างสม่ำเสมอ วิธีการร้องเพลงของลูกแต่ละคนนั้นก็น่ารักมาก เพลงของลูกก็เป็นของลูกเอง แต่บัฟฟาตาก็ก็นั่งฟังเพลงของทุกคน ท่านได้ให้การแสดงความยินดีกับลูกแล้ว ไม่ว่าท่านจะให้ด้วยคำพูดหรือด้วยใจ ไม่ว่าท่านจะให้สิ่งเหล่านั้นตามระบบหรือด้วยความคิดที่สูงส่งของการทำตามความรับผิดชอบของความรัก ดังนั้นตอนนี้ลูกจะทำอะไรในอนาคต? เช่นเดียวกับที่ลูกได้เสร็จสิ้น 50 ปีของงานรับใช้ (ในปี 1986) ในทำนองเดียวกันลูกจะทำตามความคิดและคำสัญญาที่สูงส่งทั้งหมดหรือลูกจะปล่อยให้อยู่ในรูปของความคิดเท่านั้น? ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาที่ดีมากทุกปี เช่นเดียวกับในโลกทุกวันนี้ ในแต่ละวันพวกเขาก็ทำการดีที่สวยงามเช่นนั้น เช่นเดียวกันความคิดของลูกก็มีความสูงส่งมากขึ้นทุกปี แต่ขอให้ทั้งความคิดและรูปแบบนั้นหัดเทียมกัน นี่คือการยิ่งใหญ่ ลูกผู้ที่มีความคิดริเริ่มในความที่ยิ่งใหญ่ นี่คือการอรุณ ใครจะกลายเป็นเช่นนั้น? ทุกคนเชื่อว่าเขาหรือเธอจะกลายเป็นเช่นนั้น อย่าได้ดูว่าคนอื่นจะกลายเป็นอรุณหรือภิมะ นั่นจะต้องเป็นอันดับหนึ่ง นั่นคือนั่นจะต้องกลายเป็นอรุณ มีการจดจำ“โอ้! อรุณ”เท่านั้น ไม่มีการจดจำ“โอ้! ภิมะ” คุณสมบัติพิเศษของอรุณคือเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงเสมอ มีความมั่นคงในรูปของจุด และกลับมามีชัยชนะ ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงเช่นนี้คืออรุณ ผู้ที่รับฟังและไตร่ตรองความรู้

ของก็ตะอย่างสม่ำเสมอคืออรุณ ใครจะกลายเป็นอรุณที่ปราศจากร่าง นั่นคือผู้ที่มีทัศนคติของการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัด รวากับว่าทุกคนได้ตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิต? ใครจะกลับมาปราศจากร่างและตายในขณะที่มีชีวิต รวากับว่าทุกคนได้ตายไปแล้ว นั่นคือใครจะกลายเป็นอรุณด้วยทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด? ลูกจะเป็นสิ่งนั้นหรือลูกเพียงแค่ว่าพูดถึงสิ่งนั้น? ลูกพูดถึงปีใหม่ ดังนั้นขอให้มีความใหม่ในทุกวินาที จงนำความใหม่มาอยู่ในความคิด คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ของลูก เก็บพรเหล่านี้ของปีใหม่ไว้กับลูกเสมอ ในทุกวินาทีและทุกขณะ เปอร์เซ็นต์ของสภาพของลูกจะสูงขึ้น ตัวอย่างเช่น ไม่ว่าใครบางคนจะก้าวไปก็ก้าวเพื่อไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาก็ตาม เขาก็จะเข้าไปใกล้จุดหมายปลายทางของเขาเข้าไปเรื่อยๆ ในทุกอย่างก้าว เขาจะไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ด้วยวิธีนี้ให้มีความประสพการณ์กับตนเองและให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับคุณสมบัติพิเศษของลูกของการเข้ามาใกล้และการเข้ามาใกล้สภาพที่สมบูรณ์พร้อมในทุกวินาทีและในทุกอย่างก้าว สิ่งนี้เรียกว่าการเพิ่มเปอร์เซ็นต์ นั่นคือเป็นการก้าวไปข้างหน้า สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความใหม่ของเปอร์เซ็นต์ และความใหม่ของความเร็ว ดังนั้นจงนำมาซึ่งความใหม่อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทุกคนถามว่า: เราควรทำอะไรใหม่อะไร? ก่อนอื่นให้นำมาซึ่งความใหม่ในตัวลูก แล้วก็จะมีความใหม่ในงานรับใช้โดยอัตโนมัติ ทุกวันนี้ผู้คนไม่ต้องการความใหม่ในโปรแกรม แต่พวกเขาต้องการความใหม่ในผลกระทบที่ลูกทำ ดังนั้นจากความใหม่ในตนเองจะมีความใหม่ในผลกระทบที่ลูกทำโดยอัตโนมัติ

ปีนี้จึงเปิดเผยคุณสมบัติพิเศษของการมีความประทับใจ เมื่อไหร่ก็ตามที่ดวงวิญญาณบราห์มินมารวมตัวกัน ขอให้มีความประสพการณ์ของความรู้สึกของความรัก ความร่วมมือ การให้คุณประโยชน์สำหรับแต่ละคนในจิตใจของลูกเสมอ ขอให้ทุกคำพูดเต็มไปด้วยผลกระทบของการให้ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นแก่ใครบางคน อย่าได้มีการสูญเสีย บางครั้งลูกสูญเสียเวลาไปครึ่งชั่วโมงกับการพูดคุยที่ธรรมดา แล้วลูกก็สงสัยว่าผลลัพธ์ของสิ่งนั้นคืออะไร ดังนั้นเมื่อมีคำพูดที่ธรรมดาไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี คำพูดเหล่านั้นก็จะไม่สามารถเรียกว่าเป็นคำพูดที่น่าประทับใจได้ ในทำนองเดียวกันให้ทุกการกระทำมีผลไม่ว่าจะต่อตนเองหรือต่อผู้อื่น ดังนั้นในท่ามกลางลูกๆ เช่นกัน ให้มีผลกระทบทางจิตต่อกันและกันในทุกรูปแบบ จงเป็นผู้ที่สร้างผลกระทบทางจิตวิญญาณในงานรับใช้ด้วย ลูกเพียรพยายามอย่างดีและลูกทำทุกสิ่งจากหัวใจของลูก ทุกคนพูดสิ่งนี้ แต่เวลานี้ขอให้มีความผลกระทบของการเปิดเผยพระเจ้าในลักษณะที่ผู้คนจะพูดว่า: “นี่คือเทวดานางฟ้าผู้ซึ่งเป็นราชาโยคี ถ้ามีความเป็นทางจิตวิญญาณที่ใดก็ตาม มันคือสิ่งนี้ สิ่งนี้เท่านั้นที่เป็นงานของพระเจ้า” พวกเขาพูดว่านี่เป็นชีวิตที่ดีและงานนี้ก็ดี แต่เวลานี้ขอให้มีความผลกระทบเช่นนั้นที่พวกเขาจะรู้สึกได้ว่า “นี่คืองานของพระเจ้า, คนเหล่านี้เป็นลูกของพระเจ้า นี่คือชีวิตที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม” ลูกต้องสร้างผลกระทบที่ยิ่งใหญ่มากกว่านี้ในงานรับใช้ ขณะนี้จงกระจายคลื่นเช่นนั้นที่พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาต้องการที่จะเป็นคนดีเช่นกัน เมื่อพวกเขาพูดว่าลูกนั้นดีมาก ลูกประจำของผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาจะถูกเตรียมขึ้นมา อย่างไรก็ตามเวลานี้ก่อนอื่นให้เตรียมลูกประจำแห่งชัยชนะ นั่นคือลูกประจำของผู้ที่มีสิทธิ์ในสวรรค์ 900,000 ดวงวิญญาณมีความจำเป็นในชาติเกิดแรก ลูกประจำของผู้ที่เลื่อมใสศรัทธานั้นยาวมาก นั่นเป็นของผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักร แต่ไม่ใช่ผู้ที่ปกครองอาณาจักร แม้กระทั่งผู้ที่สิทธิ์ที่จะเข้ามาในอาณาจักรก็ยังคงเป็นที่ต้องการในขณะนี้ ดังนั้นเวลานี้จงกระจายคลื่นเช่นนั้นที่ผู้ที่พูดว่านี่เป็นสิ่งที่ดีและผู้ที่ถูกมาด้อยก็น้อยก็จะกลายเป็นผู้ที่ปวงประชา อย่างน้อยพวกเขาก็จะเข้ามาสัมผัสกับลูก ดังนั้นลูกจะให้สิทธิ์แก่พวกเขาที่จะเข้าไปสวรรค์ใช่ไหม? จงกลายเป็นผู้ที่สร้างผลกระทบนี้ในงานรับใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีของผู้มีอิทธิพล และด้วยอิทธิพลนี้จึงพัฒนาคุณสมบัติพิเศษของการเปิดเผยพ่อ ลูกต้องไม่ให้ความประทับใจเกิดขึ้นในตัวลูกเอง แต่ให้พวกเขามีความประทับใจในตัวพ่อ ลูกเข้าใจไหม? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกพูดว่าทุกสิ่งเป็นรูปแบบของพระเจ้า พวกเขาพูดด้วยความรู้สึกที่ผิด อย่างไรก็ตามด้วยผลกระทบของความรู้อะไรก็ตามพวกเขาก็จะประสพการณ์ว่าพ่ออยู่นั้นอยู่ในรูปของลูกทุกคน เมื่อพวกเขาได้สัมผัสกับรูปของพระเจ้าเมื่อพวกเขามองลูกคนไหนก็ตาม ยุคใหม่ก็จะมา แต่ขณะนี้ลูกก็ยังไม่ได้รับเตรียมแม้กระทั่งปวงประชาของชาติเกิดแรก ปวงประชาของช่วงเวลาต่อมาจะถูกสร้างขึ้นอย่างง่ายดาย แต่ก่อนอื่นจะต้องมีปวงประชาของชาติเกิดแรกก่อน เช่นเดียวกับที่ราชามีพลัง ดังนั้นปวงประชาแรกก็ควรมีพลังเช่นกัน ดังนั้นจงเฝ้าแต่นำเมล็ดของความคิดไปอยู่ในรูปของผลในทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จงนำคำสัญญาไปใช้ในรูปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอสำหรับการเปิดเผยพ่อ ลูกดับเบิลพ่อเรนเนอร์จะทำอะไร? ลูกจะบรรลุผลเป็นสองเท่าในทุกสิ่งใช่ไหม? ด้วยความใหม่ในทุกวินาที จงเฝ้าแต่ได้รับการแสดงความยินดีจากพ่อในทุกวินาที อัจชะ

ถึงผู้ที่แสดงความยิ่งใหญ่ของความใหม่ในทุกวินาทีอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีความประสพการณ์กับสภาพที่โยบิบินในทุกขณะ ถึงผู้ที่ประทับใจและเปิดเผยผลกระทบของผู้เป็นพ่อ ถึงผู้ที่ให้แรงบันดาลใจใหม่แก่ดวงวิญญาณเพื่อสร้างชีวิตใหม่ ถึงผู้ที่กระจายคลื่นที่สูงส่งของการทำให้ดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในยุคใหม่ ถึงดวงวิญญาณที่ได้รับพรอย่างต่อเนื่อง

สม่ำเสมอในลักษณะนี้และผู้ที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากปัปพาดา ด้วยความคิดของความใหม่

ปัปพาดาพบดาดี:

ความต้องการพิเศษในทุกวันนี้คือการมีความร่วมมือของความคิดที่มีพลัง ความเพียรพยายามสำหรับตัวเองเป็นเรื่องที่แตกต่าง แต่มีความต้องการพิเศษสำหรับความร่วมมือของความคิดที่สูงส่ง นี่คือการรับใช้ของลูกดวงวิญญาณพิเศษ เวลาจึงเพิ่มงานรับใช้ของการให้ความร่วมมือผ่านความคิดของลูก เวลาได้ผ่านไปสำหรับการให้การสอนด้วยคำพูด ขณะนี้ให้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงด้วยความคิดที่สูงส่ง เวลาที่มีความจำเป็นสำหรับงานรับใช้ที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงด้วยความรู้สึกที่สูงส่ง ทุกคนต้องการพลังนี้ ทุกคนมีความคิด แต่ตอนนี้มีความจำเป็นที่จะต้องเติมความคิดเหล่านั้นด้วยพลัง ยิ่งตัวลูกเองมีพลังมากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถเติมพลังของความคิดของผู้อื่นได้มากเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่นทุกวันนี้ผู้คนสะสมพลังงานแสงอาทิตย์และประสบความสำเร็จในการทำงานมากมายกับสิ่งนั้น ที่นี้เช่นกัน เมื่อลูกสะสมพลังของความคิด ลูกสามารถเติมพลังให้ผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ พวกเข่าจะบอกลูกอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่มีความกล้าหาญนั้น ดังนั้นลูกต้องให้ความกล้าหาญแก่พวกเขา ความกล้าหาญสามารถจะได้รับผ่านคำพูด แต่ไม่ใช่ตลอดเวลา พร้อมกับคำพูด พลังที่ละเอียดอ่อนของความคิดที่สูงส่งสามารถทำงานได้มากขึ้น ยิ่งเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมากเท่าไร ก็จะต้องนำมาซึ่งความสำเร็จมากขึ้นเท่านั้น ความคิดนั้นละเอียดอ่อนกว่าคำพูด ดังนั้นวันนี้มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ พลังของความคิดนั้นละเอียดอ่อนมาก พวกเขาสามารถให้พลังงานแก่ลูกด้วยการนิยดาเข้าไปในเลือดของลูก ดังนั้นเช่นกันความคิดก็ทำงานเหมือนการยา เพื่อให้ทัศนคติของพวกเขาเต็มไปด้วยพลังจากความคิดของลูก เวลางานรับใช้นี้เป็นสิ่งจำเป็นที่สุด อัจชะ

ปัปพาดาพบครู:

ลูกมีประสบการณ์ว่าได้รับโชคในการเป็นผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือหรือไม่? การเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้หมายถึงการได้รับโอกาสทอง เพราะผู้รับใช้ไม่ต้องคิดอะไรโดยอัตโนมัตินอกจากการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ หากลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงแล้วเพราะการไม่วางเว้นอยู่ในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน ลูกจึงมีประสบการณ์ของความก้าวหน้าอย่างง่ายดาย และนี่ก็เป็นสิทธิ์พิเศษที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมาได้ ดังนั้นยิ่งลูกผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือปรารถนาที่จะเคลื่อนไปข้างหน้ามากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างง่ายดายมากเท่านั้น นี่เป็นพรพิเศษ ดังนั้นลูกได้รับคุณประโยชน์ของสิทธิ์พิเศษและโอกาสทองที่ลูกได้รับ ผู้รับใช้จะกลายเป็นดวงวิญญาณผู้ที่รับประทานผลที่หล่อเลี้ยงของงานรับใช้โดยอัตโนมัติ เพราะลูกได้รับผลในทางปฏิบัติทันทีของงานรับใช้ ลูกจึงรักษาความกล้าหาญได้อย่างดี มือแห่งความช่วยเหลือของปัปพาดาอยู่เหนือผู้ที่มีความกล้าหาญเสมอ ลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ และจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอด้วย มือแห่งความช่วยเหลือของพ่อจะกลายเป็นพรตลอดเวลา ปัปพาดายินดีและพอใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นผู้รับใช้ เพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานเหมือนกับพ่อ จงเฝ้าแต่นำมาซึ่งการขยายตัวของครูเหมือนตัวลูกเอง สร้างสมความจริงจังและกระตือรือร้นใหม่ๆในตัวลูกเองและแสดงสิ่งนี้ให้กับผู้อื่นเห็น ใ้ในงานรับใช้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติจากผู้คนที่เห็นความกระตือรือร้นของลูก ในทุกขณะจงเฝ้าแต่วางแผนอยู่เรื่อยๆสำหรับความใหม่ในงานรับใช้ ให้มีแผนเช่นนั้นที่จะกลายเป็นวิธีพิเศษสำหรับงานรับใช้ที่รวดเร็ว เวลานั้นให้แสดงความมหัศจรรย์เช่นนั้น! เมื่อตัวลูกเองเป็นอิสระจากอุปสรรคและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ลูกก็จะสามารถแสดงความใหม่ในงานรับใช้ได้อย่างง่ายดาย ยิ่งลูกอยู่อย่างมีการเชื่อมโยงกับสิ่งสูงสุดในโยคะมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสกับความใหม่ได้มากเท่านั้น จงทำสิ่งนี้และลูกจะประสบความสำเร็จด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นแสดงให้เห็นสิ่งนี้ด้วยการทำงานพิเศษ

ปัปพาดาพบกลุ่มต่างๆ:

1. ลูกมีประสบการณ์ว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดหรือไม่? ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายเท่าไร? ลูกสามารถนับสมบัติเหล่านั้นได้หรือไม่? สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นไม่มีวันดับสูญและนับไม่ถ้วน ดังนั้นจงนำสมบัติที่มีค่าแต่ละอย่างมาสู่สำนักครูของลูก ลูกจะมีความสุขด้วยการมีสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นในสำนักครูของลูก ยิ่งลูกรักษาสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นไว้ในสำนักครูของลูกมากเท่าไร ลูกจะเต็มไปด้วยพลังมากเท่านั้น และที่ใดที่มีพลังความสูญเปล่าทั้งหมดก็จะจบสิ้น ความคิดที่ไร้ประโยชน์ การใช้เวลาอย่างสูญเปล่า คำพูดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจะเปลี่ยน

ไป ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้หรือไม่? การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้วใช่ไหม? เวลาที่คุณได้เข้ามาในชีวิตใหม่ มันคือชีวิตใหม่ ความจริงจังใหม่ ความกระตือรือร้นใหม่ ทุกช่วงเวลาใหม่ ทุกวินาทีใหม่ ให้มีความจริงจังและความกระตือรือร้นใหม่ในทุกความคิด เมื่อวานลูกเป็นอะไรและวันนี้ลูกเป็นอะไร? ความคิดเก่าและชันสการเก่าไม่ควรอยู่อีกต่อไปแล้วใช่ไหม? ไม่แม้แต่บ่อย ดังนั้นจงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความจริงจังนี้เสมอ ในเมื่อลูกได้รับทุกสิ่ง ลูกได้กลับมาเติมเปี่ยม สิ่งใดที่เติมเปี่ยมจะไม่สามารถจะสั่นคลอนได้ การเติมเปี่ยมหมายถึงการไม่สั่นคลอน ดังนั้นจงรักษารูปแบบนี้ไว้ เบื้องหน้าลูก: เราได้กลายเป็นคลังสมบัติที่เปี่ยมล้นด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข ที่ใดมีความสุข ความทุกข์ก็จะถูกขจัดออกไปตลอดเวลา ยิ่งลูกอยู่อย่างมีความสุขมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งให้ชาวดีแก่ผู้อื่นมากเท่านั้น ดังนั้นจงอยู่อย่างมีความสุขและเฝ้าแต่ให้ชาวดีแก่ทุกคน

2. นี่เป็นสวนดอกไม้ทางจิตที่เติบโตอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอใช่ไหม? ลูกทั้งหมดเป็นดอกกุหลาบทางจิตใช่ไหม? ในบรรดาดอกไม้ต่างๆ ดอกกุหลาบที่มีกลิ่นหอมกล่าวกันว่าเป็นดอกไม้ที่สูงส่งที่สุด เหล่านั้นเป็นดอกไม้ที่ให้กลิ่นหอมในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ลูกคือใคร? กุหลาบทางจิตหมายถึง ผู้ที่ให้กลิ่นหอมตลอดไป ผู้ที่มีกลิ่นหอมของพลังทางจิตวิญญาณนั้นและให้กลิ่นหอมทางจิตวิญญาณนั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกทั้งหมดเป็นดอกกุหลาบทางจิตหรือเป็นสิ่งอื่น? มีดอกไม้อื่นๆอีกมากมายหลายชนิด แต่ดอกไม้อื่นไม่มีคุณค่าเท่ากับดอกกุหลาบ ลูกเป็นดอกไม้ที่เบ่งบานในสวนของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ใช่ผู้ที่เหี่ยวเฉา จงอย่าได้เหี่ยวเฉาเพราะมายา แม้กระทั่งในความคิดของลูก เมื่อมายามากก็หมายความว่าลูกเหี่ยวเฉา หากลูกเป็นผู้ที่เอาชนะมายา ลูกก็จะเบ่งบานอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับที่พ่อคงอยู่นิจนิรันดร์ ลูกก็เป็นดอกกุหลาบที่คงอยู่นิจนิรันดร์เช่นกัน ความเพียรพยายามของลูกไม่มีวันดับสูญ และการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกก็ไม่มีวันดับสูญเช่นกัน

3. ลูกมีประสบการณ์ว่าตัวเองเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกเห็นว่าเป็นสิ่งที่ง่ายหรือยาก? มรดกของพ่อคือสิทธิ์ของลูกๆ ดังนั้นลูกได้รับสิทธิ์อย่างง่ายดายเสมอ เช่นเดียวกับที่ลูกมีสิทธิ์ในพ่อทางร่างของพวกเธออย่างง่ายดาย ดังนั้นลูกก็มีสิทธิ์เช่นกัน เนื่องจากการมีสิทธิ์ ลูกจึงเป็นโยคีที่ง่ายดาย ไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามเลย ไม่เคยยากที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เดียวนี้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และท่านเป็นพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ด้วยเหตุนี้ลูกจึงเป็นดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายดายเสมอ ความเลื่อมใสศรัทธา หมายถึงความพยายาม ในขณะที่ความรู้้นั้นหมายถึงการบรรลุผลอย่างง่ายดาย ยิ่งลูกจดจำพ่อด้วยความสัมพันธ์ของความรักมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีประสบการณ์ที่ง่ายดายมากขึ้นเท่านั้น จดจำพรของลูกไว้เสมอว่า: ฉันเป็นโยคีที่ง่ายดาย ดังนั้นไม่ว่าสำนักครูของลูกจะเป็นเช่นไร สภาพของลูกก็จะเป็นเช่นนั้นโดยอัตโนมัติ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ทุกการกระทำของลูกมีค่าควรแก่การจดจำอย่างเป็นการกระทำที่สูงส่ง
ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่ทุกความคิดและทุกการกระทำนั้นยิ่งใหญ่ อย่าให้ความคิดเดียวเป็นความคิดที่ธรรมดาหรือไร้ประโยชน์ อย่าให้เป็นการกระทำที่ธรรมดาหรือไม่มีวัตถุประสงค์ ไม่ว่าลูกจะทำอะไรด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก ให้การกระทำเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์ ให้เวลาของลูกใช้ไปในทางที่มีค่าอย่างต่อเนื่องในงานอันยิ่งใหญ่เช่นกัน และแล้วเมื่อนั้นการกระทำของลูกจะมีค่าควรแก่การจดจำว่าเป็นการกระทำที่สูงส่ง อนุสรณ์ของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือภาพลักษณ์ที่มีความสุข ภาพลักษณ์ที่ดึงดูด และภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อน

คติพจน์: ละทิ้งความปรารถนาใดๆที่จะได้มาซึ่งความเคารพนับถือ จงทำให้ตนเองมั่นคงในความเคารพตนเอง แล้วความเคารพนั้นจะตามลูกเหมือนเงา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เก็บบันทึกชาร์ทประจำวันของความก้าวหน้าของคุณแล้วดูว่าพฤติกรรมของคุณเป็นเช่นไร ตลอดทั้งวัน ตรวจสอบดูว่าคุณคงอยู่อย่างสอดคล้องกับยักยะหรือไม่
- คำถาม:** พ่อมีความนับถืออย่างมากต่อลูกคนไหน? สิ่งขับเคลื่อนของความนับถือนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** พ่อมีความนับถืออย่างมากต่อลูกๆ ผู้ที่สอดคล้องกับพ่อ ผู้ที่จริงแท้ต่อยักยะและไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด เพราะท่านมีความนับถือต่อพวกเขา ท่านจึงให้ความรักอย่างมากมายและยกระดับพวกเขา ท่านได้ส่งพวกเขาออกไปทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีสติปัญญาในการบอกสัจจะและรับศรัมัท
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นมาในชุมชนและแมลงเม่าก็อุทิศตนต่อเปลวไฟ...

โอมชานติ เพลงนี้ผิดเพราะลูกไม่ได้เป็นแมลงเม่า ในความเป็นจริงดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกว่าแมลงเม่า ผู้เลื่อมใสศรัทธาให้ชื่อที่แตกต่างกันมากมาย เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาจึงพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้ หรือสิ่งนั้น) พวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า กระนั้นก็ตามพวกเขาก็ได้ให้ชื่อใดก็ตามที่เข้าไปสู่ในจิตใจของพวกเขา พวกเขาได้ให้ชื่อเช่น บราห์มา แมลงเม่า ฯลฯ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เป็นเพราะไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาตระหนัก รู้จักพ่ออย่างถูกต้องที่พ่อเองนั้นจึงต้องมาด้วยตนเองและให้คำแนะนำของท่านเอง คำแนะนำของพ่อไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ ฯลฯ ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ แล้ว อย่างไรก็ตามเป็นงานที่ยิ่งใหญ่สำหรับสติปัญญาที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ในปัจจุบันทุกคนมีสติปัญญาเป็นหิน สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณเป็นที่เข้าใจได้จากอวัยวะ (ประสาทสัมผัส) ของดวงวิญญาณว่าสติปัญญาของดวงวิญญาณนั้นสูงส่งหรือเป็นหิน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและเป็นเพราะดวงวิญญาณมีผลค้ำกันต่อผลกระทบของการกระทำ พวกเขาจึงสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นมนุษย์พวกเขาก็ไม่รู้จักรับรู้พ่อ พ่อบอกว่า: มายาราวินได้เปลี่ยนสติปัญญาของพวกเขาให้เป็นหิน แต่ละวันพวกเขาก็กลับมาตาโหมประสาธมากยิ่งขึ้นยิ่งขึ้นไป มีการบีบบังคับของมายาอย่างมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงไม่แม้กระทั่งเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกๆ เคยได้รับการบอกให้เขียนชาร์ทของคุณในเวลากลางคืนว่าลูกได้ทำอะไรในระหว่างทั้งวัน ฉันได้ทานอาหารเช่นที่เหล่าเทพทำไหม? พฤติกรรมของฉันนั้นเป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือไม่ หรือเป็นเหมือนกับพฤติกรรมของผู้ที่โง่เขลา? หากลูกไม่ตรวจสอบบันทึกของคุณทุกวันลูกก็จะไม่สามารถก้าวหน้าได้ มายาเฝ้าแต่บดบังลูกๆ มากมาย บางคนก็เขียนว่า: วันนี้อยู่ของสติปัญญาของฉันนั้นได้ตรงไปหารูปและนามของผู้หนึ่งผู้หนึ่ง วันนี้นั้นได้ทำบาปนี้ เพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากผู้คนมากมายที่ได้เขียนชาร์ทนี้ของพวกเขาอย่างซื่อสัตย์ พ่อบอกว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็นเลย มีเพียงเมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่บางสิ่งจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อบอกว่า: แม้ว่าจะมีลูกที่ดีๆ มากมายที่อธิบายความรู้ได้อย่างดีมากมายพวกเขาก็ไม่มีโยคะเพราะพวกเขาไม่มีการตระหนักรู้ที่สมบูรณ์และไม่สามารถที่จะเข้าใจ พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ผู้คนของทั้งโลกไม่รู้จักรับรู้หรือสิ่งสร้างเลย ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้จักรับรู้สิ่งใด สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกันและจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในเวลา 5000 ปี ยุคนี้จะมาอีกครั้งและพ่อก็จะต้องมาอีกครั้งเพื่ออธิบายแก่ลูก ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร! เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มายาก็จุใจลูกอย่างมาก การบรรพชาที่ยิ่งใหญ่ก็เกิดขึ้น มีการชกมวย มีเพียงผู้ที่ฉลาดมากเท่านั้นที่ชกมวยในการชกมวย พวกเขาทำให้กันและกันสิ้นสติ บางคนพูดว่า: บาบามีพายุของมายามากมายและสิ่งนั้นสิ่งนี้เกิดขึ้น มีลูกๆ น้อยมากที่เขียนสัจจะ มีผู้คนมากมายที่ซ่อนเร้นสิ่งต่างๆ พวกเขาไม่ได้เข้าใจวิธีการที่จะบอกสัจจะแก่บาบาหรือพวกเขาควรจะรับศรัมัทใด พวกเขาไม่สามารถที่จะพูดถึงสิ่งนั้น พ่อรู้ว่ามายนั้นมีพลังมาก พวกเขาจะละอายเกินกว่าที่จะพูดสัจจะเช่นกัน พวกเขาได้ทำการกระทำเช่นนั้นที่พวกเขานั้นละอายเกินกว่าที่จะพูดถึงสิ่งเหล่านั้น พ่อได้ให้ความนับถืออย่างมากมายและยกระดับลูก ผู้ที่ดีมาก พ่อจะส่งผู้หนึ่งไปที่ไหนสักแห่งเพื่อมารับใช้รอบด้าน ก็เท่านั้นเอง! พวกเขากลายเป็นคนที่หยิ่งยโสและมีประสบการณ์ของการตกตึกจากมายาแล้วล้มลง แน่แน่นอนที่บาบายกยอลูกเพื่อที่จะยกระดับลูก ท่านให้ความรักมากมายแก่ลูกและยกระดับลูก: ลูกนั้นดีมาก งานรับใช้ทางร่างที่ลูกทำนั้นก็ดีมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านบอกลูกอย่างถูกต้องว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ความเพียรพยายามของการสละละทิ้งร่างกายของใครบางคนและความสัมพันธ์ของร่างของใครบางคนและการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณคืองานของสติปัญญา ลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม อาณาจักรที่แสนจะยิ่งใหญ่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกทั้งหมด

เป็นลูกๆ เป็นนักเรียน และเป็นผู้ที่ทำตามพ่อ ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทั้งโลก ทุกคนเรียกหาผู้เดียวนั้น ท่านมาและเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ทั้งที่เป็นเช่นนั้นก็ไม่ได้มีความนับถือมากเท่านั้น! เมื่อบุคคลสำคัญาก็มีการดูแลพวกเขาด้วยความนับถืออย่างมาก มีความเอิกเกริกอย่างมากเช่นกัน ในปัจจุบันทุกคนไม่บริสุทธ์แต่ไม่มีใครคิดว่าตัวเขาเองนั้นไม่บริสุทธ์ มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาตกต่ำอย่างสมบูรณ์ พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นมีหลายปีมาก ดังนั้นพ่อพูดว่าพวกเขาไม่รู้คิด 100 % แม้ว่าพวกเขาจะเป็นมนุษย์แต่ดูสิ่งที่พวกเขาทำ พวกเขาพูดถึงสิ่งที่มีเพียง 5000 ปีเท่านั้นว่าเป็นหลายแสนปี พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้: อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์คงอยู่เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พวกเขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ ผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจก็เรียกว่าปีศาจ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างเทพและปีศาจ เวลามีมีการต่อสู้รบราและความก้าวร้าวรุนแรงอย่างมากมาย การเตรียมการทั้งหมดเพื่อสงครามยังคงมีการทำกันต่อไป ทั้งโลกต้องถูกสังเวยในไฟพวยชาญนี้ ดังนั้นกำลังมีการเตรียมทุกสิ่งสำหรับสิ่งนี้ ได้มีการประดิษฐ์คิดค้นระเบิดเช่นนั้นขึ้นมา พวกเขาไม่สามารถหยุดการผลิตระเบิดเหล่านั้นได้ในเวลานี้ ภายในระยะเวลาอันสั้นทุกคนจะมีระเบิดเหล่านั้นมากมายเพราะการทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก จะไม่มีโรงพยาบาลใดๆ คงอยู่ในเวลานั้น จะไม่มีใครรู้สิ่งใดเลย จะไม่เป็นเหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! การมีนิมิตของการทำลายล้างไม่ใช่เรื่องของไม่กี่สแตงค์ ลูกจะสามารถมองเห็นทั้งโลกลูกเป็นไฟ ลูกจะได้มีนิมิตว่ามีเพียงแค่ไฟเท่านั้นในทุกหนแห่งอย่างไร ทั้งโลกต้องถูกทำลาย นี่เป็นโลกที่ใหญ่โตมาก! ท้องฟ้าจะไม่ลูกลูกเป็นไฟ; ทุกสิ่งภายใต้ท้องฟ้าจะถูกทำลาย มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก ที่นี้มีมนุษย์และสัตว์และสิ่งต่างๆมากมาย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆด้วยความยากลำบากมากเช่นกัน เพียงแค่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น นี่เป็นเรื่องของ 5000 ปี เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ มีผู้คนอยู่น้อยมาก เวลามีผู้คนอยู่มากมาย เวลามียุคเหล็ก แน่แน่นอนว่ายุคเหล็กจะถูกทำลาย พ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ: เวลานั้นจดจำพ่อผู้เดียวนั้นอย่างสม่ำเสมอ! ต้องมีการจดจำท่านด้วยความเข้าใจ มีผู้คนมากมายที่เพียงแค่เฝ้าแต่พูดว่า “ชีพ ชีพ” แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็พูดเช่นนั้น แม้ว่าสติปัญญาของพวกเขาไม่ได้มีความเข้าใจใดๆ ในตัวท่าน พวกเขาไม่ได้พูดด้วยการตระหนักรู้ว่าท่านคือจุดแห่งแสง พวกเขาก็เป็นจุดที่สุดแสนเล็กเช่นกัน ลูกต้องจดจำท่านด้วยความเข้าใจนี้ ก่อนอื่นใดทำให้สิ่งนี้มั่นคง: ฉันคือดวงวิญญาณและแล้วก็ปลุกฝังคำแนะนำของพ่อไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก เพียงลูกที่สำรวจตรวจสอบตนเองเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก ฉันดวงวิญญาณคือจุด ฉันดวงวิญญาณ เวลานั้นกำลังได้รับความรู้ที่ว่าบทบาท 84 ชาติเกิดของนั้นนั้นถูกบันทึกไว้ภายในตัวฉัน ดวงวิญญาณอย่างไรและดวงวิญญาณกำลังกลับมาสะโตประธานอีกครั้งอย่างไร มีเพียงเมื่อลูกที่กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ สิ่งนี้ใช้เวลา ลูกๆ รู้ว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานั้นพวกเรากำลังจะกลับบ้าน ควรที่จะมั่นคงในสติปัญญาว่าลูกคือดวงวิญญาณ มีเพียงเมื่อสำนึกของร่างกายนั้นลดลงไปที่พฤติกรรมและคำพูดของลูกจะสามารถได้รับการเปลี่ยนแปลง ไม่เช่นนั้นแล้วเป็นเพราะลูกไม่ได้อยู่อย่างละวางจากร่างของลูกที่พฤติกรรมของลูกนั้นเลวร้ายลงกว่าเดิม ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่างลูกก็พูดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต้องมีความซื่อสัตย์อย่างมากในวัยยะ ในปัจจุบันลูกนั้นไม่ระมัดระวังมาก ลูกไม่ได้เปลี่ยนอาหาร เครื่องดื่มหรือบรรยากาศของลูกๆ ยังคงต้องใช้เวลามากมาย บาบานั้นก็จดจำลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ พวกเขาคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ การเพียงแต่ทำให้ตนเองนั้นพอใจในสิ่งที่ลูกทำเป็นเหมือนกับการเคี้ยวถั่วซิดฟีคั่ว ลูกจำเป็นต้องสำรวจตรวจสอบตนเองในสิ่งนี้ ลูกต้องใช้กลวิธีในการอธิบายแก่ผู้อื่น ไม่มีใครเข้าใจที่นี้ทรศการ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าสิ่งที่ลูกกำลังพูดนั้นถูกต้อง ที่นี้เช่นกันเป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อและลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ งานเดียวเท่านั้นของลูกคือการเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ของพ่ออย่างเต็มที่ และแล้วลูกก็จะไต่ตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ตลอดทั้งวัน บาบานี้ต้องกำลังไต่ตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้อย่างไร? ทั้งสองนั้นก็เฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ เป็นเพราะการป็นนี้สูงชันที่ลูกจึงได้รับสองเครื่องยนต์ เมื่อรถไฟกำลังไต่ขึ้นภูเขาไฟนั้นก็มีสองเครื่องยนต์ บางครั้งรถไฟก็หยุดที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าและแม้กระทั่งถอยหลังกลับ เป็นเช่นเดียวกันกับลูกๆ ของพ่อขณะที่กำลังไต่ขึ้นและทำความเพียรพยายามพวกเขาก็หยุด พวกเขาไม่สามารถไต่ขึ้นไปได้อีกต่อไป พวกเขามีประสบการณ์ของงาเม็ดหรือพายุของมายาและแล้วพวกเขาก็ล้มลงมาอย่างสมบูรณ์และแตกออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย เมื่อบางคนทำงานรับใช้เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็อยู่อย่างหยิ่งยโสและตกลงมา พวกเขาไม่เข้าใจว่าดารามราอยู่อยู่กับพ่อ หากพวกเขาทำการกระทำเช่นนั้นจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างยิ่ง เป็นการดีกว่าที่พวกเขาจะไปและอยู่ภายนอกการเป็นของพ่อและการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! หากหลังจากที่เป็นของพ่อลูกทำการกระทำเช่นนั้นลูกก็ประณามชื่อของท่าน และแล้วลูกก็จะถูกทำร้ายอย่างรุนแรงมาก การกลายเป็นทาสที่ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ในบรรดาปวงประชาบางคนก็กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งมาก อย่าได้ถามเลย! ในหนทางของความไม่รู้เช่นกันบางคนก็ดีและบางคนก็ไม่ได้ดี พ่อแม่ก็บอกลูกๆ ที่ไม่มีค่าของพวกเขาว່ว่าอย่าได้แม้แต่ยืนอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ที่นี้ไม่ได้

เป็นเพียงเรื่องของลูก 1 หรือ 2 คน ที่นี้มายามีพลังมาก ดังนั้นลูกๆต้องกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างมาก และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจึงจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้คนได้และแล้วพวกเขาก็จะพร้อมที่จะสังเวตตนเองแก่ลูก พวกเขาเหล่านั้นจะเสียใจอย่างมากเพราะพวกเขาได้เคยดูหมิ่นพ่ออย่างมากมาย การลงโทษสำหรับใครบางคนที่เราเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หรือใครที่พูดว่าเขาเองนั้นคือพระเจ้าไม่ใช่สิ่งเล็กๆgjp พวกเขาไม่สามารถที่จะกลับไปเพียงเช่นนั้น! สำหรับพวกเขาจะมีปัญหามากยิ่งขึ้น เมื่อเวลามาถึงพ่อก็จะถามถึงปัญหาของพวกเขา ในเวลาของการตัดสินใจต้องมีการชำระสะสางปัญหาของทุกคน จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมากเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ เพียงแค่มองดูผู้คน; พวกเขาให้รางวัลสันติภาพทุกประเภท! ในความเป็นจริงมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถนำมาซึ่งความสงบนั้นมาได้ ลูกๆ ควรจะเขียน: ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความมั่งคั่งได้มีการก่อตั้งขึ้นในโลกตามศรัทธาของพระเจ้า ศรัทธานั้นมีชื่อเสียงมากผู้คนก็ให้ความนับถืออย่างมากมายต่อคัมภีร์ศรัทธาทศกัณฑ์ เมื่อบางคนทำบางสิ่งให้แก่วัดหรือคัมภีร์อื่นการต่อสู้ก็เริ่มขึ้น เวลานี้ลูกรู้ว่าทั้งโลกนี้จะถูกเผาและถูกทำลาย วัด มัสยิด ฯลฯ เหล่านั้นจะเฝ้าแต่ถูกเผา อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นจนกลับมาบริสุทธิ์! ลูกควรจะมีใจใสใจนี้ ลูกต้องดูแลครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายมาที่นี่ ที่นี้ลูกทั้งหมดไม่สามารถที่จะเพียงแค่อยู่นิ่งเหมือนแพะเพราะชีวิตนี้มีคุณค่ามาก ต้องมีการดูแลอย่างดีมาก จะต้องมีการหยุดไม่ให้นาเด็กเล็กๆมาที่นี่ ใครบางคนที่นี่จะสามารถนั่งและดูแลลูกๆทั้งหมดของลูกได้อย่างไร? เมื่อลูกๆ มีวันหยุดพักบางคนก็คิดว่าเราจะสามารถไปที่อื่นใดเล่า? ไปหาบาบาในหมู่บ้านเกิดและแล้วสิ่งนี้ก็จะกลายเป็นเหมือนกับธรรมศาลา(สถานที่พักผ่อนสำหรับผู้จาริก) ดังนั้นที่นี่จะสามารถเป็นมหาวิทยาลัยได้อย่างไร? บาบา กำลังสังเกตการณ์ในเวลาและท่านก็จะออกคำสั่งในบางประเด็นว่าจะไม่มีการอนุญาตให้ใครนำเด็กๆ มาที่นี่ พันธะนั้นก็จะลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน มีความรู้สึกเมตตาต่อผู้เป็นแม่ ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบา นั้นแฝงตัว บางคนก็ไม่ได้มีความนับถือต่อผู้นี้ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขามีสายใยโดยตรงกับชีพบาบา พวกเขาเหล่านั้นไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าชีพบาบาต้องอธิบายผ่านผู้นี้ มายานี้ก็มีบงกชใครบางคนไว้และทำให้พวกเขาทำการกระทำที่ผิดๆ เธอเหล่านั้นไม่ได้ปล่อยวาง ในอาณาจักรทั้งหมดนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกจะได้นิมิตของทั้งหมดเหล่านี้ในเวลาสุดท้าย ลูกจะได้นิมิตของการลงโทษด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกๆ บางคนจะเคยได้นิมิตเหล่านี้มาก่อนพวกเขาก็ไม่ได้หยุดทำบาป ราวกับว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ผูกปมที่จะกลายเป็นชั้นสาม ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้หยุดการทำบาปในความเป็นจริงพวกเขากำลังทำการเตรียมการที่ดีมากสำหรับการลงโทษตนเอง ต้องมีการอธิบายแก่พวกเขาว่า: อย่าได้ผูกปมที่จะกลายเป็นชั้นสาม ในเวลานี้ผูกปมที่จะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ บางคนก็ผูกปมอย่างดีมากและก็ยังเขียนบันทึกของพวกเขาทุกวันด้วยเช่นกัน: ฉันได้ทำสิ่งใดที่ผิดในวันนี้ไหม? ลูกๆ มากมายก็เคยเขียนบันทึกเช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป มายาทำให้พวกเขาตกลงไป พ่อฉันได้ให้ความสุขแก่ลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและมายาก็ได้ให้ความทุกข์แก่ลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการสำรวจตรวจสอบตนเองและฝึกฝนที่จะอยู่เหนือสำนักของร่างกาย เปลี่ยนแปลงอาหารเครื่องดื่มกิจกรรมและพฤติกรรมของลูก อย่าได้เพียงแค่มองความสุขกับสิ่งที่ลูกทำและกลับมาไม่ระมัดระวัง
2. การป็นนี้สูงขึ้นมาก ดังนั้นจงมีความระมัดระวังอย่างมากขณะที่ลูกก้าวไป ทำทุกการกระทำด้วยความระมัดระวังมาก อย่าได้มีความหยิ่งยโส อย่าได้เตรียมการลงโทษตัวเองด้วยการทำสิ่งที่ผิด ผูกปมที่จะกลายเป็นเหมือนกับลักษณะและนารายณ์อย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์และจบสิ้นการดิ้นรนใด ๆ จากสถานการณ์ในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรม จนถึงตอนนี้สถานการณ์ที่ลูกสร้างขึ้นโดยวัตถุธาตุจะถึงสภาพของลูกให้ไปหาตัวมันเองในระดับหนึ่ง แรงดึงดูดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือปัญหกรรมของร่างกายและสถานการณ์ที่มาในรูปของความทุกข์ทรมานของกรรมที่ยังคงอยู่ สิ่งเหล่านี้ดึงดูดใจ เมื่อการดึงดูดนี้จบสิ้นลงลูกจะได้รับรางวัลว่าเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ ไม่มีสถานการณ์ของร่างกายหรือโลกทางกายภาพที่จะสามารถทำให้สภาพของลูกขึ้นลงได้ นี่คือสภาพของความสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกไปถึงสภาพเช่นนั้นลูกจะสามารถทำให้รูปของการเป็นนายน

คติพจน์:

ผู้ทรงพลังอำนาจของลูกมั่นคงในหนึ่งวินาที

คำปฏิญาณของความบริสุทธิ์เป็นคำปฏิญาณของนารายณ์ที่แท้จริงที่สูงส่งที่สุด ความสุขที่เหนือประสาท
สัมผัสจะหลอมรวมในสิ่งนี้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่การเล่นนั้นกำลังจะจบสิ้นลงและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงจบสิ้นความผูกพัน ยึดมั่นทั้งหมดของลูกต่อโลกนี้ จดจำบ้านและอาณาจักรใหม่ของคุณ
- คำถาม:** การให้ทานมีความสำคัญเมื่อใด? ลูกคนไหนที่ได้รับผลตอบแทนของการให้ทานเช่นนั้น?
- คำตอบ:** การให้ทานมีความสำคัญเมื่อลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งที่ลูกให้ทาน หากลูกให้ทานแล้วจำสิ่งที่ลูกให้ ลูกก็ไม่สามารถได้รับผลตอบแทนใดๆ สำหรับสิ่งนั้น การให้ทานนั้นจะได้รับการตอบแทนในชาติเกิดต่อไป ดังนั้นจงจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีในชาติเกิดนี้ ดูแลทุกสิ่งเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกใช้เพื่องานรับใช้ของพระเจ้าที่นี่ ไม่ว่าลูกจะเปิดโรงพยาบาลและวิทยาลัยมากมายเพียงใดที่ผู้คนมากมายจะได้รับคุณประโยชน์ ลูกก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

โอม ซานติ ลูกๆ จดจำบ้านของคุณและอาณาจักรของคุณหรือไม่? ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ยังได้คิดถึงบ้านหรือธุรกิจทางโลกของคุณ ฯลฯ ต้องจดจำเพียงบ้านของคุณเท่านั้น เวลาที่เรากำลังจะจากโลกเก่านี้และกลับไปสู่โลกใหม่ โลกเก่านี้จะถูกทำลาย ทุกสิ่งจะถูกสังเวยในไฟบูชายัญนี้ ไม่ว่าลูกจะมองเห็นอะไรด้วยสายตาร่างกาย, เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย ฟอน์ทีนีและอธิบายความรู้ที่แก่ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณ ลูกๆ เวลาที่ต้องกลับบ้าน เวลาที่การเล่นกำลังจะจบลงแล้ว วงจรนี้เป็นของ 5,000 ปี วงจรโลกคงอยู่ชั่วนิรันดร์ แต่ใช้เวลา 5,000 ปีในการหมุนไป ดวงวิญญาณทั้งหมดที่อาศัยอยู่ที่นี้จะกลับบ้าน โลกเก่านี้จะถูกทำลาย บาบออธิบายทุกประเด็นอย่างชัดเจนมาก บางคนเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียวและสูญเสียทรัพย์สินสมบัติไปโดยเปล่าประโยชน์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนให้ทานบริจาคเงินและทำบุญ บางคนสร้างธรรมศาลา (สถานที่พักผ่อนสำหรับผู้จาริกแสวงบุญ) บางคนสร้างโรงพยาบาล ฯลฯ สติปัญญาของพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ไม่มีใครทำสิ่งใดโดยไม่หวังผลตอบแทน โดยปราศจากความปรารถนา ผู้คนมากมายพูดว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนาที่จะได้รับรางวัลในสิ่งที่พวกเขาทำ แต่แน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับผลของสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำ ตัวอย่างเช่นเมื่อใครบางคนใช้เงินของเขาเพื่อการทำทาน มันจะคงอยู่ในสติปัญญาของเขาว่าเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ที่นี้หากลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งที่ลูกให้ หากลูกคิดว่าสิ่งนั้นเป็นของลูก ลูกก็จะไม่สามารถได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ทานที่ให้ไปนั้นจะได้รับผลตอบแทนในชาติเกิดต่อไป เมื่อลูกได้รับผลตอบแทนในชาติเกิดต่อไปของลูกแล้ว ทำไมลูกถึงมีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งนั้นในชาติเกิดนี้? ดังนั้นเพื่อที่จะจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูก จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เมื่อมีใครบางคนเกิดในครอบครัวที่ดีและมั่งคั่ง ก็กล่าวกันว่าเขาต้องทำกรรมที่ดีในชาติเกิดก่อนหน้านั้น ใครบางคนที่ถูกกำเนิดกับราชาและราชินี ก็เป็นเพราะเขาได้ให้ทานและทำบุญ อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราวของเพียงชาติเกิดเดียว เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้ ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษานี้ ดังนั้นจงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง โรงพยาบาลและมหาวิทยาลัยทางจิตนี้ได้มีการเปิดขึ้นด้วยการบริจาคเงินที่ลูกให้ที่นี้ เมื่อลูกได้ให้ทานบางสิ่งแล้วความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกกับสิ่งนั้นควรจะจบสิ้นลง เพราะลูกรู้ว่าลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นจากพ่อเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคต อาณาจักรทั้งหมดเหล่านี้ ฯลฯ ที่พ่อได้สร้างขึ้นเป็นไปสำหรับช่วงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกทั้งหมดเหล่านี้จะอยู่ที่ไหน? ทุกคนให้ทุกสิ่งกับชีพบาบา ท่านคือพระเจ้าและผู้เป็นนาย แล้วท่านก็ทำทุกสิ่งผ่านผู้นี้ ชีพบาบาไม่ได้ปกครอง ท่านคือผู้ประทาน ท่านจะมีความผูกพันยึดมั่นกับอะไร? เวลาที่พ่อได้ให้ศรัทธา ท่านพูดว่า: ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยให้ทานบางสิ่งแก่ใครบางคน ก็ไม่มีเรื่องของความตาย เวลาที่บาบาได้มาแล้ว โลกเก่าจะถูกทำลาย บาบอพูดว่า: พ่อมาเพื่อจบสิ้นโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ทั้งโลกเก่าที่กำลังจะถูกสังเวยในไฟบูชายัญของรูตราห์ ไม่ว่าสิ่งที่ลูกทำเพื่ออนาคตของลูกเองจะเป็นอย่างไร ลูกจะได้รับสิ่งนั้นในโลกใหม่ ไม่เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งก็จะจบสิ้นลงที่นี้ ใครคนใดคนหนึ่งก็จะรับประทานสิ่งนั้นจนหมด ทุกวันนี้ผู้คนยังคงให้เครดิตกัน เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกสิ่งจะถูกทำลาย ไม่มีใครสามารถคืนสิ่งใดให้ใครได้ ทุกสิ่งจะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง วันนี้อย่างไรก็ดี พรุ่งนี้จะมีการล่มสลาย จะไม่มีใครได้รับเงินของพวกเขาคืน หากลูกให้บางสิ่งกับใครบางคนแล้วเขาก็ตาย แล้วใครที่ให้สิ่งนั้นคืนกับลูก? ดังนั้นลูกควรจะทำอย่างไร? จงใช้สิ่งนั้นเพื่อให้ประโยชน์แก่บาร์ตสำหรับ 21 ชาติเกิด ใช้เพื่อให้ประโยชน์ต่อตัวลูกเองเช่นกันเป็นเวลา 21 ชาติเกิดเช่นกัน ไม่ว่าลูกทำสิ่งใด ลูกทำสิ่งนั้นเพื่อตนเอง ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ใน

สถานภาพที่สูงที่จะทำให้ลูกได้รับความสุขและความสงบเป็นเวลา 21 ชาตเกิด สิ่งนี้เรียกว่ามหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลทางจิตของพ่อที่คงอยู่ตลอดไปที่จะทำให้ลูกได้รับสุขภาพพลานามัยที่ดีความมั่งคั่งและความสุข บางคนก็มีพลานามัยดีแต่ไม่มีความมั่งคั่ง ดังนั้นจึงไม่มีความสุข หากลูกมีทั้งสองก็สามารถคงอยู่อย่างมีความสุขได้ พ่อให้ทั้งสองสิ่งแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกต้องสะสมสิ่งเหล่านี้ให้มากเพียงพอสำหรับ 21 ชาตเกิด เป็นงานของลูกๆ ที่จะสร้างวิธีในการทำสิ่งนี้ โชคของลูกที่ยากจนเปิดขึ้นเมื่อพ่อมา พ่อคือเจ้าแห่งคนจน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในโชคของผู้ที่มั่งคั่ง ในปัจจุบันบาร์ตคือดินแดนที่ยากจนที่สุด ซึ่งเคยเป็นดินแดนที่มั่งคั่งที่สุด และเวลานี้กลายเป็นยากจนที่สุด ในปัจจุบันทุกดวงวิญญานไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีดวงวิญญานที่ไม่บริสุทธิ์ในที่ที่มีดวงวิญญานที่บริสุทธิ์ นั่นคือยุคทองที่สะโตประธาน นี่คือยุคเหล็กที่ดาโมประธาน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะโตประธาน พ่อกำลังเตือนลูกๆ ถึงสิ่งนี้ ดังนั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นชาวสวรรค์อย่างแท้จริง ลูกได้ใช้ 84 ชาตเกิด การพูดถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ที่แตกต่างกันเป็นเพียงการพูดเท็จ ลูกเคยอยู่ในเผ่าพันธุ์สัตว์มาเป็นเวลาหลายต่อหลายชาตเกิดและนี่คือชาตเกิดสุดท้ายที่เป็นมนุษย์ของลูกอย่างนั้นหรือ? เวลานี้ลูกต้องกลับไปสู่เผ่าพันธุ์สัตว์หรือ? พ่ออธิบายว่า เวลานี้ความตายกำลังอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่ได้มีเวลาเหลือ 40,000 ถึง 50,000 ปี มนุษย์อยู่ในความมืดมิดที่สุด เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน สติปัญญาของลูกตอนนี้ถูกเปลี่ยนจากหินมาสูงส่ง ชันยาสซีลาฯ ไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกได้ เวลานี้พ่อกำลังเตือนลูกว่าลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงโยกย้ายกระเปาะและสัมภาระของลูกให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ บาบารับทั้งหมดนี้และฉันจะรับทุกสิ่งในยุคทองเป็นเวลา 21 ชาตเกิด บาบาผู้นี้ยังเคยให้ทานและทำบุญ ท่านมีความใส่ใจอย่างมากในการทำเช่นนั้น โดยทั่วไปแล้วนักธุรกิจมักจะกั้นเงินไว้เพื่อการกุศลหรือการทำบุญ 2 ไพซา ในขณะที่บาบาเคยกั้นเงินไว้ 1 แอนนา (มากเป็นสองเท่า) “ไม่มีใครมาที่ประตูของลูกและจากไปมือเปล่า” ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าเข้ามาในมนุษย์ ผู้คนตายในขณะที่ให้ทานและทำบุญ ดังนั้นพวกเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นจากที่ไหน? พวกเขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ พ่อได้อธิบายแล้วว่า: สติปัญญาของยาดาวาสและฆราวาสไม่มีความรักต่อพ่อในเวลาของการทำลายล้าง ในขณะที่สติปัญญาของพินดาวาสมีความรักต่อพ่อในเวลาของการทำลายล้าง ชาวยุโรปทั้งหมดคือยาดาวาส เพราะพวกเขาได้สร้างระเบิด ฯลฯ เพียงแค่ดูสิ่งที่เขียนไว้ในคัมภีร์! ตามแผนของละครได้มีการสร้างคัมภีร์มากมาย ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจที่นี่ แรงบันดาลใจหมายถึงความคิดเห็น พ่อไม่ได้สอนผ่านแรงบันดาลใจ พ่ออธิบายว่า: ผู้นี้เคยเป็นนักธุรกิจ เขามีชื่อเสียงที่ดีและได้รับการนับถืออย่างสูงจากทุกคน เมื่อพ่อเข้ามาในตัวเขา เขาก็เริ่มถูกดูหมิ่น พวกเขาไม่รู้จักชิบบาบา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถดูหมิ่นเขาได้ เป็นผู้ที่ต้องได้รับการดูหมิ่นทั้งหมด กฎณะปฏิเสฐว่าไม่ได้กินเนย ผู้นี้ก็พูดเช่นกันว่า: ทั้งหมดนี้เป็นงานของบาบา ฉันไม่ได้ทำอะไรเลย ท่านคือนักมายากล ฉันไม่ใช่เช่นนั้น ผู้คนดูหมิ่นผู้นี้โดยไม่มีเหตุผล ฉันได้ลักพาตัวใครหรือ? ฉันไม่ได้บอกให้ใครหนีออกจากบ้านและมาที่นี่ ฉันแค่อาศัยอยู่ที่นั่น พวกเขาเองที่วิ่งมา เขาถูกประณามโดยไม่มีเหตุผล เขาได้รับการดูถูกอย่างมากมาย! เพียงแค่ดูสิ่งที่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์! พ่ออธิบายว่า: สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของความรู้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำเช่นนั้นได้ ในช่วงเวลานั้นเป็นอาณาจักรของรัฐบาลอังกฤษ ผู้เป็นแม่และลูกสาวมากมายก็มาและอยู่ที่นี้ ไม่มีใครสามารถทำอะไรกับสิ่งนั้นได้ เมื่อญาติมิตรของใครบางคนมา พวกเขาจะพยายามพาบุคคลเหล่านั้นกลับไป บาบาจะบอกพวกเขาว่า: ท่านสามารถลองและทำให้เธอเข้าใจและพาเธอกลับไปได้ ฉันไม่ได้ห้ามให้ใครออกไป อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีความกล้าหาญ เป็นพลังของพ่อ ไม่มีอะไรใหม่ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ผู้นี้ต้องถูกดูหมิ่น นี่คือเรื่องราวของดรูพดี ลูกทั้งหมดคือดรูพดี และพวกเขาทั้งหมดคือดูซาซัน ไม่ใช่เรื่องของเพียงแค่คนเดียว ใครเป็นคนเขียนเรื่องโกหกทั้งหมดนั้นในคัมภีร์? พ่อพูดว่า: นั่นก็เป็นบทบาทของละครเช่นกัน ไม่มีใครมีความรู้เรื่องดวงวิญญาน ทุกคนกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างสมบูรณ์ จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาน ราวน์ได้กลับหัวกลับหางของลูกโดยสิ้นเชิง เวลานี้พ่อกำลังหันลูกให้กลับมายุ่งในทิศทางที่ถูกต้อง เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาน ลูกก็มีสำนึกรู้ของการเป็นดวงวิญญานโดยอัตโนมัติ และนั่นคือฮาร์โมนีเยม(เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออร์แกน)ของลูกสำหรับลูกที่จะเล่น เมื่อลูกรักษาสำนึกนี้ไว้ ลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต เป็นเรื่องของ 5,000 ปี ผู้ที่พูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปีนั้นอยู่ในความมืดมิดโดยสิ้นเชิงตามละครแล้วขณะนี้เวลากำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว ดังนั้นพ่อจึงมาอีกครั้ง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงทำตามศรัทธาของพ่อ! ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก มิฉะนั้นความปรารถนาที่อยู่ภายในลูกก็จะไม่สมปรารถนา ทุกคนต้องตายแน่นอน นี่คือสงครามมหากาฬตะตียกัน ยิ่งลูกให้ประโยชน์กับตนเองมากเท่าไรก็จะยิ่งเป็นการดีมากเท่านั้น มิฉะนั้นลูกจะกลับไปมือเปล่า คนอื่นๆในโลกต้องกลับไปมือเปล่า มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่กลับไปด้วยมือที่เต็มซึ่งหมายความว่าลูกกลับไปอย่างมั่งคั่ง จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริงเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ มีผู้คนของศาสนามากมาย การกระทำของแต่ละคนแตกต่างกันไป สองคนไม่อาจมีการกระทำเหมือนกันได้ รูปลักษณะของแต่ละคนเป็นของเขาเอง มีรูป

ลักษณะที่แตกต่างกันมากมาย ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เหล่านี้เป็นประเด็นที่มหัศจรรย์ พอพูดว่า: เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นั้นดวงวิญญาณได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด นั้นดวงวิญญาณคือนักแสดงในละครนี้ ฉันไม่สามารถจากสิ่งนี้ไปได้ ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์แม้แต่จะลอง พอพูดว่า: เป็นไปไม่ได้สำหรับใครก็ตามที่จะจากละครนี้ไปและเป็นไปไม่ได้ที่จะเพิ่มใครเข้ามาในละครนี้ ความรู้มากมายไม่สามารถคงอยู่ในสติปัญญาของทุกคนได้ ไตร่ตรองความรู้ด้วยวิธีนี้ตลอดทั้งวัน มีการจดจำระลึกถึง 1 นาที 2 นาทีและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทุกวิธีการทำงานรับใช้ทางร่างกาย 8 ชั่วโมง มีเวลาพักผ่อน แต่ให้เวลาเพื่อรับใช้รัฐบาลทางจิตนี้ด้วยเช่นกัน สิ่งหลักก็คือลูกรับใช้ตนเอง จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงด้วยความรู้เช่นกัน เก็บบันทึกสารที่ถูกต้องของการจดจำระลึกถึงของลูก ความรู้ที่ง่ายดาย เช่นที่อยู่ในสติปัญญาของพ่อว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ และท่านรู้ถึงตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน สติปัญญาของพวกเราคือลูกๆ ของบาบา บาบาได้อธิบายแล้วว่าวงจรนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่องอย่างไร ลูกได้ใช้เวลา 8-10 ชั่วโมงกับธุรกิจของลูกเช่นกัน หากลูกค้าที่ดีมาในเวลากลางคืน ลูกไม่เคยหาว ที่นี้เช่นกันเมื่อบางคนหาวก็เป็นเพราะเขาเหนื่อยล้าและสติปัญญาของเขาก็เร่ร่อนไปที่อื่น ผู้อยู่ศูนย์ก็ต้องอยู่อย่างระมัดระวังมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ไม่ทำให้ตนเองกังวลเกี่ยวกับคนอื่นแต่ใส่ใจกับการศึกษาของตนเองอย่างสม่ำเสมอเท่านั้นก็จะมีความก้าวหน้า อย่าได้มีความคิดที่ไร้ประโยชน์เกี่ยวกับผู้อื่นจนเป็นเหตุของการทำลายสถานภาพของตนเอง อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! หากสิ่งต่างๆ ที่บางคนกำลังพูดนั้นไม่ดี รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง มองดูตนเองเสมอ ไม่ใช่ผู้อื่น อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน! มีลูกๆ มากมายผู้ที่บูดบึ้งซึ่งตั้งและหยุดการศึกษาเล่าเรียน แล้วพวกเขาก็กลับไป พวกเขาจะไปที่ไหนถ้าไม่มาที่นี่? มีโรงเรียนเดียวที่เท่านั้น อย่าได้เอาขวานจามเท้าตนเอง! เพียงแค่ไม่วางเว้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของลูก คงอยู่อย่างมีความสุขมาก พระเจ้ากำลังสอนลูก แล้วลูกต้องการสิ่งใดอีก? พระเจ้าคือพ่อ ครู และสัตกูรูของเรา ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกควรติดต่อกับท่านเท่านั้น ท่านคือผู้ที่รักอันดับหนึ่งของทั้งโลก และท่านกำลังทำให้ลูกเป็นนายอันดับหนึ่งของโลก พอพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณมีความไม่บริสุทธิ์มาก ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถโอบรับได้ ปีกของลูกได้ถูกตัด ราวกับตัดปีกของดวงวิญญาณทั้งหมด ซื้พบบาบาพูดว่า: ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ได้ นักแสดงทุกคนต้องมาที่นี่ ประชากรจะต้องเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างไม่วางเว้นกับความคิดเกี่ยวกับตนเองที่คงอยู่ตลอดไปของลูกและการศึกษาของลูก อย่าได้มองดูผู้อื่น หากใครบางคนพูดสิ่งไม่ดี รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกมาจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้บูดบึ้งซึ่งตั้งและหยุดศึกษาเล่าเรียน
2. ให้ท่านทุกสิ่งในขณะที่มีชีวิตและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูก ยกพินัยกรรมให้ทุกสิ่ง กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และกลับมาเบาสบาย กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและสร้างสมทุกคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวอย่างโดยการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารหลักของลูกและด้วยเหตุนี้จึงทำให้โลกเปลี่ยนแปลง แต่ละคนมีชั้นสสารหลักอย่างหนึ่งซึ่งลูกเรียกว่าธรรมชาติ และบางครั้งมันจะกลายเป็นอุปสรรคต่อการก้าวไปข้างหน้าของลูก จงกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงชั้นสสารหลักนั้นและกลายเป็นตัวของตัวอย่างและแล้วเมื่อนั้นทั้งโลกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง เวลานี้จึงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่า “นี่เป็นชั้นสสารของใครคนหนึ่งตั้งแต่แรกเริ่ม” เมื่อชั้นสสารเก่าไม่สามารถมองเห็นได้เป็นเปอร์เซ็นต์ใด ๆ และไม่มีแม้แต่ร่องรอยเดียวที่ปรากฏ เมื่อไม่ได้มีการพูดถึงแล้ว เมื่อนั้นลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นตัวของตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์

คติพจน์: เวลาสำหรับความพยายามได้ผ่านไปแล้ว ดังนั้นจงทำสัญญาจากหัวใจของลูกและเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สกูลบราห์มินของลูกนี่พิเศษสุด เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลานั้นลูกๆ เกี่ยวกับญาณ (ความรู้) ญาณ (เหนือความรู้หรือโยคะ) และอญาณ (ความไม่รู้)
- คำถาม:** ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามอะไรที่ง่ายดายเพื่อที่หัวใจของลูกออกไปจากทุกสิ่ง?
- คำตอบ:** ลูกเพียงแค่อ้างว้างในธุรกิจทางจิต ยิ่งลูกทำงานรับใช้ทางจิตมากเท่าไร หัวใจของลูกจะยิ่งออกไปจากสิ่งอื่นโดยอัตโนมัติมากขึ้น และลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำ ความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร อย่างไรก็ตามพร้อมกับงานรับใช้ทางจิตนี้ ลูกต้องดูแลสิ่งสร้างของลูกที่ลูกได้สร้างขึ้นด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ฝนแห่งความรู้มีไว้สำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ เป็นพ่อผู้ที่ได้รับการเรียกว่าผู้เป็นที่รัก เวลานั้นลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ลูกๆ รู้ว่าลูกไม่ได้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชั้นยาชีหรือผู้รู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นไปด้วยความรู้ที่มีการหลุดพ้น ผู้คนพูดถึงญาณ ญาณและอญาณ ญาณหมายถึงการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ญาณคือความรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปเรื่อยๆ อย่างไร ผู้คนไม่รู้ความหมายที่แท้จริงของญาณ ญาณหรืออญาณเลย เวลานั้นลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน สกูลบราห์มินของลูกนี่พิเศษสุด ไม่มีใครรู้อะไร ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าบราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พวกเขาเชื่อว่าประชาธิปไตยบราห์มาคงอยู่ในอดีต ที่เหตุใดท่านจึงได้รับการเรียกว่าอดีตด้วยเช่นกัน (เทพองค์แรก) แล้วใครคืออดีตเทวีจกัธอัมบา (แม่ของชาวโลก)? ไม่มีใครในโลกรู้อะไร เธอต้องเป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มาอย่างแน่นอน จากัธอัมบาไม่ใช่ภรรยาของบราห์มา เธอได้รับการนำมาเลี้ยงดู ลูกๆ ได้รับการนำมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน บราห์มินไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ มีวัดที่สร้างสำหรับบราห์มาที่นี่ ท่านเป็นมนุษย์เช่นกัน สรีรวิถียุคกับบราห์มาด้วยเช่นกัน ต่อมาจึงมีวัดสำหรับเทวีด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดคือมนุษย์ของเวลานี้ พวกเขาได้สร้างวัดสำหรับผู้เดียวเท่านั้น เมื่อมีประชาธิปไตยบราห์มา (พ่อของมวลชน) นั่นก็ต้องมีผู้คนมากมาย เวลานั้นพวกเขากำลังถูกสร้างขึ้น เวลานั้นสกูลของประชาธิปไตยบราห์มากำลังเพิ่มขึ้น ลูกๆ ได้รับการนำมาเลี้ยงดู เวลานั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้นำลูกมาเลี้ยงดู บราห์มาเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ท่านได้รับมรดกของท่านจากผู้เดียวนั้นเช่นกัน ลูกคือหลานชายและหลานสาวที่ได้รับมรดกของลูกจากผู้เดียวด้วยเช่นกัน ไม่มีใครมีความรู้เพราะพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ จนกระทั่งพ่อมา, ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นได้ เวลานั้นลูกได้ทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและเข้ามาสู่ความรู้เพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น ยุคทองเรียกได้ว่าเป็นการหลุดพ้นและยุคเหล็กเรียกว่าเป็นความตกต่ำเพราะว่านั่นเป็นอาณาจักรของราวัน การหลุดพ้นเป็นอาณาจักรของราม; นั่นเรียกว่าสุริยวงศ์ด้วยเช่นกัน ชื่อที่ถูกต้องคือสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ลูกๆ รู้ว่าเริ่มแรกลูกเคยเป็นของสกูลสุริยวงศ์และลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ความรู้ที่ไม่สามารถอยู่ในคัมภีร์ใดเพราะคัมภีร์เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย ผู้คนเหล่านั้นจะนำชั้นสการที่พวกเขามีไปและเริ่มการสร้างสิ่งเหล่านั้นที่นั่น ลูกกำลังได้รับการเติมเต็มด้วยชั้นสการของการปกครอง ลูกจะปกครองที่นั่นและพวกเขา (นักวิทยาศาสตร์) จะใช้ความเชี่ยวชาญที่พวกเขามีในอาณาจักรนั้น พวกเขาจะไปสู่สุริยวงศ์และจันทราวศ์อย่างแน่นอน พวกเขาเพียงแค่มิความรู้ของวิทยาศาสตร์และพวกเขาจะนำชั้นสการของสิ่งนั้นไป สิ่งเหล่านั้นเป็นชั้นสการด้วยเช่นกัน พวกเขา กำลังทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน; พวกเขา มีความรู้ที่นั่น ลูกไม่ได้มีความรู้อื่นใด ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรจากพ่อ ผู้คนที่อยู่ในธุรกิจยังคงมีชั้นสการเหล่านั้นเช่นกัน มีความขัดแย้งมากมาย อย่างไรก็ตามจนกว่าลูกจะไปถึงสภาพของการปลดเกษียณ, ลูกต้องดูแลครอบครัวของลูก, ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะดูแลลูกๆ ของลูก? พวกเขาไม่สามารถมาและอยู่ที่นี่ได้ ลูกได้รับการบอกว่าเมื่อลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในธุรกิจนี้ ลูกจะสามารถเป็นอิสระจากทุกสิ่งอื่น อย่างไรก็ตามพร้อมกันกับธุรกิจนี้ ลูกต้องดูแลสิ่งสร้างของลูกด้วยเช่นกัน ใช้ หัวใจของผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิตอย่างมากจึงจะออกจากสิ่งอื่นๆ พวกเขาจะคิดว่า “ยิ่งฉันให้เวลากับงานรับใช้ทางจิตนี้มากเท่าไรก็จะยิ่งดีมากขึ้น” พ่อมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์มาบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกๆ ควรทำงานรับใช้นี้ คุปฏีของแต่ละคน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพียงแค่นี้ให้คำแนะนำสั่งสอนแก่ลูกที่จะเปลี่ยนจากความไม่บริสุทธิ์ไปสู่ความบริสุทธิ์ ท่านแสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมามีบริสุทธิ์ท่านั้น แต่ธุรกิจของผู้คือการดูแลทุกสิ่งอื่นและให้คำแนะนำ ฯลฯ ชีพบาบาพูดว่า: อย่าได้ขอคำแนะนำเกี่ยวกับธุรกิจของลูกจากพ่อ ฯลฯ ลูกร้องเรียกหาพ่อเพื่อมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ และพ่อกำลังทำสิ่งนั้นผ่านผู้นี้ เขาก็เป็นพ่อของลูกเช่นกันและลูก

ต้องทำตามคำแนะนำของเขา คำแนะนำของผู้เดียวนั้นเป็นไปในทางจิตและคำแนะนำของผู้นี้เป็นไปทางร่าง ผู้ที่มีความรับผิดชอบอย่างมากด้วยเช่นกัน! ท่านเฝ้าแต่พูดด้วยเช่นกันว่า: คำแนะนำสั่งสอนของบาบาคือการจดจำท่านอย่างสม่ำเสมอ ให้ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อ! อย่างไรก็ตามหากลูกๆต้องการที่จะถามถึงวิธีที่จะดำเนินงานของลูกต่อไป บาบาทางร่างสามารถอธิบายสิ่งต่างๆให้แก่ลูกได้เป็นอย่างดี ท่านมีประสบการณ์และสามารถบอกลูกทุกสิ่งเกี่ยวกับวิธีที่ท่านทำสิ่งต่างๆ ลูกต้องเรียนรู้ด้วยการเฝ้ามองดูท่าน ท่านจะเฝ้าแต่สอนลูกต่อไปเพราะท่านอยู่ข้างหน้าทุกคน พายุทั้งหมดจะมาหาท่านก่อน เหตุนี้เองท่านจึงเป็นผู้ที่มีพลังมากที่สุดและเหตุนี้ที่ท่านประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุด มายามีพลังเช่นกันและบรรพบุรุษ ลูกนี้ละทิ้งทุกสิ่งในทันที สิ่งนั้นอยู่ในบทบาทของท่าน บาบาทำให้ท่านทำเช่นนั้น ผู้ นั่นคือคาร์เนการ์วัน ฮาร์ไชใหม่? ท่านละทิ้งทุกสิ่งด้วยความสุข ท่านได้มีมติว่าท่านจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นท่านจะทำอะไรกับสิ่งเหล่านั้นที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น? ท่านเคยได้ให้มติของการทำลายล้างด้วยเช่นกันที่ท่านเข้าใจว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย ท่านเข้าใจว่าท่านจะได้รับอาณาจักรอีกครั้ง และดังนั้นท่านจึงละทิ้งธุรกิจทั้งหมดนั้นทันที เวลานี้ฉันต้องทำตามการกำหนดของพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ตามละครบทนี้ต้องถูกสร้างขึ้น ผู้คนไม่เข้าใจว่าเหตุใดลูกทั้งหมดจึงเข้ามา ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ท่านคือบุคคลที่เรียบง่าย ท่านไม่ได้ลักพาใคร ไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ ค่ายกย่องไม่ได้เป็นของมนุษย์ ค่ายกย่องเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น เท่านั้นเอง! เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและประทานความสุขแก่ทุกคน เป็นท่านที่พูดกับลูก ลูกมาหาผู้ใด? สติปัญญาของลูกไปเบื้องบนและที่นี้ด้วยเช่นกัน เพราะลูกรู้ว่าชีพบาบาคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น เวลานี้ท่านเข้ามาในร่างของผู้นี้ พวกเราได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากพ่อ สวรรค์จะมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน กฤษณะได้รับมรดกของเขาจากพ่อเช่นกันและไปปกครองที่นั่น ไม่มีเรื่องของกิจกรรมที่สูงส่งในสิ่งนั้น เป็นเหมือนเช่นเจ้าชายเกิดกับราชา เขาศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนแล้วต่อมาจึงได้รับบัลลังก์เมื่อเขาเติบโตขึ้น ไม่มีเรื่องของค่ายกย่องหรือกิจกรรมที่สูงส่งในสิ่งนั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ค่ายกย่องเป็นของท่านผู้เดียวด้วยเช่นกัน ผู้นี้ให้คำแนะนำของท่าน หากพ่อ (บราห์มา) จะพูดว่าพ่อกำลังพูดสิ่งนี้ ผู้คนจะคิดว่าพ่อกำลังอ้างถึงตนเอง เพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้ เพียงผู้ที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพระเจ้า ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด สติปัญญาของลูกไปอยู่เบื้องบนและลงมาที่นี้ บาบามาจากดินแดนที่ไกลโพ้นมาสู่ต่างแดนนี้ ท่านสอนพวกเราแล้วก็กลับบ้าน ท่านพูดว่า: พ่อมาในหนึ่งวินาที ไม่ได้ใช้เวลานานเลย ดวงวิญญาณออกจากร่างและเข้ามาในอีกร่างหนึ่งในหนึ่งวินาทีเช่นกัน ไม่มีใครสามารถมองเห็นสิ่งนี้ ดวงวิญญาณรวดเร็วมาก “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” ได้รับการจดจำ อาณาจักรของราวันเรียกว่าดินแดนของปวงพันธมิตรที่ซึ่งเป็นชีวิตของปวงพันธมิตร เมื่อลูกชายเกิดมาเขาได้รับมรดกจากพ่อของเขา ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อและกำลังกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามลูกได้รับสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อเฝ้าแต่อธิบายอย่างชัดเจนมาก มีสองพ่อ: พ่อหนึ่งของโลกนี้และอีกพ่อหนึ่งจากเหนือโลกนี้ ผู้คนร้องเพลงว่า “ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์แต่ไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุข” ลูกผู้คนของบารัตรูว่าเมื่อลูกอยู่ในความสุขลูกก็ไม่ได้จดจำท่าน ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด อัลลอยด์ก็ได้เข้ามาปะปนในลูกๆ ดวงวิญญาณและดังนั้นองศาจึงลดลงไป จากความบริสุทธิ์สมบูรณ์ 16 องศา ลูกได้สูญเสียไปสององศา เพราะวาระสอบผ่านด้วยคะแนนที่น้อยกว่า มีการแสดงภาพของเขาไว้พร้อมกับลูกศรและคันธนู อย่างไรก็ตามเขาไม่ได้ทำให้คันธนูหัก พวกเขาเพียงแค่แสดงสัญลักษณ์ ประเด็นเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเร่ร่อนเป็นอย่างมากในความเลื่อมใสศรัทธา! เวลานี้ลูกได้รับความรู้ ดังนั้นการเร่ร่อนของลูกได้จบลง การพูดว่า “โอ ชีพบาบา!” หมายถึงการร้องเรียกหา ลูกต้องไม่พูดคำพูดเช่นนั้น ลูกต้องจดจำพ่อ หากลูกร้องเรียกหา สิ่งนั้นหมายความว่าลูกมีร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา การพูดว่า “โอ พระเจ้า!” ก็เป็นนิสสัยของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน บาบาไม่ได้บอกลูกให้จดจำท่านด้วยการพูดว่า “โอ พระเจ้า!” ท่านพูดว่า: จงสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่เฝ้าแต่สวดภาวนา คำว่า “สวดภาวนา” เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ เวลานี้จงทำตามศรัทธาของพ่อ! จดจำพ่อในท่านองเดียวกันกับที่ลูกทางร่างจดจำพ่อทางร่างของเขา เขาเองมีสำนึกที่เป็นร่างและเขาก็จดจำพ่อทางร่างของเขา พ่อที่อยู่เหนือมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แม้แต่ตอนที่ท่านเข้ามาในผู้นี้ ท่านก็ไม่ได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ท่านพูดว่า: พ่อยืมร่างนี้มาใช้ พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้เพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่พ่อจะสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้อย่างไร? ลูกเข้ามาในครรรค์ พ่อไม่ได้เข้ามาในครรรค์ หนทางและวิธีการของพ่อพิเศษสุด ไม่มีใครรู้ว่าพ่อเข้ามาในผู้นี้ มีคำกล่าวว่า: “การก่อตั้งผ่านบราห์มา” แต่การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มาได้อย่างไร? ท่านจะให้แรงบันดาลใจแก่เขาหรือ? พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดาและให้ชื่อเขาว่าบราห์มาเพราะเขาละทิ้งทุกสิ่ง ลูกๆรู้ว่าลูกประคำของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ในเวลานี้ เพราะพวกเขา (บราห์มิน) ยังคงหยุดพักอยู่เรื่อยๆ เมื่อในที่สุดลูกบราห์มินพร้อมแล้วลูกประคำของรูตราจะถูกสร้างขึ้น จากนั้นลูกก็ไปสู่ลูกประคำของวิษณุ ในการที่จะเข้าไปสู่ลูกประคำนั้นลูกจำเป็นต้องมีการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเริ่มแรกลูกเคยสะโต

ประธานและจากนั้นลูกผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ลูกเข้าใจความหมายของ“ฮัมโซ โซฮัม” ความหมายของ“โอม” นั้นแตกต่างจากสิ่งนั้น “โอม”หมายถึง“ฉันทวงวิญญาน” แล้วดวงวิญญานนั้นก็พูดว่า ฉันทคือเทพที่กลายเป็นนักรบ ฯลฯ อย่างไรก็ตามคนเหล่านั้น (ชั้นยาสซี) ก็พูดว่า: “ฉันท,ดวงวิญญาน, คือดวงวิญญานสูงสุด ความหมายของ “โอม”และ“ฮัมโซ” แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ฉันทคือดวงวิญญานและดวงวิญญานนี้ผ่านสกุลที่แตกต่างกัน ฉันทดวงวิญญานกลายเป็นเทพแล้วก็ยังเป็นนักรบ ฯลฯ ไม่ใช่ดวงวิญญานคือดวงวิญญานสูงสุด เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่มีความรู้อย่างเต็มที่ที่พวกเขาสืบสนในความหมาย พวกเขาพูดว่า: ฉันทคือธาตุนิรมล นั้นก็ผิดเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของสิ่งสร้าง ลูกคือนายของสิ่งสร้างนี้ ลูกกลายเป็นนายของโลก บริหารเป็นเพียงธาตุแห่งแสง ลูกดวงวิญญานกลายเป็นนายของสิ่งสร้างนี้ เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และให้ความหมายที่ลูกต้องแม่นยำของพระเวทย์และคัมภีร์แก่ลูก เวลานี้จงศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง! พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งใหม่แก่ลูก ความเลื่อมใสศรัทธาพูดอะไรและความรู้พูดอะไร? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, ลูกสร้างวัด การทรมานตนเองเพื่อไถ่บาป และทำทาปาเซีย และเสียเงินของลูก ผู้คนมากมายปล้นวัดของลูก นั่นก็เป็นบทบาทของละครเช่นกัน ลูกจะได้รับทุกสิ่งกลับคืนมาจากพวกเขา ดูซิว่าพวกเขากำลังให้แก่ลูกมากแค่ไหนในเวลา! ในแต่ละวัน, พวกเขายังคงเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆและลูก(บาร์ต)ก็ยังคงรับสิ่งนั้นอยู่เรื่อยๆ พวกเขาจะคืนสิ่งที่พวกเขาเอาไป พวกเขาไม่สามารถย่อยทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาเอาไปจากลูก ดินแดนของบาร์ตนั้นไม่สูญสลาย เป็นสถานที่เกิดของพ่อ พ่อมาที่นั่นเท่านั้น พวกเขาเอาสิ่งนั้นจากแผ่นดินของพ่อ ดังนั้นพวกเขาต้องคืนสิ่งนั้นกลับมา ดูซิว่าลูกกำลังได้รับสิ่งนี้กลับคืนมาอย่างไรในเวลาที่ต้องการ ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่รู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ รัฐบาลไม่เชื่อสิ่งเหล่านี้เช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขายังคงสร้างหนี้สินต่อไป เวลานี้ทุกสิ่งกำลังส่งกลับคืน ลูกรู้ว่าพวกเขานำทรัพย์สินสมบัติมากมายไปจากอาณาจักรของลูกและเวลานี้พวกเขากำลังส่งสิ่งนั้นคืนกลับมา ลูกไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพียงแค่มีความใส่ใจเดียวในการจดจำพ่อ เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ความรู้ง่ายดายมาก เวลานี้ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน ลูกจะยังคงรับศรัทธาต่อไป ลูกต้องรับคำแนะนำจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปทุกประการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกมี จงใช้เวลานั้นในการทำธุรกิจทางจิตวิญญาน สร้างสมชั้นสการของการทำธุรกิจทางจิตทำงานรับใช้ของการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์
2. จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพ่อ อย่าใช้คำว่า “โอ้พระเจ้า!” เช่นที่พ่อไม่มีความหลงทาง ลูกต้องกลับมาไม่มีความหลงทางด้วยเช่นกัน

พร: พร: ขอให้ลูกพร้อมเสมอและตึกลองแห่งชัยชนะโดยการฝึกฝนของการมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอโดยรวม

เสียงกลองแห่งชัยชนะในโลกจะตีเมื่อความคิดของทุกคนหลอมรวมเข้าด้วยกันในความคิดเดียว เมื่อทุกคนมีความมั่นคงโดยรวมในสภาพเดียวแล้วก็จะกล่าวได้ว่าลูกพร้อมเสมอ การทำตามทิศทางเดียวในหนึ่งวินาที การมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ และการมีความมั่นคงในความคิดเดียว – สัญลักษณ์ทั้งหมดนี้คือนิ้วเดียว นิ้วที่ซึ่งภูเขาอยู่เคลือบถูกยกขึ้นมา ดังนั้นฝึกฝนที่จะสร้างสภาพให้มีความมั่นคงและสม่ำเสมอโดยรวม และแล้วเมื่อนั้นชื่อของกองทัพซัดดีจะได้รับการยกย่องเกียรติคุณในโลก

คติพจน์: การรู้สึกเหนื่อยล้าจากความพยายามที่สูงส่งเป็นสิ่งขบถของความเกียจคร้าน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรัทธาของพ่อทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นละทิ้งหนทางของความเป็นร่างกายและทำตามหนทางที่สูงส่งของพ่อผู้เดียวเท่านั้น
- คำถาม:** สติปัญญาของลูกคนไหนที่ยังไม่หยุดเร่ร่อน?
- คำตอบ:** สติปัญญาของผู้ที่ไม่มีศรัทธาในหนทางของพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด นั่นคือในหนทางของพระเจ้า ที่ยังไม่ยอมหยุดเร่ร่อน เนื่องจากการไม่มีศรัทธาในพ่ออย่างเต็มที่ พวกเขาจึงวางเท้าในแต่ละด้าน พร้อมกับทำตามหนทางของพ่อด้วยเช่นกัน พวกเขายังคงทำความเลื่อมใสศรัทธาและอาบน้ำในแม่น้ำคงคาต่อไปลาสภาพของลูกเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร? เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่ทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์พวกเขาจึงสะดุดพลาดพลั้งอยู่เรื่อยๆ
- เพลง:** พาเราออกไปจากดินแดนแห่งบาปนี้ไปสู่โลกแห่งการพักผ่อนและสบาย

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ของผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้ร้องเพลงนี้อีกต่อไป ลูกรู้ว่าลูกได้พบพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเพียงท่านเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มนุษย์ทั้งหมดในเวลานี้อยู่ในสภาพที่ตกต่ำที่สุดของพวกเขา มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดเคยเป็นเทพในบาร์ด การยกย่องของพวกเขาคือเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมมาลา ผู้คนไม่รู้ว่าใครทำให้เทพเหล่านั้นสูงส่งมาก เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง พ่อคือผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่า ทั้งหมดสวดภาวนาต่อท่าน มนุษย์ได้เร่ร่อนแสวงหาผู้รู้เช่นนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อได้มาแล้ว เวลานี้เราจะต้องกลับไปหาพ่อ โดยการให้ศรัทธาของท่านแก่เรา ท่านทำให้เราสูงส่งที่สุดและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เป็นด้วยการทำตามหนทางของราวันที่ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญตกต่ำที่สุด เวลานี้ลูกต้องไม่ทำตามหนทางของคนอื่น ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แล้วเหตุใดลูกจึงวิ่งไล่ตามผู้ที่ทำให้ลูกจมหน้า? เหตุใดลูกจึงละทิ้งหนทางของผู้เดียวและสะดุดล้มอยู่เรื่อยๆ ในการวิ่งไล่ตามผู้อื่นมากมาย? ลูกๆ มากมายรับฟังความรู้แล้วก็ไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาหรือไปหาครูด้วยเช่นกันล่ะ พ่อพูดว่า : คงคานั้นไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ลูกยังทำตามคำสั่งของมนุษย์และไปและอาบน้ำที่นั่น แล้วพ่อก็จะพูดว่า : ลูกไม่ได้มีศรัทธาในหนทางของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด! ในด้านหนึ่งมีหนทางของพระเจ้าและอีกด้านหนึ่งมีหนทางของปีศาจ คนเช่นนั้นจะกลายเป็นอะไร? ถ้าลูกวางเท้าข้างหนึ่งไว้ในเรือลำหนึ่งและเท้าอีกข้างหนึ่งไว้ในเรืออีกลำหนึ่ง ลูกจะฉีกขาดออกจากกัน พวกเขาไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ในพ่อ พวกเขาพูดว่า: บาบ่า นั่นเป็นของท่านและจะกลับมาสูงส่งโดยการทำตามศรัทธาของท่าน ทุกก้าวที่เราก้าวต้องเป็นไปตามหนทางของพ่อที่สูงส่งที่สุด เพียงพ่อเท่านั้นที่จะทำให้ลูกไปเป็นนายของดินแดนแห่งความเยียบสงบและดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นพ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อเข้ามาในร่างกายของเขานั้นมีครูถึง 12 คน แต่เขาก็คงกลับมาตาโม่ประธาน ไม่มีประโยชน์อะไรในการทำตามครูเหล่านั้น เมื่อเขาได้พบพ่อ เขาก็ละทิ้งครูเหล่านั้นทั้งหมด เมื่อเขาได้พบกับพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อก็กล่าวว่า: *อย่าได้ฟังสิ่งที่ชั่วร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่ชั่วร้าย!* เวลานี้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิงและมีสติปัญญาที่ตาโม่ประธาน มีหลายคนที่นี่เช่นกันที่ไม่สามารถทำตามศรัทธา พวกเขาไม่มีพลังกำลังมากเพียงพอ มายาทำให้พวกเขาสะดุดพลาดพลั้งอย่างต่อเนื่อง ราววันเป็นศัตรูในขณะที่รามเป็นเพื่อนของลูก บางคนเรียกท่านว่าราม และบางคนเรียกท่านว่าชิวา ชื่อของท่านที่แท้จริงคือชิพบาบา พ่อไม่ได้ใช้ชาติเกิดใหม่ตามละครชื่อของพ่อคือชิวา ผู้คนสับสนเพราะได้มีการให้ชื่อ 10 ชื่อที่แตกต่างกันแก่ผู้เดียว พวกเขาได้ให้ชื่ออะไรก็ตามที่เข้าไปในจิตใจของพวกเขา ชื่อที่แท้จริงของฉันคือชิวา ฉันเข้ามาในร่างกายนี้ ฉันไม่ได้เข้ามาในภพขณะมา ผู้คนคิดว่าวิชฌนอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในความเป็นจริง เขาคือรูปคู่ที่เป็นสัญลักษณ์ของหนทางครอบครวั อย่างไรก็ตามไม่มีใครที่มี 4 มือ สี่มือเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตครอบครวัในขณะที่ 2 มือเป็นสัญลักษณ์ของหนทางแยกตัวไปอยู่อย่างโดดเดี่ยว พ่อก่อตั้งศาสนาของหนทางครอบครวั ชันยาสซีเป็นของหนทางแยกตัวไปอยู่อย่างโดดเดี่ยว ผู้ที่เป็นของหนทางครอบครวักลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ดังนั้นเพื่อที่จะค้าจุนโลกมันอยู่ในบทบาทของชันยาสซีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีพวกเขาหลายแสนหลายล้านคน เมื่อมีการชุมนุมเกิดขึ้นหลายคนจะไปที่นั่น พวกเขาไม่ได้เตรียมอาหารของพวกเขาเอง พวกเขาอยู่ด้วยการหล่อเลี้ยงที่ได้รับจากผู้ครองเรือน พวกเขาได้ละทิ้งการกระทำ ดังนั้นพวกเขาจะได้รับอาหารจากที่ไหน? ดังนั้นพวกเขาจึงกินจากสิ่งที่ผู้ครองเรือนให้แก่พวกเขา ผู้ครองเรือนเชื่อว่านี่คือการให้ทานของพวกเขา ผู้นี้ก็เป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน เวลานี้เขากลับมาบริสุทธิ์โดยการทำตามศรัทธา เขาพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ เหตุนี้เองลูกได้รับการบอกให้ทำตามพ่อ มายาทำให้ลูกตกลงมาในทุกประเด็น เป็นเพราะ

ด้วยสำนึกที่เป็นร่างที่ผู้คนทำความผิดไม่ว่าพวกเขาจะจนหรือรวย อย่างน้อยลูกควรทำความเพียรพยายามที่จะตัดสำนึกที่เป็นร่าง! ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะตัดจิตสำนึกของการเป็นร่าง พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย เหตุใดลูกจึงมีสำนึกที่เป็นร่าง? ตามละคร ลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ในเวลานี้ลูกกลับมามีสำนึกเป็นร่างอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกายของเขา, หากร่างนั้นถูกตัดไปจะมีเสียงใดไหม? ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: อย่าทำให้ร่างกายของฉันเจ็บปวด ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายสูญสลาย พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง มากเท่าที่ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกจะมีสุขภาพดีและปลอดภัยโรคภัยได้มากเท่านั้น ด้วยพลังของโยคะนี้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ยิ่งลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นจะมีการลงโทษอย่างใหญ่หลวง ดังนั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก หลายคนไม่มีโชคของการได้รับความรู้นี้ บางคนจะกลับมาเป็นเทพได้อย่างไรหากไม่ได้เข้ามาสู่สกุลของลูก หากเขาไม่ได้กลายเป็นบราห์มิน นั่นคือลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา? หลายคนมาที่นี่และแล้วพวกเขาได้เขียนว่า “บาบา บาบา” เพียงแค่ในนามเท่านั้น พวกเขาเพียงแค่เขียนจดหมายครั้งเดียวหรือสองครั้งและแล้วก็หายไป พวกเขาจะไปสวรรค์เช่นกัน แต่ท่ามกลางหมู่ปวงประชา ปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้น หลังจากนั้นเมื่อมีความทุกข์อย่างมาก หลายคนจะวิ่งมา ศูนย์มากมายจะเปิดขึ้นและเสียงจะกระจ่ายไปว่าพระเจ้าได้มาแล้ว ลูกๆยังคงขาดการกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ยังคงมีสำนึกของการเป็นร่างอย่างมาก ถ้าในเวลาสุดท้ายมีสำนึกของการเป็นร่างใดๆ สถานภาพของลูกจะลดลง และแล้วลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ มีสาวใช้และคนรับใช้มากมายตามลำดับกันไป ราชาได้รับสาวใช้เป็นสินสอด ปวงประชาที่มั่งคั่งไม่ได้รับสาวใช้เป็นสินสอด ลูกบางคนเคยเห็น(ในนิมิต)ว่าราเดได้นำสาวใช้และคนรับใช้มากมายเพียงใดไปกับเธอเป็นสินสอดของเธอ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีนิมิตมากมาย เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่จะเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งมากกว่าเป็นคนรับใช้ที่ธรรมดา คำว่า“สาวใช้”ไม่ค่อยจะดี เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่จะกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่ง เมื่อลูกเป็นของพ่อมายาก็ให้การต้อนรับขับสู้แก่ลูกเป็นอย่างดี เธอกลับมาพลังมากขึ้นและต่อสู้กับผู้ที่มิพลัง และแล้วเนื่องจากสำนึกของการเป็นร่าง ลูกหันหน้าของลูกไปจากชีพบาบา ลูกหยุดจดจำระลึกถึงบาบา ลูกมีเวลาที่จะรับประทาน แต่ยังไม่เป็นเวลาจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลก! ลูกที่ดีมากมายลืมชีพบาบาและกลับมามีสำนึกของการเป็นร่าง ลูกไม่ควรจดจำพ่อและเขียนจดหมายถึงผู้เดียวผู้ที่ทำให้ท่านชีวิตแก่ลูกหรือ? อย่างไรก็ตามอย่าได้แม้จะถามเลย! มายาจับมุกของลูกไว้และพาลูกออกไป โดยการทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ลูกได้รับรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกกลายเป็นคนมั่งคั่ง ที่ความมั่งคั่งของลูกนั้นมากจนไม่สามารถนับได้ ลูกได้รับความมั่งคั่ง, ความเจริญรุ่งเรือง, พื้นดินและทุกสิ่ง ทองแดง, เหล็ก, ทองสัมฤทธิ์ ฯลฯ ไม่ได้มีอยู่ที่นั่น มีเพียงเหรียญทองเท่านั้นอยู่ที่นั่น แม้กระทั่งอาคารต่างๆก็ทำด้วยทอง ดังนั้นลูกจะขาดอะไร? นี่คือการอดอาหารที่คิดโกง ผู้ปกครองเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ในยุคทองผู้ปกครองเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น : ทุกคนมีความสูงส่ง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาตาโหม่ประธาณ พ่ออธิบาย: ลูกเคยเป็นเช่นนั้น ผู้นั้นก็เคยเป็นเช่นนั้นเช่นกัน เวลานี้พ่อได้มาแล้วเพื่อทำให้ลูกเป็นเทพ แต่กระนั้นลูกก็ไม่กลายเป็นเช่นนั้น ลูกเฝ้าแต่ทะเลาะเบาะแว้งกัน “ฉันดีมาก ฉันเป็นนี้ ฉันเป็นนั่น” ไม่มีใครในพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาอยู่ในนรก เราอยู่ในนรกที่ลึกที่สุด ลูกๆรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ เวลานี้มนุษย์อยู่ในนรกที่สุด พวกเขามีสรีระอยู่ในความวิตกกังวลทั้งกลางวันและกลางคืน ในหนทางของความรู้ผู้ที่มิได้รับใช้ที่จะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาและผู้ที่ยึดกักขฬเกี่ยวกับ “ของฉันและของเธอ” คือผู้ที่เจ็บป่วยและมีโรค การจดจำใครก็ตามนอกจากพ่อคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน พ่อพูดว่า: อย่าได้ฟังคนอื่น! ฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น! จดจำพ่อผู้เดียว! ไม่มีประโยชน์อะไรในการจดจำมนุษย์ เป็นสิ่งดีกว่าที่จะจดจำเทพ พ่อถามว่า: เหตุใดลูกถึงก้มหัวของลูก? เมื่อลูกมาหาบาบา จดจำชีพบาบาแล้วมาที่นี่ เมื่อลูกไม่ได้จดจำชีพบาบา เป็นราวกับว่าลูกกำลังทำบาป บาบาพูดว่า: ก่อนอื่นใจจงทำสัญญาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ จงจดจำชีพบาบา! มีข้อควรระมัดระวังมากมายที่ต้องทำตาม ลูกๆน้อยคนนักที่จะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีปัญญาเพียงพอที่จะรู้ว่าจะประพฤติต่อพ่ออย่างไร จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ การกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! สิ่งหลักคือจดจำพ่อ ลูกไม่สามารถจดจำพ่อหรือ? ต้องมีการทำงานรับใช้และการจดจำพ่ออย่างมาก บาบาบอกลูกให้เก็บชาร์ทประจำวัน ลูกๆ ผู้ที่ติดเกี่ยวกับการให้ประโยชน์แก่ตนเองจะเฝ้าแต่ทำตามข้อควรระมัดระวังในทุกๆหนทาง อาหารและเครื่องดื่มของพวกเขาจะบริสุทธิ์มาก บาบาอธิบายอย่างมากสำหรับคุณประโยชน์ของลูกๆ ลูกต้องทำตามข้อควรระมัดระวังทุกประเภท ตรวจสอบว่าอาหารและเครื่องดื่มของลูกไม่ได้เป็นอาหารที่ไม่บริสุทธิ์และตรวจสอบว่าลูกไม่มีความละโมภ มายาจะทำให้ลูกทำสิ่งที่ผิดจนกระทั่งลูกถึงสภาพของการมาที่ท(อยู่เหนือปวงกรรม) ยังคงมีเวลาเล็กน้อยสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะมารู้ภายหลังว่าการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูก ไฟจะลุกลามไป

ทั่ว ลูกจะเห็นระเบิดตกลงมาอย่างไร แม่น้ำเลือดจะไหลนองในบารัต ที่อื่นพวกเขาจะทำลายกันและกันด้วยระเบิด จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ความยากลำบากที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะอยู่ในบารัต จับตาดูลูกเองว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อะไร ลูกทำให้ผู้คนหัดเทียบกับตัวลูกเองจากมนุษยธรรมดาเป็นนารายณ์ก็คน? มีหลายคนที่ดีกับอย่างมากในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาคิดว่า: ลูกสาวเหล่านี้จะสอนอะไรแก่เราได้? พวกเขาไม่เข้าใจว่าคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ที่สอนพวกเขา เพราะพวกเขามีการศึกษาน้อยหรือมีความมั่งคั่ง พวกเขาจึงเริ่มโต้แย้งกับลูก พวกเขาสูญเสียเกียรติของพวกเขา ผู้ที่ประณามศัตรูไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง และแล้วพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าเพียงเศษสตางค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งความกังวลทั้งหมดของ “ของฉันและของเธอ” และรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง รับฟังพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าปล่อยให้การจดจำระลึกถึงของลูกถูกเจือปน

2. เพื่อที่จะให้ประโยชน์กับตนเอง ให้ใช้ความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก ตรวจสอบว่า: ฉันมีความละโมภหรือไม่? มายาทำให้ฉันทำสิ่งผิดอะไรไหม?

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะในการต่อสู้บรรพทางศาสนาโดยให้ข้อพิสูจน์ของความรู้ของพระเจ้าด้วยชีวิตในทางปฏิบัติของลูก
เวลานี้ลูกต้องมาถึงสภาพของการต่อสู้ทางศาสนา วิธีที่จะได้รับชัยชนะในการต่อสู้ทางศาสนานั้นอยู่ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูกเพราะการพิสูจน์ความรู้ของพระเจ้านั้นอยู่ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูก จงให้ความรู้และคุณธรรมปรากฏในรูปของลูก เพราะทุกวันนี้ภาพลักษณ์ของลูกไม่สามารถพิสูจน์ได้(เปิดเผย) โดยการพูดคุยอะไรก็ตาม แต่ลูกสามารถทำให้ทุกคนเงยบงในหนึ่งวินาทีด้วยรูปในทางปฏิบัติของการสร้างสมคุณธรรมและความรู้ของลูก(ดาร์นา)

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณสว่างไสว ให้จบสิ้นปัญหาใด ๆ ในจิตใจของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพระเจ้า

*** โอม ขานติ ***